Contiene este libro tres materias que son la materia
de Predestinatione: la materia de Sacrificio Missae
y la materia de Simonia y Sobre los pecados
originales.

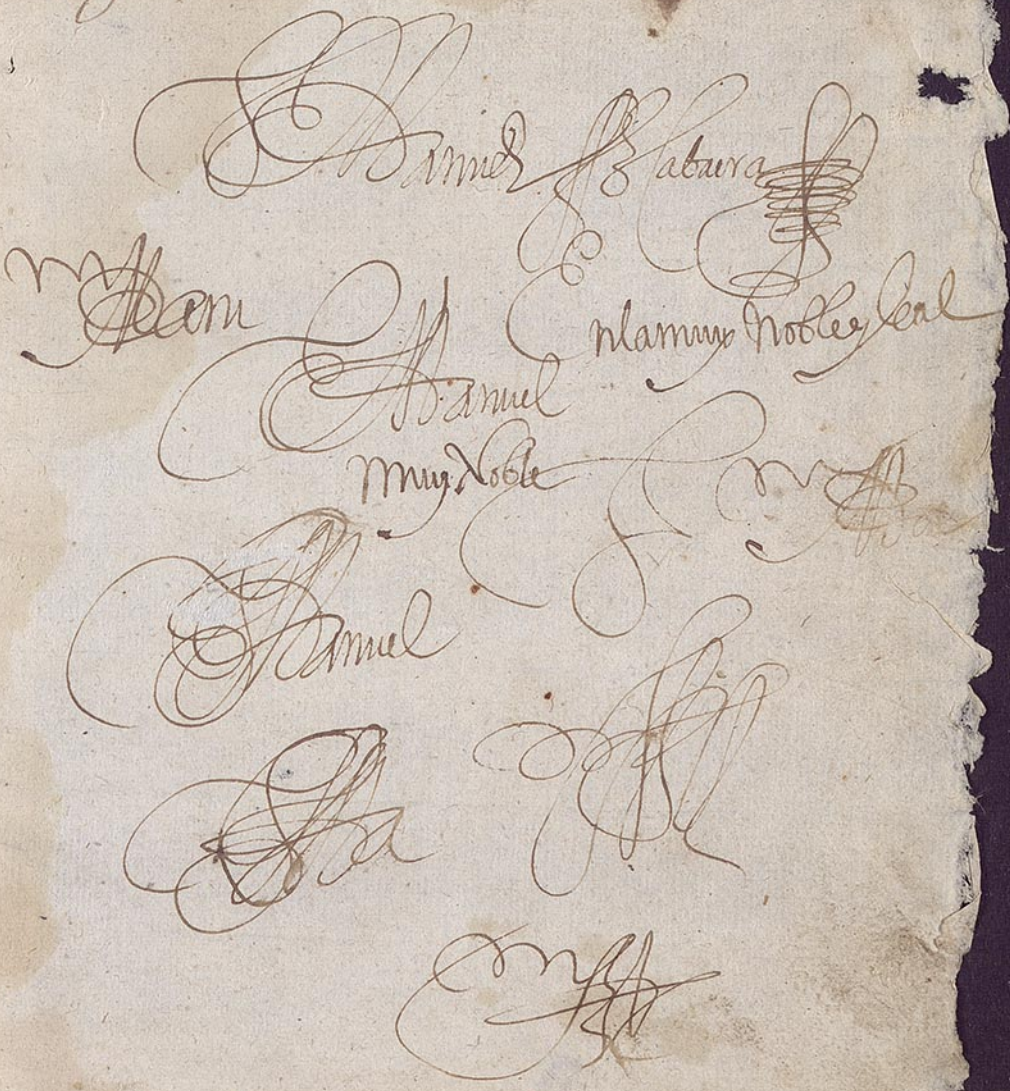

M. Curio

Inspic. Nota De predest.

Diuina diuine predestinationis cognitionem inpotens ropuit nisi humiliemur sub manu potentis dei cognoscantes intellectum in obsequium fidei quia huc in oribus supernaliby misteriis secundus magisterium tenuat in hoc te hactenus Sedum est obtauit qua propter in hac materia solicitus exprimis locum Scripturae deinde auctoritates ecclesie & sanctorum patrum testia & denig rationibus naturalibus utemur tenendo fidem certis & indubitatis de his de positis Cuius gloriosissimi mater Leuare dolorink Filii ultimi cursu absque mora gd sine dubio obligatur si in hac disputatione D. Stephanum meritatis doctorem sit altera ingis clarissima gloriosa illuminet aduersarios gd tela ignea extinguat Dicemus Signi fecum habitemus.

Disputant de hac materia doctores Scholastici ut Mag. in 1. sententiarum dist. 40 & D. tho ibidem de 1a p. q. 23 & in 3. 3ba gentes cap. ultimo & q. 6 Quodlibet 3 aug. lib. de predestinatione Sanctorum Lib 6. de bono p[er]severantie Lib 6. de corrept. & gra. & pl[ur]imos epistolas qui dicunt tomo 2° & 3° per in epistolas ad uodos aug. & ori fionibus ad expositiones gallorum; & D. fulgentius inter i. ad monimum & D. Basilium lib. de predestinatione & libero arbitrio & multi alii

Questio 23 De predestinatione 1624

Actus primus utrum homo predestinetur adeo

Prima dubitatio est duorum in dei homo predestinatorum — 2a predestinatio 3tio bonorum predestinatio est prouidentia quantum ad actum — 4a actione ad 3tm angelis sunt predestinati sicut & nobis — 5a actione ad 4tm non sunt gd obiby nobis nullatenus predestinatio

Dubium primum

Est circa 2am 3am utrum dicitur assignatur ad. etia sit bona 1624

Pars negativa 1. ex 1. aug. lib. de bono p[er]severantie cap. 14. qui aliter definit predestinationem dicens predestinatio sanctorum nihil aliud est quam praeparatio beneficiorum dei quibus certissime liberantur quicumq[ue] liberantur Sed hec definitio aug. explicat actum esse predestinationem ergo definit ad. etia nec est bona nec formaliter aug. ex mi: p[ro]bat definitionem explicat genus & diffa predestinationis in hoc qd sit actus prouidentie diuine specialis nempe ordinantis disponentis media efficacia quibus creatura rationalis perducatur in finem ultimum ad effectum & ita termini finis ingressus salutis nre christi & hominis finis ultimus dicit idem in hac explicat ultimum diffa predestinationis ita non est quemq[ue] creatum rationalem finem ultimum sed ordinatio specialissima in finem supernaturalem & hanc diffinitionem explicat actum esse predestinationis de ratione habet ordinari ad finem qui assignatur ad. etia

Contra ea dicit Sanctus pater diffinit predestinationem qd sit preparatio gre in presenti & gte in futuro & male diffinit ad. etia.

2° Arg. 2a illius partium: non transmissionis creature rationalis; quod Sanctus pater non solum tres dicuntur predestinati sed etia operatio prima dicunt eum predestinatum sic loquitur D. aug. lib. de predestinatione Sanctorum cap 10 ubi dicit deum predestinasse quemlibet eorum de

id est bona opera nra qui ipso auctore fiunt ambis d. ff. ppr inre, non stirit ad expiandā gallorū dilit stephy vbi ipsi poeg aut angeli in libo dicunt predestinari ad gloriam sibi etiā ad gehennam; ita etiā Caprio d. aug. in enchiridion cap. 100 et 101 dei cap. 8. de d. fulgentiy lib. 1° ad monim cap. 7 sed istud hoc nō explicat vilia dicit sed postiny excludit gnōm d legitima

Spectariū 2ª 2ae q. 1° a. 2° d. ethe quinq; explicat. supponendū 1° 1° circa nomē ipsius predestinō qd predestinō addebo predestinat qd apponit expartā pra & verbo destino. pars pra denotat anteactionē elaborationis respectu eterni vltiy aut finis atq; adeo predestinati dicunt ab eterno ordinati & electi adeo ad glorianda vitam eternā vocati illud apti ad ephes. 1° elegit nos in ipso ante mundi constitutionē; ex quo seqnitur qd licet hoc de angelis dicatur ab eterno predestinati nō tn dicunt ab eterno vocati de iustificati & rō dū criminis e qa predestinō & electio signat actionē dei immanentē in illo & ideo eternā, at vocatio iustificatio & glorificatio signat actionē dei. virtualiter transeuntē, que requirit mutationē in ipsa creatura & sepe nō dicit ed ab eterno. sed in tpe. verbū aut. destino. tria importat signat 1° cui pitio eo qd est motore in quo sensu dicit d. etha inact. qd sagitta dicit destinari in scripturis assignari vel 2° cui pitio eo qd est ordinare destinare in quo sensu dicit apti 1° ad corint. cap. 9. unus quisq; qd prout destinauit in corde suo. 3° termin. eo qd est destinare seu designare ad aliqd in quo sensu dicit apti 1° ad corint cap. 4 putō qd deus nos apti nouissimos ostendit tanquā mortis destinatos

Quo supposito sit 1° 2°. dico q. ethe est legitima dnō vocatio dicitur dei aug. rectā & debitum dei aug. vocō etiam predicatio. sed caret rō huius dicitur & illius dicitur 2ª pars 1ª. qa preparatio quia creatura rationalis ordinata per certa efficacia medio in fine supponitur, illorū vino est rō transmissionis creature rationalis in ipsum eternū immensum divinā ab eterno existens: vt hoc pt 3ª pars 22ae & amplius 2 habit ex sequentibus argorum

Ob 1° arguendū in 1° qd licet oēs theologi nouiant in assignandis predictis dicitonibus quantū ad vocē presertim illa quidem aug. in circa sensū vocē magna est diversitas circa singula rū partes. illa pars preparatio beneficiorū dei. ita explicat apostat lesio tomo de auxiliis disput. 6ª qd gra preparans electis nō distinguitur a gra beatificā nisi effectu de cooperatione nra que pendet ab libertate nra. unde expresse refutat preparationē speciales auxiliorū ex presupposita scia media seu additionata nostri futuri consensus. certa hanc preparationē specialis auxiliorum pendentes a scia additionata vel alii cum 2 dicunt admittant. fundamentū huius auct. qa ita vel non oportet salvare deum saltem saltem & adiuvare salutis electorū, ut nō faciamus veluti iniuriatore salutis nostrorum. sed si electis nō preparamus nisi gra qua deus prescibat habituros eā effectum. nō ergo pro pario illa gra qua fit ea sufficiens. quomodo nō videt insidiari ipsorum salutē & finem infert. qd ante prescitam usum boni & mali nō liberi arbitrii. eodē modo de tot deus intellectus & reg bus & illā aut partam quibus certissime liberaturus quia ng liberaturus. sola intuitu certissime prescitionis presupponentis bona opera nra & perseverantiā in illis usq; in finem & eodē modo de intuitu illā partam. presciā: alii vero cum dicunt preparatio beneficiorū dei intuitum preparationem specialium auxiliorum ornamentis nō quidē ex efficacia divine voluntatis aut exaltiqua effectu aut virtute illius intrā sed ex ordine ad finem videlicet salutē futurorum ut presupponitur pro salute additionata; illā partam. quibus certissime & c. intuitum nō de certitudine provenientē ex efficacia divini decreti aut exaltiqua virtute intrā auxiliorū sed provenientē solum ex presupposita scia media

Degredestoe.

Ista dictionata non potest dici sensus

Contra istas duas sentas sit 2a 2o inordine, sententia patris Lessii in re nulla admittit predestinationem indeo fidium & angelorum, sed eam vult negare de illis dicens in via status: Ita 2o 127. probat 2o 2m. Rationem sic proponunt sic electionem gre; sed 2a predicta sententia nulla assignata gratia electionis gre inillam nos salvatos predestinet etiam ipse dicunt & expresse dicit. ergo in quibus nihil de meritis g. 6 art 3o inveniunt circa medios ubi sic dicit, non potest dici gd predestinatio sit ex mera misericordia nihil aliud addit nisi certitudinem prefate ut sic dicatur gd deus ordinet predestinare ad salutem sicut quemlibet alium sed cum hoc deprendet sic gd pro destinat a salute sin. n. diunde non dicitur predestinare aut predestinatio ex mera ordinis sed tantum exparte prefate certitudinis electe ea predestinatis nra predestinatio est electionem predestinantis gd 5o 2a auctoritatem sacre scripture & sanctorum unde preter certitudinem prefate ipsa vocat predestinatis sic infallibile certitudinem sue divine electe ubi expresse ait gd illi qui dicunt gd deus ordinat predestinare ad salutem sicut & quemlibet alium deum hoc sic de predestinatio gd non destinet a salute que 5 subtrahitur sic sententia patris Lessii non ponit predestinationem pro electionem predestinantis gd 5o 2a auctoritatem sacre scripture & sanctorum contra gd predicta sententia nullo modo dicit ab illa quia ex mestionibus hereticis refert 9 propositas ad 9. aug. & quas ergo fere impugnat ipse d. aug. respondendo ad easdem easdem illi brevi deprendet sanctorum studiat studiose

Secundamento aut patris Lessii dicit Solum negando gd ex hoc gd deus predestinet preparare specialiora auxilia quibus res sic inspiratos salutis nostrorum. sed divina bonitas & clementia illos sequidem illis gratuite & fortia quia auxilia gre requisita ut in sua potestate libera & plena expedita & proxima sint obedire vocationi dei possint gd similiter alios subtrahitur & ista premissa de omnibus deus iusta illorum eternum punitorem. at vero predestinet & deus multo magis misericors ut habera scriptura sup testatur

Tertia 3o illi nuntiorum qui dicunt de veritate auxiliorum gre preparatis adhuc electis deum respicit deprendo ad ordinem ad salutem rerum seb adhuc futurum ut precognitum sicam medios seu dictionatos re ipsa in nullo differunt a sententia patris Lessii modo impugnata sic. ipse etiam dicunt & dicunt tenentur. sequendo unde ne sua sententia gd si deus eodem modo se habeat quoad omnia auxilia preveniente gratia cum eo cibus fidibus aliqui illorum credunt fidei libere & inseparabiliter sequi gd ad fidem vite alii non credenti duis accipiendi illi dicunt predestinati ab eterno 2m eius predestinationis. ista 9. respicit unde vera ista sententia predestinatio non fiunt electem gratuita. preveniente gd deat D. etas 5o 2a auctoritate sacre scripture & dicta sanctorum

Ex dictis hoc antecedenti ad sicam mediam sive dictionatam futurum & gd pertus sic vocatur credat acceptent inbonis ipsi viribus usq ad finem vite paulo ita vocato dicente sed vocata illorum sententia antecedenti ad sicam dictionatam futurum 5 & dicendi ad illa non & aliqua alia divina auxilia in auxiliis gratia preveniente & innata adillorum sgratitate & dicta eodem modo se habente & equalia alia auxilia preveniente gratia preparante petro & paulo futuro & utroque credat & percipient usq ad finem vite paulo dicente & vocante deo sino eodem modo sibi & utrique gratias ad auxilia preveniente gratia sicut dicitur nunc petrus & eternam sua predestinatio predestinat & paulus respicit unde predestinatio non fiunt electem gratie gd & 5o apostolum dicente reliqui & electem gratie salute facte sunt at gd adhuc ista sententia in nullo differt a patris Lessii

Dicas ordinatio dictionato ita unus & gd deus divina eodem modo se habente ad omnia auxilia preveniente gratia aliqui credunt fidei libere & inillam & innabunt usq ad finem,

Deus ab eterno p certa media efficacia ordinauit ut nos illa merita Xpi quae eo fuerunt
Sequendi ipsi Xpo predestinando praedestinauit adoptiuos patres. ita Scotus
efficaciam horum de his praedestinatis non cat suum effectum. Scotus cat his quae ei praedestinatis
qui ei sequendi non est ita propria sicut praedictis ideo etiam hic quando dicunt aliqui praed
patres praedestinauit ad gehennam ga bene scripsit praedestinauit sindei ad illatis de deputauit unde scie
praedestinatos nimis impropria loquendi ga prius sequendi praedestinauit inclinatio eius qui praedestinat
tum etiam ga hic deputatio ad gehennam potius est actus sapientiae quam dilectionis
sumpta est actus qui dicitur

1624 Dubium Secundum Dilectio primi conclusio an sit vera

Ens negativa pr. praedestinatione non praecedat praedictam admonitionem decreti non est ponenda
nos praedestinatos infallibiliter etiam cum simul concurrit in primos electos admonitio praedicatio depravatio
Contra ex praedestinatis sequitur duo praemissa in praemissa primus est occasio depravationis de nec liberatis 2m est ga
alii illi qui erunt praedestinati non peccabunt sicut et Petrus ut patet ex sacra scriptura Virgilia tradit. Dauid et
Magdalena paulus et matthaeus praedestinati fuisse alii mortaliter peccasse. primus inuenitur pr. ea ratione
defectibilis etiam est in praedestinatis occasio negligentiae stupidae quoniam cum iustus sequetur gratiam
dein regno et occasio deprauationis. 2m inuenitur illi qui sunt praedestinati qui aut dilecti
adeo ex suppositione ga illi dilecti non possunt peccare mortaliter 2m illud primae ioannis cap. 3 qui natus est ex deo
peccatum non facit quia semen ipsius in illo manet Bernardus sermone 1o de septuagesima de sermone 23 in cantica
deprauatis non autem quare non sunt ga aliquis sit ingratus operatus faciat ex eo ga non sunt praedestinati
sic dilecti adeo ex dono habitus simul. sed illi qui sunt praedestinati dilecti adeo maiori dilectione quam illi
qua diligitur [illegible] qui non existit in gratia non peccabit mortaliter
Secundo arg. in oppositum quam D. Thom multi alii quod salutem aeternam habituri sunt praedestinati
pro illa est insufficiens pro ratione praedestinationis non est semper nostrae ad aliquem salutem
quare salutem in ultimo termino habituri eo ipso sunt praedestinati sic pt. ga finis aliquis sine medii
semper nostrae ut ga medium ejus non est semper nostrae ad ipsum potest quis actus nomen sine illo. ratione
vel pr. ga si praedestinatio est semper nostrae ad finem salutem illi qui non sunt praedestinati non habent
ex parte dei sua nostrae ad salutem et sunt non impossibile illum salvari
Corrol. vel 2m D. Thom in elegit nullam falsa supposita. Scotus. si hoc 2m non bene et quaeritur sed
necessum si primum est falsum et pr. ga si unum est maxime ga deus ordinauit istum non humanum
quem illum creauit in fine supernaturalem quia ordinatio supernaturalis non est in eius inditio quaeritur sunt
praedestinati ita non nullum [illegible] mi. 1o instata in quarto primus non est in eius ordinatus sunt
in fine supernaturalem de his nullus in illo statu aliquis et talem sine [illegible] 2o ga in forte D. Thom multae species
angelica depauperatae sunt quantum ad sua indiuidua ad tantum fuerunt unum.
Contrarium est 2m D. Thom in hoc dubio multis scribus aliquibus catholicis aliorum de
quibus videtur magnus bonus et eximius in hoc art. et magister Scotus 1a p. lib. 1o dist. praedestinatio 1a in thomistica
2a D. Thom non est quod dupliciter possumus loqui bipliciter. 1o quantum ad illius existentiam. utrum
de facto deus praedestinauerit aliquos homines ad beatitudinem 2o quantum ad gratiam. utrum fuerit vere
rum deus praedestinare aliquos homines 3o quantum ad meritum. an fuerit meritum tale quod ex hypothesi
quod deus creauit homem illum ordinauit in fine supernaturalem sit meritum quod deus praedestinet aliquos ad
ad tale finem
Secunda 2a de facto deus praedestinauit aliquos homines ad beatitudinem hic est dicendum pr. multis
locis sacrae scripturae ad rom. 8. quos praedestinauit hos et vocauit et ibi quos praescivit et praedestinauit
conformes fieri imaginis filii sui. et ad ephesios 1o qui praedestinauit nos in adoptionem filiorum per Iesum Christum
Romanos alibi in locis de quibus videtur videtur citatis 2o pr. 1o D. Thom quod theologia

theologica dicunt stratio 2m fide dicendum est de facto multi fiery divina virtute dum vita de
transmissi de translati sunt in vitam eternam ut pt de beatissima virgine apostolis martiribus
confessoribus &c 2m secundo fide dicendum qd fuit indubio prescia & voluntas diuina ab
eterno qua statuit & voluit illos intepe & eligi ad vitam eternam. dia pt. qa nihil vitat ne qd
2m secundo fide non cadat sub diuina prescia voluntate & providentia sed hoc vocatur ambo prudisto

Secunda v. maxime mirum deum predestare aliquos fiery non solum supernaturalem ordinem
ordinatis illorum in vitam eternam sed pias & talis supernaturalis non fiat. prima pars pt. qa alias finis proprius
finis nate humane deficeret deus aliqd fecisset frustra; 2a pars pt. ex dictis ex d. paulo
maxime mirum & deo ostendere divitias gte & misie sue sed ha ostendit deus in predestinatis suum
ad beatitudinem &. pt mi. ex illo ad ephesios i. predestinavit in laudem gte sue & ad rom. 9. ut
ostenderet divitias gte in vasa misie que preparavit in gtam. 2. pt mi. ex propria nata creatura
intellectuali que fuit sua capax & videndi deum ut ostendit d. thus supra q. 1 Part i. & maxime
mirum & deo talis creaturam ordinare & facere ad beatitudinem cuius hoc capax & deum predestinare
aliquos.

Tertia v. ex suppone qd aliqui fiery de facto & legunt vitam eternam meruisse & qd illos. sequuntur ex
divina predestinatione & ex qa existat suppone meritum fit divina predestinatio pt 2o. claret illa & eligitio beatitudinis
dicitur tm pot eo sine divina gra & eius auxilio & meritum sine divina caritate. sed caritas divina ad extra
non pot eo sine illius voluntate. voluntas aut dei 2m apostolum dia operatur 2m scilicet & deprimo ad
ultimum. necesse & qd inde presupponatur actus divine voluntatis deinitius ordinantis & volentis talem
& legitionem. sed nullus actus sic fuit divina predestinatio. ut dubio sequenti ostendemus &. = huic & to
d. ethe qui in vita sic peccabit dia qui fuerit intepe cadunt sub diuina providentia & voluntate & eligitio
beatitudinis qua fit intepe cadit sub diuina predestinatio. pt. dia qa predestinatio & providentia non
distinguuntur nisi tantum ex parte obiti predestinatio n. & particip providentia circa & legitem finis supernatis

Quarta & ultima v. nullus fiery nec angelus de facto & legitur beatitudinem nisi sit predestinatus
hec 2o. & 2a catherinus in cuius sententiam aliqua m. videtur inclinare ocam in. i. dist. 41.
& gabriel ibidem q. 1 art 2e & per x. ex d. fulgentio lib. de fide ad petrum cap. 35 ubi tanquam fi
dei regula statuit firmissime tene & nullatenus dubitet nullum & legitorum salute & qui predestinatus
finaliter non sit qd etiam docuit d. aug. retro lib. de predestinat sanct. & lib. de bono & perseverantie
& 2ois locis diuum catholicum & per ex illo ad ephesios i. elegit nos in ipso ante mundi
constitutionem ut essemus sancti & immaculati in & spectu eius in caritate qui predestinavit nos &.
ubi considerandum & cum d. aug. lib. de predestinat sanct. cap. 18 dicit qd illa electio fit ea tm
destinatis & illos essent sancti; & qd illa electio fuerit ad gtam pt. ex illis verbis ut essemus in
macula in & spectu eius & qd intligatur duobus qui salvantur & 2ois intligentia eiusdem sancti
& quidem hoc nec angelus &.

Ad arg. a primo & ex cui i. negatur arg. qa sub diuina predestinatione cadit & eligitio salutis & media sicut
providentia dei de fructibus colligendis non repugnat cum agricultura qa sub eadem
providentia cadit qd isti agricultura colligantur. = Ad confirm. & ex negando sequelam
in quantum primum. n. non sequitur sicut non sequitur occasio & desperationi ex dei predestinatione qua
fit de nemine saltem. etenim qui iudicat se & predestinatum scire eius non & legitorum beatitudinis
nisi fiducialiter operetur. & qui iudicat se & reprobum certo scit ex divina revelatione qd non & omnia bona
sit bene operetur; = Ad 2m in quantum negatur sequela qd qd dicant hereticis; ad impugnationem & dicimus predestinationem & dilectionem adhuc. imo magis semper & dilectionem ad hoc peccatum exis
tens qua reprobus qui & in gra. sc. dilectio restorat non ad illum instans & quo reprobus &.

in gra de quo sup. S. praedestd. impeccato. qa ad illo tpe magis diligit adhuc quo praedestinatus sit quide ad illo eodo tpe reprobus. ht maiu bonu simpte qua praedestd electus dilectus praedestd ad illud instans inquo 2 Iegundu S. Bratudine de hoc dicit nomine ipse dilectio praedestd qa licet praedestd nō S. nisi ordinatio creature rationali inducta eternā ita dilectio cata ex tali ordinatē S. ut nullit illi Bratudino de se praedestd S. magis simpte diligat quā reprobu, liquide multe illi maiu bonu simpte dabsolute cū hoc tn sal uari qd qd aliquis S. in gra nō pot fieri peccato qa inde ht aliqd in pote cū peccato qui aut S. praedestd nō ht aliqd in pote cū peccato nisi qd praedestd cat in illo gratu de facto unde licet peccator praedestd diligat adhuc nō tn in ordine ad illud instans in quo S. impeccato Ego illo instanti in quo 2 Iequitur Bratudine de D. Bernardu in sermone illo de septua gesima intligis qd nequit praedestd peccare finaliter in sensu 2 posito nō aut in sensu diuiso.

Ad 2m negato ant ad 1am distinguitur ant nō S. simpte nullum ut ho de facto 2 Iequatur saluet nego ut pote 2 Iequi sciendo qa reprobi habe dubia sufficientia rōis quare possunt salvari nihil Iequitur qa 2m idem argum post fieri de fide dei nullu quidē salvabilis defuncto nisi sit pricognitus adhuc ex quo nō in statu qd ille cuius deus salvat nequit nō posse salvari = Ad Confr. pt. ex Iuanda ||| 2e de tertia = Ad inquantum certū fuit bo Iquendo nō fuisse praedestd simpte fuit in praedestd ex gra illi collata in illo statu licet gra illa tantus ginalis euidentia ut tn 2 parandu erat q rerum fuit esse sua praedestd immo si ille status deseruisset absq dubio deus praedestasset aliquos etiā q ut pertinebant ad illum statu licet sic nō praedestasset fuit qa nō erat deseruiturus: = Ad illud de angelis &c. qd quantum ad angelos intrinsece distinguuntur spēe nunciat tn aliqui illoru in uno ordine aliqui vō in uno hierarchia et ita ex qualibet hierarchia aliqui sunt praedesti et ad illa 2parati finē sc ad certum numeru distinguuntur

1624 Dubium Fortium circa 2am Conclusionem an praedestd sit essentialiter actus intellectus an voluntatis an consistat in utroque simul et utrū sit actus pōe executivus

In hoc dubio prima pars asserit praedestinationē directe de se esse actū divine voluntatis motum tn esse speciale quem actus intellectus illius S. 2 quo futura disponuntur et ordinantur ita pater Vasquez in hoc art. disput. 37. cap. 3. D. Bonaventura in 1. dist. 40 art. 1. q. 2. Scotus ibidē q. 1. Gregorius Arimin. et alii; per 1. ex Sacra Sc. in qua praedestd vocatio electio ut per ex illo matth. 22. multi sunt vocati pauci vero electi, vocatio etiā 2 positive ut per ex illo ad ephes. 1. praedestinati nos 2m 2 positive voluntatis sue. vocatio etiā dilectio iuxta illud Iacob dilexi. Sed isti sunt actus voluntatis ut dese patet 2 hu sancte et 2 sic sacre Sc. = Confr. ex D. Aug. qui definit praedestinationē qd sit preparatio beneficiorū dei preparatio aut apud ipsum 2 positio eternū dei quorū 2 Iequitur. et D. ethas quos. Bernardus cap. 1. et 2. docet qd sit praedestd 2 parata actus intellectus dicit tn esse actus actus voluntatis et D. Bonas Arimin. lib. 2. sidei orthodoxe dicit qd quidem scia et dei et sanctor 2 quā res sic 2 gruit gubernante seu praedestd et post quidentiā et sicut ista

potib⁹ dict⁹ q⁹ simul voluit ad finē reparatum elevare voluit⁹ in art. cadenti d. inscisca. 3°
exc[illegible] angelor⁹ de spū⁹ quibus dare voluit ad⁹ rate elevare ad finē reparatum q⁹ dē roma
uit & ex⁹ ut essēt beatitudinē sequerent primos q⁹ alii impecato labuerūt. 4° p̄ victā exegitauit media quibus fi electi pervenirent ad beatitudinē essent. 5° p̄
voluit⁹ ex⁹ cauit media ab victa exegitata & qua p̄ talia sentam qua statuit & ordinauit ex⁹
cauit & modo imperii mouendi ad operij exequēdū ut fi electi ad beatitudinē sequentē illa p̄ ista
media: disciplina q⁹ d⁹ ingno istōrū actuū dicte & prate sistat predest⁹

Prima ꝛ⁹. predest⁹ nō d actu poste exercitiū seu ꝛ⁹ 3ª 2ª⁹ sentam d⁹ expressa d. tha
q. 6. decernit⁹ art. 1° & p̄r. actu poste exercitiū presupponit predestem q⁹ p̄r. ans exequendū
presupponit ordinē exequendū q⁹ presupponit predestem 1ª. ꝛ⁹ ex diffone illius =
Confr. actu poste exercitiū ut si nō reperiret nec saluari nisi qui illi consentiret aliq⁹ adest
bat q dubio sine talis actu sit frater inde sine tantū in creatura ut aliqui falso putarent pre
destē d ab eterno indē & nil ponit impredestē ut docet d. tha art. sequenti q.

Secunda ꝛ⁹. predest⁹ quamvis presupponat actū voluntatis in illo trū d⁹ fidei
esatu & prate sed in actu intellus p̄ actū =⁹ explicat⁹ huius ꝛ⁹ supponendo d ex d.
tha ex i.ª 2ª q. 13 & ad 1ū. q⁹ aliqui actus poste q⁹ elicitive ab aliqua potª ad ordine ne essentiali
ad actū alterius poste. quē actus presupponit s. conat & bone talis actu esatu & prate tantū
d illius poste aqua elicit⁹ v g electio frater d actu voluntatis ga elicit⁹ ab illa presupponit ne esatu
d filiū q⁹ d⁹ actu intellus & suo modo idem dicit⁹ dē de actu creandi & de iudicio qui actu
esatu & prate sunt actus intellus mouent⁹ in ordinē ad voluntatē inqua sunt virtutes dirigentes
& regulantes illos. S. religio & iustitia ita simūt predest⁹ esatu & prate d actu intellus licet no
tet ex presupponat esatu actū voluntatis = p̄r. ꝛ⁹. predest⁹ d ordinatio mediorū in finē
s. ne trā missionis inuitū eternā ut dubio 3° primo respondemus sed certū q⁹ ordinare s.
ed rotem transpositionis d solius intellus actus ut demonstrat d. Caiet. supra. q. 19 art. 1° insolitā
hi admiramur in gratis gratiosis q⁹ voluntas tē ordinari ex participat⁹ intellus nō in pri
mis indirantis & proximis q⁹ requirit⁹ ad predestem = Confr. predest⁹ d pars prudē
tie de solū distinguit⁹ expositē obi quasi⁹ arguit⁹ ut dubio sequenti respondemus ex d. tha sed
prudentia esatu d sistit in actu intellus & nō voluntatis licet illū presupponat. s. conat &
p̄r. ni tum. ex d. tha. q. prudenti. & ex D. Burtio lib. 4° de d solut. prosa 6ª. ubi prudentiā
diffiniens dicit, ꝛ⁹ divinā rotem, tum etiā q⁹ prudentia d pars prudentie ut docet d. tha
2ª 2ª q. 49 art. 6. sed prudentia d sistit frater in actu intellus &. tum tandē q⁹ prudentia
d. frater ordinatio mediorū sed ordo frater p̄tinet ad intellū q⁹ sapientis d ordinare ut dicit
philos & prudentia frater d actu intellus.

Tertia ꝛ⁹. predest⁹ nō d sistit frater de directe in actibus intellus & voluntatis simul = Hec
d tra secundā sentam sequit⁹ ex ꝛ⁹ prudenti & p̄r. ut d⁹ rotibus, & ulterius d stat q⁹
predest⁹ tē unus simplicissimus esatus & rotem frater q⁹ nō potest directe & ex equo d sistere frater
in utroq⁹ actu simul ans d certo & sio p̄r. q⁹ intellus & voluntas sunt diuersa rōq⁹ fratis q⁹ =
Confr. ex d. tha 1ª 2ª. q. 18 art. 5° ubi docet q⁹ q⁹ duo actus accurrunt ad p̄ponendū unū nō accurrunt
ex equo sed unus illorū se tē mater & actus frater & loquit⁹ expresse de actu ad quē accurrunt in
tellus & voluntas nunqe directe. qui sapientes primum dicti⁹ q⁹ ideo dicendū d impresenti

Ultima ꝛ⁹. actus intellus inquo frater & esatu d sistit predest⁹ d actus imperii & rō
dicium quo deus iudicat & providit modus & media quibus predestē d⁹ & ligaturus beatitudinem

Hec .2. s. 3a aliqui qui licet cū d. tho dicunt. sentiunt qd predicti fratres
obligant in actu intellectus practici. quiantes ea in aliquando illud & dicunt eō illud ad
cadit electionem voluntatis p quod duo indicat de agendis mediorum. non aut diuina
in illo actu qui vno modo intelligendi sub respectu ad actum electionis mediorum dicitur
rius seu efficax ordinatio moueri ad operis executionem vt intimat quarto
Pro intelligentia huius 22is supponendum s. ex doctrina d. tho i.a 2e ast. 1. q. 17 qd indu
pter in diuinis datur aliquis actus qui dicitur imperium distinguitur aut in diuinis ab imperio
hoc qd in diuinis tantum indicat nuda intentionem de aliquo operum faciendo de explicatur pure bis in
dicatiui ut dicitur bonum s. hoc sapere s. hoc est tibi faciendum. imperium sup addit q
quandam applicationem rei faciendae mouendo ad hoc qd fiat qd explicatur p verbum imperatiui modi dican
do. tu hoc ex. qui dicit
exigitur secundum qd stante iudicio de meritoria rei post non sequi operatio nisi voluntas in
perio efficaci. Secundo qd imperium proximius se habet ad operationem qua existit in quarto ordinat et ef
cax mediorum ad finem dicit prosupponit intentionem huius vel illius de mediis & electionem illorum et ad
hoc dicunt d. thas ibidem art. 3. ad. 1m. Ibi autem imperium suos efficacias de hoc qd moueri
ad opus ex actu voluntatis antecedente manet aliquid incertum in ipso actu intellectus. s. moueri
ad opus qd procedit ex iudicio electionis & ordinationis & ex publicatione dependentia quae peria in
tus illius actus. s. qd nullus vnquam maneat inalienus. Sicut vero legislatiua existentia ad intellectum
partis vtilitatem dijudicandi circa singularia ita qd imperium tangens sibi proprium ordinare
seu intimare & proponere id qd voluntas mutet fieri & ex illa parte efficacia virtutis quam
habet ad hoc qd moueri ad opus
Quo supposito 2o. predicti ordinatio efficax mediorum in finem. Sed iudicium non est or
dinatio efficax sed solum imperium qd. 1o. mi. in diuinis ut diximus post scan cius fi
nis sequitur operatio non in imperium ——— Cons. predicti debent dissidere fratres & esse
in illo actu qui proximius est ad exequendum de qui nullus mouet potentiam executiuam dei sub
ita se habet imperium qd. mi. 1o. cum exilla scripsalomi ipse dicit de stella luna. de exilla genesis
1o. dixit deus fiat lux & facta est lux. cum ergo 1o. qd de rebus diuinis optime debemus iudi
ca que videmus in rebus creatis secundum intellectibus sed hic est qd quaedam aliquis sciat ne
luntem efficaci finis de illis de mediis & prosequentem ap but & eligat talia media non ita qui
dabiter nisi interueniat imperium efficax intimans voluntati & mouens illas media potest esse
gutiua inquo est actus antecedens quasi applicans & firmans quidem dicendo & indicando & quo fi
nito qd sicut illa prima voluntas dei qua vult vitam eternam istis hostibus dei & illis quantum
ad intellectum huc fore sit efficax sic ut hanc efficaciam ad ordinem ad reliquos actus subsequentes
s. ad subeundum electionem mediorum & imperium qd si sit voluntati desiderij efficacia talis voluntatis
ad positum de sentit intali actu voluntatis & adiacet dissidit predicto fratri vt in imperio
imo omnes actus antecedentes ad imperium possunt dici predicto imperii iuxta modum cuius quilibet actus.

Ad arga. 1. Sent. Ex ad 1m de sumptum ex loci sancti Augustini. 1o qd illa testimonia
tum videant qd predictus presupponit esse aliquem actum voluntatis non tamen qd in illo frater & esse
sistat. 2o Ex ad d. tho q. 6. de veritate art. 1o. ad 1m qd illa loca debent intelligi qd ipse
dissidere remouet in virtute actus electionis mediorum presupponitur & ita ipsum imperium in quo frater
existit dicit virtualiter s. participialiter electionis. s. dissidere. s. positiue qa ibi ista manent virtualiter
in imperio dicit n. d. tho qd in talibus actibus predictum actus includit quodammodo virtute insequen
ti & qa predictus presupponit electionem mediorum ideo intra predictum includitur aliquid ad voluntatem

Scriptum super D. 1. 47 q.

Ad 1um quantum ad auctoritatem S. Aug. ex modo dicendi stat ad D. Thom. Ex modo dicendi excedit D. Tho. q. d. si sola deliberatio voluntatis videretur non sistit in illa predestinatio sed videretur 2m. q. d. in operatione deliberatio efficax presupponit q. actus cognitivus S. in divina et increata et singule voluntis ad quas ex se stat q. frater sit alicui intellecto de quo nil aliquis dixerit D. Thas stat exeo de ast. q. 5. articulo ubi expresse docet q. predestinatio sistit in actu voluntatis dirigente in finem cuius finis voluntatis presupponit idem expressis verbis in hac q. ast. 4. unde verba illius opposita caveanda sunt inexcusabiliter et aliis locis expresse = Ad D. Damascenum Ex D. Tho. q. 5 de verit. ast. 1. ad 1m. q. d. per tanto Damascenus dicit quidentia consequitur voluntatem in quantum voluntas presupponit

Ad Secundum negatur any de limitatione ad cuius obiectum ad cuius impugnationem 3 stat ex 4a 2e ubi ostendimus sistere in actu seu sub regulo ad electionem S. in actu imperii ad quam impugnationem neganda any de limitatione ad obiectum ga efficacia electionis non potest causari operationem nisi mediante imperio intimante et ea ponente potest executivum id quod voluntas vult quod utcunque dicimus in 1m. voluntas non habet efficaciam nisi ex ordine ad alias actus et tantum inferat q. d. illa voluntas sit predestinatio radicaliter divina q. d. deus vult efficaciter me legi illo voluntas dicitur efficacia ut faciat me legi ex ordine ad actum quo dicitur efficax ingressus frater et quasi mediate reperitur efficacia divine voluntatis ad faciendum me legi ita in ingressio reperitur efficacia primo modo intimantis participata a voluntate 2m. quo modo non reperitur in auditio etiam adiuncta electione: ad 2am. negatur ga indicium reperiatur imperium cum sit certum q. d. imperio reperiri potest executivum q. d. sit decisionis cuius ab intellectu voluntas ga. quia potest hypothesi esse reperiri imperium non ga sit inter superior et inferior sed ga requiritur intimatio voluntatis divine nisi modo intimandi ut potest executivum exequatur id quod deus vult sciat etiam aliquid quod voluntas dei aliquid velit nec requiritur ad illud hb: separatur ab intellectu exquo non sequitur superioritas et inferioritas sed tantum ratio inter illos actus et potius illorum: ad ultimum negatur sed dicimus q. d. imperium et cognitio non eodem modo dicuntur. id est sit efficacia inde participata ex actu voluntatis antecedentis unde non distinguitur ab auditio per actum voluntatis precedentis. l. per aliquem alium habitum voluntatis sed per aliquid sibi frater intactum tantum tm ab actu voluntatis et ga de q. d. requiritur, ad modum requirentis requiritur, quantus illa efficacia sic tacta ex efficacia voluntatis et ex ista re dicatur ad voluntatis divinam frater tm efficacia intimativa ga medio S. ad operandum per modum diligentis et ita per aliquid intimante frater distinguitur a auditio ut pot. in creatura quia distinguitur a cognitiva bruti non per diversum intimante sed per diversum sensibile et per quod cognitiva participatum tm ab intellectu ad quod sit simile.

Ad 2am Secunde Sent. Ex ad 1m. q. d. ex Sacris Literis scimus diximus q. d. ga actus utrius per se potest ordinari ad predestinationem, alter frater, alter presupposita vita idem utrumque modo nominato in actibus literis predestinatio et eodem modo Ex ad D. aug. et D. Thom. Solus per se sunt q. d. ea mutat ambo actus esset non ex q. d. mutuo frater existat sed in illo actu intellectu ut dictum est = Ad 3m ex re de assumpto distinguitur mi: ita ut actus voluntatis pertinet ad illius esse frater nego. ita ut sit esse prepositum scut de nego simon ga imperium non causat ordinationem sed ut sit movere ad opus ingressio existat efficacia quod inde sit frater participatum tm a voluntatis actu quod esse presupponit.

Ad ad 2am per tertia Sent Ex dupliciter i. distinguendo simpliciter si predestinatio existeret quantum ad eius executionem secundum. si quantum ad eius esse nego. ga sua esse aeternum executio vero eius in tempore

2° Ex distinguend ma: ē ca mediū nō instinē q modus pōt exuitiua nec q modus libi
genty ē stimanty sado deneyo sūm qa gl° intpē dny dat grām sūi predyst° ē effectiu pr ē hy
predyst° dep pōt exuitiue ē uerē predyst° p modū dirigentis ē mouentis pōt exuitiua de
modū exequentis.

1624 Dubium quartum circa Forbiā 1° cm anpredyst° Sit pars Sūtiua
prouidentię

pars negatiua pr primo, uidēd dantr plures idē spē distinct quibz dat aligna rō superior p
modū gen̄ ⁊ deplures ꝓuidentię pr. sūa qa odō modo ⁊ paratr indeo ꝓuidentia ē idea sūi ⁊
ca obta — 2°. ꝓuidentia ⁊ alteri diuine intellus sēd iste ꝓpter suā hnp̄fectōē nō pōt tūre ali
quā partē ⁊ liut predyst° sit. qđ distinctē a ꝓuidentia sicut uoluntas nec mō intelligend ⁊ qđ dy
tinctē ab intellu, nullo tn modo ē pars illius ⁊ — 3°. ea qu ita se hnt qđ sunt patēs obti
ue ⁊ maty nuncupant incadū rōē ꝓuisiōis ⁊ distinguntr contēt matr ex parte obti maty clausi in
obto adiguato sūe ꝓuidentia. predyst° nyg datio distinguntr spē ⁊ pr. mi: tum qa ꝓuiden
tia &c. ordinantr ad finē spē distinctū. tum etiā qa si predyst° si diceret 2m. ecclia sūe ampli
tudinē claudit predystōm nūcium angelorū ⁊ sēi dni. sēd predyst° sēi ⁊ alterius rōis ⁊ quasi gen̄
ys predyst nūcium ⁊ angelorū ⁊ pr mi: erit ⁊ finis predyst° sēi ⁊ filiatio aii nati nūc uero
⁊ angelorū adoptiua ⁊.

Contr. totus quasi adiguatus diuine ꝓuidentię 2m qđ respicit creaturā. l. ē nate tantū. l. finis pre
dyst° ⁊ eē supnate predyst°rū. l. ē sētis dni inquē oia natia ⁊ supnatia ordinantr sūprimus ⁊.
predyst° nō ē pars ꝓuidentię quantū ad totū eē sit alige supnate: si 2m ⁊ falsū ē qđ predyst°
ē pars ꝓuidentię eē sit ipsa met ꝓuidentia: si 3m pntto quū qđ falsū ē insurta ē ethe presu
ponentē peccatū ⁊ etiā ordinē nāe ⁊ spē ⁊ eētē ꝓuidentiā circa talē ordinē ad predystōm
sēi ad finē in nō saluatē quo modo predyst° sit pars ꝓuidentię ex parte obti qa totus predyst°
nō claudit sub sūo predystino sēi qđ ponit totā diuine ꝓuidentię

Ino Tractāu ē 1° ē. ethe ꝓ cuius ꝓfectia notā S. ex his que dicit dicentr i.ª p. q. 14 &
q. 15 art 2.ª ad 2m. qđ quattuor indeo sūt plures idē distincte 2m rōem ⁊ plura abs tota rō
ne sunt indeo plures scīē aut plures ꝓpientię etiā 2m rōem distincte qa scīa ⁊ sapia dicunt
actū quo deus oia cognit. idea dicit cui cognitionē unde scīentē ueritatē actū ꝓtēd diuer
sitas tōnē. ultimū inpresentī qđ ꝓuidentia deū unica ⁊ qđ nō dantr plures ꝓuidentię
indeo nō solū frater sēd nec etiā rōe distincte qa etiā ꝓuidentia tenet se ex parte actus
quo deus ꝓuidet de rebus dicō ex parte rerū ꝓuisarū. & si inquiras unde sumat unitas
diuine ꝓuidentię. Ex. qđ sumit 1° ex modo ꝓuidendi quē deus hz circa oēs quantumcunq.
media sint distincta & finy ꝓximi etiā sint distincti ad quos illa media ꝓ diuina
uidentiā ordinantr. alia sunt natia. alia supnatia inuicē ꝓ ordinē finiū. modus tn ordinan
di semp ē idem unde tota ista distinctio mediorū & finiū maty ē. dicit qđ frustē ē inquidem
tia tantū ē idem modus ordinandi media in suos finy ꝓpter quos rōem etiā ordinis tantū.
ē unica ois reptō eōrū qu adeo possunt fieri qa semp ē idem modus dicendi artē faciendi ut
ita dicamus. 2° sumit unitas diuine ꝓuidentię ex unico fine ꝓpter quem dicit quē deus or
dinat oia circa que hz ꝓuidentiā. ⁊ ex hoc uolunt ⁊ omnes fidēles unū deum. n. oia ꝓuidet &
gerat ꝓpter se ipsū. unde ad unitatē ꝓuidentię nō debemus attendere ad finē rerū ꝓuisarū.

[illegible] sed ad finē quē intendit ipse qui fit p̄uidentiā dicebā vq; n. sint fines
[illegible] quidam dē distinctiō illorū mater le fit in ordine ad finē intentū a p̄uidente atq;
alio exēplo qui unitur ō ordini debet sumi unitas diuine p̄uidentie

Quo supposito sit 1us. si dicendū p̄dest. ex parte actus diuini nō ō pars hūtia diuine
p̄uidentie nō solū gēs dicit spem sentia sub gēre sed gēs dicit aliqd uelut inferius sentiā
sub aliquo uelut superiori: prima pars ē certa apud rōs qa ita deus 2us. dom sentiam nō repe
rit genus dē tia nec ꝑ oppositio ex illis q̄ nec ꝑ oppositū aliqd sit spēs sentia sub gēre: 2a
pars ē ꝑ m. sēc. mag̃stri. Ricardū. dicentis qui tenent. prædestinā ēē partē hūtiuā diui
ne p̄uidentie & spēs illius q̄: ſ. ꝓ tēdere nō n. ex ordinabili p̄uidentia ē unica indiuisi
bilis ēēntia rerū tam naturā quā supnaturā ita ut ex parte sua nullo modo distinguat dia.
2us. rerū q̄ nō ꝑt tam rerū superiorū respōn prædestinij sic dicendū p̄uidentia ex parte
actus diuini: dā pt. qa qd qd superius ō. debet sub se ordinare plura in quibus abinitate de
finitate tale superius

Secunda ꝓ. si prædest. dicendū ex parte obti ō pars obtiua illius: sed nō ō.
tra in hoc arg. nra opinio dicit inhiij allegatis a parte ante q̄. qa in eis illi tantū docet qd
prædest. ō pars p̄uidentie in prudenti aut ex plicite quomodo ō pars illius cū dicit ex parte
obti: dē ꝑ. p̄uidentia ꝓpter uim infinitatē & amplitudinē uoluntatis circa creaturas irratio
nales & ordinat media quibus ille ad quantū sunt finis partes & etiā uoluntatis circa creaturas
intellectuales ordinat media quibus ad quantū. nō solū fines partes sibi ꝓportionē sed etiā ordinat me
dia quibus ad quantū finis supnaturā inquibus omnibus intendit uoluntas secundū finē a quo sumitur uni
tas diuine p̄uidentie ut dictum ē. sed prædest. nō uoluntatis circa creaturas irrationales ordinando
media quibus ad quantū sunt finis partes sed uoluntatis circa creaturas intellectuales ordinando media
quibus ad quantū nō finē naturā sed supnaturā ex parte multe de obti inadequati prædest.
ō pars p̄uidentie

Ad arg. q̄. dicendū ꝓ. 1um. 2dm. dicimus qd sicut nō sint plures p̄uidentie
a quibus abstrahit aliqua rō dei. sic nec sit p̄uidentia ad quantū ordinans & respiciens rationes
adequatas: ſ. qđ tractat de nō natis produci nec ad ordinando de illa qđ tractat de rebus supnaturalibus dicitur
p̄uidentia natis & supnaturalis, licet in hac diuersitas nō ē ex parte actus diuini in quo consistit diuina
p̄uidentia sed ex parte obti materialis eterne. sicut dicit philosophus de scia dei respectu scibilium
& scia simplicis intelligentie que nō distinguitur ex parte actus diuini sed solū ex parte obti.
unde in ista negatiua dicenda rō ō. de ideis cū de p̄uidentia qa in diuinis dantur plures ideę
a quibus post abstrahi 2us. rationem modo sequendo aliqd dē (qđ qđ sit deilla dicebatur de quando.
ō. secundū qđ significatur ꝑ modum inferioris spēi) ſ. at. v. indeo nō dantur plures p̄uidentie sed 2us. ratio
ex parte actus diuini cui nō potest dari aliqd superius in ratione p̄uidentie ad prædestinationem
Ad 2um. q̄. qđ ita uerum ō. qđ ex parte actus diuini tria sumitur rō partis ad tertium in prædestinatione
ꝓpter quem ad p̄uidentiā cui quo instat qđ ex parte subti dematē circa quā uersatur diuina
p̄uidentia & prædest. ex parte finis partium circa quas uersantes, sic dicā materialem ad unitatem diuine p̄uidentie prædestinij. sic ergo ad ꝑs dicendū qđ prædest. sit pars p̄uidentie
iusta dicta in 2a ꝓ.

Ad 3m
negatur mi: ad 1m bat.m Ex. 1d tantu ex illa 1a uidentia. predestin dep[ro]sintom
distingui matr ex parte obti sic adequati ipsius 1e uidentie nr. ex parte alius diuini nec ex parte
obti adequati ut dictu d. sicut dictu libri de celo dicunt. 1o sunt distincta obiecta realia distin
guntur inter se. sed matr sunt absolute & sibi ptr sunt eius dem speci 1o sunt eadem rem. eadem
& ordinantur ad idem obtu adequatu tantu ad ens mobile; idem diuinus dep[ro]nat hoc 3es respe
ctu angelorum 1d ibidem in ordine ad obtu adequatu diuine 1e uidentie sit 1e matr 1o sit di
uina d. diuina 1e uidentia sit 1e sine adequato 1o plus ultra speciat de sit sua unitate & ostensione
sue diuine bonitatis in 3o cat.m triplici ordinij rerum: nature tantu de signatis dictis unionij hip[osta]tice
qui triplex ordo matr sicut in ordine ad illum finem. ex que pt. ad conf. 1o sunt finis adequatus di
uine 1e uidentie sit ostensio diuine bonitatis ut dictu d. clare 1 stat quom. predest.o sit pars obiecta diui
ne 1e uidentie 1o sunt sit tantu attingit partu 3o eorum que cadunt sub diuina 1e uidentia

Dubium 1um circa quastionem 2dam an predest.o nra &c. 1624

angelorum sit eiusdem rationis

pars negativa 1or 1.o iustificatio nra nd d. uiis bus rois ad angelica dicit sit 1a 3o pro iusti
cat.m gre habet talem que d. eius dem rois in utroque 3. neque predest.o dicit sit illum finis ultimus que
s. ultimu dictum: 2or any iustificatio angelorum sit rem mutationis inter 3os 3bos dicitur sec.m. adhe.
ad 1m gratus ad 1m. gratus nra iustificatio sit rem mutatus inter 3os 3bos dicitur dep[ro]nat. s. assum
ptiui ad statu filiitatis sed certum d. in pctia 1o mutus & mutatio nd sunt eius dem rois sive habent
eundem finem matr 1a talis mutus inquo 3os ut stat sub mutu: mutat.o dicuntur d. sit pt. in illo
qui fuit albus ex nigro: ex nd albo sunt albi pluribus diuersis rois 1o alia sit in pte alia in
instanti 3. dictus 1a 3os finalis iustificationis rois peccatoris d. ingressa remissiua peccati de quo d. ex
pulsiua illius. 3o gratiosus 1.o d. gra 2m. sit 1o distinguntur. ex parte 3ri finalis 1o ptter hoc alteratio &
intensio uius dem albedinis fluctus & intensio uius dem gre sunt matr distinguntur 1a sunt 3untur adinuicem 3um
matr respiciunt illos sub diuersa finalitate
Ad 3dum d. 2.o d. the 1o uius intelligentia nobm d.o 1o 2o inquirimus in predest.o angelorum
sit distincta rois a predest.e nra nd loquimur ex parte alius diuini sue ex parte obti finalis adequa
ti in his nd d. distinctio ut diximus dubio precedenti cui sic in stat 1o sint plura obiecta partiu
ex inadequato uelut species integrantes partes integrantes diuine 1e uidentia & in hoc sensu 1o cadit
dubium ——— 2.o nobm d. certum 2m. fidei aliqui angeli sunt predestinati & sequutes beatitu
dinem ut stat ex illo matthei. 18 cap. angeli eorum in celis semper uident faciem patris mei qui in celis
d. sed talis sequutio cadit sub diuina 1e uidentia ordinante media efficacia ad illum finem 1o sub
diuina predest.e cita diuina predestinatio tradita dubio 1.o occurrunt angelis 1a sunt creature in
tellectuales electe ad finem sup[er]e excedentem illorum natu ——— 3.o nobm 1o ad predest.nd sit aliqd
imprecisiuj sed indeo predestinante ut stabit art. sequenti nd d. multus nec simulatio que diu sue
nire nd possunt sed d. actus diuini intellectus & uoluntatis ad distinctam predestinationem angelorum & horum nd
debemus attendere nisi tantu ad finem & obtum talis actus 1o dicit sit de scale electi predestinati, certum d.
1o actus caritatis in nobis cuius dem speciei d. sine subtus contra fuerit imperatus: sed nd peccato 1a adhuc
actus caritatis tantu debemus attendere ad finem & obtum eius sed ad statum subtus an. s. expellat pe
catum illius: sed nd. idem dicendum d. de actu fidei sive spei imperato in subtus erroris: sed nd. ita imprimis
actus diuinus predestinationis erit eius dem rois si obtum & finis quem respicit & quem intendit fuerit eius dem

quis dō ... sin aut erit diuersa ...

P[rædest]ō prædest. angelorū ē ... rōy ē alia ē specifica ab mā prædest. Hec ... ē d. the
ag[ē] illa rōe prædest. angelorū sic idea obiō ē eorū sūt quasi specifica ab ... mā prædestē
Q. ... eis sūt ē obiōs prædestōy angelorū ē vita eterna ē eadē ē sūt ē obiōs mā prædestōy Q.
2ª ... ad eōdē prædestōy mater sic tñ q[uo]d subiōd illius sit in statu miſe miserie: nō sed tantus
respiciendo ē ad finē ad q[uē] dirigit ex ui illius sic idea ē sūt ē sūt utriusq[ue] frater ab
quando ex ui sue prædestōy S. vita eterna Q. ans stat ex 2ª mutabili ex ipsa diuina prædestōy ē rō
trans missōy creature intrinsecalis inuita eterna Q = ē ... prædest. nō ē modus nā mutatio rei
prædestē sed ē alterius diuini intellus ordinans creaturā intrinsecaliter inuitā eternā in stabilitē sic
quando Q. uoluntas ē diuersitas illius nō sumit ex unitē ē diuersitē subiti sed ex unitē ē diuersitē
obi alteri quē respicit talis actus qui cū sit eius dē rōy inuitans ē prædestōy sic eadem prædestō

Secunda ... prædestē angelorū distinguit unde quasi aui dentalis indiuiduū. ... ... sum
ex diuersitē mediorū. sum ex diuersitē cā meritorie. S. xei Dñi inquibus una alteri dē excedit ē
diuersa excedit mā pa ē ex meritis xei ex quibus nō solū sit excellentia supra illas sed quandā
modus peculiaris efficacitatis collatus gr̄e ē auxiliis nobis collatis p eam in ordine ad stipendia
uitam eternā iuxta ea que docent theologi in mata de merito art. 8º. q. 114 merito mā ipsa
huat agra collata p eam sint quedā modus peculiaris eius participatus ex uiri meritis
xei Dñi 2m. quo ultra dē condigno correspondet illi uita eterna excedit in prædestē angelorū
ordinem in mediis de simplici respectu subiti quibus nos ordinamur ē angeli in uitā eternā sine illis
excellentiora media ē opera excellentiora q[uo]d illis nō respicit pugna carnis ... ipsum qui retardat
ē impedit bona operā etc. unde ex hac parte excedit ordinem gli excessus ē 2m. q[uo]d ē paratus ad exce
sū quod sit mā ex meritis xei ē per q[uo]d beatissima uirgo sup excedit oēs choros angelorū!

Ad rōm subiūandi Ex. q[uo]d q[uo]d sit de cōti de quo agit 1ª 2ª q. 113 art. 6. negato tñ ab
q[uo] prædest. nō ē motus nec mutatio sed alterius diuini intellus bene ē iustificatio ē cōtra ad
prædestōm q[uo] ait dens si sit q[uo] subiti fuerit in miseria: nō nec ultra respicit prædest. ipsum in
uitam eternā sub illa fralitate ... ut expulsiua miserie sub uita eterna ... si sint prædest.
angelorū ē quantū ad hoc adnexit ... ē eius doctrinā ē exemplū de modo nō q[uo] existimet pre
destinem cū modū ē mutat. sed q[uo] sit se ad modū motus quantū ad hoc cadit q[uo] sint motus
accipit finem ultra ad quem ita ē prædest. ex suo fine = ubi notem ... q[uo] illa doctrina
de modo ... q[uo] tantū ē attendendū ad finem ad quem dicit intingi frater ē finem ultra attendendo.
ē ad finem agit. q[uo] ... aliqua diuersitas ex illa respondit in finem ad quē. si uera nō ostendit
q[uo] aui dens si sit diuersitas intra aquā ut pt in dealbatā ex nigro sine extiridi. rubeo.
dicta illa reputanda ultra aquā eorum nigros frater ... participatione dicta frater sit dealbatus ex
nigro frater ... participato at ... q[uo] sit dealbatus ex nō albo iam ē diuersus ab aquā frater.
ex respondit sua diuersitate ad finem ad quem. que fralitas explicanda ē pena diuersis modis
tendendi dicit pt. q[uo] exemplū ... de ē doctrinalis de modo sunt maxime accommodata quare
nō ad id ad q[uo] adducta sunt ... etc.

Subium Sextum circa quintū ... an aliquis potuit ēd
ordine secundum aliquā speciali dignitatis. dea sua remu
tio facta fuerit aliquibus quare nō aliis si aliquibus

1624

Ad hoc dubium respondetur &c. 1° Patuerit vera scientia nullus pote ex certo & infallibili predestinationis nō solum certitudine fidei ut ipsi dicebant sed nec certitudine morali excludere omnem formidinem sicut homines certitudinem qd roma &c. ita diffinitur in sacro tridentino sess. 6. cap. 12. & habetur dist. 8. Sicut dixerit hoc modo renatos & justificatos teneri ex fide ad credendum se certo esse indubitanter omnes predestinatos sic. de cap. 12 cuius declarationis hic dicitur nemo quamdiu in hac mortali vita constitutus debet a secreto divine predestinationis mysterio usque adeo presumere debet ut certo statuat se divino electorum numero predestinatum esse qd iustificatus aut angelus prorsus nō potest aut si presumserit certa hab. re iustificantia omittere debeat nō nisi ex speciali revelatione. Scire nō potest quod deus sibi elegerit hic sibi sub. ubi ponderandum & qd dicitur si aliquis certo sciret se esse in gra ad hoc in nō certo sciret se esse predestinatum propter vocem sibi missam audita, ex quo colligitur maiori certitudine potentiam tenetur qd omnes in gra quod qd omnes predestinati qa gra accidentaliter exprobrabile esse potest in nobis & tamen potest aliquale probere testimonium sue presentie at vō predest. nō est in nobis hō. alias immanens dei & si cognoscamus deitas quo ad existentiam inclusive bonus p[ro]pter naturalis deitas eternitatem operationes quia cui subsecuta sit cognitio nō possumus: qd etiam scripsit illud d. pauli ad rom. 11 o altitudo divitiarum sapie & scie dei quam incomprehensibilia sunt iudicia eius & inuestigabiles vie eius: ubi nō solus petat qd deus eligat ipsos & nō illos sed qd tales electos nobis ignotos & qa qui desperarent ex lata divina voluntate nō possent nobis inducere nisi media revelata divina quod etiam verissime docuerunt sancti patres presertim d. aug. lib. de correct. & gra cap. 13.

Quarto ad 2am partem dubii in debet esse certus plures sanctos habuisse revelationem sue predestinationis beatissima virgo & oes apostoli iuxta illud luce 22. & ego dispono vobis sicut disposuit mihi pater ut edatis & bibatis super mensam meam in regno meo. — Quarto ad 3am partem dubii quare nō sit facta revelatio predestinationis ōibus optima & rō d. the in presenti art. desumpta ex d. ppero lib. 2° de occult. gentium cap. ultimo qa fuit utilissimum & pter multos qa sciunt qui sunt predestinati religiosi oēs desperarent de sua salute & multi boni pigrescerent & etiam in ipsis predestinatis cessaret diligentia ad bene operandum.

Si dicatur qd hoc 2m. in quantum: nō sequitur: sancti etiam nō sequitur in illis quibus revelatio de facto facta &c. ut clare patet nec etiam in ōibus sequentibus. — Ex qd sanctis quibus facta & revelatio sue predestinationis operantes bene propter dei amorem & nō propter penas infernales aut qd unus aliud medium esset in illa revelatione sit notum beneficium dei tantum abest qd caet negligentia operandi quia postea illo magis accenduntur in dei amorem & provocantur ad bene operandum oēs aut fideles regulariter inducuntur ad bene operandum & pter penas infernales unde fiunt certi de sua predestinatione nil curantes de alijs operibus.

Sed 2a primum in quantum etiam assumptum etiam si alii desperarent tales desperatio nō est peccatum. Ad nullum sequitur in quantum — Ex &c. qd qd sit dictum de fide an. &c. illi cui facta revelatio sue reprobationis potest de facto desperare de quo videtur m. bonet 2a 2æ q 22 art. 1° qd licet absque aliquo peccato possit se negative bene in desperando beatitudinem sine & positive bene dando actum quo velit desistere ab eque vite eterne nō tn absque peccato potest desperare pter ea que dicit in dicta divina gratuita ed in sufficiente aut nimis rigidis qa quia si desperatio oponitur spei deoi frati ipsius & actus &c. qd ōibus sicut revelatio sue predestinationis regulis sumerent occasionem desperandi isto modo preter quam etiam si desperatio

primus 2.us modo dicta non cet peccatu inillis qd fallus sustinendit suos
electos, adhuc in sustinere tali ruinatio ut retrahant illos a bonis operibus. imo ut inducant
qualibet in grauissima peccata qd maxime inducere qa duo aliqui bene operati non peccat dama
tione ultima & reprobi non fiat multa peccata qa magis ac magis cruciabuntur in inferno si plu
ra peccata fabricarint ~

Artus Secundus an predest.o ponat aliqd in predest.o

prima 21.o predest.o facti de 2.m se sideriter non est in predestin. sed tantu predestinante =
2.a 22.o executio predestin.is positiue sumpta est in predestin.ti. actiue aut inclu predestinante = 3.a
executio predestin.is & vocatio & magnificatio ~

1624 ## Dubium 1.m an predest.o sit necessa ad eandem finem

In hoc dubio pater suarez lib. 1.o de predestione cap. 7 num.o 21 dicit predestinem necessa
ad. ut effectus qui debita prudent fiant ex predestine non vero ut fiant absolute, qd etiam latius do
ct lib. 2.o de gratia dei cap. 7 num.o 18 docebat 1.o qa actus mali non predistinantis adeo &
in defectu fiunt & quantu est ex parte sua de solius efficientis possunt simiter fieri actus boni
alias qd predictum = 2.o qd bat qa ut effectus fiat futurus satis est. qd velit deus dare voluntati creatae
via prima necessa ad talem actum. iuxta exigentia eius de qd agunt ex parte sua secundu regulas de
eius deo ordinis cu actu & qd simat liberu arbitriu operari non sit possibile precise alias qd aliquo
alio stat illum effectum ad futurum cooperante libero arbitrio sed via ista possunt poni alias qd pre
dictum ex parte actus quantu est ex parte actus 2.m se expectati &:: idem docet pater molina in
hoc art. disput. 1.o membr. 2.o ubi dicit predestinem dicitur frater in voluntate prouidi auxilia su
fficientia quibus si voluntas prestitum obtemperato futuri eventus, inquit n. qd hac prouida sublata
predicta voluntas non est predest.o nisi hominem tm stante illa voluntate vitia sine prouida obti
nenda sequentis quarte rei ejus ex ui cooperationis liberi arbitrii ornati qa illa prouida non
est ca illorum effectum sed potius presupponit illos ideo n. deus fuit illos ad futuros qa illi futu
ri fuerunt

Fundamentum d. aug. & d. thom. statim citandi in 22.o quoru intelligentia supo
nendu est inexistenti non disputari ambigi illos quest.es de qua in hac 3.a agemus art. 7. an predest.o &
providentia dicant aliqm rem aut respectu executionis medioru supponimus n. partem affirmati
uam quod docet ibi d. thom. dicit predestinatio. d.g. providentia art. 1.o qd & inexistenti inquirimus
illud d. an iste effectus possint aliter cadere quam ex predestinem nempe ex ui solius providentie gene
ralis ordinis gratiae vocis reprobi & predestin

Quo supposito sit 22.o ex ui solius providentie generalis ordinis gratiae ex quo preparantis adeo
auxilia sufficientia vocis reprobi & predestin nullus de facto salvatur; Patet 3.m 1.a pars
2.a suarez & molina ex cuius intelligentia nuncupanda sunt in memoria ea que diximus art prae
dicti dubio 1.o in resp.e sent.e patris lessii & aliorum eius doctrinalis & similia ea que diximus
dubio 2.o 22.e 4.a ubi ostendimus ex sacris literis qd nullus de facto salvatur qui predestinatus non fit

Ex quibus colligitur qd nigue eligit Saluandos quin ꝺ̄ ex adeo prudentes ut ꝺ̄ ex sacris
literis ex illis verbis Xti ꝺ̄ni Joannis 15 cap. nō vos me elegistis sed ego elegi vos &c. quæ ex
electionis nrę. requisita ut nos oribamus inquisitū p̄ seuerantes usq; in finē hinc ꝺ̄ August.
lib. de prædestinē Sanct. cap. 17 dicens. hinc ꝺ̄ irrationabilis inuidia prædestinatis gratię nō qd ꝺ̄ ait
ꝺ̄ Aug. sunt electi nos in ipso ante mundi cōstitutionē ex quo loco sic scripsit nō ꝺ̄ cognoscibile aduersū deo
qd nos sumus electuri Xtum antequā ille eligat nos &c nō ꝺ̄ futurum ille modo qd sine cuius gratiæ ele
ctē prudentes sanctū nrum nos eligamus ipse nos ꝺ̄ manifesta nō qd nō ꝺ̄ cognoscibile aduersus nullo
modo ꝺ̄ futurum &c. Erubat ꝺ̄ Aug. ga 3ª Epistolam prosperum loquitur sibi ipsi deus cui dixit nō vos me ele
gistis &c. nō alios debuit dicere ego electos nō debuit præsumere deus qd nos eumus electuri illum ante quā
ipse eligeret nos imo vero etiam ipse nō eligeret nos qd manifestę falsissimū &c.
Secundum textum sacre ꝺ̄ Scripturę 1ª Joannis cap. 2º ambij exierunt sed non erant ex nobis nā si
fuissent ex nobis permansissent utique nobiscum qui verba sic ponderat ꝺ̄ Aug. ad rectum ꝺ̄ positum
lib. de dono perseuerantię cap. 8. qd ꝺ̄ quosdā non erant ex nobis, scitote vtiq; adhuc electi & placuerā
regenerationis lauacro renouati, sed si secus audirent ille qui subdebat qd diabat respondere posse vera sunt
hec. 2ª hec ideo erant ex nobis quia erant. 2ª quoniā aliā disiunctionē nō erant ex nobis nos hec erant manen
tes sunt utique nobiscum qui nam ꝺ̄ ista disiunctio nō erant ex eis qa nō erant in xto electi ante mundi cōsti
tutionē ac si diceret nō perseuerauerunt cū eis qa nō electi in xto ante mundi cōstitutionē ubi si qa nō per
mit catine sed illatiue nō aut posset bona illatio si electio in xto ante mundi cōstitutionē nō est nisi
secundū requisita ut perseuerent usque in finē exquo liquido patet ex sacris literis q̄ nēsi quis fuerit
electus in xto ante mundi cōstitutionē nisi ipse nō erit perseuraturus usque in finē.
Secundo ex testibus ꝺ̄ Aug. cuius sententia in hac parte perpetuam approbata ꝺ̄ in libro de hæresibus
circa finē respectu hæresim pelagij de electis sic ait, hi dei gratia qua predestinati sumus in adoptionē
filiorum ꝺ̄ per ihesum xtum in tantis inimicis sunt ut sine hac possint habere credere & facere diuina man
data quia credant; esse quatenus donentur illis in eo qd obtinebant sine gratia predestinationis per de hoc ipsum
quia mandata dei usque ad finē vite sentiat ꝺ̄ Aug. gratia qua predestinamur ꝺ̄ nos, requisitū ut
recipiamus eternā salutē appropriabiliter exponendo gratia qua predestinamur ad fidē ꝺ̄ nos, re
quisitū ꝺ̄ nos, requisitū ut credamus recipiant oportet de fide electi alij speciebus ad
ductibus ad salutē vnde lib. de corrept.ē & gratia cap. 11 distinguit duplex donum perseuerantię alterum sine
quo perseuerare nō possumus, alterum quo fit ut perseuerantissimus &c. Et hoc bonum diuinum perse
uerantię dant homini donum quo fit ut perseuerantissimus ꝺ̄ nos, requisitū tam imparuulis qua
in adultis ut recipiant aliqui eligendi salutē ꝺ̄ qua doctrina nullo mō cohæret qd ꝺ̄ sola gratia gratis
ꝺ̄ nos recipij &c predestinij aliquis ne ipse eligendus salutē eternā
D. Thomas ant. prudenti etiā cadit nos qua ostendit indicio ꝺ̄ predestinem nouit illos ꝺ̄ nos, requisitū
sit ut creatura intellectualis ne ipsa eligatur salutē eternā aliā nisi ex illa nos intelligentia in deo ꝺ̄
predestinem si absque illa creatura intellectuali recipiat transmitteret in vitā eternā sed primus fal
lebat ex sacra ꝺ̄ & ex nos sententia & ratio ergo &c 2ª sed dicitur 3º 2º gentes cap. 80 dicit ori
genes lib. 3º periarcon cap. 1º & 2º negare dei prouidentiā de nris electionibus qa docuit deus opera
ri illas in nobis nō alias quam dando nobis sufficiente virtutē ut illas operamur sed hoc ipsum
ꝺ̄ qd de prouidentia dei circa nras electiones docet sanctus quas impugnamus &c 2ª mentem ꝺ̄ Thę pro
dicta sanctus negat prouidentiā dei de nris electionibus;

Deprædestoe

3o per hoc qđ ꝺ firmatꝰ prudentes electorũ ex posita sortꝫ seqntꝫ ℓ. hũ hoc
ꝺ prudentiã ꝺ salute eterna illius qui absq; predestoe saluandꝰ ℓ. saltem qđ illa est ineuitabilis
media ꝺtali qđ fuerit efficax. hoc ꝺ absurdũ ꝺ erroneũ ꝓ mi. ℓ 1a p. pt. qa ꝺ side ꝺ diuina
scitia et diuine prudentie ut ℓ. tendit D. thas. q. prudentia art 2. ℓ 2a p. ultio stat ex sacra
Sa ingua tenẽtia prudentia dicit qđ ꝺ incerta ꝺ eligibile, ꝺ dubia aut ꝺ certa firma
ꝺ remotis qđ ꝺ sui dispõe nõ fallitꝰ ut tendit D. thas q. prudentia art 4 ad 2m & 3 &
3o 3a gatꝰ cap. 94

Ad quo obijcit aliud ꝺ diuinũ prudentia semp assignat effectus immediate intentos, aliud
qđ aliquis effectus preipsa eueniat qui tñ nõ sit absolutꝫ certus prius adeo illũ 1m nõ ꝺ
ordinat prudentia salutem gentis imo ad hanc prudentiã pertinet ꝺ mitore qđ aliqui ꝺ pessimi cadat
a finis intenti ꝺ sequat 2m nõ diuina pertinet ad eius perfectionẽ unde ex dicta absurdũ est id
asserere de diuina prudentia ut ℓ. 3pus supponit D. thas. ℓ ma: seu sequela qa iuxta expo
sitũ sententiã prudentia dei equatꝫ diuina procurat salutẽ eius qui damnatur de eius qui salua
tur. ꝺ incerta est ꝺtali ꝺ tali salute futura imo illa dispositio eius ab alio nullo modo
cadere sub tali dei prudentia sequitꝫ equatꝫ supponere ultroneũ.

Vltimo arguit putat suarez Salas fecisse lib. 2o de scientia dei cap. 7. dicens qđ nil horũ sequitur qa homo prudentia dei presupponit in illo ꝺditionatũ scitum futurorum contingentium sub ꝺdne
sequitur ergo ℓ illũ qđ una quęstio 2a intali ℓ. tali ordine rerum posita ignorantia sit ꝺ dei
prudentia certo qđ certarum sit prudentia: inde tali prudentia incerta nõ ꝺ nec timida
nec multo minus cca

Contra hec respondeo primo ꝺ allutinatio qa scia illa ꝺditionata sicut presupponit illos effectus
futuros ꝺtales sub tali hypothesi ꝺ ꝺdne ita etiã presupponit dependentias illius futuri
a suis causis & certa dependentia aprima causa in genere ita ultra prendat aprima causa pria
deat ab eius prudentia certa affirma ℓ. ab incerta ꝺ timida ꝺ causa: si primus ꝺctus qđ prudent
quidẽ ꝺ predispõe tali effectus importati tali ꝺ prudentia certa affirma ꝺtali effectu futu
ro importati ꝺtum reo intentũ ℓ. qđ predictũ dei beneplacitũ requisita ut sit futurum tali effectu
qđ hic prudentia antecedit ꝺcm presciam ꝺtali effectu iuxta exigentia futuritionis illius hoc ꝺ qđ
infuerit absolute futurum presupponatur predictũ prudentem dei absolutã ꝺmo hoc ꝺ inde pen
dentes ab ꝺ ꝺdne ℓ. causę ꝺ futurum sub ꝺdne presupponatur ante talem futuritionem predictũ beneplacitum sub
aliqua ꝺditione: si vero ꝺctus 2m ꝺ medius 1s cas ad talem effectum qui ut ꝺmo requisitus ab eius futuri
tione presupponit illa prescia ꝺditionata ꝺ medius necessarii ℓ. scitum absq; qđ prudentia illius ℓ.
qđ prudentia ꝺ incerta ꝺ timida ꝺ causa qđ erroneum ꝺ absurdum ꝺ nullo dubitat unde ex hac
parte illa scia media ꝺditionata ꝺ prudentiam rerum ꝺ dno reiciendo qa presupponit dno scitum
ad actus nostros liberos ℓ. dno absq; prudentia illorum ℓ. qđ prudentia incerta ꝺ incerta dirigente

Vltimo qđ 2us Ignatius 3a parte suarez asserentes predestinem dei ꝺ meritis requisita exparte
predestinandi nõ ita exparte ejus ut illa simpter fiat qa sic modus dicendi ℓ. dno falsus ℓ. inhibitus
a sacris ℓ. ritte qđ ꝺ meritis requisita exparte dei predestinatis qa in illo presupponit scia ꝺditionata qua
presupposita ipsa creatis illa gratis deinde ꝺbus frustra ꝺ eligendis auxilia sufficientia nõ potuit ꝺ predest.

cũ tñ scitia voluntas sine tali prescia ordinata reperiretur nichilomin⁹ sequeret illa efft⁹ qa talis efft⁹ nõ sequer⁹ ex vi illius prescie dicta bona saltem pbis qui modo saltem imperfecte adimplerẽt et sup presupposita illa prescia idem met efft⁹ sequit⁹ ex dicta predestõe determinati ẽt ad quos inducendos gd pcipua retinemus art. prudenti dub. 1.° gd predict⁹ que ab ipsis dicitur nõ fiunt p electam predestinatis aliqua gd tñ docuit d. thas q. 6. de ver. art. 1.° cũ 3a fauore d. ãm de dicta sanctorũ. si intligat patet suaue aliqua specialem scientiã auxiliorũ efficaciã ex presupposita prescia ordinata cui simta ẽ dño in ordine ad bñ esse non repugnabilis qa talis scientia specialis auxiliorũ nõ pot. nõ presupponere indeo generalem illius voluntatem bonã dicibus nobis auxilia sufficientia cũ ista voluntas generalis sit prima que videtur in ordine providentie generalis deinde gd generalis ẽ dño debeat ordine rõis antecedere id gd speciale ẽ. hinc ẽ arguim exsi huius generalis voluntatis precise transeunte esse in absoluta dia ordinata cognita p̃ciam mediã conditionata qa alias debuerat videri gd ali qua voluntas specialis que est effectiua istorũ pro alijs nusq. est requisita in deo exparte efft⁹ sit ille fiant absolute dicenti rationi futuri gd negari nequit predestinõ est nusq. requisita exparte efft⁹ sit ille absolute fiat. si uero ex vi illius voluntatis generalis absq. aliqua alia speciali ponunt in ẽ efft⁹ predestinis dispositio ordinata transeunt in absoluta ratione dño in potest illa scientia specialis auxiliorũ efficaciorũ p que hoies salvantur liquido ratione efft⁹ presupponunt absolute futuri dicta ratiõi nõ possunt qa erunt futuri absolute donec erunt futuri absolute ex quibus liquido sequitur predicta scientiam nullo dño cũ indeo nequit poni predestinem ex gd hic sit dño in optimis cui illa scita media antecedens predestinem i. predispondeo.

Ad arg.m Ex. ad 1.m pt. ex d. aug. lib. de predestõe sanctorũ cap 10 dicit d. ap.s in responsione ultima ad capitula gallorũ nõ ẽ candidum de malis deboris operibus qa mala precipit deus nõ aut predestinat bona aut nõ solũ vult aut vult ea predicat sup preparat admittit aut ibi d. ap.s per. gd qui predestinem et prescium nõ distinguunt hoc quidem sentiunt ẽ dicendũ debonis et de malis operibus unde cũ nos predestinem et prescium distinguamus negamus sentia gd idem sit dicendũ de bonis et de malis operibus ex quo pt. gd licet mala opera fiant sine predestõe nõ ex bona

Ad 2.m Ex regard mi: eterna dia illa relata in arg.o sufficiunt et requiruntur ut illa efft⁹ ponatur ẽ futurus nõ aut ut ea ipsa sit futura qa ad hoc requiritur alia maior gra dei. S. donũ illud quo perseveratur simpr gratiã maius donũ quo perdurat perseverãtia dicimus ut dicunt d. aug. lib. de correct.e et gra cap 11 ed. thas 1a 2æ q. 109 art. 9. sed isti recurrit ad quibus agimus nõ videntur admittere maius donũ ẽ illud quia ipsum d. saltem nõ admittunt illud maius donũ nusq.m requisitũ ẽ exparte efft⁹ ut absolute fiat cui tñ de mente nostre loquantur sauri prefati auctores alias nõ obligaremur ostendere illo dono obtinendo sequitur illud nõ esse nusquam exparte efft⁹ sed illud exparte ipsius dei qd sic intligimus qd ẽ simpr nusquam exparte efft⁹ nusquam sequatur qa nunquam efft⁹ sine dispositione ab illo speciali simo dono actu sit nõ aut ẽ nusquam nusquam ẽ conti qa sine illo ẽ in nobis proxima potẽtia expedita ut fiat ille efft⁹ si uolumus unde si nõ fit ideo ẽ qa nolumus

Dubium secundum circa primam et 2am p.em an sint uere 1624

Dyonisius?

Cpo intligentia huius xpi nostri ℣. i°. i3ª. gonty cap.
d'no (Illu) in rebus creatis reperiente alienos in mouente & transeunte (Sed) in deo sicuti
modo in me satis ostendimus ℣. in dria intra alienū pure in mouente extranseunte q̄ pure in
manus tantū & inscipiente & nil respondet ei ex parte pasi nisi tantū respuj rōis & denominatio in
dā ut pt in alterū videndo & volendo ab v. actio transiens q̄ dr̄ fit de illius subo in quo manet
sicut in agente ponit illi expresse passiū q̄ reale & illud pfectū ipso q̄ dria fit vere & tm respu
dentis dei

2° nō s. gō actiō transiens ē dupler alia frater transiens alia virtualr tm̄ ē ista virtualr tantū ē transiens exhibitiua de facto sive frater ē immediate diligenter virtualr transiens ga transiit in exteriorē rationem quantū ad hoc quia cat moderni ḡ ponunt inde actionē frater transiens de facto ē de iur. Caiet. infra q. 23 art. 1° dicens modo tm̄ ga moderni ponunt illā substantiam in creatura Caiet. v. substantia in deo iuxta diuersitatē opinionū ipsius sed gō gō sit de integr. ppositio s. de facto in relationis huius actionis asserens tm̄ gd inde duet talis actiō frater transiens ex integrali 2° ḡ tham dicunt 1° 2° gentes cap. 16. rōe 6. asserit gd deus nō agit actione aliqua quā nunc sit in aliquo patiente recipi de redit rōem ga sua actiō ē sua substantia & cap. 23 sequenti rōe 4ª dicit gd diuina actiō nō potē de genere illorum actionū que nō sunt in genere de relatione, eatē rōem accidunt ḡ de hac re agit bradw. sequendo doctrinā ḡ v. ste 2ª uerit. 1ª q. actus ē actualitas agentis ḡ quā statuit in rōe actualis agentis sed insistendo 2ª opinione gō aliqd creatū extra deū existens sit actualitas ipsius dei ḡ gō statuit in rōe actualis operantis ḡ implicat gd actiō p quā deus ḡ dicit res sit frater in illis dicentes gd sit frater transiens existens in passo & etiā ga aliq deus dependeret ab aliquo creato tanquā de rōe actualis operandi deinō sequeret rationabiliter immediate ḡ scipsum sit ḡ illā actionē nō creatā recipiō in passo quia etiā repugnaret p fictionē & entitatē dei ——— Contra Caiet. ḡ 1. ga illa actiō transiens ē libera, alia imperatiua de cetero importat p fictionē distincta ab actu libero immanente dei de cetero p fictionē que post adesse ab ege initiū finē ut ipse faceret supra q. 19 art. 3° de cetero aliqua p fictiō que ē inde potuit ē in illo preter quā gd implicat intelligere illā actionē ut frater transiuntē quia simul gd intelligatur esse & dicitur hoc. n. signat fratiter actionis frater transientis bn fit. l. esse corresprendet illi in tpe l. ab eterno si intelligē ḡ tantū intpe sit illa actiō rōem actualitatis actionis frater transientis de si ut sit ē aliqd reale inde aliqd denouo aduenit illi reale intpe gō ē absurdū si esse corresprendet illi ab eterno hoc ē manifestē 2° fidē asserente gd intpe deus creauit hoc ḡ inde nō ē actiō frater transiens sed solū virtualr ga inde solū reperit actus intellectus & voluntatis p quos cognit & uoluit res qui actus dicunt immanentes 2m gd cognitio & dilectio sunt transeuntes aut virtualr nō ga ipsi transeunt sed ga illi correspondet esse p dilectū & ut sic dicunt ē dilectiones ora beatū & tantū sup adsunt supra ei post ut immanentes sunt respectus rōis ad creaturas intpe illis existentes

Ad quo ḡ sicut inde nō ē aliqua actus nec actiō preter actū intellectus & voluntatis ita nō ē aliqua alia potē preter intellectū & uoluntatem sic sicut inactiones intellectus & uoluntatis 2m rōem distinguimus cognitionis & uolitionis rōem de ebis rōem ḡ dilectionis & executionis ita etiā in intellectu & uoluntate dei 2m rōem distinguimus rōem potē cognoscendi & uolendi & rōem potē exequendi sic ut ḡ dicendi & ut sit intellectus & uoluntas inde sunt rōem potē executiue nō ga sit alia potē executiua preter intellectū & uoluntatem ga inde nō ē aliud actus l. actiō preter actū intellectus & uoluntatis ḡ nō ē alia potē patet sic ga potē sunt propter actus & ex illis sumunt suā rōem patet & distinctionē gd etiā sic uerum respectū actuum notionaliū potē n. generatiua v. g. nil aliud ē quā intellectus diuinus ut ē in potentia & operatio filii nō ē actus actus preter actū intellectus & potē spirandi nō alia quā voluntas diuina 2m gd ē inpotē & in filio ḡ dilectio

De predestoe

[illegible]ngua nō ꝺ alio actō q̄ actō voluntatis; vbi maxime obseruandū ꝺ gd intellectꝰ ꝺ
[illegible]ntis, regnū intellectionis nō dicit posse ꝙ ab intellectione nō distinguibꝫ nec reatꝰ nec status at vō respōn
creaturarū q̄es ꝙ dicit se vera rōne posse ꝙ ab illis reatꝰ distinguitur dicta respō illaꝝ vocatꝫ posse
executiuū. respōne intellectionis priorem intelligendā ꝺ posse sed sumē actuale

Quibus suppositis sit 1ᵘᵐ 2ᵘᵐ predicto fratre ꝺ predestinato 2ᵒ ens illud gd dicit ꝺ predest ꝺ indeo prꝺestinante
ad eternū & nil ponit in rep̄ꝺicto nisi tantū denominatiuū extrinsecū rois. 3ᵒ. predicto 2ª pars sequitur
manifeste vt 1ª. ga nil reale ꝺ ab eterno preter deū ut stat ex 1ᵒ notabili dictō ga predict. q̄ ut sic tantū
sit rō cōpn actionis immanentis & ordinantis. S. predicto inuitō eterno & ex illa q̄ ut sic tantū sequitur in
predicto denominatio extra rois 2ᵘᵐ. quā dicunt ordinati ab eterno

prima pars pr. nil aliud dicit predicto quā actō intellectꝰ presupponentis actū voluntatis & in sup
claudit sine relat respectꝰ rois ad actū predestinatū. ita quantū ad ois ista ꝺ indeo ab eterno & ma: stat
ex dictis ant. immediati dubio 3ᵒ. mi: pr. quo ad 2ᵘᵐ. patet ga respꝰ rois ad actū predestinatū in tempꝰ
immediate in actu dei predestinantis q̄ ut sic actꝰ predestinatꝰ ꝺ. inuita ea q̄a ꝺ ois dicit stans supra q. 19ª
ant. 3ᵒ & ita ab eterno incipit ille finis actꝰ intellectꝰ & voluntatis

Secunda pars executiō actiuꝰ predestinꝰ quantū ad ois ea q̄a claudit in rōe executionis actiuꝰ ꝺ indeo pre
destinante & nil illius fratꝰ ꝺ predestinatꝰ quoniā pendet aliqd in illis & actiue — 2ª pars huius 2ᵒ. &
ꝺ certo ga executiōni actiuꝰ q̄ ut sic correspondet executio passiua & passiō predestinatꝰ q̄a ꝺ aliqd reale
in illis identificatur cū ipsis & stabitꝰ in quo distinguit a predestinꝰ ꝺ q̄ ut sic tantū correspondet
respꝰ rois

prima pars ꝺ 2ª patet suaꝝ ꝺ aliis citatis in 2ᵒ notabili dicto pr. indeo nō dat actū fratri transeū
ens in creaturas ꝙ quā dicat fratri agi & actiue exequi id gd decernit ꝺ ꝙ huiusmodi actus exequi dicitur
sed tali actū ꝺ in modus indeo & ipse dicit virtualiter transiens nō ga ipsa transeat sed ea q̄ ens
ꝙ — Confirm. ad exemplū albini ex mente ipsorū tantū sumunt actū diuini intellectꝰ dirigens actionē
executiuā & actū voluntatis mouens ad talem actionē & ipsa actiō ꝙ quā deus exequit fratrē & tota
in exercitio cui nos suppadimus respōm rois concludere circa illa in executē actiuā sed ois ista non
curata ab illis stant indeo fratre & ad impredestinatū &c. pr. omnis ergo deo ante actū diuinū actū voluntatis
ipsi adhuc de actione & stat ex notabili & vtro de respō rois quantū ad denominationē q̄dem
ꝺ qui dicit actū exequens actꝰ adhuc tantū ex parte dei ac si esset in illo stant in statu q̄ ampliꝰ
stat ex nō sentē supra relata dubio 3ᵒ & citato in presenti 2ᵘᵐ. quā dicimus actionē executi
uā nil aliud esse quā imperium practicum dei in respō rois actuatꝰ in subiecto existentis aliqd in re
actuis

Tertia 2ᵒ executiō predestinꝰ actiui sumpta nō distinguit reatꝰ ab ipsa predestinē tanquā
aliqd creatū ab increato sed solū distinguit 2ᵘᵐ rem tanquā aliqd ex parte ab eterno nō rei ali
cuius entitatiꝫ realiꝫ sed rōe respꝰ rois quē includit sine includit — Ita 2ᵒ quantū ad primā
partē ꝺ 2ª modernus citatus existimantes executionē actiuā ꝺ actū transeuntē ruspō in
creaturis & certe aliqd creatū distinctū reatꝰ ab actu predestinꝰ qui ꝺ aliqd increatū gd quidē
manet ion impugnatū ex nro notabili dicto modo dicti — 2ª pars pr. predestinꝰ quantū ad
totū gd dicit ꝺ indeo ab eterno executiō actiua sumpta 2ᵘᵐ respōm rois quē dicit

qui dicitur speciales dei illue gd nō ē effus dei nec etiā [illegible] ē effus predestinatus
& specialis nō ē effus predestinatio ga nō ē effus dei. cum v. sit promotione actus ga &
ideo cū effus dicat aliqd ad ultimū finē effectū cuius illud gratis diligentibus deus dicit eos
peruenire inbonis ut infra latius explicabimus:

Secunda ratio huius ab aliquibus solet ad mitti gratia quadā rōe nō ē prōe dicenda
ne ppetua gd ab illis subtrahat predestinatio dei cuius effectus annumerat inter effus predestinatio effectus in re
gratie nō admittunt 2am rationē cū subtrahat predestinati prie dicitur nō sit beneficium dei qd
creatura intellectualis ordinatur ad supnaturalem finē sed potius sit res que talia beneficia ordinatissime
uero hoc 2am rationē impugnat tractatu de origine accipiendo cū confirmet ga dei effus predestinatio inquantum
huiusmodi donat nobis ex nobilis rei domini qui ut dicit d. aug. epta 10 nō ē mortuus ut hoc eximus sed
ut qui pdii creatore hoc sumus p gram rei sanctificationis unde cū nata fuerimus nō ē mirum si pdestinatio
gra predestinatio subtrahat. qd presupponit ad illā

Tertia ratio ab hoc habuit admitti dicit qd oī gratia ac gratie dei cuius nō ē manifesta ga illa beneficia dei
que cū effus nō adiuuant ad obtinendā finē huius eterne etiā effectus non habis dicitur nō fuerit
effus predestinatio sed gratis quidditie ordinis supnatis ga effus predestinatio in ipsa adiuuant adhuc ga
eterna cū effus sequunda. vō secundū tm nō cū nullum ut immediate de gratia adiuuant ad huiusmodi
finis sequtem sed satis ē qd gratia ipsa adiuuant siue prime siue remote

Quarta ratio ex posse negant. dicit ex parte negatis a modernis eterna dicit nullum
cū ut aliqd dei beneficium sit effus predestinatio qd probat ex intentē finis supnatis huius eterne negat
tm patet inclina vadit de hoc nullum cū qd probat ex intentē effectus huius ultimi finis nō.
sufficere qd probat ex intentē inefficacis consent. n. intentem efficax ultimi finis pre supponere meri
ta vite de perseverantia in illis. alias existimant illas nō posse cū efficax salua tñ arbitrii liber
tate sed de hoc latius art. 4.) quarta tm ratio ut ambis assignata d. asserit pene ad aug. di
cit dicit effus predestinatio prodire ex illo proposito dei de quo inquit aptius diligentibus deus cuncta co
operantur in bonum. i. adiuuant cū effus ad vitā eternā sequtem qd tñ potius efficax dandi illis vitam
eternā. alias. n. nulla esset rō quare cuncta quidam dicit ex hoc. propositio adiuuant cū effus ad
vitā eternā sequtem —— ex hac ratione sequitur merita de condigno vite eterne quantus cū effus dicat
ad vitā eternā sequtem nō tm numerandā cū inter effus predestinatio ga sua beneficia nō fuerunt co
lata nobis ad hoc ut effus illius intentionis daret nobis vitam eternā quia ipsius cuncta sua nra pre
destinatio ex parte obiecti ipsa prima intentio dandi nobis beatitudinē ē effus meritorum dei —— ut
cū in partis descendamus ad effus predestinatio observandū d. illud cū in duplici ordine aliqui sint exis
tām ipsa predestinatio alii vero licet ab alia cā sint existām tm ipsa predestinatio ordinantes ultimo
dicto quantis ad finē supnatem qui ē vita eterna explicabit hoc in effectibus actus quadā sicut
ipsa mutatio sicut domus paries & tecta fiunt ptes domificabiles alii vō presupponuntur.
confecti tm ipsa illa actio ordinantes ad huiusmodi finē. sicut ligna & lapides

1624

Dubium quartum an glorificatio siue sequela vite eterne

sit effus predestinationis

patet negatiua licet durandus in 1o dist. 41 q. 2a & for. 1o ex d. aug. lib. 1o de
dono sanct. cap. 10 ubi dicit predestinatio qd sit preparatio gre & scientia illa gratia cū effus
predestinatio ut etiā sanct d. thas art. 4o sequenti ubi dicit uoluntē dandi gloriam presupponi ad pre
destinationem —— 2o for rō glorificatio ē finis predestinatio & nō ē effus for ista rō humana effus &

gra i.° collata adeo ante peccatū
In quo dubio solū occurrit patet vasq.° qui asserit ipsum d.° opꝰ cap. 3 huius gratiæ efficantis ac meritā solū ei effici prædestinij & ipse posteā p ac dei penitentiā restituit nō aut effici i.° collata sunt adeo quæ senta pr. i.° ga illa beneficia S. gratiæ meritā ut i.° collata fuerūt ordinata & reprobis ac prædestinatis. Ad in reprobis nō sunt effici prædestinij & nec imprædestinij pr. ma: inprimis sunt ordinata utriusq. quantū ad substantiā dei gratiæ ut p se nobis d. actus quantū ad modum & ordinem p diuendi finem in vitā æternā &. pr. cōi quantū ad 2.um posteā. illa gratia exciti prioris intentionis qua i.° seruata nō p duxit finem in vitā æternā & ordinata in reprobis quantū ad modum & diuendi pr. cōi illa gratia interrumpitur p peccatū aliàs permisso peccati nō fit ineluctabilis magis qua in reprobis existentes restaurandi illa dona naturæ & penitentiam & quo adhuc quæ probat. intentionis illa restaurent usus & ordinatio prædestinationis reprobis expendistis
Secundo. gra collata i.° parenti in statu innocentiæ fuit i.° fuit collata hoc & fuit p tinebat ad illum statum nō fuit effici prædestinationis bene tamen fuit posita reparata & p deum & finaliter gratia præ destinationis interrupta p peccatum fuit i.° collata & nō & effici prædestinationis sed fuit posita reparata p penitentiam pt. dia apostil. 20ij
Nō tantū & ordinatio omnium excepto vasq.° ethicis resolutorū & x.° 2.° affirmativo quamvis quæ iustificatio & gratia habitualis & meritā sunt effici prædestinationis in prædestinatis & ordinatis & nō solū gratia posita reparata & penitentia sed & ordinatio & i.° seruata. = prima pars 2.ª cuius & constat ex d. paulo loco allegato dubio præcedenti quos prædestinauit hos & iustificauit & iustificauit eos & glorificauit & ad gloriam. i.° prædestinauit nos in ordine pt.em glorificandi quæ sit p gratiam, & hic additum fuit solū & hic gratia qua dispositi & peccatum quia in p ut posteā redispensatio. & subsequenter penitentiam aliquod dubium & effici prædestinationis ut ordinatio & talis gratia fuit hi succumbunt ordinationes supra assignatæ
Secunda pars 20ij pr. 3.ª vasq.° S. gratia illa gratia & meritā nō solū fuit recuperans sed etiam fuit i.° collata sunt sint effici prædestinationis illa meritā fuit i.° collata prædestinati & existentes efficaciter prædestinati & diuendi finem in vitā æternā sed ordinata dona quæ sunt effici huius intentionis efficaciæ sunt ordinata effici prædestinationis & ma: aliàs ad aug. lib. de correct. & gra cap. 7 & infra. habiti remanebit habebit mi: pr. gratiæ dona ordinata effici & diuendi ad vitā æternā & sunt effici dei ordinantis efficaciter ad illius gloriam & certa sint ordinationes supra assignatæ. S. gratiæ sint adeo & aliqua supradicta quæ diuendi ordinata effici & sequitur vitæ æternæ & dantur existentes efficaci & sequendi vitam æternam = Et vasq.° ad minor etiam quæ bas electos ordinata ad gloriam existentes efficaci dei ante quam diuenerunt ordinata esse arma dexilla & existentes ordinata esse præliari pro diuentia ordinata sunt auxilia in meritā dignificantes peccato impedire nō potuit ad peccatum. prædestinatio potuit etiam si exilla intentione efficaci ad gloriam præuidentur eo quod diuinæ impediunt peccato & ordinatio nō potuit voluntatem dei ordinatis aliis mediis quæ posita præuidentur prædestinatio præuisa penitentiam

Hæc ibi responsio multis inuidiæ rabidis & repugnantiæ i.° repugnat aliqua domus dei præde re existentes efficaciæ ultimi finis & ordinatio & ordinatus ad illum finem ita ut & existentes intentionis dei nō diuinatas ordinatis aliis mediis ad aliquem talis finis unde quamvis interrumpatur illa prima gratia iustificans siue illa meritā nō ibi interrumpitur effici prædestinationis & ordinatio & implicat &

intentio dei efficax alicuius [illegible] interrumpat. qd dicit non nō dei efficax sed ineficax
ex illa ultima fine. S. aliquetio finy nō ex ui illius sed alterius habita de nouo deliberatis qua
g rōe ad meritū 1e auctor dicit primū gratiā quo ad eius primū influxū dari ex intent.
efficaci dei sequendi qtam & similē ad meritū illius intent.em dei interrumpi ex illius efficax ex ui
illius intentionis nō iungi cū aliis mediis — Cōfr ab exemplo qd ⁊ se admittit relato in 2o
ar.o qa si prima influxio grē ullata primo parenti posuit ex intent.e efficaci dei poluendi
illud in gtam implicatio erit negare qd illa erit efficax predestinatiōis eius qa post ipsum qd poluit ex
illa intent.e efficaci nō p gratiam sed ⁊ specialem ⁊ ui dentiā preparata fuisset intentio ni efficax
ex se si nō mouet nisi ad efficacia media.
Secundo pr.o ex prius adductis ab ipso Vasq. qa sicut alicui sit efficax predestinatio nō
requiritur qd proxime ad gtam adducat sed sufficit ut mediate et remotis aliis efficacibus adducat sed
gra amissa p peccatū interrupta ut i.o collata sine proxime et immediate nō adducant ad vitā
eternā. Sequit.r ergo ut supra cū peripsa. Simul cū aliis efficacibus efficaciter influant in gtam
g. — Et iste auctor cū dicit primo in hoc qd dicit media que nō fuerunt interrupta
in mediate cū aliis mediis iungunt ideo ex ui prime intentionis qua fuerunt collata adeo
adducunt ad gtam qd. aut interrumpuntur p peccatū fiunt quasi extra viam unde nō adducunt
ex ui prime intentionis qua primo fuerunt collata deo sed ex ui alterius intentionis qua
de nouo fit deus
Contra ipsū Vasq. dico negat efficax predestinatio posse ex intent.e efficaci dei seruandi gtam
sed tantū ex intent.e ineficaci hanc in simp.r eodē modo fit deus tam circa predestinatū qua
deū circa reprobos; qui d. g. sua nouā intentionē dicit denouo inicipere in illo gratiā efficaciter
uocat predestinatū ad actū penit.ē? — Tandē pr.o gra qua amissa petit p peccatū
fit efficax gte in predestinatū g. efficax predestinatio esset. sia pt. g nulla alia rō excludi potest
a rō efficax nisi pr. qa predestinatio datur ultra gratiā gte correspondentē grē in qua postea
resurgit gtā correspondens grē de meritis precedentibus g. nec valet dicere qd nō adducit ad
efficax nisi ut reluctata p peritiā; qa peritia nō affert nouū in distinctū a precedenti sed ui
actus priority gre existentis dare aliqua passe intrinsece gte distincta a illa gtā correspondet actui
penit.ē unde actus penit.ē solū mediate ut removens impedimentū quo sublato illa meritū prius
habitum sequitur sine efficax
Ad arg.m g. ad 1.m negatur ma: p 2.am partē 5. gra amissa p peccatū interrupta ex dei ordi
natione predestinatis quantū ad nonū adducendi finem in ui tis eternā sicut dicit illa predestinatio ex intent.e efficaci p ducendi finem in ui tis eternā in reprobis ex ductā ineficaciter anti qua ponit
ad gratiam ⁊ ui dentiā alterius v.g. ad speciali simā ⁊ ui dentiā; ad g bate.m negabam⁹ de minori ad
eius p bat.em sicut. n. interrumpitur p peccatū ut bonus pastor ouis nō tenetur efficaciter predestinatio ne
sempiternam in divina acceptatione de primitiua gratia infra ostendemus quo modo in predestinatis
aliquis sit efficax predestinatus
Ad 2.m negatur sia qa licet predestinatio 2.m se videretur nō dicit aliquā dependentiā extrinsecā
ex dei ordine de facto in ex divina voluntate ex illis pendere qa deus voluit in illis finem efficaciter sal
uari nisi p certum quod scit.em nō fit gra ad finem p finem ad illos salvandos alterne in rumpenda
tio ipsius a qa gra data predestinato p peccatū amissa 2.o vulnerato ⁊ videnti.em habuit habere videnti.em

Dubium Dostum an detur usus liberi arbitrii 1624
quo cooperamur deo vocante ad bonum
arbitrio facilit sit inutilis efus predestinatio

Pro tanto illis quæ supra dubio 4° recitatum assertum Solus etiam ex efus predestinatis nullus ex qui actus bonos supernaturales sive sine gratia operantis sive cooperantis sive sint elicitos proximi ad gratiam iustificantem sive remotos qui cum peccato mortali patiuntur 2m. ad finem ducunt agra nullus inquam qui prædictos actus aut sit negat ex efus predestinatis et certo ordinatis auxilia tam remota quam physica, tam intra dextra efficacia de sufficientia quæ de facto fuerunt efus predestinatis sunt efus predestinatis eorum non tamen aliquo modo ordinat ad consequendum finem ultimum eternum per hoc et quantum ad 1am. p. actus ga ex illi actus qui sunt efus gratia dei operantis sunt ex efus dationis supra assignatis C. per. ant sunt actus a talibus supernaturalibus desumpti ex intentione ut per illos sic ordinatos consequatur finem eternum de facto actus ad illos consequendos aliquo modo ordinati. dico fidelibus vero meritorijs qui sunt efus gratia cooperantis nulli post ex dubium etiam si mortaliter peccatum ex ga potest reuiuiscunt de actibus aut supernaturalibus qui sunt dispositi ad gratiam iustificantem sive proximi sive remoti dum tamen per illos consequatur gratia de facto per. ga saltem mediate gratia ad gratiam disponunt ex qua virtualiter remanent ordinati ad consequendum de facto finem eternum et certo ex intentione dantis ut per illos saltem mediate consequatur qui sunt efus predestinati per. sic ga ut sit efus non consequatur quin immediate ordinat aut ga remanat inter impia dicta eternum aliquis vocatio non cedit efus predestinatis 2a. I. paulus ad rom. 8. quos predestinauit hos et vocauit quæ vocatio nec immediate ordinat nec frustranea manet. 2a. prob. per. ga si talia aliquem. ordinant ad consequendum finem eternum eorum aliqua supernaturalia et dicta illorum origine habent ex 1a. intentione efficaci dandi etiam eorum ga ex meritis xti. Dni. actus actus actus habuerat ex dationes ita intelligendæ ex I. paulus ad rom. 8. quos prædestinauit hos et vocauit loquitur. n. ibi de his efus dicit vocat. quæ ex efu ordinat ad finem eternum consequendum saltem mediate et remote ut explicatum ex ga amplius declarauit cum dixit. diligentibus deum omnia cooperantur in bonum his qui 2m. propositum vocati sunt sancti. i. his qui ex proposito dei ordinati illi etiam vocati sunt mortis et vitæ eternæ ut sint sancti. i. ut exponantur ad particip. finem ga etiam ex consequendum finem ultimum de illis actibus supernaturalibus ex gratia operantis sive cooperantis ex præmissa ratione qua vocantur alibero arbitrio ex presertim dissentiens inquam pater molina art. 9. huius questionis disputat. i. mal. 10 negat ex efus predestinatis et licet supra docuit nihil tale ex finalem supernaturalem ad nos sit efus gratia expresse predestinatis docuit tamen ad id nonos actus præmissi requisitos ut emanent ab libero arbitrio non ex efus gratia ex præmissa sed potius id ad sit tenuit expresse predestinatis ex ad deum abillo exigit ut deus finem eternum predestinatis efus gratia ex tantis illius præsertim cooperantes adultos quos ipse liberos sortiat a cooperante

per. 1a. ga actus ille sit liber ex hac ratione quod saltem virtualiter ex homini non sit agra sed ab libero arbitrio ga ad actus sit liber præmissa prædicta ab libero arbitrio ex ad actus sit liber ut sit spectatus non ex.

Computandus inter ejus grā de prudsoej sed ꝺ id gd̄ ē contra expressa prudsoe gd̄ dum
ab illo cogitur ut ei eo pereat — Confr. liberū arbitriū ē grā sacramenta ut duo cōe par-
tialē nō quidē partialē. ejus sit cāe q̄ sint actus nō per meritoria spectatus prout
ut ē agra nō ꝺ alibero arbitrio ita etiā spectatus ex ille sub ea ratione q̄ ꝺ alibero arbitrio
nō ē agrabile contra nō ejus ꝺ prudsoej — gdsi obicias inquit gra præmonitus quæ prudsoe
ē ejus nō. Illud servit ad bonū illius usū liberi arbitrii eo utendo & influendo in actū una
cū libero arbitrio sed etiā movendo ipsum met liberum arbitrium ut ad elicendū illū actū, cū
rat q̄ actus ille etiā ea ratione qua ꝺ alibero arbitrio ē agra pt. sīc ea ꝺ alibero arbitrio ut
motio agra

Contra hanc arguit solonē gd̄. aligd ita agit ut motū ut prullū suū ruin inatū
cooperet sed solus q̄ ruin extrinsecū sibi imprēsa bene nō solus extra actio que inde sequitur ꝺ.
ejus virtutis sibi impresse & agentis q̄ illa impressit. sed etiā subtrahendo positionē ex
parte agentis ejus ꝺ actū virtute & agente qui illā impressit, ut ea aqua calida de modo ipso
modo ab igne calefacit nō solū tota calefactio ꝺ calore ab igne sed etiā si ignis ut emanat
precise ab aqua gd̄. aligd ita agit ut motū ut nō solus p ruin motus que extrinsecus accipit agat
sed etiā p suū ruin inatū & influxus p̄ria ruin quarum tota actio sit ejus virtutis & motus
qui illi impressa sunt. Et si precise ignis q̄ emanat q̄ p̄ria virtute inata tali agentis diffe-
ret p̄ria ejus illius precisa ꝺ tali influxu sit requisitus ultra eum influxū cū aqua
mouebit sic q̄ impressa ipsius illū nō ad sibere

Secunde. Cap. 1ᵐ vocant a liberū arbitriū eū eam efficiente simul cū gra actus supernatu
ꝺ liberū arbitriū sit suū p̄rius influxū distinctū ab influxu gre — Confr. ext. aug qui
scp̄ psalm. & de lem. & de verbis apte explicans illa verba psalmi adiutor meus esto de-
relict ipsū nomē adiutorij signat q̄ nemo aliq̄ faciens nō qui nil agit nō adiuvatur ab
alio

M. Tannerus ꝺ. 5. qui art. 4ᵘˢ. sequenti dicit nō eē distinguendū inter id gd̄ ē agra dep
ꝺ alibero arbitrio & gd̄ id ꝺ alibero arbitrio etiā ē ejus grā dependentes &. — Quia tota huius
dubii suppositū ꝺ molina & quia sectatores nō negare bonū usū liberi arbitrii etiā ut habitū ē re-
spondeo eē indecens. tum ut in auctore liberi arbitrii tum in eo qui huic suppositum docuit. & auxi-
gre prevenientis arbitrium ipsum allicit ad consensū sed dicit iste auctor cū eius sequacibus q̄ de hac au-
xilia efficacia sint duo genera ab isto liberi arbitrii quæ abillo ꝺ exitu inata facultate pendet modo
tali usus precise sub hac ratione spectatus nō ꝺ ejus grā dependentes — 2ᵒ supponendo ꝺ hanc
distinctionem eū ita a finē eū alia an. S. liberū arbitriū grā & actus supernaturales ubique
eē partiales sicut multi tractantes rationem & ut eē totales quilibet in isto ordine sic duo dis-
cutes sunt ita breve ut uix una sine alia possit satis declarari / quo obstante gd̄ dupler possunt
aliqui eē dici partiales 1ᵒ ita ut quilibet illarum in producendo ejus sit & requirat ꝺ sortiri alterius
influxu sendo gd̄ nulla illarum sit sola q̄ducat illū ejus q̄ in hoc casu certo ꝺ 2ᵈᵒ sido libe
rū arbitriū. gra & deus eū eas partes actus supernaturales liberi; 2ᵒ possunt dici partiales gequali-
bet illarum seorsū & alia ex li ipso sit aliquis virtutes proxima partiale atq̄ adeo ad sit suū
partiale eundem independenter a primo & alterius sicut gd̄ multi tractant rationem & in hoc sensu
intelligunt molina & eius sequaces liberū arbitriū gratiam & deus eū eas partes actus supernatu. adiuvat.

S. partialis. cae lib ctiõ partialis ejus q̃ ipsi negant & pro. Scotus secundus liberi arbitrii
ut medio d ab illo ex sola cui nati visitant prudit ut ipsi fatiat. Sequitur divisat lib hac rõe nõ ev
ejum grã ex prudisoy & sub hac rõe pellitis d nolly ga sibi pudet ut hi ada nati secundy pute an
ut d illa d hypnaty & inillo alia ordinadi simul sunt secundy natiy & hypnaty natu distincti ga
nate & hypnate nõ potuat identificari & vorto ibi vtiõ d duplex alio altera natiy altera hypnaty
ga secundy idea d gd alio
Confr. ẽ. sibi d duplex secundy partialiy natu distinctiy ad gubia ca pugnica s. vnicy tantũ sibiy
aqualibus illatũ carua quercus si 2m. seo intonas si 2m. mo & cui illa altey v.g. sibi sit frater ex parte
ri hypnaty sequit & ut prudit alibro arbitrio gd prudit prudit. si aurit sua nati visitata manet
ejus hypnaty ut ab illo d gd d apte pelagianus. ga hoc sua ẽt gra si ana ut sit gloriosus ejus
hypnaty ea rõe qua ab illa d.

Deus gd sicut unitas dei sit p sola deitate spiritu respũ unitatem ejus. Ita abundan
tia sue bonitatis secundum deum ad casy 2is predestin ad liberij pastiatu secundo cui illi
ut sibi reliquat libero arbitrio — Contra 2m predictu aucto. in ordine ad albd.
liberũ dejico in personi cognitum nõ pro deus alio gre secundus aut alio nõ sumere
ga ut ipsi aduit alias sic haberent usum libertatis & si iste modus secundi pastiatu ut ej
tenditi d. ethay sibi d modus secundi agentij finitij in sufficiente ad ejus sibi virtute in
ordine ad talu ejum sequitur manifestu deus in ordine ad talu ejum nunquam ad actu liberũ
usum sibi fore insufficiente ad ejus sibi virtute gd absurdu d gratuite deus nõ est infi
nitus simpte in rõe entij hialiqua rõ entij reperiatur in aliquo ejus qua nõ pendeat ab
illo ut ab immediate agente, unde ejus ctiõ sequens ex hac gd adaptata intellectualij in
gre liberi est primus primum a quo alio dependens sicut dei sua ille rõe ejus altio nõ
reducunt in deum ut in primum ad immediate agentes quare ut hac absurda vitemus
negare ejus debemus deus ad 2am. secundum pastiatu sicut duo barbenty navium quorũ
unus nõ movet alterum efficiter ad portandu influendo in ipsius virtute portatitiam.
& idem d dicendu de qualibet ca creata ga alias deus nõ est auctor totius rei entij qua
reperiretur intali ejus ad creata fuerit rodem primi prii ut demonstrat d. Thay in 2o.
dist. 37. q. 2 art. 2o.

secunda D. bonus usus liberi arbitrii quo cooperante ad ipsum exan
etiam ut d libero arbitrio & sub hac rõe presse spectatur & ipse prdestinatus ita d. thay
in hoc citato in arg.o sed 2.a a.e p. q. 83 art. 1.o prdestin instantiam arguitur ubi exponendo
ait alios liberum ut d libero arbitrio ea etiam adeo ga nõ d libero arbitrio nisi moueat adeo
ce in 2.o dist. 37. q. 1.a art. 2.o ad 4.m ait operatio illius agentis qui p se agit oportet ut in
primum agens finitum in ad educatur quamuis. n. primum actiua p se agant ga [illegible]
nam & p prius in diuinis actus sunt diuersi nõ tn alicui gd agant sed a primo agente gd
sit & ea deposita & agere ferunt de ibidem q. 2.a art. 2.o hoc demonstrat dicens oia etiam sui
tus ab esse & operatio a uirtute unde aut eius esse ab alio sit oportet gd uirtus & opera
tio ab alio sit

Ex 1.o ex cilio trident. Sess. 6. cap. 5 & 6. ubi dicitur gd cooperatio qua liberi cooperamur deo
& ipse gre dei p iesum iesu in cap. 5 in fine postqua dubat gd tm liberi cooperatio assentien
do eidem gre sit dicit nu tn hinc gra dei mouere & ad iustitiam curam illo libera sua voluntate posse
unde in sacris literis ad dicitur conuertimini ad me & ego conuertar ad uos libertatis cui admonemur cui
respondemus conuerte nos deus adde & conuertemur dei nos gra preueniri confitemur ut nos uiuificet ipse
ratio qua liberi cooperamur deo uocationi ut aliud & qua actus supernatus sub eadem qua liberi pos
dicit ab arbitrio nro ꝯ — Confr. ex dictum qua fuit inepta celestini pape cap. 7 ubi hi dicitur
nemo dixit p iesum liberum bene utitur arbitrio ꝯ inuita hanc dispositam tenendo & bonum usum liberi arbi
trii in his qui ad uitam eternam cõ ipsum gre sei & certe talem actum ut d libero arbitrio eo
ipsum gre sei ga sub hac rõe sit gd sit bonus usus quis quis bene utitur libero suo arbitrio — Confr.
2.o ex sanctis patribus d. hieronim. lib. 1.o dialogi 3.o pelagianos dicit nulle deum dei nomen & ipse
ipsius meum. sine dei sapientia nõ est meum. ubi apte docet gd actus meus caret qua liberi & a
me queat ab auxilio dei. idem docet d. aug. lib. 1.o retractationum dicens deum bona magna
multa & minima ex deo habet sequit gd ex deo sit bonus usus liberi voluntatis de lib. 2.o super
nõ meritis & remissione cap. 18 dicit sed laborent hoc inuenire in tota voluntate gd boni sit
nostrum gd nõ sit ex deo & quomodo inueniri possit ignoro & ingeratur libris 3.a duos ep tos
pelagianorum sepe docet gd deus p suam gram sanat nos ex uoluntate [illegible] uoluntes & ex resistentes bo
nis uolentes ita lib. 4.o cap. 8. & lib. 1. cap. 20 ubi ait loquens de rege asuero gd eius cor a culti
ssima & pessima possit mutare deus. i. transferre de uoluntate odiendi in dei ad uoluntatem faciendi
idem docet de corrept. & gra cap. 14 & actus liberi arbitrii sub ea rõe qua liberi sunt &
qua libere a nro arbitrio procedunt contra adeo liquido p suas mot.es efficacissimas efficit ut deus
uoluntates mutet nostras liberas arbitrium in alterum conuertit

Vltimo ex rõe actus fidei. l. primitus sub ea precise rõe qua d thomas noster liber assentit ad salutem
eternam & sub ea rõe potius spectatus & ipse gre & predestinis ante & certius etiam in sua sent.a &
via potest tum ga 2.m scilicet & sancti patres gd gd assentit ad uitam eternam dat gratis
p iesum xtum tum etiam ga alias sequeretur gd ita gd aliquis exigit actus in ordine ad salutem
eternam prestaremus absque auxilio gre dei deus & pelagianorum & sequela pat. nihil aliud exa
gitur nec exigi potest aliquis in ordine ad salutem eternam nisi bonus usus liberi arbitrii nisi sub

De gratia Xpi

ca hoc quia arbitrij pendet ꝑ. mi: aut pr. qa tunc illud qd duxy exigit arbitrium faueret gratie ꝑ hoc sola natura qua hō ꝑ primū hois peccatū corrupta remansit ut refert. S. aug. lib. 3°. de duab. epistl pelagianorū. cap. 1°. & sequenti huy eliū. de gra xpi cap. 8. & 9. Et libertate gaudere indigemus deo ad implenda eius precepta ut coadiutore nō ꝑ. ut largitore uirtutis qd aduersus pelagianos reppetat S. aug. ubi supra cap. 5. diuinū adiutoriū bonū ꝑ deū. nō largitū nō uirtutis sed dicunt huy patribus qui sciebant ab dño nobis petenda esse pietate clamare: diligenter dne uirtus mea

Ad argt. agens Xpi. ad 1m. negat aiam fuit. n. qd liber sit circa tale obiū sequendū hic & nunc ab utroque simul nunpe agra & alibero arbitrio qa nō alius prudit talij duay alibero arbitrio nisi ut moto ꝑ gram qa exit in ordine ad talē actū nō fit uirtute altiuā proximā huc ꝑ prōtionatā inordine sed radicale tantū qui exiit proxima & ꝑ prōtionata ꝑ auxiliū gre inbinitie requirit in illo regnū gra ut ipse illuat & sortit nem sit. natē debitando ad unū & liberum arbitriū sed pmodū priū liberi in hoc ordine: ꝑ quo ad unū qd gra nō potest priū liberū ut qd post tactū priū agendi libere ut ipse quia minime gratie cū libero arbitrio mouendo illud ut agat nō quide libertando ad unū oppositū pmodū natē sed inclinando mouendo ipsum ꝑ prius huc nam

Ad 2m. negat aiam si integra de cuius partialibus huy intacta ab illius intentu ita ut una nō influat in alias ad plura. Xpi. qd ejus ut ꝺ agra prudit ab illa tuay & statr qa prudit ab illa ut mouente liberū arbitriū & ꝑ manente ipsius unde etiā ut ꝺ ab illa pendet tuū alibero arbitrio simr tuū etiā ejus tuay alterius & alibero arbitrio qa prudit ab illo ut moto agra dicta sunt huy liberi arbitrii etiā qua ratē ꝺ ab illo pendet agra qa nullatenus ꝑ illum actū qui pendeat alibero arbitrio & nō ut moto agra & dicta debet intelligi sicut ibi dicta

Ad 3m. Xpi. qd liberū arbitriū nō fit exalta inata uirtute nati prōtionata tuū ꝑ ꝑ prōtionata etiā partiale respuy actus supnatis qa nulla pars aut rō ꝺ intali actu qui ordinij nati fit in liberū arbitriū ex ea uirtute radicali actus qui elicuata ꝑ gram exit proxima & ꝑ prōtionata respu talij actus dicta licet ex hoc in agra nullū actiuitatis proximē nullū qd influxū praestet tn ut elicuata ꝑ gram ipsum actū efficiat exit licet pora ratione inclinatiua nati respu actionis beatifice nullū proximē ꝑ prōtionatū uirtutē tn ex ea sed tantū radicale qui uirtus radicaliter elicuata ꝑ lumē gre exit proxima & ꝑ prōtionata & sic priatr ipsum in natū suum sicut aqua qui ad calefactem nullam uirtutē tn etiā radicalē unde elicuata ꝑ calorē tantū habet ut sustentans dicit instrum illius ex quo pt. ad ultimū & ad eius confirmā animaduertimus qd liberū arbitriū aliqd agit nō in actuū abiutorio gre sicut etiā gra aliqd agit nō in actu liberi arbitrii sed ꝑ illud unde ex utroq. statr priū proximū ꝑ ductiue illius & actus ita ut tuay & statr utriq; conuenienter ut simul cū altero: ꝑ quo obiectū qd qd ꝺ in illo actu tam naturalitas quā libertas supnatis ꝺ etiam uita illius actus nō ꝺ naturalis eius ꝺ spūs nō uita beatorū. qui etiam ꝺ supnatis ꝺ. sequitur ꝺ sequitur de actu caritatis simr in ipsum liberi arbitrii circa tale obiū peculiariter nate excedit qua ꝑ plus actus illa etiā ut naturalis & liber ꝺ alibero arbitrio nō proinde ex ea sed ut elicuata ꝑ gram simr nō ꝺ agra tantū qa gra liberū nec naturalitatem illius nec libertatem in fluere potest

1624 Dubium Septimum an premissio peccati inducat hic effectus predestinationis

1629

S qd predestinatio & preparatio grē seu beneficiorum dei sit premissio peccati nec gra sed potius sublatio grē nec beneficiū dei collatum nobis ex dei meritis nec ipsius mortis nec ipsi nobis ut gra nobis subtrahertur a peccatis sed potius ut dantur nobis grā ad peccatorum remissionem. ——— 2m fundamentum illius est qa effectus predestinationis debet esse ultimus finis ut dicunt. Sed premissio peccati inducit ad vitam eternam sed deus non debuit premittere peccatum ut finem propter talem premissionem non potuisset inducere vitam eternam. Ergo premissio peccati inducit non potest esse effectus predestinationis divinae sed legitimus maior patet ex supra dictis de mi: inqua est distinctio prima. si deus vellet premissionem peccati propter beatificandum deberent prius velle media alia per que premissio deduceretur ad illum nullum vult medium quod sit utile remote nisi prius vellit medium proximum quo mediante medium remotum deducat ad finem. Ergo ut deus velit premissionem peccati ex intentione vitae eternae debet prius velle penitentiam que est medium ut premissio peccati deducat ad vitam eternam. Item sit absurdum. S. deus nolluisset penitentiam ex se ipso nisi prius presupposita premissione peccati. Ergo tali premissio non est predestinata ex intentione. Item gtam pro. mi: peccata sua contrahit non est effectus primarii intentionis dei et voluntatis antecedentis ma figura ut docuerunt. D. thomas cum lib. 2o de fide cap. 29 ——— 2o pro eadem mi: si deus ex se et ante ullum intendat penitentiam nec ea ut vellet peccatum hominem propter intentionem non potest aliter et absurdum. Ergo dicendum est deum non velle penitentiam nisi occasione peccati previsi. ——— 3o pro. qa si deus ex se ipso ex primaria intentione duceret penitentiam aliquis antecedenter ad decretum permittendi peccatum sequeretur peccatum expectatum eius non libere sed necessario evenire qa ex tali voluntate sit divina effectus de hac consequentia voluntatis non destruit libertatem eius.

Pro Maximo est D. paulus ad rom. 8 diligentibus deum omnia cooperantur in bonum. quod locum amplius explicabitur in 2a. vo. ——— resolutio huius dubii sit

prima vo. peccatum subnulla siderationem post ex effectu predestinationis huius vo est omnem effectum pro. peccatum subnulla ratione potest ex aliquo medio cuius siderationem. Item in infinitum finalissimam rationem peccati sub nulla siderationem potest ex effectu predestinationis. ——— constat. hoc effectus predestinationis sunt immediate ad ultimum et abillo ex intentione ejus cui dandi gtam unde ad rationem effectus predestinationis requiritur qd ex eis deducat ad sequentem vitae eternae sed impium. ac blasphemum est dicere qd peccatum sub aliqua siderationem caeteris immediate ad 2m finem finem rationem peccati ergo ex eis deducat ad sequentem vitae eternae. Ergo ma: pt. qa predestinatio immediate ad media quae sunt effectus ad sequentem prius sunt etia immediate ad

Secunda vo. premissio peccati ineluctabiliter non est effectus predestinationis huius vo. de quibus inter doctores exceptis verbis. illa tenet communiter in hac art. dub. 2o. Camel disputatione 1a 2e 3a. de voluntate ac thomistae de etia extra schola. D. et illa tenet pater medina disputatione 3a titulo suarez lib. 3o de praedestinatione cap. 8. ac pro ex loco D. pauli ad rom. 8 scimus aut quoniam diligentibus deum omnia &c. his qui secundum

De predest[ina]c[i]o[n]e

alter premitt diligit negari auxilia efficax sine quo ... sistit premiũ peccati / Statim v. ex illo peccato sublato ... accipit hõ in agnitionem proprii infirmitatis / et ... alia via taliq; acquisito eam meliorem / Item etiã premisso peccato futuro diuinitus premittam ... et ... opportuno inquo sibi optima optime disponuntur dicenta pa ... obta ipsa prodidit ... adque adhuc diuine voluntatis distinguit optime predicta modo enarrante ... hoc medium ... finis, nempe ... nullum peccatum ipsius adhuc intendi ... prouisti ut finis intentio ... quasi sed salvi ... supposita premissione certo fiat deus peccatum ... ipsum ex determinate voluntatis create

3m. fundamentum facilius distinguendo ... ordinem priorum aposteriorum inattibus diuine voluntatis hominis ex reali priorite aposteriorite obtentis dicitur. Sicut inter obta nulla potest assignari sibi inuicem eam etiam sibi inuicem prima aposteriori in diuersis gradibus eadem ita etiã adhuc diuine voluntati circa illa obta erunt sibi inuicem priores aposteriores sub diuersitate ex quo sequitur quod homo stat aliquo voluntate ei indue ordine intentionis ... ordine ... finali priori modo modo intendi quod alia non stat ... priore subsistendi. sicut v.g. ordine intentionis ... ordine finali prius multo totum positum quod partes non est voluntas totius ... prius subsistendi sicut hoc ... quod venit totum prius existere quod partes quod totum ita ... prius aliter ... partibus ut in alio genere pendeat ab illis ex qua doctrina ad ... positum diximus ... quod ... positione posita sicut prius ordine intentionis nulle premittam predicto quod ... premio peccati illius. sicut etiã cadit hoc prius multe dum patientia martirij quod ... premittere peccatum tirani illa tortura dicitur non ... prius subsistendi sicut quod nequit multe patientia martirij sine ... premittam tirani dij nec predicto premittam sine premissione peccati ... quod in alio genere cum ipse ... tortus disponentis sunt ... premissione peccati ... peccatum ... materia circa quod versatur. ex quo liquido stat premittam sicut ... actum dicitur ... ex prima intentione dei quod ad hoc subsistit prius in genere suis sicut sua intentio non sit prius subsistendi sicut quod premio peccati ... prius naturam connexionis sicut etiã voluntas inuoluntionis inuoluntio peccati sunt ex priuilegia intentionis sicut subsistendi sicut non sit prius quod ... premio peccati

4ta Ultima v. premio peccati quo ... sistit in subsistentia auxilio ordinis nature non est ipsa predestinatio quasi elicitiue sed contra ut imperata illa v. premio peccati quo ... subsistentia auxilio ... ipsa voluntatis ... ipsa elicitiue ... prima ... v.g. utrum ... prius negatio alicuius doni ab illo ... quidditate ... sit secundo quo fieri dicit ad quod pertinet collatio eius doni sub donatio auxilio nature ... nature ad naturam quidditate donatio v. auxilio supernatis ad supernatum ... premio quo ... sistit in subsistentia illius auxilio ad illam quidditate pertinet ad quam ... collatio auxilio unde ... collatio auxilio pertinet ad quidditate natum ad illas etiã quasi elicitiue pertinet ... auxilio quamuis ... altiore quidditate posset imperari ab altiore ... 9de. v. collatio auxilio elicitiue pertinet ad quidditate supernatum ... supernatis ... etiã eius subsistentia quasi elicitiue pertinet ad illam

Ad arg.a Ex dict.a 1m. dicimus premissione peccati 2m.e non est beneficium dei nec esse ... v. respectiue duo ... alicuius boni supernatis sicut nolita ... ex intentione tali boni subsistentis ... rum beneficii degni ... requisito ad ... predestinatis subsistere etiã cadit

hib meritu 2o qui ne sine
fuerit mortuus pro eis, sufficit ad eis gram sufficiens mortuus ne,
nō aliter adhuc ab eis. illa gra a nobis habita a hac nisi ex intente efficaci dei sic intendentis
ge bnō. sufficiat sit occasio maioris boni — et sic efficax maioris boni ē allatio illius au
xilii efficacis quod eis sufficiat ge sufficiat nō sit rōm boni sui ge separatus privat
maioris boni — Ex. ge in presenti nō videatur hoc bonum ge ē. nimis proximū
ad allatum auxilii efficacis sed comparatum ad bonum humilitatis cum assecurantia ad que magis
adiuit sua promissio sicut ge dicimus ge mors in iumentum ē esse gre expressius et maximum
beneficium dei iuxta illud sapientie et mutavit iniquitas eius aut ne decipiat fictionem
animas illius nō videamus bene mortis ge ordinē ad vitam ge sic illa privat hoc modo nō
esse rōm boni sui sed potius est beneficium privatio sic videamus illud ge gravius utile
ad maiorem tentationis experimentum quando diu hic manet magis prestat minus quod vita longa

Ad Secundum Ex negando min: ad eius probat: sup: ante negatur sic ga ut expressius ē promisso
peccati ne sit ullus gradus in ordine ad vitam eternam. nō potest ex voluit punire tanquam ē expres
sive intente sic solus potest ab illa tanquam a debito gerato ge si venit ad dominum Stahy gre
interrupti alia propter promissio peccati immediate iusti nō potest aperta ex pressius nō interrupti
Stahy gre vide sic peccata debite dimittere et expressive debita aliq: m: nullius momenti si
milis eodem modo Sathie deos remittere — Ad alia tres min: similiter Ex. ad 1am negando
ge damascenus dixisse ibi peccatum nō est ex primaria intente dei solus dixit correctio nō est ex
primaria intente dei correctio aut pena signat que nunquam ē ex primaria intente dei qui nō infert
penas nisi propter culpas eodem modo inquit g. airis. ad 2m similiter negatur sequela sufficit ge
velle illud permittere et ge sufficiat sic permittere assignat certo illud ex potentia absolute ex absque
voluntate create; ad 3am negatur etiā sequela quia potius ex illa presentia efficaci intente dei inquit
peritam libere nobis futura ge hoc modo voluit deus. ut est nobis futura deinde intentio efficax
deficere nō potest ut dicat g. thay supra q. 19 art 8 ad 1m et 3o. 20. gentes cap. 94 et eodem mō.
dicendum ē. peccatum nō sequi ex hypothesi illa intente ex malitia nata sed libere ga illa intentio sup pos
sibilis dei dimo relinquit voluntatem suam in manu nobis sui ut eligat ge voluerit sine bonum sive malum.

Et si ulterius insurgas ga sequitur ex mea doctrina permissionem peccati adhuc ad vitam eternam pequam
dam caritatem et fidei. quidquid S. in memoria redacta excitat humilitatem sic aut modus adhuc nō
sufficit ad rōm esse predestinationis ex pr. primo ga hoc sufficiens ebis peccata potest dici esse predestinatio ge
3.a primus 2.um ex 2. pr. dans ga etiā peccata et ea occasionalia ut supra nobis displiceat iuxta testim
d. aug. citatum in 2.o 20.e — Ex. predictus caritatem sufficere ad rōm esse predestinationis ge illa eligitis
alios ex intente efficaci vite eterne et ab illo quem sic eligit hoc. n. modo adhuc media ex ea nominum pre
dicatis. vocationem. iustificationem. gloria dominicalia ge quia ex eis ē ex predestinatio esse ut pt. ex d. aug. lib. de predestinat
sanct. cap. 14 peccata v.o licet sit ex occasionali ut supra nobis displiceat et humiliet ge tu nō potest ex
alio nec ordinari in ultimum finem illo etiā nō potest ex esse predestinatio — et si dicas sequitur ge aliqua
entitas et grata peccati possit ex esse predestinatio ga ab alio et ab illo ēt in ordine ad vitam eternam ge — Ex.
ge ad rōm esse predestinatio nō sufficit ge sit nullum aliud ex genus ab ipso sed ge sit predestinatio ex genus sua

1625

Dubium 2. Quod non subsit ipsa prædestinatio angeli prædestinati ejusq; prædestinatio ejusq; gratia
In hoc dubio sola Vasquez Suarez lib. 3. de prædestin. cap. 7. absolute asserunt solum esse hanc prædestinationem actum Dei ab æterno circa creaturam rationalem in ordine ad salutem naturæ creatæ. Gratiam vero et gloriam ejus non esse prædestinationem sed effectum prædestinationis. Et 27. quod alia quæ prædestinatus eligitur ad gratiam divinitus efficaciter ut fiat et fiunt gratia et gloria ejus prædestinatio et non subsit ipsius prædestinationi. Quia ex illo fine eligitur ut sit sua vita vitalis bona gratia et gloria ex vi illius intentionis primitus inclusa essentialiter prædestinationi. Sed essentia prædestinationis non potest esse ordinata ad hanc vitam vitalem ex efficaci inclusa. Secundum dictam regulam hoc ita fiat magis congruit pro salutem divinæ providentiæ. Confirm. ex D. Tho. art. 8. sequenti ubi dicit conceptum Jacob ex eum prædestinatus. Illius et ejus scripsit aliquos prædestinatos quia hoc nulla gratia vel gloria

2°

generatio aliquem prædestinatus ex eum prædestinatus alterius ut scripsit beatæ virginis fuit ejus prædestinatus ex eius scripsit sancti Joannis Baptistæ qui pro illo parabatur via ad eum ut præcursor et homo ut ei andreas orate qui generatio alicuius prædestinati sit ejus prædestinatus ipsius

Sunt ejus prædestinatus et definitur prædestinatio subsit ipsius mortis prædestinatio sua tenet apparitus vel non ut dum qui ita vitam donat D. Thomas in illa verba apostoli diligentibus deum sua cooperantur in bonum etc. Sequentia sum. etiam qui pro non videndi et morendi sunt ejus prædestinatus ut pro ex illo psalmi 24 cap. 25. propter deum tua misericordia tuam dies illi et etiam ipsa gratia prædestinatio

Secundario si dicam quod non subsit ipsa prædestinatio sed alterius mentionem vel non sunt exempto Suarez unde pro solutione dubii sit 2°. Subsit ipsa prædestinatio mentionis vel dubio non ejus prædestinatus ipsius duo ex præmissis. Tho. in hoc art. expressum ubi docet prædestinationem ex parte Dei nostram prædestinationem quia est creatura rationalis quia per sua illa prædestinatio ordinatur ad gratiam mentionem illam finem non ut ex eum medii ad ejus prædestinatus. Sic gratia ut teneat rationem medii aut sub alterius cui debet ut non ex regula scripturæ. Confirm. ex D. Aug. quia dicit quod si dicit ubi sic dicit aversatur deus nam sella quia credimus vocati ut nam ipsum quia fuerunt credidi sumus dicamus ex gratia sed quia gratia donati sumus ejus non ex meritum ex nobis ut fuerunt ex nos. Sed et justi. — Sept adversarii tantum voluisse D. Aug. docere S. Pelagius. Illa sola non ex gratia quia prædestinatus sumus hæc intendebat Pelagius. — Contra quia ex ipsa gloria sabbati aliqua gratia promeruisse ut divino requisivit nempe gratia sancti legislatoris quia per suam sanctam vocationem nobis ex agendi debuimus negavit aut deus adjuvare nam dilectionem inspirando et operando ut dicit D. Aug. lib. de gratia sed 2. cap. 2°. qui aut Pelagius absolute reprehendit in hoc non ingrat D. Aug. ipsa sancta legislatio quia non subsistat Pelagius non ex deum sed per eum sed operatus dicit sanctus declarat plenius deus ad nutum non solum adjuvando et cooperando ex agente debuimus sed etiam dilectionem gratiam inspirando et operando ex eum D. Aug. dicit etiam non ex meritum ut fuerunt ex qui aversatur deus nam sella quia credimus ipsum ingrata dicti sumus existimamus ex gratia quia prædestinatus sumus ex absolute intendit concipiunt vocationis adumbrationis exhabilitatis efficitur prædestinatus distinguere

2° pr. non ex dicunt vocationi ex subsit ipsa prædestinatio ex ejus prædestinatus. nego. debuit ex primus ejus illius ex qui dicunt non dari eam ex parte ipsius prædestinatus hæc vocationis etiam si dicunt dari ex parte illius eam hæc primæ vocationi non gratuita præmia dari eam prædestinatus ex parte ipsius prædestinatus sensus absurdum ex tunc

certo cognitu peccatu futuru ex libertate voluntatis create alias vellet agere: gd bene voluit
peccatu adeo gd voluit voluntate signi gd verbis diuinis adiacentibus. in remedium illius in cuius
nō existentia incassum nō fieret ut docet d. thom 3.p. q. 1.a art. 3.m

1629. Dubium decimum an nabitudines cū oibus accidentibus intrinsecis S. aū talis
explicatione detegeremento auctu ingenii bona inclinat. sit essentiale predestinis.

In resolut. huius dubii Supponendū 1.o gd bonū respectamentū de bona explicatio auctu gd ingenium vo-
luerit ed in duplici ordine unico modo ita ut eueniant miracula ex parte quilibet supposita. alio modo
ita ut eueniant previsa ex causis naturalibus sibi relictis. 2.o Supponendū est aliud ed aliquid ed cum suis ad-
iunctis. ut predestinemur adeo ad gloriam ydeo apposita nra data ea duce adhuc moueri diuina voluntate. ut
nobis primus effectus predestinis aut quam eterna predestinis ut trahat ad primum effectum: aliud 3.o ed aliqd
adiunctum ex se ad primum effectum predestinis ut talis effectus melius. & facilius consequatur: Etenim illud primum
in nobis destruere & errore pelagianorum. an aute qui hac 2.a supposita bono ingenio & bona indole nati in illud
primum labatur absque gratia efficaci vera actum 3.m

Quare in hac prima 2.a bonum temperamentum seu bona explicatio aut auctus ingenium. Sunt effectus pre-
destinis in nobis inseparabiles ex diuina quilibet suppositis seposita sola gratia nulla preparatione, nō 3.o inhibitis ex-
quibus nō adeo quod ex eis nati sibi relictis preparentur. prima pars huius 2.ae 1.ae 3.o in tali casu
3.o fortasse bonum ex parte quilibet. de ex intentione eterni beatificantis & aliquo m.o adiuuat ad
illius effectum. ga vitat inhibitio siue aliquale ex eis intentis adiuuare potuit talem ad euitanda
aliqua peccata tute in nō sint nō aut molimina. ut docet d. aug. lib. 1.o de simplicianum q. 2.a circa finē.
in hypothesi gra preueniente adiuuat potuit ut dilatet ad recipienda aliqua peccata. 2.a pars 2.ae
3.o stat. ga illo casu nō preparantes adeo ex intentione finis supposita nec ad effectum illius adiuuat magis
quod postea nati victuri 3.o quilibet nō sint ex predestinis

Secunda 2.a auctus ingenii. nō adiuuat ad melius & facilius credendum fide diuina Hec 3.a pars 3.ae q. 1.a
disputat q. 3 cap. 4. dicit negare nō possumus dispositionem naturalem ex nobis aut ex bona indole nati iuuare ho-
quidē ad gratiam optinendā. sed ut gratia ex munda dei collatio facilius in nobis operetur. nō inquit ingenium
prestans facilius extrahit ad gratiam nō in plus ut qui ex bonis dotibus bona indolem habet auctus in-
genium dicat nō sunt ea. 3.o actio aliqua donorum gre qua ex meritis sui nobis 3.o fomentum. quamvis illi quibus
ista bona gre 3.o fomenta facilius moueantur ad fidē & penitentiam & bona indole auctus 3.o ingenium prestant
& hoc probat ex verbis d. aug. lib. de bono 3.o perseuerantie cap. 14. ubi sic loquit de tribus & 20 annis qui
credentes in miraculis dei signa videntes ex quo efficaci fuere quos boni impetus ingenium diuinum natu-
raliter in ipsorum quo moueantur ad fidē. si ergo sui mentibus audientes verba & signa operantis
hoc ga negamus in nra 2.a conclusione dicimus in illa ad melius & facilius credendum fide diuina
ga ad auctus ingenium 3.o duat ut aliquis audita predicatione euangelii & visis signis que ineuitabiliter
sibi facilius & melius apprehendat credibilia & iudicium pure humanum imo diuinum ut facilius de ma-
nifestis & fide quandoque humana & aquisita dubium nō 3.o. gd aut nō 3.o duat ut aliquis melius
& facilius assentiat. & fidei diuine infuse 3.o

Ter. patet ex dictis fidei & supernaturali quoad substantiam & in nobis nō 3.o potest aliqua proxima actio
alicui attingere. nisi actus ex parte sui virtutis sibi correspondentis & in nobis potest aliqua medicalis que
3.o inducit proxima & potentiata & lumini fidei infuso & consequenter virtutem nō elicit talis actus.

Gambra

nisi in tota quantitate ipsi proborum luminis infusi sicut in aere intellectus ad aequale lumen quod in tota ejus substantia diffunditur non melius videt deus. — Ad 3.m ex quo patet ga aliis legitur quod calor vini aequalis vocalis interior et exterior qui in uno non est ipsum in alio est perfectius ingenium sicut et ipsum desiderium ga prima ro dicit melius huius ab illo ex eius natura non excedit gra humanae. dicit potest intelligi unum alterum et ex sua natura sicut unde inde ipse deus videbit gloriosius. ex quo manifestum sequitur ga ad finalem visionem huius ut primaria ro pendere ga eius voluntas est ipsi predestinari deus dicit quidam dicta augustini dicta Guarci cum de scandalis quod deus de illo genit sic manifestum deus dicit quidam de quo latius agemus art. 5.°

Ad arg.m 2.dum. Ex. i.° ga multi intelligunt ista verba d. aug. intra nam 20.am l. duplex ad quia humana ga potest aliqd. prudens ga ad sortem fidei divinae ad quod non insanus videretur ga

Dicta vnius libere pertinacie ... sine ... de lib. ad simpliciano q. 2ª versa finis
debit nō. sic ... indicia ... ergo vis soluy ad gram saluandi nisi: si manu ingenio si non
nra peccata si debitis homis ad donum sic placeat humilitas vtilis q. doctrinas & ex donat hoc nullo
modo scluere illis vt eligant ad gram saluandi. si: vt ei ostenter prima vocatio ad fidē sup
naturā que deus ostendit ei quibus sunt quos donat quos vult q. nunquā q. sine gra
tia nō fit aliqd opus studiosū eius ordinis nati & qd homi opus in infideli sit mortiferū.
cōe supnatū nunquā iustificatiū.

Quibus suppositis q. resolute. sit prima cōclō. opera moralia virtutis adquisite bona ex suo dono vitiata
aliqua mala circumstantia in hac vita sunt eius predestinati nō quidē elicite sed imperate; cōclō. regula
rite cognoscit homi opera virtutis adquisite in tali vita fiunt ex aliquo imperio a motione coelitati &
saltem virtuali q̄s se dicta sua finalis indicū. auctore supernatum vnde sua opera q. fiunt hic
aliqua mala circumstantia cū sint refertibilia ordinis finis vltimi illius alias prudentis nō mortis
dicunt sunt eius imperati meritabile ac ad primā mercedē vitam eternā. vnde inter eius predestinati
numerari debent.

Secunda cōclō. opera moralia virtutis aquisite nō vitiata aliqua mala circumstantia quā sunt ab hoc
fideli existente in peccato mortis aliqd. eius sunt eius predestinati nunquā quando sunt ab illo ex
aliqua motione fidei informis mouentis illum vt illius opus exibeat in vitam eternā vt q. quatenus
dat elemosinā pauperi qa in ordine ingressi nomē xpi illud pertulat homini alias eius hoc opus
ad substantiā sit ordinis nati qa tunc eius imperatus ab aliquo dono gre deuenit ad impetrandū
bō actus veniam peccatorū. qa vt dicit d. aug. epta 105 fides impetrat remissionē peccatorū.
& licet & de alijs quoribus bonis imperatis a fide & nulla d nō sunt in electis homi bona opera nō
sunt eius predestinati hinc & cū eius deuenit ad salutē eternā.

Vltima cōclō. opera moralia bona ex obiecto nō vitiata aliqua mala circumstantia facta ab
infideli vita nō sunt eius gre q. deum nr predestinati Vnde 5ª vltra est certissima & quidē
prima pars pt eternā gra q. deum qui iustificamur. tunc sit assensus naturalis procedens ex
motiū initiū fidei. l. primū affectus liberū conducibilis ad finem q. dare primā vocatē. contribuit
nō ad gram iustificantē qua gratis adoptamur sed ad donū creationis. l. gubernationis nati ordini p
tinet ad homi donū creationis. l. gubernationis ordinis nati apti nati pelagius gram q. deum &
inde inferebat prime gre q. deum nō dari eam exponebat vera. 2ª pars cōclō. stat q. fides
actus bonus prudens primā vocatē ad fidē nullo mō debuit ad salutē eternā. qa nullo mō debu
it ad illā primā vocatē. Obiiciendū. augm iuxta scitū Cōclusionis sūt 6ª cap. 5º homines pri
mum esse debuisse esse iustificatos & nullo modo & eius predestinatos.

Sed vltimo dicitur si ea bona fortunę sint inclusa eius predestinis ad hoc & facit
mativa aliqd. bona fortune sunt eius predestinis pr. aliqd. bona fortune debuerunt ad salutē
nō vitā eternā q. pr. aut multitudo duxit pauperē predestinatum q. diuitias & honores, ipse ad fonē
vitā deuenit ipse predestinatus ipse predestinatus vtitur diuitijs & honoribus in ordine ad inueniendū deū
& istis mediis inuenit sibi vitā eternā & quidē sunt eius predestinati.

Actus Fortitis an deus aliqua homi reprobet.

rrp̃bante 2m̃ gd̃ ꝺ immoneri inclꝰ abstemio & ꝑ ut ſi tenꝰ ꝺ indeo rrp̃ bante dentꝫ illi vrey ꝑdat exponte rrp̃bi nihi tenꝰ quãꝺ ꝺnominatiõ nrã S. eũ rrp̃ batꝰ adeo ꝑ etio Sumi ꝑ execut. ditina rrp̃ batꝰ ꝺ ꝑ ut ſi eoꝝ ꝺ indeo lint exponte rrp̃bi vo vrey ꝑdeat illi executiõ paſſio identificata eũ effectibꝫ rrp̃ batꝰ iuxta dicta ut. 2ꝰ dubio i.ꝰ qua quanꝰ ad oĩa alterno dentꝫ rrp̃batꝰ ꝺ executõ ai illius dita in preſenti inquirimy de effectibꝫ qꝫ poſſunt reſultare ad quãcunq; S. remiſſiõ peccati; peccatũ ipſum; dentlitatẽ exacuatẽ, ſiue in duratiã; finaliꝫ impnitẽã; ac eorũꝺ premiũ

Duo ſuppoſita ſit prima 2ꝰ peccata rrp̃ bonũ ꝺ ꝑ ſuerantia in illꝫ imo ꝺ finaliꝫ impnita nõ ſunt cauſa rrp̃batꝰ eorũ ſunt tn ꝺ ditiõ nullã requiſita ex parte rrp̃ bonũ ap ditã ut ꝺny exercuat & cauſ ultimũ eſſent rrp̃batꝰ ꝺ. punitiõem eternã & ideo ꝺicimy de execut. ꝺinda nat. ut important motum ãnimi in horentiꝫ malo. Hec 2ꝰ tenꝫ ad 2am̃ parte ꝺ. gd̃ ſit ꝺditiõ dei. ꝺ cauſa apud deꝫ ga bay nõ ponit pena eterna rrp̃bõ niſi ꝓpter ſua peccata & peccata ſunt ꝺditiõ dei. ꝓma pars 2ꝰ ꝓr. eſſy rrp̃ batꝰ ꝺbet ee eſſy dei ga rrp̃batõ importa actũ diuini intlꝫ & uoluntatiꝫ ꝺ. ꝑ ꝓpriã ditiã diuinã, ꝓuidentiã & nil ꝑt cadere ſub illius calitate gd̃ nõ cadat ſub calitate dei ſub oĩa iſta numerata nõ ꝓſunt eũ eſſy dei & peccati nri directe nec in directe ſub oĩa illa ſunt peccata ꝺ. Vtrũ v. bonũ peccatũ poſſit ee eſſy rrp̃batꝰ 2m̃ gd̃ ꝺ pena alterniꝫ. Et ꝓ eſſy eodẽ modo ſicut ꝺximy ꝺbio 1. 22. 2ũ. gd̃ ſicut peccatũ ſub nulla rõe ꝺ eſſy prediſtoy ita nec eſſy rrp̃batꝰ ga ſub nulla rõe ꝑt ee eſſy dei & ſicut paralitꝰ nr̃ta impeccato poſſit eũ adeo nõ tn hoc ſufficit ut ſit eſſy rrp̃batꝰ ga ulterius requiritꝰ gd̃ 2ꝰ. oꝫ circa ſententiã ſibi intꝝ de 2m̃ ſcm̃ hoc illi ſumicia ſit prediſtinata & ſalua talꝫ pena gd̃ nr̃ſignat eũ includat malũ culpe ſicut ꝺximy ꝺcentlit. malꝫ peccati qꝫ licet ſit adeo nõ ꝑt ee eſſy prediſtoy ꝓpter eandẽ rõem

Ad 2m̃ ditã v. 2m̃ arg. rrp̃batiõ ſicut & ꝓpriã ditiã ꝺ. prediſtiõ ꝺ ea oĩa media qꝫ ꝑ le requiruntꝰ ad ſequendũ finẽ intentũ ꝑ illũ ſit hꝫ ſe ſint peccata rrp̃bi ꝓr. mi: i.ꝰ nõ minꝰ peccata ſunt media ad ſequendũ ſinẽ rrp̃batiõis quã merita ad ſequendũ ſinẽ prediſtoy ſed merita ſunt eſſy prediſtoy & peccata rrp̃batoy. 2ꝰ ꝓr. cadꝫ mi. rrp̃batiõ nõ ꝑt ee efficax reſpectu ſui finis niſi præordinando peccatũ tanquã medium. Efficiendo uirtute ipſius rrp̃batoy &. Confr. ũ. peccatũ ꝺ pena alterniꝫ & ſalutẽ illud erit eſſy rrp̃batoy ꝓr. oĩa ga rrp̃batiõ ꝺ ea inferendi pena. Et ad arg. ꝺſtinguendo mi: ꝺ ea oĩa media qꝫ ipſa rrp̃batiõ aſſumit ad talẽ finẽ ſcilꝫ oĩa media qꝫ abſolute ꝺcunt ad ſequendũ finiꝫ ita qꝫ peccata rrp̃bi nõ ſunt media talia & ordinata adeo ad finẽ rrp̃batoy ſicut abſolute ſequendo ſunt media ad illũ finẽ ſequendũ ſcilꝫ n. ea merentia punitiõ eternã nõ minꝰ qꝫ bona opera qꝫ re batio tn licet cadat punitiõ nõ tn cadat peccata rrp̃bi prediſtoy v. cadat ꝺ tam ꝺ relata ga ulterius cadit ſub ditã calitate ſicta diſtinguit mi: ſit ſe ſint peccata ꝓ parat. ad deũ nego ꝓparat. ad rrp̃bõ ſcdo ꝺ eodẽ mõ ꝺſtinguit arg primũ ꝓ batoy &. ꝺ potiꝰ negatur ga ſua rita ſunt media ꝓperatiõis ad deũ & prediſtiõem nõ cadunt ſub ditiõne calitate nõ tn peccata ad 2ũ. ſe batiõem negatur arg ga ut rrp̃batio ſit infallibiliꝫ nõ requiritꝰ gd̃ ſua ordinet

dt inlit peccata rup bi. Sz gd ordinat & culis ꝑmittunt peccata. Hic dicit fabulit ibi dia
bus ꝑmittit peccata. Q peccata cnit sint ꝑmissio nō sit ꝑ peccata. ht tn se cum mittantr
cū sibino adiutorio dispositionē expectante. ÷ Ad confr negatr dia qa talis persa audit intrin
sice rōem cause cuius nō ē ca rup batoy. ÷ Ut sit finalis grā ē effs rup batoy. S.
presbyter Q finali impenita rup batoy pr dia apositate roy. Sicut grā finali cat ultimu.
Ipm presbyter ita finaliz impenita ultimus efficit rup batoy. ÷ Confr. rup batoy ē cā ut
p hoy moriat in su peccato Q ē cā finaliz impenitentie pr. anī ex multis rup bi qui iuste
in dicio dei ministrorū Xpi nō sunt alios inter fideles pp hoc sua peccata ut sic tradantr inde
mīs ante qua moriantr ut pt. in morte Ialan ē abiam

Ex. ad arg.m negatr dicm e dria ē ian assignata qa finali impenit.ā nō cadit sub calitate
divina & finali impenitā cat ultimus effm rup batoy ut medius teneat sic ex parte rup bi
nō ex parte dei sicut aūt ē de grā finali. ÷ Ad confr. negatr dia qa mori in peccato
nō dicit intrinsice malitiā sicut illa vomittere bene in finaliz impenita & hi mori in peccato.
tantū connotatr pt tenet ad finalē impenitam & ita post cadere sub divina calitate nō in
finaliz impenita sicut ꝑmissio peccati nō in peccatū.

Circa ꝑmissiones peccati. Castagnera inlib. de presbytero disputat Q dubio ultimo de ali.mo
burth. aliquas ꝑmissiones peccati ꝑmissas ē rup batoy effm & dicit primo quarto ad primū.
ꝑmissiones actualiz peccati in hoc baptizato sunt in angelis gratiaz ꝑmissio cū nō presupponat
aliqd peccatū nō post suam rōem iustitie ponitiue Q nec post ꝑtinere ad iustitiā vindicat
uā. Sed rup batoy cū sit exclusio indigni agnā tangit ꝑtinet ad iustitiā vindicatiuā Q id
qd ad talē iustitiā ꝑtinere nō potest effs rup batoy ē negatr. ÷ 2.o arg. dupmissiones pe
cati originaliz multū damnante ꝑter solū peccatū originale sed hoc nō post ē effs rup batoy
Q multū sunt rup bi in quibus ꝑmissio peccati ꝑter qd damnantr. nō ē effs rup batoy ꝑmi
ssa. qa ꝑmissio originaliz peccati unita tantū sibi de gratia si habuit respū rup boni ex gratia
sed non habuit tantū rōem debiti ordinati. respū dicm Q sicut respū presbyterorum nō ē effs
rup batoy ita nec illius respū rup boni. ÷ Ultimo arg. respū ꝑmissioni aliorū peccatoꝝ
ꝑter primum. Sicut actualitatis originale; ut voluntas ꝑmittendi aliqd peccatū est ele
ctio medii ad finē qui rup batoy intendit debuit poni ex intentē efficaci infrendi
damnatoy eterne pena. qui ē finis ultimus rup batoy sed arte voluntas dispositiua ꝑmissi
nō peccati nō precisiē indicu voluntas eterne damnatoy aliquoꝝ sicut voluntas ꝑmissio
nis peccati nō post mori ex illa intentē ꝑmodū electionis de se nō potest effs rup batoy.

Hic tn nō obstantibus hī 2.am D.m ꝑmissio peccati actualis salutaris ultimi in quomo
do rup bi qui existit in substantia gtie qua potuit te voluntas peccatū illud retractare ē effs
rup batoy. Hic D.s 3.a predictū auctorē ꝑ te clare illa ꝑmissio hī dia requisita

Sed contra istam conclusionem ultimam. argumentatur 2 contra. 2a arg.

p̃missio primi peccati nō presupponit peccatū Q nō pot fieri nisi pena de condigno nō sit tenut ad ill̃ vel remissionē. ad quā tenet ryo habitū ℣. ⁊ nec valet dicer q̃ sit ill̃ p̃missio sub pena eterna q̃ dimittat ea ad penā infinitā. quia peccatū p̃missū q̃ finij illius p̃missionis cessat ⁊ bonus suauis gubernatiꝰ ad quē p̃tinet remissio defectꝰ. ⁊ contra Q illa p̃missio ⁊ donatiꝰ p̃ui dentie q̃ deus suauit gubernat fidem defectibilē p̃mittendo illū defectū desinere nō ⁊ efficit ryo habitū de cetero q̃ ryo habito 2m. locū suū ordinē p̃tinet ad iustitiā vindicatiuā. Sed p̃missio primi actualis actualis antecedens ⁊ fit ad illā Q antecedens stat ad ryo habm. desinit nō ⁊ efficit illud. ⁊ Confr. Sola p̃missio ultimi peccati actualis defecto adueniet desinit ryo habitū deinde Q sola illa defectu ⁊ efficit illud. sed patet ex adiacentibus assignatis ad efficiendū deum q̃ sic supponendo q̃ oīa peccata ryo sic suscepta dimissa ⁊ penitam penitus illius culpam inique mentis &c.

Contra quartū 2m. nō. multi dicendum q̃ per solū peccatū originale Q illi p̃missio peccati primi hominis efficit ad supponendū quod desinit nō. cadit forte nō qua p̃cluditur p̃missionē ultimi peccati actualis ad efficiendū ryo habitū. q̃ s. fit ob solū originale. sufficiat ⁊ n. stetit de facto ad finē ryo habitū.

Ad 1m. istorū Q 2m. 3tium dicit. sicut p̃missio primi peccati actualis stantis nō stat nec de cetero cadit hic nō cadat sub iustitia vindicatiua bene Q sub ordine ryo habitū diuine eternitatis habitus 2m. istorū nō p̃tinet ad iustitiā vindicatiuā nisi redeundo ad finē ℣. s. premium eterne vitatis ⁊ s. culpam ⁊ liberate ut. n. Rendemus 2s. sequens inista vita sicut aliqua pena. partis pene p̃tinent ad iustitiā vindicatiuā. sed quando istud ryo habito p̃tinet ad iustitiā vindicatiuā prima aut p̃missio peccati actualis nō p̃tinet stare ad iustitiā vindicatiuā. q̃ dus nō potuit stare subtrahendo illa sicut ordinatus adeo ad iustitiā nō sine iustitiā vindicatiua nō quidē inipla p̃missione. sed imperitia peccati omissi p̃ter q̃d pot aliquo modo subi q̃d ryo habito 2m. istorū ⁊ p̃tinet ad iustitiā vindicatiuā. ad 2m. intimationē negatiua q̃a sola q̃ planiatiꝰ finij quē deus habuit in p̃missione primi peccati actualis nō stat sicut bonus suauis gubernatoꝰ sed ceteris bonus sine iustitiā vindicatiua. ad quā ⁊ tenebatur p̃mittendo peccatū ex hac pte ad 2m. inpugnatē negatiue mi. q̃ peccatū nō presupponit ad ryo habitū sed includit inipla ⁊ presupponit primū. sufficiēter finij intenti adeo p ryo habitū.

Ad Confr. 3tium. ex q̃ deus in sua abs. potentia ad 2m. ubi dicit q̃d alter se tenet ryo habito inducendo q̃d predictū. q̃ predictū ⁊ ea deinq̃ q̃ peccatū in ista vita s. gratie ⁊ deinq̃ q̃ in gratia impenitibus usque ryo habito usque nō ⁊ ea deinq̃ q̃ in gratia penitentibus usque ad finē. s. pene eterne. sed dispa quoniā ex libero arbitrio magni Superiōris ad 2m. hoc verificatur dicēdo q̃ dicta ista stant vera. sicut ⁊ deus ex sua bonitate magnifice loquitur q̃d sicut ad ejus predictū requiritur q̃d in existentib⁹ adsequentem finij ipsius s. vite eterne hoc nō requirit ad ejus ryo habitū q̃a nō pot p̃mittere q̃d ⁊ efficit nisi pecatū q̃d ut dicemus ad primū modo ⁊ efficit de cetero finij ⁊. q̃a deus p̃destinem premiat suadens certa mutua p̃ salutem ℣. premit vita eternitas q̃ nullo modo sunt sua dicta requirit q̃d efficit predictū ⁊ ejus effectus ad finē ipsius nō ⁊ efficit ryo habitū. ad arg. m. 4ti. 5ti. 6ti. pt ex ipsis ubi ostendimus primum esse ryo habitū illi qui delinquunt ⁊ per solū peccatū originale ⁊ deinceps ipsius ryo habitū ad punitē.

Quinta dō. derelictio patiua excecatio & induratio sunt effus reprobatiōis ca contra quā adducit Thom dō. explicat in ista ea quidē q. 6. 7 p. art. 3. vbi docet q excecatio & indurationis important duo primō. motū animi inhoneste malo & quo tēpore 2m. & post tractat diuinā gr̄ā quā hi adhuc emollitis cor. domus illuminatio & spiritus dei & ita dein hanc diuinā. diuinus ed̄ etiam reprobatiōis ut exponit Aug. lib. de bono perseuerantiæ cap. 14 diuinus q. hinc predestinatiōis effus & gr̄ā apostatis ita reprobatiōis eternā quo stando in vidisse ed̄ in durationis vbi Aug. de illa parte quo dam modo. quā apposuit ad firmandū & dicendū inter reprobatiōem in eando quā nō fecit explicuisse ex 8. Etha hic Salomone ad 2m. vbi dicit q. reprobatiō & ca derelictionis adeo vbi nomē derelictionis pre sumpsit d. Thom quamuis impletionē q. quā deus deserit non imo dicitur primā & principium peccati q. negatio auxilii sufficiēs illa & derelictio adeo dicta ex hoc loco magis solet dici post dicitur discipuli d. Eta quamuis & permissionē ed̄ etiam cū sit derelictio subita & celata adeo eo modo quo negatiua & privatiua & dicunt fore cum. — quo modo vero distinguatur inter se permissio peccati & derelictio peccati dicta q. ut dicimus solet dicta idem sunt dicendū & q. derelictio & subtractio auxilii efficacis q. si ad sunt peccator relinquens q. peccato unde quia noē negatio illi tali auxilio ad resurgendū a q. cato dicit derelinqui adeo permissio aut existit indeprehensibilis auxilii efficacis quo posito non peccaret unde subtracta noē quia deus denegat tale auxilium dicit permittere peccatū & ed̄ cam permissionis excecatio v. & indurationē & negatio auxilii sufficiens exparte subiecti homis rebelle & diu manentis. in peccato quia grā polita emollitis cor & mens illuminatio. —

Ex quibus pr. dō. derelictio excecatio & indurationis sunt media inflicta adeo ad effectionē sue iustitie vindicatiue & per peccata reproborū & sunt effus reprobatiōis. — ubi obseruandum & q. derelictio seruata dicta excecatio & indurationis non solū sunt effus reprobatiōis q. deus multa illa tor sunt reprobatiōis sed etiā q. sunt aliqua rerum punitiōis diminutiue ex ultima punitiue eterna & hinc hanc noē sunt peculiaris effus reprobatiōis q. non punit impunitione. — Ex quo etiā pr. dō. derelictio excecatio & indurationis sunt media inflicta adeo quibus punit peccata reproborū. & in quibus inuitis punitiue eterna participata uniuersaliter in ipsis & sunt punitiō eterna in diuina Scripta & effus reprobatiōis ita & ibi sunt effus reprobatiōis.

Ex hac noē sequitur q. promissiones pure gratis que obtinent reprobis in hac vita sunt effus reprobatiōis eorū q. in illis impiis finaliter punitiō eterna idem q. dicimus de bonis spiritualibus respondendū dicit demalis pure gratis respū reprobatiōis & ca indurationis excecationis & ca finalis impenitē. pr. sic q. finalis impenitē nil addit & q. quā cor indurationē excecationē peccati respū ad finē vite & caeli & regenerationis in diuina veritas q. — Ex regarde vidēa ad q. habemus distinguitur dō. si indurationis excecationis humanæ q. negatio auxilii nego existo modo sunt effus reprobatiōis & ca adeo siquis humanis. q. motu animi inhoneste malo tēpore q. ut hic in nō sunt effus reprobatiōis nec ca adeo

Gambosa

Vltima vo. puncto eterna vltimi regulatoy sta vo inter se expresa vt ibi
art. ad 2m declare stat ex dictis art precedenti dubio 4o. explicantes quo mo. seguitur ste sic vltimi fine
dispo — contra arg. puncto eterna sic rerum finis in regulate como sic rerum medii desinit
no vltimo primo dia gr. ga medium desinit opponitur — Ex dupliciter i. negando diam vt. de
ritatis gra distinguendo ans vltimi vltimus regulatus negatur iste sibi vltimo obstaculo iustitie diuine
vltimi proximus ordinatus absolutionem iustitie diuine tale denego diam ga cui tali fine non
repugnat no vltimo — 2o Ex inrta dicta de seguit. ste gd dicit sta sic finis vltimus se
quitur in illius vltimus vltimus cui tali fine ita ingressum

no solus admoniri stat. sui sapientis dnii circa distributa gratie gte ledentis adhesionem sue
iustitie puniendo in infelix pene et peccato in fallibiliter futuro si adeo punitatis adeo dii gra
aliquo modo ipsos premiando primi peccati actualis no inde nec in ordine ad quem libet
ipsum sed ipsum vltimum no potentie absolutis vindicabit finis vo. Talis diuine guidem
tis nunqm ordinatis aliquis medii vltimis adeo intentus — ad 2m Ex ad 3m sat nram
quanto no. — ad 3m Ex ad voluntas puniendi peccata no gaudet ex voluntate efficaci
inferendi pena / sua presumpsit totus ordinis salutis regulatoy / sibi gaudet ex voluntate efficaci
miendi defectu a seguite vite eterne / ex voluntate efficaci ex qua deserendi fecum alio regno no fui
so p modus pene sed ex ui sapientis dnii gd ste idem finis regnus ac alii voluntas fuit
tur negatoy gre et beneficii no debiti de quo agemus sequitur dubio vltimo

Dubium quartum quo mo. Se gerat deus circa reprobos an sterat illis auxilia sufficientia remedia nutoria ut possint saluari

1625

prima sent. docet puncto interitus suy ad vltimo statu peccati de tanta criminis omnis mul
titudine ut in eorum pena desperato adeo no solus auxilij efficacy verum etiam sufficientis boy ita ut
credere aut punitore no valeant ita communis ganabosij quodlibeto 3 q. 5. ad vltimo in capite
4 exodi q. 12 a lit. 2o doctorum ij. io gregorius ariminensis in 1. sententiarum dist. 46 q. con
ca calorinus opusculo de predestine dominicus de medina de recta indicii fide de vitio inferiorum d.
caiet. in capite 19 iuxta illa vulta postrema no poterunt credere fundamenta huius sententie
sunt possunt 1o ex multis locis sacre. 2o in quibus dicitur deus aliquos peccatores deserere ut psalmo
80. dimisit 2m desiderio cordis eorum &c. ecclesiastici 6. videbo opera dei ga nemo potest corrigere
quos ille despexerit et ieremie 6. malitie eorum no sunt absconse vnde cate ex argumento rep bus ga
deus despexit illos et cap. 55 curauimus babilonem eam et sanata derelinquamus eam et io ezech. 19 cap.
peccauerunt peccatum eorum dicit ysaias excecauit oculos eorum et indurauit cor eorum ne in
ad hec derelictis sit quo ut bus p dilectionem nostrum nuso. videlicet dicendo gd sit subtractio gre
sufficientis ga ora efficax multis aliis denegata qui no videns p prehendit inferis tasbij.
2m fundamentum sibi potest explicari. Sententia patrum ga d. ysidorus lib. de summo bono cap.
19 dicit nonnulli ita desperationi adeo ut glorie sue peccata no valeant etiam si velint ad d. gregorius

Similiter ii moralis cap. 4. dicit ita interdum deus dereliquere suos ut licet vox sonet exterius interius tn gratia nō tangat dō. quo sup expl. in illo verba nō sufficiunt ne cum ratis de pharaone loquens dicit nō q̄ illi ingratus [illegible] nō. sic temperauerit qđ qui bō p̄destinato corde sic temperare nō potuerat sed pharaonis ipse sibi cui cor sic durauit. Lib. decimo 4 a gratia loquens de diuitis ne quo adam potuerit peccare si voluisset ait si autē hoc adiutorium [illegible] primi facti sicut declarat quando dicit nō habuit potuit erat ut sine diuino adiutorio potuit manere si nollent nō tñ sua culpa accidit adiutorium quo ne desistet sine quo manere nō potuit, nunc autē quibus datur tale adiutorium ipsa pena peccati. ubi presupponit qđ nullus impune prudentiā peccati salem orinatis aliquibus datur adiutorius sufficiens gratia quo salui ee possent si vellent.

3ª p. hui sentē. qa nō vis excitantes ad fidē &. ad penitam q̄ nō cibus dati auxilia sufficiens ad vitā ex quando aut p. tori in ng cibus fidelibus qui ita destituunt. ut salem q aliqua hoc vite nō habeant auxilia sufficiens ad penitendū qa cui hoc inuigilat agra excitate a deo nō sempe deus sed aliquibus cibus nuspiam & ut vestis sine vite dat aliqua vltima excitatio ita ut dat illis manent peccatis extra. Patet Salutis. tum etiā p. in infidelibus habitantibus in remotissimis partibus ubi euangelium nō predicatur isti nō illuminantur adeo circa misteria fidei & sonē nō possunt credere. unde illud apti quo mō aut credent sine predicante rom duinque p. in parvulis qui in utero matermis morientur quibus nullus p. habitus ad salute deberi & de aliis parvulis q diuntibus in hora sui quibus in nulla humana diligentia subuenirii pot q. — tertio. peccatis priuari auxilio sufficienti & iusta de digna sue iniquitatis pena anil dorget diuine iustitie aut bonitati quin possit ad ostentionē sue eximie bonitatis in cultis & iustitie in reprobis q tinere nullus deus etiā alijs timore incutiat nec si grauissimo salem pondere dormi sinant sicut legitur eadē cam quas deus p. misit inpecatis alcatalibus tiensijs & quibā alijs etiā viros deglutiuit in forma q nullus & in securiory asseron aliquos peccatores sic ee obduratos ut priuantur etiā auxilijs sufficientibus requisitis ad eorū salute

Secunda sentē. q opponitur asserit deus esse auxilia sufficientia cibus ad vitā infidelibus ut credant si nollent & fidelibus peccatoribus ut penitere valeant imo etiā sedent cibus parvulis dari adeo auxilia sufficientia ut saluari possint ita docet suarez lib. 4 de prædestine cap. 5 ubi & eadē sentē refert plures auctores de per. ex multis loq. S. inquibus signanter deus nō vult. nullius peccatoris nolle mortē. sed quarto & ex le diuina scriptura de libro ezechielis 33 cap. viuo ego dicit dñs nolo mortē peccatoris sed ut magis conuertat & viuat & in 2. epla petri cap. 3. patienter agit deus nolens aliquos perire sed oēs ad penitam conuertere unde ex nomine etiā pluribus sibi ad conuersionē sufficit & sane 31 cap. cuncti mini sicut in q fundat necessarij quibus vestis ruinosus peccatoris in sinuate dñ. paulus ad rom. 2 cur dicit diuinā bonitatis eius & patientie & longanimitatis & tamoris ex quibus pt. deus nomine dignoscere ita ut illi negat auxilia sufficientia ad salute

2° p[ro]p[ter] hui[us]mod[i] dicu[n]t hab[er]i dari posse gr[ati]a quo ad sufficientia p oibus peccatis horum & exone
rib[us] ita q[uo]d sufficiat oibus horibus auxilia sufficientia ad salute[m] q[uo]d alias habi[t]is dei[tas] nō
[illegible] sufficien[tia] p[ro] peccatis oium [illegible] peccatis [illegible] q[uo]d eius habuit sufficia
[illegible] inde ad merenda[m] [illegible] & [illegible] indicate habi[t]is dari p oibus peccatis horum vltra
hoc requirit debita applicatio ita ut virtute meritorum dei defecto subsidio oibus auxilia sufficien
tia ut possint resurgere a peccatis. — Confir. deus etiā post peccatū primi parentis mult[os] hom[in]es
salvos fieri nisi p illos stirpe & oibus sint auxilia sufficientia alias nō p ipsos sed p ipsum deū
starent q[uo]d infidelit[er] exalij peccatis remanerent. — Confir. 2°. plebere homi auxilia sufficientia
oibus p[er]tinet ad dignitatem virtutis redemptionis dei dei digna tam preclara & prima
fructia &c. deus aliq[ue]s ex sola dei voluntate prohibeat homi auxilia denegare vide ita certum deus
hanc voluntatem nō fore ut nisi ex certa revelatione nobis sit deus preter suum ordinem illa alicui
denegare existimare debemus deus presto adest oibus & illa sibi singuli.

Vltimo p[ro] hi peccatis obdurati auxiliis sufficientibus cum destituti minime peccarint in statu
obdurationis sed in eo tantum peccarint q[uo]d ipsi nunq[uam] prebuerint quibus eos obduraverit deus & salvet
Gi. p. mi. i°. q[uo]d alias ed impeccati maximi ex parte q[uo]d desint peccatori q[uo]d ipse ita obduratus amplius
non peccaret. 2°. q[uo]d de hoc eatus obduratus verificari nō possit q[uo]d dicitur apoc. tu aut 2m. du
ritiā tuā & impenitens tibi thesaurizas ira[m] in die ire q[uo]d thesaurizat sibi idem & q[uo]d augmentum pec
cati. 3°. q[uo]d de iis dicit obduratis ad tempus multitudinem miserationum dei dicit Ioannis 15 capi. simul
verisimile & locutus eis nō fuisset peccatum nō haberent nunc aut excusationem sui peccato suo nō habent —
4° q[uo]d de pharaone obdurato stat expresse sacre divini precepti exodi 9. & id ex illis verbis seu dicit
dns deus ysrael quo nō uis subditis mihi dimitte populum meum sin aut resistis ecce ego in finibus tuis
nouas pharao lepidas ex quibus stat q[uo]d quantūcunq[ue] obduratus capax esset precepti mandatorum: pre
q[uo]d auxilia sufficiens dat simpter posse ut supponimus ex multis de auxiliis &

Pro resolutione huius dubii nostri 1°. ed certum 2m. fidei nullum ed peccatum ita grave q[uo]d in hac vita
remitti nō possit si ho adultus adhuc viator dicillo penitentiam agat ut ostendit 3a. p. q. 86 art. 1°. si
cuius vitia nō ed aliq[ue] peccatum ita grave ut ex lege statuta denegetur duo auxilia sufficiens ad vere pe
nitendum de illo de quo vitio agitur ubi supra deposuit & sacrosancta mantuana & tridentina dam
nata in suis catharinis in cap. sirmitur de una trinit. & fide catholica ut ostendit d. etas ubi su
pra & d. aug. lib. 1°. retractationum cap. 19. dicit deum. in hac vita deprecandum ed. — 2° nostra
5. impresentiarum nō ed questionem de auxilio efficaci de quo certum & nō dari oibus adhuc simpliciter
certum & homi auxilium sufficiens. S. efficax. nō dari adhuc ex lege statuta ex quo sequitur nō
ostante aut preparatione illud oibus vitiosis ante sequitur vitia nō semp denegari adhuc in poena
peccati dei inter cuspidem unam ut ait in parabolam primi peccati angelorum & horum in statu
innocentie & vitia horum in suorum vitiis ex sua voluntate denegat illud duo & vitia ex mera voluntate
illius misericordie dat quibus dat. absq[ue] eo q[uo]d teneatur dare vitia ex fidelitate sicut tenet dare
ex lege statuta auxilia sufficientia; unde sibere aliquo sensu unum: 1. aliquem nō resistentem in
tuta cuius dei nobis auxilium efficax / vitia si dicatur q[uo]d homi sentias & efficax cuius dei auxilium efficax
errat & pelagianorum damnatus in suis arausicano can. 25 ubi dicit ex apto miam sequitur

præcepta ratio ita facilima ut nō indigeat ulla sup̃na auxilia supponi ad illa ad impleñ. sed hoc potest ex aliqua rectitudine honestæ virtutis ad quā hō ex̃ obligatus potest arg. 2. sent. et ulterius per. ga in tali casu sup̃ hoc ex̃ sufficienti ad merendū vitā ℭ potest nō peccare contra aliquod ordinis sup̃ naturalis præceptū sibi ad tale tēpus sine auxilio sup̃no contra illud ordinē ut possit fruclē tale præceptū adimplere

Ultima ꝛ. illi qui de facto nō sunt auxilia sufficientia quibus possint vulare ꝛ. ad deū vere nō imputabitur ad peccatū quod nō vivant secundū quod nō vivere. hic. 2. præmissa fidei ꝛ. patet. et ista sequentia ē vera obligans ad illa hi existentes possunt implere ex defectu auxilii sufficientis per. Supponendo exigentiā de auxilio per auxilia sufficiens dat simpliciter posse ad operandū ℭ qui illud nō sit simpliciter loquendo nō possunt de loquente nō peccare

Ad arga. pro hac Conc. ℣. ad 1m. ex auctoritatibus dictis patet illas vel quę in sacra Scā dicuntur peculiariter deportari ad eos nō ita tales dū ga auxilia sufficientia hoc primum et loca ē ergo quę insistit contra adimplendū præceptū sed illud ga auxilia sufficientia simpliciter nō ex efficacia unde hic possit aperiri videtur quod nō sit necessaria ideo potius attribuit peccatis ut illa multi peccant dicitur magis ac magis augeant ℣. ga hoc fit secundū apparentiā dei qui possit hi nullet ex suorum dando illis auxilium efficax ita dicit vel deserere dicit desertis ℣ quando exasperat. dicit illis ingratis salus aut ga male vobis fidis aut impedis salus impeditis. Sequente permittendo apparentiam dei quę nullo pacto desinat aut minuit in tantū liberum ad bonum aut finale fatus ad opponi

Ad 2m. fundamentum ex auctorit. Sanct. ℣. ad d. isidorū dicitur solū intendere quod peccatores ita depressi culpa ut plorare nō valeant peccata sua. i. vix aut cū magna difficultate etiā si nolint. i. etiā si velint simpliciter nolunt. tamen etiā simpliciter etiā pudicissimi qui tñ efficaciter nolunt ad vitanda peccata ℣. aut præceptum loquitur de grā efficaci. i. nō loquitur de occasione ℣ quia dicunt præceptū sed aliās nō sunt nisi ut loquitur sacramenti pulsat deus ad ostium et existit sed ℣ hoc datur auxilia sufficientia de forte nimis frequenti hic pudicissimis hominibus ecclesiæ hoc denegat. intelligi per d. gregorium ℣. d. aug. testū nō impugnant nam 3m. ga id ga dicunt in primo defensione retractatus ℣. in generali lib. de prædestinat. sanct. cap. 3. ubi adducit librum illum dup optatum. pauli Perigitis cui adhuc ipse consulet cū pelagiani ℣. in speciali lib. 2. de collatione cap. 19 de 33. ubi dup hoc nunc aut ga potuit flagellis dū mutavi ℣ in 2o testū sibi ascribi cū prima peccati nō aut peccatū

Responsio?

1629

Dubium quintum an exparte reg.bor.um dett.o cō Sue reg.i Batorij

Pro intelligentia tituli Supponendū ꝺ.o: qd in presenti nō querimus dcā exparte reg.bi regni divini actus qui dicit reg.batio qa iste nullo pot fieri cām ad hē ipsa divina entitas sequeremus dcā reg.batiū exparte obi. nempe ut talis actus trahat ad illud obiū an. ꝺ. exparte reg.bi licet aliqd demeritū præsiteat adeo q̄ peter qd ab eterno ordinaverit præmiare qd ille desistat a regni ulteriꝰ obtinendo nouū peccatū incōtinenti iustificet hic ---- 2.o Supponendū ꝺ. qd licet hic disputatio grauis sit de aliqua opinionū varietē erroneā pondere aliqui tn faciunt hanc questionē de nom.e existimantes nom.e reg.batiꝰ deberi intelligi iustum.em de potentia absoluta Dei naturali aliquē excludendo illū politicum aliquo extrahendo scripturibus qua iustum.em Deus decernit ab eterno ad hoc sumpta reg.batē meritis dicunt dari cām reg.batij exparte ipsius reg.bi nempe præsciam peccati mortalis originalis actualis cū primi imputatis illius vero nom.e reg.batiꝰ ut ostendimus dubio 1.o et 2.do. Ita intelligimus actus divine misericordie quo ordinavit aliquem in ostentionē iustitie sue et in illud finē iustum præmiare illos defectus auferre eterne obligat.em nō eligendo ut efficaciter sibi bene cō ordinante eos in vitam eternā Suppositis: dicta ipsius sensus qui venit ꝺ.: ꝺ gratissima distinctay an exparte reg.bi dett.o cā Sue reg.batiꝰ

3.o Supponendū ꝺ. expoē illius usum. cā. qd cā reg.batiꝰ sumi post dupste i ab.o dicte ita ut exparte reg.bi ab.o dicte legendo sit aliqua cā demeritoria præsita et præsita adeo ab eterno q̄ peter qua decrevit præmiare qd ille desistat a hoc aliquē finē eterne alio 2.o sumi post cā. Et hoc paratine ad alterum. quidem reg.batē sibi potius eligit decrevit Sensus quæstionis ꝺ. an in juda præparatine ad ꝺ. petrum præcedat aliqua cā meritoria divine voluntatis p̄ peter quā decrevit nō eligere in hac sibi potius petrum qui hoc suppositis ꝺ.

Prima Sententia multorum adversantium Doctorum cum reg. Gabriele ex parte regis Bohemiae quam putant pro rege fore nil aliud de quo voluntas Dei politiva ad aliquos excludendo illos politive de regno ingrata peccati premissi ita docet D. Bonaventura in 1. dist. 41 art. 1. q. 1. de quodl. q. 1 art. 2. ad 3. et 1. Ockam quodlibeto 7. Herbert in 1. dist. 41 q. unica art. 2. Scoto in capite 9. sup. ejusdem ad hom. Gabriele 2. p. fundo 3. molina in hoc art. disput. 8. vasq. 9. disput. 98. cap. 9. fundamentum huius sententiae Supposita malitia illius nostri regis Gabrielis explicatis in 2. nostabili in 2. forsan arabis dicto de Scotus dicunt non dari aliquod excludendo politive a suo regno detrudendo tortoribus nec aliquid de ipso alias dum est vendelis de praesupponit demeritum in ipsis regibus de bene nec de indeo nisi praesupposita praesidia mortis criminis aut saltem alicuius imprimis. Confer. voluntas excludens aliquos tradendo tortoribus de alias iustitia punitiva dei ut pt ex illis verbis ite maledicti in ignem eternum qui paratus est diabolo et angelis eius ga esurivi et non dedistis mihi manducare &c. Sed alias iustitia punitiva dei est praesupponit culpas de demeritas.

Secunda Sententia pauci discreti prudentes discingunt duplicem regis Gabriel cum aliis politivam quae voluntas excludendi politive aliquos de huius dicit dari cum exparte regis potest fundamentum pro voluntate huius contra alias v. negativam quae voluntas non eligendi talis regis efficacis ad gratiam de huius nullus dicit dari cum exparte regis ita Suarez lib. 6. cap. 5. de rep. dicit cap. 5. et qua sententia refert Scotus et alios et dicit rationem fundari in illis verbis apti ad rom. 9. ante quam nati fuissent aut aliquid boni vel mali egissent iacob dilexi esau autem odio habui ubi sunt dilectio iacob ita et odium esau refertur ad deum voluntatem absolutam respicit ad aliqua opera demerita eorum et dilectionem iacob quoad eius electionem sine praelectione cum deo odium regis Gabriel sunt electionem iacob dicta sententia aspicit nullo dato ex parte eius sed solum ex parte divinae voluntatis ita limitat de. praedestinatione illos confirmat assimilia ga in angelis nullo dato ex parte illorum huius regis Gabriel negativa et idem dicendum de inhabitus sua tenet assimilia dari pro. ga huius regis Gabriel negativa pro nunc respicit peccata primi peccati actualis et potest ejus intuitu Gabrielis sed huius peccati nulla post dari ex parte regis ga hic peccatum antecedit primum peccatum eius.

Tertia sententa docet dari ex parte divinae voluntatis regis Gabriel cum aliis regis Gabriel et ita quoad denegationem electionis efficacis ad gratiam pro modo intentionis auctoris de huius sententiae valde inter se disputant in illo explicando ga aliqui conantur putant ex parte voluntatis dari cum praedestinatione regis Gabriel ga existimant deum voluntatem hanc non fuisse dispositam cum electionis inter homines existentes sed ad eligendum ad gratiam quos aliquo modo magis disponebat praescivit et prae alios reliquisse respexit aliquas cum exparte illorum quae fuerit ex illorum culpa ex carentia illius dispositionis quae fuit praevisa in alios et qua sententia refert Suarez ubi supra contrarius Gabrieli et secum sed hic sententia hic explicata nil distat. asserit hanc ticonio praedestinationis dupliciter quod ex parte impugnat D. aug. et duas hic disputationes unde alii mordent in alio scripsi longe diversa hanc tertiam sententiam declarant negantes scilicet dari cum praedestinatione ex parte mera aeternitatis dari cum regis Gabriel quoad eorum finem ex parte divinae voluntatis regis Gabriel.

Reprobatos?

& peccata originale quo tota natura corrupta & & illud ex se fuit suficiens ca desertionis? eorum quos deus deseruit quamuis multos aliis qui inualde essent ca nō fuerunt ~~& deseruit~~ & deserere, qd in illis misericorditer tribuens & in aliis vero iusto iudicio atq; adeo absolute dator ca regi gratiæ? ordinis qui deseruit quamuis comparatiue nō elegit & cum pii, potuisq; quia illi deseruit & hoc nō. interpretantes & eorum cui in se aut dixit nō dari eam regi gratiæ sine qua nullus boni — Et hoc qd loquitur comparatiue nō absolute & dicunt ed Lutherum & aug. loqui in ista materia

Alii moderni progij scribe dicunt. asserentes qd peccatum originale primum hō adeo aute durabat & electis regi gratiæ fuisse p modū intentionis in istis vero modo explicato fuisse & sufficiente tam ad credendi & operandi, sed deus illa voluisse assumere ut eam regni diuini cui esset bonū assumptibile illa vt eam nō solū regni electorū sed nec etiā regni eorū regnorū quibus peccatum originale remissū & vendo solū assumpsit deus illa vt eam regni regnorū qui cui esset bonum assumptibile propter culpam originalem idest regni diuini quibus originaliter culpabili remissa unde isti moderni inter se differunt a precedentibus qd illi designant cui esset eam regi gratiæ regni diuini fructuosi regnorum. S. peccatū originale etiā in illis quibus remissū & p baptismum ingressū hoc autem non laborant isti vō solū assignant cui esse eam regi gratiæ in illis quibus peccatum originale nō & remissū in alijs vō assignant eam qui ex se est insufficiens sed deus voluisse illa assumere ut eam nō vt assignant eam cui esse

Applicat. veritati Nōm. 1.° qd regi gratiæ post hoc multiplex i. gratia diuina qua deus multi damnare regnos. 2.° p gratia diuina qua deus multi retinere & excludere regnos a gaudi. vite eterne nil detrahendo aut alij exclusio fiat p modū damnationis & positiuis. aut fiat absolute ex vi diuini dei qd hic supponi suū regnū ad q tam. 3.° p gratia diuina qua deus multi promittere qd regibi desiderant a gaudi. vite eterne de illoq; ipsis modis dictis regi gratiæ positiua & negatiua ut declarimus dubio 1.° 4.° nō. post suum p nō elicit regnorum ad gratiam sine deus tunc actus positiuus circa tales nō elicit qd ut monuimus & declarimus dubio 1.° sine tantum sit tunc negatiue ut retulimus ex Scoto, Gabrielem. & alijs. de ista vocata regi gratiæ negatiua sine fiat p actus positiuus sine mere negatiue. 5.° sumitur p gratia diuina exhibente regi gratiæ a sua gra & ita vocat. p mittente primum peccatum originale in quibus nos boni magij & pij dicat regi gratiæ & aqua actu ipsius inuipiat & quem nō dicit ca & non dicit ca illorum

2.° Nōm. ex dictis dubio 2.° qd regi gratiæ sicut & prædestinatio multos alios includit tam in ordine qui voluntatis sicut ultimate & finaliter quam in ordine qui fiat ut dubio 2.° explicandum imposterum inquirimus de illo 1.° actu voluntatis diuinæ in quo dupliciter incipit boni ordo regi gratiæ & in quo voluntas omnes & singulos ipsius preparat & ordinat adeo ad finem intentum = 3.° Nōm. qd deus regi gratiæ potuisset & potuimus loqui ut se exhibuisse ad omnes & singulos ut electos & ad hoc facta prima pars gratiæ adeo 2.m? ad finem & aug. & b. tho. dicta & ut ibi & dicimus, specialiter de regi gratiæ potium ca ad illos suppositos peccatum originale

Ex intho sequuntur 2.a Le signifie peccata animate in ordine fuit ea mortij a peccatis expiatio: Ab ultimus testium ex cluit 4.o sup ystaru ad rom cap 9. Ro. 8. qd ostima ipsius auctor ex libertate dei ad regnandu & eligendu. qd regnare faciant ex debito peccatis mo spectat sequitur qa si illud fuit ex hac libertate Gratie prerogatiue dei ao:

1625 Tertius quarius an predestinatio eligantur adeo.

prima ro. pt predestinati sunt electi ad illos adeo ergo. 2.a ro. 2.o predestinatio 2.m rõem presupponit electionem ad electionem electio: Circa litteram d. tha nr̃m qd deus ordinauit ab eterno predestinauit ad gloriam eternam sequendo quia in actu electionis habitudinem ad illos tanquam ad bonum qd deus unde predestinatio dicit ordinem electionis ad gloriam eternam presupponit 2.m rõem qd deus illorum vult salutem. ad qd ponit electio & electio 2.m q. etiam in illo actu includitur ista duplex rõ 2.m habitudinem dicens & explicatur ordinem de d. tha ibidem dicens electis quidem in quantum vult nobis hoc bonum salutis eterne; electio inquantum hoc bonum alicui preparat vult 2.o nõm qd inter hos duos rõs ibi inuentos primum bonum ponunt habitudinem ad bonum vult 2.o. dicit tale bonum esse ianuam istius sequitur qd isti sint electi dicit enim alios esse electos 2.m qd tria rõm electionis presupponit scilicet inquantum & electio dicta quantum ad hoc optimum dicit data ad. tha inter electum & electum quae reperiri inuenit & inuenit qd dicat q. Caiet. in comm textu huius art. [illegible] q. etiam tamen voluit explicare qd in nobis existentibus 2.m qd una ex preparat alteri inducamur ad diligendum. dicta presupponit electio dilectioni ac vult deus nõ mouetur ad diligendum petrum propinquum ex bonitate preuisa in petro quin potius ex qd diligit adeo petrum deus manifestum sequitur qd petrus sit diligendus ex amore in ordine ad habitudinem de rebus qd sit dilectus prealio;

1625 Dubium primum. que scia debeat presupponi in deo ante electionem Saluandorum

Prima sententia s. p. in line. q. 14 i. positis dicunt 52 ubi ait triplicem sciam oportet distinguere in deo nisi paruulos attendamus ordinem, quemque mouere natum deinde liberum & medium. qua deus agnoat qd liberum arbitrium creatum plura creata libertate fauere ex hypothesi qd intali rerum ordine collocarentur adeo caeteris scitum medium dicat vasq. scia dispnd. 65 cap. 2.o de scientia dei. 2.o de scia aditionatorum & lib. 1.o dispnd. hoc cap. 7. de habentia 1.a p. q. 14 art. 13 puncto. 5.o primum fundamentum istorum auctorum & qa scia additionata in materia sting contingentium communicationem & uere & falsa de futuribus existentibus deus cognitio illa deus p scitum nitionis qa nõ erunt dei facti nec p scitum simplicis intelligentie qa nõ sunt pure possibilia nec aliqua res futura & p scitum medium. 2.m fundamentum est. bonitas potius qua deus inse sit absolute quae & indeliberate dei. salutem eorum. qa huiusmodi additionata voluit deus creare adamum. deinde eam peccare demum uidit eius peccatum & ante hoc scia cognitionem qd scibat creaturas intelligas

De predestinatione

Ait illud prestituere ordine rei, ita sit circa finem epte. Verbi gratia cum aliqui sibi ipsis
ego divine sunt vocationi in his qui ad operandum salvantur. Id est in particulari quasi solus deus
dicatur existere in his aut qui aliqua bona faciunt hunc. id est in actibus p̄ predictam potius stare
vel formidet sive divini p̄fidia ego potius quam potius patet dispositio non potest p̄fidia in deo ordine dispositio
potius ut hinc nihil sit gratuitum negotium quod non [illegible] precesserit ita nihil sit bonum quod in nobis
partim patet non deo auctore deficiente ubi cognitio [illegible] manifestius qui dicebant predictam dilectionis non liberum
rem deberi antecedere divinam dilectionis secundum aut p̄ ipsum potius nunquam finem predictam quam
deo ordine hominem eo deberi potius dei id est debere praeponere divinam eius liberum exhibuit ipse
bat efficacissime ego alias aliqua bona futura eet invito voluntate indispendente actualis dei in bonis
bonum nullum sit participatum adeo auctore totius boni;

Cuibus suppositis sit prima 2ª albus mihi liberi boni non sunt futuri subdit. nisi dependenter absunde
libero divine voluntatis circa illos quo velit. v.g. tibius desiderius agere penitentiam sicis predicter
euangelium cui talibus signis admirandis Item 2ª exprese scripte ad aug. lib. de predestinatione sanctorum
cap. 7. ubi loquens de finibus futuris delicinatis liberis dicit quod eius in his nihil hoc quo illos
nisi gratuito et futuros cognitis de hoc manifestat illud quod dixerat in libro de ex questionibus ad
2ª propositum eum voluisse aperire sum quod scribat de ubi scribat futurus eo quia mihi cum ore
obtrectatis si eis annunciantur euangelium de ex positis sanctis dubitare maximus ipsi nunciens nunquam quod
illi ad ipsi deus dedit donante eent habituri fidem signaculo praecognoverit deus illos fore credituros
ante quam discernerent quod illi crederent. i. 2º pr. 2ª sicut quia sit deus de finibus futuris
delicinatis liberis non potest eo ipsi deus natis sint libera q finibus sicut praeponit indeo decretum
liberum eius talia futura sicut manifesta quo actus intus non potest eo liberi nisi deus conditat eo.
actus liberi voluntatis ans v. (congatus eo adversarius dicentibus illa sicut eo hucusque seu
natum ex parte subiti liberi exigente obti) pr. repugnat natus deus. eo cognitio quod
sit cognibilitate natum sed liberi. cognitio. n. debet participari cui obto q de obto quod non
sit cognibilitate natum de nucsum non potest cognitio nati deus. pr. ans repugnat cognitionem non possibile aliter cognitum obti quod potuit aliter sciri si cognitio ab intrinseco sunt quod
sit vera sicut si cognitio divina q 2º pr. idem ans sibilius libera praeponit liberum eum seu
q cognitio dei ad illos finita. si ea liberi illius si praeponit absit eum liberum agens illa dependeat
sit sine debet eius dependere absolute caliture dei actus dantis in rerum natu aliqua eo liberum quia in
seu entitate de calitate non dependeret absolute caliture dei desinit eet prima ea liberi quod in
pius si absolute q cognibilitas illa praeponit liberum caliture dei

2º impugnatr qd licet sit decorde frate l. virtuale h abilis pendat ex a cõ pura de
beatio me voluntatis prius d. voluit ex. dei cõ deliberatam ad hic aut hanc qua illam sp pocm
cõ uera si nocauero be cõ tali spẽ ille sentiet. l. si prius fuera ista qua illa sequit qd
p hoc solũ qd hic odiu primatr. in cõ. qd mortale deliatr ad fum obm frate non prendat gran
prementa. dosp ad ligus decorde dei stati. virtuali sumendi ad illa libera detractionẽ
pbi illus odiosnatr transeat in absolutũ qd negare suspũ cõmitante dei
2º pr. 2º ab insuficienti qd sequit ex apposita tenta qd veritatis odiosnate in mata
cõsequentis de libera cum independenty a libera voluntate dei vid hoc odiosnũ post qd sequela
subito ab aduersatio ad sequitr manifeste ex eorũ doctrina sequitur prius ponunt cõtra de
crevit libertatẽ dei de prius nõ sequendet ex pactorum mi: p. ex qd potia hoy creata ē.

3 pōta p̄ partiū pabem repugnat aut g̃ aliq̄ hr pōte p̄ potam̄ creatā. quin iden sit pōte p̄ potam̄ diuinā g̃ hāc ex eo g̃ voluntas creata e. 3 voluntas a libera p̄ partiū pabem repugnat istā aliq̄d ē liberū. p ordinē ad volunt.em creatā. & illud nō ē liberū p ordinē ad volunt.em diuinā. & ōnō repugnat aliq̄d primū ē liberū sub dē. aliqua voluntē. humana. & illud tñ nō ē pitate liberē sub eadē dē. voluntē diuina. — Cōfr. Segarelr. g̃ futura libera prius fuerunt rōem futurorū sub dē. respū voluntatij creatē quā rōem prius fuerunt respū voluntatij diuine. sed 3 plane absurdū. g̃. Sequela pr. g̃ obiecta opposita sintem nō pōt deus decernere futura libera nisi presupposita illa. sua media. & nō pōt illa decernere nisi presupponendo ian futura sub dē. in ordine ad volunt.em creatā. & sequi prius fuit futura sub dē. p ordinē ad volunt.em creatā. quā sint pōtia p ordinē ad volunt.em diuinā. sed ab oi potam dei. p.n. pōte deus prius illa decernere quā presupponendo sua media talis sua nō repugnantia ad decretū dei circa futura libera. sufficiens notitia pr. i.ª ga tunc ab. solute volendo &c. g̃ aliq̄d prius 3 pōte p ordinē ad potam creatā quā sit pōte p ordinē ad oi potam diuinā. dico illa pōte creata in ordine ad illud ipsum nō ē participata a potia dei. pōte deus prima prīa nō sub ordinata ut scibebant nascibilia. imo prius g̃ actu scitu deus prima prīa respū boni. 2º pr ga in illo priori in quo sint futura p̄ respectu ad volunt.em creatā. ante quā sint pōtia p̄ respectum ad oi potam dei liberum. ē in potia p ordinē ad actū oi potam liguidē intrinsece impōte nō pōt ē medius ex quo ulterius sequitur. g̃ nullus pōtus ē futura p̄ respectum ad oi potam dei. ga illud 3 impōte g̃ nullus pōtus ē futurū. 3. pr. ga sua media contradictoria simpliciter intelligentia pura natura de oi pōta dei p ordinē ad puram pōtia pendente a sua media & p 3 ordinē ad voluntē & libertate g̃ iden sua dictum p̄ fallem. fatum a priori natura dei pendens a sua libertē. — Ultimo pr. esset 3 bingens nō pōt excedere sua. scilicet puta ad rōem alicuius modo futuri sine inbra deliberatōe diuine voluntatij. g̃ futurū sub dē. presupponit deliberatōem nō existens in deo. sua pr. ex 3ª pr. ga illa inbra deliberatio debet ē diuina & liberū dei sequitur sua pōtia debuit deliberat habitudinē pure naturā quā te pōta dei in ordine ad puram pōtia. 3 pr. patet ga ille esset aliquis modus futurus nō repugnās oi potam dei precise 2m. se 3 pōte actualiter pure naturā & nullam in ordine ad puram pōtia & repugnās oi potam existentē ē aliqua actualiter ē libera. patet deus ga variatio modi diuine voluntatij nō pōt fieri sine variatē aliquā actualitatij ipsius diuine voluntatij 2m. rōem suam & esset creatus nō diuersificatur. posset pari pōtia deus facere aliquo mō. sine variatē aliqua diuine actualitatij secundū rōem suam ga sua variatio 2ª rōem suam ē sibi inhabitudine ad diuersa obiecta.

Ra. p.ª sua media inutilis 3 nimo ad explicandā diuinā predestinem. imo ut dicit in oppositū illa pr. i.ª ga diuina predestinatio ē ejus bonitatis electionis manus iuxta illud Ephes. 1. Omnes quos nō dilexit me elegisti sed ego elegi vos. ut iuxta illud apti creati in operibus bonis que preparauit nobis deus ut in illis ambulemus ut fidelis item sed ex nobis ipsum fieri. Sequitur g̃ sua divinata futurorū stringentia presupponat ante decretū liberū dei circa illa ita ut illud nō procedat de libero sua voluntatij g̃ deus nō fit a sua nisi mediante deliberatij libertē. ga nō ē ab illius nisi mediante decreto libero sue aut sua antecedat

dita pietate ab eterno predestinato adeo impotte ed. deus ante prævisa merita efficaciter inter
dixit gratiam salvatoris nri xpi et indebite tribuere hos duos voluntatem efficacem ad bene
dicendum et non tribuere alteri quia deus voluntatem efficacem pro modo executionis alterius debuit negari semper
voluntatem efficacem pro modo intentionis. 2. gratiam autem dixit voluntatem efficacem pro modo executionis. Sed dixit
ad illud matthei 24. quomodo bonum est de ex illis patri cap. 2°. dicitur ut pro bona opera curetur
eorum ne ea tedium faciatis ex aliis multis locis inquibus voluntatem efficacem prædestinationis gratiam
semper presupponit prævisam meritorum ex quo patet 1am partem. Sue sententie gratia existimavit colligitur quod nulla alia voluntas sit indebita. 3. confirmat idem ex d. aug. qui lib. 1°
ad simplicianum q. 2a. loquens de electione ait gratiam sic dixit gratia movet et postea subsequitur fides
voluntatis illius inducentis bona opera que iam elegit ad regnum celorum. gratia non est electionis ne
cessaria electis nec vocatis dicentes quis accusabit adversus electos dei nos hi electionis prædestinationis
sed electos. iustificatio nemo in eligitur nisi iam distans ab alio qui repugnat unde quod dicitur de
gie non impleo corde manus scilicet non video quomodo sit dictum nisi prævisa impetratione
dei voluntatem dei efficacem exequentem. post prævisa merita eorum etiam ex prævisa voluntate negari
alias voluntatem efficacem pro modo intentionis independentem a prævisis absoluta futurorum meritorum
ut patet ex illis verbis nemo in eligitur nisi iam distans ab alio ex illis non video quomodo sit dictum
&c.

Secundo gratiæ rationibus repugnantibus illarum duarum voluntatum. dicitur gratia sit bona et habitu
altera vero non potest. prima 3. gratia inter duos ille qui ex se ipso de nulla habitudine meritorum
efficaciter deserunt aliquo alteri dare et simul etiam retinere nisi in premium laboris illius. sunt
dare est velle et pugnantia. Sed efficere et similiter ordo electionis non circa gratiam salvationis
etiam repugnat ibi deus. 1a ratio illius 3. gratia efficax dei duorum pro modum aliquem non libero
ad extra ne quis cuius libere efficax dicatur adhuc cui aut ex supposito gratiam alicui dare in tempore nisi
ex meritis non potuerit assignari aliquo modum seu aliquis ejus illius voluntatis efficacis quod deus ante
prævisa merita gratiam intenderit. gratia iste ejus nullus alius cui potuit nisi gratia independenter a
meritis que nulla erit gratia simili distinctis sicut duarum voluntatum apte repugnant deus. 3a ratio.
gratia potius voluntatis efficax dandi gratiam post prævisa merita libere salvantis dicti sed si esset prævisa me
rita ponentis voluntatis dei efficax dandi gratiam non libere salvantis. gratia voluntatis illa ex cui cuius voluntatis
efficacis cui salvandi infallibiliter non subsequuntur nisi libertatem. nec illos omittentes. Sed potius ut ante
dictum illas ante ponentes dicentes ex eis ipsius non libere sed independenter alicui salvantes &c.
Minor ratio 3. gratia sic dicentur indebite talis voluntatis efficax prioritas descriptis efficacibus meritorum
ejus. gratia facta futurum in tempore futurum glorificato gratia adeo interpretis. 3. predestinato et ejus
descripta fuit sine influxu meritorum descriptis gratia ita fuerit debuit in tempore ad gratiam adeo licet alias
merita sint futura nulla illorum debitum &c.

Ordo sancti sublimibus capitis disputat de prædestinatione ubi calvinistæ cum gabat 1°. gratia electionis ad
mandatum ante prævisa merita. equitur regibus non solum negative sed etiam positive excludi ejus
cogitatione ante eorum prævisa demeritorum 2. confirmatio 3. per regulam gratia iuxta gratiam positive certum di
cendum 3. deus elegisse certum numerum prædestinatorum. et cui gradum gratiæ quo qui morietur ab ipso definite

ex se ipso sine dependentia bonorum meriorum multo magis qui iamdiu fuit eorum filius de
nouissimis ad predictam vitam sustentationem ex qua sic frater ro. ipsum testatorem primo et filium placando
dei donec illi regnum celeste quod non dabit alium nisi sibi soli promittit ut ipse illi verbis pu
tillis grec. quo nomine significatur solus electi qui appellantur pauci respectu multitudinis reprobor. et
ex illis verbis ga placuit bene nobis intelligitur n. dei placentia ante prestitam meritorum gratis pri
uilegiis finis finiti vite sum ga voluntas post prestitum meritorum diuturnis usque ad finem vite
non gratuita deliberatis que significat illud verbum placuit, sum etiam ga talis voluntas non posset
quere ad dandum illa que sunt necessaria ad sustentationem vite presentis, intelligitur ex illa verba beneplacitum
petuliarie dandi regnum celeste quod in deo ante prestitam meritorum

2m testium fuit dictum B. ordinatorum quos quod omnes predestinati ad vitam eternam.
hoc est predestinatio actus ut exponit d. thomas in secundo libro. ubi nunc. debet intelligi prior
dinatio dei ad vitam eternam non boni vitam sed peculiarem predestinationem ut patet ex illis verbis quos quod
predestinati erunt. que certe quando nominum delignant de electis ga nunc iste nec. significant
ordinationem dei que fuit ab eternitate de fidei ga quos illi ordinauit. ut saltem stat ex ipso textu quia
non post aliter explicari debet ga opponunt d. aug. ita. lib. de predestinatione sanctorum cap. 20. ibi.
Quam incerta adhuc prior dinatio aut dei in vita eterna. que est nisi prestitam gratie fidei nunc.
et in deo ante prestitam meritorum siquidem primum initium meriti est fides. et ipsum dei predestina
tio in vita eterna. antecedit prestitam meritorum

3m testium fuit ad dictum A. diligentibus deum ois. ea cooperante in bonum ex qui 2m propositum
vocati sunt sancti ubi propositum dicuntur voluntatem dei ex qua certe illa vocatio specialis propria
electorum ut notat d. aug. lib. de correctione gratia cap. 7. ex verbis eius dicti capti: 2. ad tim. primum
cap. 1. qui vocauit nos vocatione sua sancta non 2m opera nostra sed 2m propositum suum. i. 2m bene
placitum sue voluntatis sine meritis nostris. quare si illud propositum dei ante prestitam meritorum
quod aliud significari potest nisi efficax intentio beati Thome. Siquidem significat eligi aliquos aliquos diuine voluntate
tis ex quo patet talis vocatio dei que infallibiliter ex ui talis propositi dei connexa cum aliis medijs con
uenit eligatur vite eterne. ut patet ex illis verbis diligentibus deum ea cooperante in bonum. ut. atque. adeo hic reclusa ma
net vocatio ad nostrationem explicantia hec verba dicendo propositum ante prestitam
cooperationis nre libere ga. i. hoc intelligunt dicendo ga prima vocatio de hoc non actum est ver
bis dicti. ga ex vi huius propositi de filiis primum gre vocatio non verificantur illa verba dilige
cooperantibus in bonum. ut prima vocatio efficax stare potest absque eo quod consequatur cum aliis
medijs conditionibus efficacie Vegut. etc. aut v. intelligat illud. Ideo dicit propositum dicendi gratum
sanctificans frater. dicit enim non illa vocatio. ad finem. datum iam tamen intentio. si quod propo
situm efficacie intendit ante prestitam cooperationis nre libere ga in executione non stetit aliquando
dentur causa libere cooperationis quales ex gra frater sancti Thome ad vitam. dicendum propositum
illa vocatio in finem deuolet tm. ex. 2000. 2. ex verbis eius dicti capti ad ephesios 1. elegit nos
in ipso ante mundi constitutionem ut essemus sancti et immaculati in conspectu eius in ca
pitulo de electis ante prestitam meritorum siquidem non elegit nos ga futuri essemus sancti hoc
ut essemus sancti ut supra adducit d. aug. loquitur etiam de electis efficaci tum ga semper electio
dicuntur efficaci tum etiam ga loquitur in partu de electis prodijs bonis. siquidem loquitur
de electis ad gratiam cui loquatur de electis ad sanctificationem ornata et eternam. in conspectu eius

nō. post alia inst. vocantes efficax dazdi gtam. Dicit explicat. pdt. d. aug. de eterno dei
p̄posito donādi donec p̄severantiā huic dono alteri vō illa ni. quoniā vt infra pbat. non donat.
Sed hoc 3°. 2°. i°. ga de hoc erat questio cur deus voluerit donare potius hoc dono q̄ dono alteri cum pariter
aptari ga iste erat electus in xō dono ille loquit̄ de electis ad gtam; 2°. ga falsum assumit q̄ deus
eligat voluntē efficaci ad donū p̄severantie ante prescitam meritū nō ac p̄cibe nullo nō gratuito nō:
eligat ad vitā eternā ante prescitum meritorū; q̄ aut loquat̄ d. aug. de electis efficaci ante prescitum me
ritorū clare pt. ga hic erat questio quā ille tractat x̄. matthieus voluntas q̄ donū p̄severantie donat
nobis aliqs nisi respiciendo ex prescita futurorū quorūcumq;
Ultimo ff. xō aperiri ipsi predestinati ea xō qua sunt media adiuuantia ad finē gte. Am
nō possunt nisi ex intentō aliqua finis gte. Ea xō qua alios cognūtur ut efficacia ad istū respondā
Sub hac xō p̄ predestinatos nobis x̄ scripturā. ex efficaci dei intentō circa gtam x̄ferri debent. ans p̄ le no
tam 3°. ga media ut media nō possunt eligi nisi ex prescitis aliqua intentō finis via aut ff.
ga donor medioꝝ ut sic ex finis amore p̄cedit. Si deus confert aliquibus media ad gtam q̄ illis
p̄ueturis unde dare illa ut efficacia manifestū 3°. q̄ illis vult efficaciā gtam p̄ ista via ga. l. illa
discriminis xō in electō mediorū p̄cedit ex intentō alicuius finis: l. nō. si 1m. p. l. illa finis 3° diuersus
a gta de hoc nō. ga illa media efficacia nō sunt utilia efficaciā nisi ad gtam. l. 3°. ipse met finis
quoniā unde gta alios intenta istis quā alteris p̄sultum efficaciā. Si 2m. dicatur. illud discrimen
in electō mediorū fit a casu. p̄ter intentō dei q̄d 3° absurdū.
Ext. tripli isti auctores unusquisq. p̄ideo suus. Vocans. dicit in hoc nō ēt assignandā alia
rōnem huius discriminis, nisi ga deus elegit. sed hoc nō satis fuit. sive n. ita sit q̄ extra xō huius dis
criminis sit voluntas dei independens vino arbra in illa voluntate dei ut distincta ab tali 3° ens
l. debuit ēt intentio l. electio distinguēs ut ne vna 3° electis medii nec alium 3° ut stat aliquid
fiendū. de ens primoꝝ finis nō potuit ēt nisi gta restat ut dicamus. illa ēt alios quos ēt intenta
prudentis quā alteris ga alias illud discrimen inelectō mediorū. vino ex casu. p̄ter intentionem
agentis
Tertius Ext alios ubi supra dicunt. q nunc. ci. ubi ait deus prudentis quibus applicat media
efficacia ne eterne nō applicare ea ut efficacia sunt. Sed q̄d efficacitas mater tantū se sit dep acti
deus respū diuine voluntatis preparantis media. hec ex respōsio ut pernicia media pernicio
sa vino nociuissima 3° i°. ga ex ea sequitur q̄d predestinatos nulla graviā debeant deo. ga eis dedit
media efficacia. Sequela hoc nō fuit ex intentō sed p accidens deus euenit unde dicit iste auctor.
affectus dei circa rep̄bos cupit extollere amorē eius erga predestinatos vino deprimit. 2°.
ga bene deus nō eligeret nec predestinare sequela nō prepararet media efficacia ex intentō hoc
aut absurdū 3°. de tota rōne divine predestinationis de medio tollit; tandem ga deus dare illa media
sunt. l. cognitū de eis dedit eorū efficaciā. l. nō. si 1m. q eciā intendit illa sequela sicut p̄cedens
illa media sunt. 2m. absurdū 3°. q.
Vltimo Ext alios. negando ab. debita voluntē efficaci sibi debere precedere voluntē efficaci
p̄curādi media ad sequelā illius finis q̄ quo adiuncta q̄d finis fuit desiderari. l. ipsi met ope
rantes ita ut desiderent illos sibi ipsis. l. alteri si sibi ipsis desiderent. sinquit quod 3° nō potest
ex voluntē inefficaci finis q̄dere media efficacia ut talia sunt; si aut alteri desiderent. tunc

cognitæ sufficiat ad motum inefficax illius ad credendum media efficacia in alio qđ declarat ab exemplo qa pater qui desiderat filium suum docto credere solus ille videtur ei inefficax qa talis finis nō subest illius potestati; sed hæc intentio inefficax & videri possit media efficacia ad illum finem. sic cognitæ sufficiat ad gignere in nro exemplo.

Hæc tn responsio minus satisfacit quam prudenter i° qa nullatenus correspondet adductæ cognitæ argti. assistit qđ S. electio mediante efficaci ex ea parte qua efficax fuerit qa aliquem attingens de facto sequitur nō aliter velle deum finem intentum illa media desinit illa electio & dissentio electionis & repugnij nō tamen ex intentione illius finis qa cū bono voluntario nō se trahat nō potest necessario inferri velle tales alios finis sic intentos bono esse qui deus sed actualis talis dissentio. 2° qa bono in genere & quando attingit ad prædestinationem illa distinctio quod pertinet de fine desiderato sibi ipsi & alteri qa sæpe attingit eum qui sibi desiderat aliquem finem. episcopatum S. Ecclesiæ. pendens ex voluntate alterius. non enim inefficaciter desiderat talem finem quamvis quando & expectat sua adhibere media efficacia quæ sunt sub potestate sua. qa talis finis subest ei potestati alterius. atqui pendet adeptio talis finis, medius & sic autem distinguunt hoc modo. qui desiderat finem. cuius adeptionem sit sic tamen ei in sua potestate nō movetur ad media efficacia nisi ex intentione efficaci finis sive alteri aut sibi illud desiderent. qui vō desiderat finem. cuius adeptio est in sua potestate ex inefficaci desiderio movetur ad media efficacia quæ sunt sub potestate eius potestati. sed tn distinctio hæc nō intacta nō enervat vim rnis argti qa deus. et frustra alteri quam nisi ex ea parte qua sub se habet in sua potestate media efficacia quibus infallibiliter finem intendit. qđ dicere est quam unde ex hac parte nō movetur. ad applicanda media efficacia ex inefficaci intentione finis qua ratione movetur patet in exemplo ab illo adducto ex quibus inefficax illius finis

Contra primum ro. ubi dicitur prædestinationem esse gratiæ ex gratuito amore circa prædestinatum deinde præsupponere inde efficax intentio gloriæ hoc nō verificatur qa deus nō dat aliqui aliquem efficaciter ultimum & gratiam justificans. C. maior pr. ex d. aug. ubi supra alterutrum qđ quamvis gratia quidem prædestinationis gaudet ex gratuito dei vocantis aut nisi bona nō præcedere ex illo qa quibus datur prædestinatio ex gratuito dei assistit

2da ro. sic qa nullum dei fatetur deus electis aliquos ad gloriam aut præcisam finem meritorum. nulla dei ro. excipiendi ab hac electione reliquos qui salvantur. ang. assistit qa certum est ingressum duorum in regnum prædestinationem secundum gloriosum in aia dimittere ut fatetur aug. tractatu 105 in Joannem circa finem. cui tn. intpi nō faburit quam apponi finem suis meritis. Unde certum est beatissimum virginem fuisse electam in meritum dei donec præcisionem meritorum. cui tn hanc dignitatem nō obtinuerit sine suo electo libero et sine aliquo merito saltem de congruo. qđ aut sua electio sit ante præcisa merita. qm qa beatæ virginis præparata fuit gratiarum plenitudo qđ supra 30 contigit certum fuit cum plenitudo ut aperte habetur in multis locis scripturæ præsupponat qđ nulli alteri sanctorum usus est. sicut aut singularis qm plenitudo qđ nisi ob illius excellentissimum finem adeo intentum præparata est.

Negandum aliqui. solus electus fuit per effectum divinum ante præcisa merita nō aut per efficax dei præsentium sua tn responsio ut optime advertit

Scard. lib. 1. de prædest. cap. 2. num. 10 impugnat cū 20 mō. sequenti qui vident. ens
dat. em. q. pillat. gd. a. ista ipse. caruit eligit. eam. deus. de pre. elegit. cū. electio. duæ. voluntat. es. efficax. de
notat.

2a. D. nullo mō. repugnante. iste. duæ. voluntat. es. efficax. immediate. tendentes. circa. q. tam. prædestinatum,
altera. p. modū. intentiōis. ante. prædam. meritam. altera. p. modū. executionis. post. præuisa. meri
ta. Tam. 20m. docent. 20tes. thomistæ. cū. D. tho. in. presenti. art. 4. q. 6. diuisionē. art. 1. 1. diui.
dist. 4. q. 1a. art. 1. ubi. cū. dicendum. caprevolus. egidius. de. orbellis. quos. etiā. docuit. soto.
ibidem. distinct. 41. a. 2a. ricardus. art. 2. q. 2a. de. greg. rimi. ibidem. soto. sup. caput. 9. ad. rom.
item. dignit. 1a. art. sequentis. q. 1a. ad. 1um. arg. m. cordubæ. lib. 6. 1. q. 6. scardeo. ubi. supra. alba
reo. noster. lib. de. auxiliis. disput. 37. art. 3. dicitur. alii. moderni. //. pr. duæ. efficaces. ab. æter
na. simultaneitate. fundamentū. et. actu. sanct. nat. ut. subiit. ipse. vasq. disputat. 82. cap. 2. respō
dent. Natalem. bene. stat. deus. prædestinare. absolute. efficaciter. aliquos. finē. ante. prædam. me
dii. cū. in. tali. fini. tu. re. nō. hic. sequendus. nisi. dependeat. a. medijs. sive. abundantia. fru
menti. prædestinauit. deus. tali. anno. futura. independenter. a. prædicta. pluuia. dotis. ipsa. illa. abun
dantia. frumenti. nō. erit. futura. nisi. dependente. a. pluuia. q. similiter. in. presenti. optime. co. hæret.
iste. duæ. voluntat. es. efficax. circa. finem. saluandos. vt. pr. dio. aperitur. rōis. quia. illa. intentio. de. ef
cax. prædicendo. q. ille. signo. rōis. a. medijs. cū. in. re. nō. sit. futurus. ille. finis. nisi. dependente
a. talibus. medijs. q. similiter. dicendum. de. in. nro. casu. // Diues. dispare. cū. pauper. in. q. illud. me
dium. a. quo. dependet. abundantia. frumenti. nō. pendet. auxilium. efficax. alterius. sed. solum. nō. auxilium. ip
sius. met. dei. at. vō. in. nro. casu. auxilium. iste. pendet. vō. auxilium. efficax. alterius. nam. pro. ex. nra. libera
cognat. 2o. q. illæ. duæ. voluntat. es. circa. abundantiā. frumenti. et. circa. futuram. pluuiā. nu
llō. modo. inuoluunt. inter. se. repugnantiā. et. vō. nulle. efficaciæ. dare. gratiam. gratis. et. nullo. illa. dare. ex
meritis. inter. se. repugnare.

Iste. tu. disparitates. nō. conuincunt. eum. arg. to. quia. positis. ex. illis. robustis. amplius. presupponendo
q. ex. doctrina. admissa. ab. aduersariis. de. exemplo. allato. ian. dicimus. q. ordo. executiuus. nō. p. ria
debet. confiteri. ordini. intentiuo. siquidem. ordine. intentiuo. multo. deus. abundantiā. fruminti. inde
pendenter. a. pluuia. et. a. prædicta. pluuia. cū. tu. ordine. executiuo. nō. multo. abundantiā. frumenti. nisi
dependente. a. pluuia. quo. supposito. 1a. disparitas. ex. supra. dictis. satis. impugnata. manet. Siquidem
deus. in. sua. possibilitate. habuerunt. multas. aliis. quas. aug. dicunt. et. gratia. capit. 14. magis. n. stet. in. sua
possibilitate. finium. voluntates. quas. ipsi. suas. q. ga. in. sua. possibilitate. stet. dare. pluuiā. q. d. ei. placu
erit. prædicere. post. efficaciter. eam. dependentem. a. pluuia. ante. eius. præuisionē. ita. etiā. quia. in. sua
possibilitate. stet. voluntates. suas. prædicere. p. de. efficaciter. eam. dependentem. aliis. bona. sua. voluntate.
cadentes. ab. eius. præuisione. // 2a. illa. disparitas. minoris. momenti. q. illa. pauper. gratis
nō. cadit. supra. bonā. voluntatem. alicui. sibi. supra. actū. voluntatis. diuinæ. unde. nullo. mō. repugnat
q. deus. ex. parte. actus. suæ. diuinæ. voluntatis. gratis. velit. dare. gratiam. de. qua. præuidet. futuram. illa
ex. meritis. q. tamen. solus. repugnarent. iste. duæ. voluntates. si. illa. pauper. gratis. cui. dicitur. vos.

De predestine.

Dubitat ita. ut tribus illud Sti Aug. 1. q[uæ] 2. secundo gratis hunc rotum dari q[uo] v. scilt. Li gratis & deliberatio alius diuine voluntatis nulla & repugnantia inter illas duas voluntates

Contr. declaratio hoc 1.o quia cum talis repugnantia ctiã illa reperiretur inter intentum ut fiat q[uæ] antecedens ad moriã ex motiuo mitis & inter voluntatem ferendi illud post premissam vitã ex motiuo iustitie etenim q[uo] intentio sit efficax / sine efficax. nõ diuersi fiat motiuum illud mitis ea rõe qua oppositum motiuo iustitie quia positiuum ex hoc sumitur arguum q[uo] una tanta nõ ille qui intendit absque fine inefficaci post ex eodẽ motiuo intendere illud efficaciter. si in sua potestate fuat ois requisita ad unius alterutrum cum q[uo] duus. fuat in sua potestate ois requisita ut non fuga mur istam sequitur manifeste q[uo] eadẽ rõe qua subito in illo. Ad hoc peccata remittenda

Dyonisia. subito pontifex potest. nõ tñ propterea q[uo] diuersi sub illud q[uo] inter hec nõ reluunt aliud peccatum specie cadunt. q[uo] si ciuitas expediens aliud peccatum remittere debet simul hoc cum alijs capitalibus generalis. q. principaliq; maiora dispositione desiderat ita diuersi pontifex loco citato potest concedere q[uo] habere aliqd sub censura etiã inter hec casus reseruatos sibi talem censuram q[uo] hoc nõ sedet nisi casu immediate sub illa censura ut si predicta plebanus relinquit sub censura illa sibi ordinario nec talem domũ ingrediatur. episcopis aut nõ limitata facultas reseruandi peccata de casibus aut qui reseruantur pontifici in bulla cene extra illã cogit Silvester eundẽ excommunicatio cap. 6. d. 7.

De casibus aut reseruatis episcopis dicunt suarez ubi supra lect. 5.a ubi post iura. sol nullũ ex. casu reseruato episcopo de q[uo] potuit nullam ex peculiari reseruatione ipsius episcopi ut hic aliquis casus reseruatus. cuilibet aut inhabilitat citra aliquos casus absoluere. reseruatis episcopo iure soli. Ita tandem aut & q[uo] maxime communis probata reseruante casum nõ manet casus reseruatus ita medica de hac re hic dubio.

1625 Dubitatur ultimo quis possit absoluere a casibus reseruatis

Respon dubio sit 1.a 2.a ab casibus a sibi reseruatis sumo pontifici q[uo] nunc. peccatis & manifestis sed occultis etiã si sit peccatum formalis externa peccatum quod remanet in bulla cene per episcopos absoluere in foro interiori vita sicut in concilio tridentino sess. 24 cap. 6. apparet ubi absoluere a casibus & censuris sui potestatem facultatem ut absoluat ex capite peccati horribilis quod ipsius potest absoluere nõ tñ & alius. potest tñ & aliquo casu parochi ut in omnibus inuidiosis in eligit peccati horribilis & episcopus & ipsius nõ potest in absentia potest & tali casu sedente facultate alterius ut absoluere moriale q[uo] sicut ubi supra dicunt ut episcopus & ipsius dum quicquid possit absoluere occulta absoluere nomine viatici nõ intelligit illud quia ligitis solus & aliquo casu parochi sed qui sedet quasi ordinaria potestas ut possit regulariter absoluere ita dicit cum alijs ubi supra sed episcopus eligunt sibi ipsum qui absoluat illud absit casibus nõ debet & peccatis & delictis quia subditi parochi aut religionis regulis subditorum idem potuit q[uo] episcopi vi nouelle illis pius quintus. ut refert suarez. Lect. 2.a an aut possint religiosi exemptis alicui ordinario absoluere a casibus reseruatis episcopis plures partes negatiua sequendo. ita sotus

qz ppositus dei ambuentis ut nō sequat ejus. et v.o si pmissa ad implat ut bene in plen
spelii salutē. obtinebunt. dicens si quis illa de facto nō sequat nō ideo nō sequit quin ē.
alio electus. sed qz sua culpa indignus fuit eterna beatitudine

Ad rationes ☞. qd quidē ex mala intentiōe cordium ipz sanctoz predestinatio nō qz huius ē.
facta autē sit post merita sequitur ad eam imo de post merita ipz incarnatorem ☞. ad corp.
patris dicendi ꝯ. S. Bucci ☞. nō ē candē rōem predestinatis et ipz dictis supra notandum
ex d. damasceno lib. 2.o de fide cap. 29. dum ex ipso morum ad ipz secundo ad proximum v.g
nō nisi prohibendo culpa et ē. alias impredestinatōe optime distinguimus illas duas voluntates ipz ea
ca etiam salvandorum i.am ordine intentionis ex motivo mīe. 2.dum ordine executionis ex motivo ipz totis
in ppetuo aut nō debemus aliquos alios voluntatem p modum intentionis aliis succedā
divina mediorum que voluerunt. ad damnationem & omnes peccatorum sed solus expimere debemus
voluntatem illos ordinate. qua vult oēs homines salvos fieri quantum ex se ē. ex ipz fluxu proveniat
illis media sufficientia

Actus quintus. an prescia meritorum sit ca predestinationis

1629

Sexima ꝯ. si predicta sumatur pro actu dei predestinantis nō post merita in dubium. an deus extra
deum aliqua ca. l.o predestinationis bene in exporte obstet dicit inquisitio impertinens ☞. 2.a ꝯ. me
rita prudentia hanc vitam fuisse predestinationis eam ē error origenis ☞. 3.a ꝯ. nō post dum qd merita
peccatis in hac vita sint ro aut ca predestinationis ☞. 4.a ꝯ. nō post dum qd merita sequentia ejus
predestinationis ut premissa adeo sint ca illius. ☞. 5.a ꝯ. nullus ē inconveniens. qd ultra ejus predestinationis
sit ca alterius imo de qd sint sibi invicem ca v.g. merita predestinatorum de gratia sunt ejus gratie ingrati
tudinis finaliter et v.o in genere ca meritorie gratia demerita sunt ca gratie ☞. 6 ꝯ. si sumamus
qd ejus predestinationis simul imposita ē. qd dicit exporte nra ca. l.o illius. idest eorum ejus
predestinationis. sed reducendo predestinatio nra in divinam voluntatem tanquam in eam finalem & tan
quam in primum & primum motum. ☞. 7.a ꝯ. in solos ad 3.m ex ipsa voluntate S. benignitate di
vina post hunc ro in pcti quare deus. quosdam predestinavit de quibus deus ipz benivit ☞. 8a ꝯ.
in eadem solutione pater divinam voluntatem nulla post hunc ro quare imposuit nec elegerit de illis re
probavit nō in ipsorum ē iniquitas apud deum.

Dubium i.m qd sit dari cam predestinationis exporte nra

Supposita i.a ꝯ. et d. the qd sicut deus loquimur dicta predestinationis exporte ejus sicut exporte sui sancti
voluntis de nō exporte actus divini inquirimus qd sit qd exporte nra dicatur ca aut ro motus divini
voluntatem ut dat nobis gratiam meritorie iustificationis &c. ☞. Sancta d. the quos potius sequatur ejus
theologi explicata in 6.a ꝯ. ē qd dari cam predestinationis exporte nra ē. dari cam suavem motionis
divine voluntatis ut vellit ipsum nobis donum predestinationis 2.m qd boni ad ejus ejus qd d.
thas appellat dari cam predestinationis in pcti dicens. dicendum ē. qd ejus predestinationis pdicatio
durari dupliciter uno m.o in parte actus nil ponitur aliquid ejus predestinationis ut cam. l.o rōem alte
rius. posterioris quidē. prioris 2.m rōem cae finalis prioris v.o posterioris 2.m rōem cae me
ritorie que reducit ad dispositum materiale sicut si dicamus. qd deus prædestinavit se baturum alicui

De predestõe

Et ꝺ. dari exparte nra cum vocatoꝝ generaliꝝ dari, nō ꝺ dari exparte nra cum predestoꝝ; ꝑ. ga hec vocatio nō ꝺ primis effectꝫ predestoꝝ & dari cum illis nō ꝺ dari cum predestoꝝ ꝑ. ꝺa ex verbis ꝺ. Aug. que ab oibus admitti ꝺ. verba quoꝫ dari cum predestoꝝ ꝺ dari cum effectꝫ illis in ꝺoꝝ seu primis effectꝫ illis & vocatio illa generalis nō ꝺ primis effectꝫ predestoꝝ ut ꝓ hec exverbis ꝺ. Aug. lib. de predestōe Sanctoꝝ cap. 16 ꝺ. ubi exponit nr̄ ga vocatio que ꝺ effectꝫ predestoꝝ ꝺ illa que dat 2ᵒᵐ. ꝛ̄ positiōm dei nō dat illa qua vocante multi seu qua vocant illi qui nolunt venire nec talis vocatio generalis fit ꝑ le mentionē ad effectꝫ predestoꝝ ga oēs effectꝫ predestoꝝ frequentat exilio celestis hᵉ regni ꝺicit apostꝰ diligentibus deum oia vertuntur in bonum & secundꝫ ad effectꝫ adducit ad vitā eternā. ga nō fit illa vocatio generalis de qua dicendū erit ga dari exparte nra cum talis vocatoꝝ generaliꝝ nō ꝺ dari exparte nra cum predestoꝝ

Quibus suppositis sit 1ª. 2ª. etiā si nō detur exparte nra ca. 1.ᵐ vocatoꝝ generaliꝝ si tn detur exparte nra ca. 1.ᵐ vocatoꝝ specialiꝝ seu efficaciꝝ debito exparte nra ut sit ca. 1.ᵐ predestoꝝ Tu 2ᵒ ꝺ 2ª. gustus moderni qui putant ga ex ipso ga dicunt. nō dari exparte nra cum vocatoꝝ sufficientiꝝ quamuis fatuant dari exparte nra cum quare illa vocatio sit efficax nō ex potentia fatui dari exparte nra cum predestoꝝ nra ta 2ª. ꝺ. tota ratio 1ª. ga dari exparte nra cum predestoꝝ nil aliud ꝺ. ga dari exparte nra cum vocatoꝝ specialiꝝ & efficaciꝝ ut sit effectꝫ ꝺ. primus effectꝫ predestoꝝ &c. Confr. dari cum electoꝝ ad gram exparte nra ꝺ dari cum predestoꝝ sed si dat exparte nra ca. 1.ᵐ vocatoꝝ efficaciꝝ seu efficaciꝝ ut sit dat exparte nra ca electoꝝ ad gram &. maior ꝺ tota ex 1ª. ubi ꝑ vocē assumpsit dari cum electoꝝ ad gram & predestoꝝ ut ꝑ illo nō vos me elegistis sed ego elegi vos & ex illo si fuerit numerus filioꝝ israel quasi arena que ꝺ inditorum maris reliquie ꝑ electorum gre salue fient mi: ꝑ. ga vocatio efficax seu efficax ꝺ electis ad gram actū ad donū ꝑseverantie ꝺ electis ad gloriā ꝓbatꝫ declarat ꝺ. Aug. lib. de predestōe Sanctoꝝ: Cap. 16. ubi loquens de hiis vocat. ait quos sic vocavit hos & alios iustificavit & cap. 21 ꝺicit ga hec vocat. operatur deus in cordibus hoīm ut nō vana nitat audiant euangelia sed eo audito suscipiant & credant.

Ad ꝑ. ga illi mobiliter quos refert ꝺ. Aug. & sic non solū dissentiebant a ꝺicta ꝺ. dicebant n. oēs gratis vocatos & tn assignabant eam electoꝝ & predestoꝝ exparte nra ga dicebant ga aliqui illo nō existente libertatis debebant audiendo credere & ex merito huius fidei premisse eligebantur ad vitā ad finalem gram vocatoꝝ & ad ꝑseverandū in illa & quamuis dicant ga ex parte nra nō dat ea vocatoꝝ generaliꝝ si tn dicunt ga dependunt. a libertate libera nre voluntatis data nobis ad vocatio ergo seu quo habita respectu ad liberū debitū eam nre voluntatis eligimur ad illā assertā exparte nra dari cum predestoꝝ Ultimo ꝑ. ga ut ꝺicunt ꝺ. thas in hoc art. illi qui distinguunt inter id quod ex libero arbitrio & id quod ex predestōe assignant eam predestoꝝ exparte nra sed qui ꝺicunt vocationem fieri efficacem ex innata libertate distinguunt inter id quod ꝺ ex predestōe & ex libero arbitrio suo &c. Confr. illi qui ꝺicunt. aliquid actus ꝑ quod ordinamur ad salutē nō ex eam predestoꝝ assignant exparte nra eam predestoꝝ sed qui ꝺicunt ꝺubitatem liberā quā sentimus ꝺivine vocationi ex innata libertate nra ꝑvenire ꝺicunt aliquid actus ꝑ quod ordinamur ad salutē nō ex eam predestoꝝ &c. ma: ꝺ. thas in ꝺubijs mi: 6ᵒ ꝺ manifesta ga certa ꝺ. quod ꝓ sententiā nostram quo liberi sentimus

vocatoꝝ

17. Scribi dñe ordinamur in vita eterna ga ut dicit d. bernardus lib. de gratia et libero arbitrio; liberum arbitrium ut sentit saluatur; explicatur hoc sic dicit. gd deus ppetuo prædestinauit ad vitam eternam nec distinguit illum a reprobis. Sed ipse ppria liberi electionis ad quam deus nos mouet illos speciatim ppetua gratia efficaciter ordinat in vitam eternam et distinguit a reprobis. Ex quibus patet illius dicti vera ac sua prædestinationem.

2a ꝓ. Si expectatio nra detur ex dono ꝑ seuerantiæ. l. 20 sine qua illud non est efficax expectatio nra detur ex l. 20 prædestinationis. Nec 2o. sequitur argumentum enim iuxta sententiam quam supra impugnauimus. Si liberum arbitrium et illud ex eius potentiali nra prædestinationis ga secundum eos liberi arbitrii qui requiritur ad vltimum finem iuxta illam sententiam non est effectus gratiæ et prædestinationis dei et deinde iuxta eandem sententiam independenter ab omni alio sententia nullam gratiam precurrente ꝑ gd hic effectus prædestinationis dei (quæ expectatio nra) detur ex prædestinatione; ex quo sequitur gd non potuerit meri finem illud dictum d. aug. deus cuius multi miseretur et quos vult indurat. de illis apte non subiectis nra currentis. Sed dei misericordia sed potius iuxta prædictam sententiam debetur dñi non dei misericordis sed propriæ voluntatis et cuius cuius ita vult miseretur deus et Coroll. gd vocatio patris sit electio illius non pendet ex voluntate dei vocantis sed ex deliberata libera patris qua ipse ex sua innata libertate facit deus non elegit illum sed potius ille elegit deum et sicut dñi debuerunt gd non dei misericordis sed patris voluntatis. Nec aut alia quæ adhibi in hoc dubio dicta sunt. Licet diuersi ꝓcedant modi alterantes tamen liberi arbitrii nec expellantur ea ratione qua ab ipso pendet non est efficax gratiæ et prædestinationis ebetudinem ꝓcedant ita est qui alterant. vocationem dei esse efficax hoc sit efficax ga finem manifestat. Ignis accendit stupam hoc gd sit primum efficax prædestinationis nec dicens gd expectatio nra detur ex illius signi dñi expectationis nra detur ea ratione distinctionis seu discretionis prædestinatorum

Dubium 2m an merita naturalia ꝓcedentia gratiam ponant ex parte nra prædestinationis.

1625 in hoc dubio relicta quatuor erroribus primus fuit meritorum qui asserebant discordem Pelagium et eam prædestinationis aliquam reprobationis alterius quæ errore reputat d. aug. lib. 1o ad simplicianum q. 2o. et d. ambrosius lib. 1o de vocatione gentium. 2o error fuit origenis dicentis merita electorum ante quam in aliquo in prædestinatione eam prædestinationis reprobationis ut refert d. thomas in secunda. qui error fuit damnatus in 6a synodo generali act. 12 et vocabulo deposito ad rotam. 9. citatis ad. tha. 3. error fuit pelagii et celestii dicentium huius naturæ viribus posse mereri gratiam de congruentia in bonis ad hanc rem huius prædestinationis ad gratiam ex propriis suorum meritorum. damnatus et iste error in concilio palestino de quo legitur meminit d. aug. in pluribus et milevitano africano quorum verba ponit cap. 3o lacuit de vocatione distinctione 4a: quartus error fuit pelagianorum et semipelagianorum asserentium initium boni operis et ex nobis et naturaliter aut ex gratia dei vnde gratiam dei auxilium contra subintrabant debitum nostri liberi arbitrii ex ista libertate aggredientis bonum opus saltem initium aliqd fidei et salutis sperandi ex quo deducit iustam illorum sententiam a reprobatis et expectatione nra cum primum effectum prædestinationis ita tenuit iulianus ut patet ex d. aug. lib. 4to contra eundem. cap. 3. ubi inquit ut video ibi tam expositis ponere merita gratiam prædestinationis gd et putare quemquam ad suam gratiam nulla gratia precedat ad petendum; illud aut non esse venire in agnitionem veritatis ga ipsi nolunt petere ut deus iubet dare eodem fine modo alterabant faustus africanus et massilienses de prætorio sui esse ex profectu alicuius nata tam in parvulis quam in adultis assignabant cum prædestinationis ut patet ex epistola d. pauli et d. hilarii ad d. aug. et ex eodem. lib. de gratia christi et peccato originali. multa capita

contra eam tenet 5o. medina in hac art. dicunt 1o dicit gd quilibet usus liberi arbitrii ex suis viribus naturalibus elicitis prestitis ad eliciendum actum gd ex se est tam circa ea quæ sibi sunt ad salutem debita quam circa debita de peccatis ad iustificationem adhuc a fidei gratiam precedentia et auxilia quibus id faciat ut

De predestine.

sicut oportet ad iustificationem

Sit resolut. huius dubii sit; Prima ꝯ actus nri boni moraliꝫ ordiniꝫ pure naturaliꝫ non sunt disposiꝫ proxima nre remote ad gram ubi observandum ē qd nomine nre non solum intelligimus gram iustificantem. sed etiam gram excitantem actuales. n. iuxta usitatum modum loquendi saltem nre presentibus sub nomine gre nomine vero dispoꝫ proxime intelligimus. dispoꝫ autem remotas nominibus nuncupamus ꝯsimilibus ut fra nomine vero dispoꝫ remote intelligimus. quocunq; actus qui aliquo modo ducit ad recuperationem gre; quo supposito 1a pars vi. definite ē inscitia arausicane Can. 3. ex illis verbis Esaie 65 & ad rom. 10 inventus sum a non querentibus me palam apparui his qui me non interrogabant & etiam definitis canone 4 ubi damnatur qui dixerit deum sic velle omnem ut purgari nullus omnino etiam intra dentino Lib. 6. cap. 5. ubi sic tota declarat preterea sancta synodus ipsius iustificationis exordium in adultis a dei per iesum xpm prevenientem gram scilicet eius vocationem ad fidem spem & timorem dei per iesum xpm prevenientem gram & cap. seguenti sic docet disponuntur autem ad ipsam iustitiam dum excitati divina gra & adiuti fidē ex auditu concipientes libere moventur in deum credentes ut vera illa esse credant que divinitus revelata & promissa sunt & illud in primis vere proponentes a deo iustificari impium per gram eius per redemptionem que est in xpo ihu & cap. 8. ubi docet quod ad iustificationem nostram ex dei per iesum xpm prevenientem gram & cap. seguenti sic docet disponuntur autem ad ipsam iustitiam dum excitati divina gra & adiuti fide ex auditu concipientes libere moventur in deum credentes ut vera illa esse credant que divinitus revelata & promissa sunt & illud in primis vere proponentes a deo iustificari impium per gram eius per redemptionem que est in xpo ihu

cognitor. aliqd idest aliquis ad finem ultimum. excludit quamcunq; disposition etiã remotissimã ad ordinẽ ad istum finem. gã alias gãa donis exponentibus dicentis nõ est gãa sine qua non utitur finaliter pelagius papa innocentio i°. ad epistã galliã cap. 2. dicit. // 2ª rõ 5 gã ab eodẽ agente meritã pro dispõ ad illã sed finaliter 5ª gãam requirere adeo auctore supradicti. gã dispõ ad illã quae congruit sit // 3ª rõ 5. gã dispõ ad gãam etiã si sit remota ordinata ad finem supernaturalem. gã 5 agente supradicti gã finis existenti proportionalis et tandẽ gã alias aliqua esset gratuita. cui est adeo nostra existimatio gratuita naturã superet in nobis cuius oppositum demonstrat d. thas in hoc art.

2ª xx. actus nõ meritorius bonã gratiã naturã gentilium ex bona cogitatione etiã ordinis naturalis interioris sive nõ sunt nullo modo dispositi ad gãam interioris supernaturalem ubi nondum gãa sicut ingruentis ex intrinseco nõ solum gãam habituatã iustificantem sed etiã gãam auxiliantem ordinis supernaturalis ut illuminationem intellectus parationem spiritus sancti ad credendum sicut oportet Hanc xx. Sententiam adversatur sancta scriptura. quae vocat eorum distinctam a sancta prudentia xx. ingrugnata cum ubique dicat actus actibus meritorios bonos virtutis ad quaesitae ex dispositi ad meritum ad obtinendam gãam iustificationis interioris supernaturalem nec nullo intrinseco gã mentem videtur. gã actus scripturae illius actus efficiunt ambitio ex auxilio extrinseco supernaturali et non si intrinseco tale auxilium 5 naturae cuius de // 2ª hoc cum eo gã actus sancta xx. prudentia ingrugnata 5. gã prudentia ex viribus naturae absque aliquo interiori adiutorio dei superabito libertatis arbitrii 5 dispositi ad obtinendam gãam iustificationis // Confr. 1°. gã vadã. ad suos actus efficiendos nullum aliud bonum ad interius requirit quae bona cogitationum ex naturalibus eius ortae egressus ejus habitus. sed sicut eandem reputant auctores prudentiae sanctae // Confr. 2°. quantum ad diu retinendo gã asserebat pelagius. gratia non gãam per verum gã in nõ constituebat illud ipse dicens subministrabit ei virtutis celestis. sancta superadita viribus naturae sed in nobis facultas liberi arbitrii aut inscitiae // propriae voluntatis. idem d. aug. docuit et negare verum gãam dei per verum ut pt. lib. de gra dei cap. 21 de epistola gã ubi scribit contra pelagianos scire. n. gãam dicentes esse liberum arbitrium sine gãa deo nostra sanctorum peccatorum suae gãae. legis praecepta nihil eorum dicit gã per subministrationem spiritus sancti fieri ad cupiscentias tentationes gã vincendas etiam pelagius gãam dei dicta vacante. non tamen nõ negabat sed re ipsa gã illa subtrahebat. l. in remissio ipsa facultate naturae liberi arbitrii absque alio dono spiritus sancti intrinseca supernaturali superadita. l. in remissione peccatorum tantum. l. imperfecta. evangelii // licet gã dicatur cogitationem intrinsecae naturam nunquam ex caeteris naturae ortae ex meritis dei ex ventis gratiam dei per verum tamen cum sua cogitatio ex ista gã spiritus caeli secura eo quo admodum apprehendi sancta mente de gã recipta nullus videtur ex dictorum gã etiã illi auctores ut sentiunt ad bonum actum eliciendum prudentia bona cogitationum egressus per adeo data mediis eius naturae

2ª xx. iuxta sententiam d. aug. agitatum in concilio tridentino. ante primum gratiam fidei praerequisitos adjudicat. sunt oportet nullus opus ex meritorius aut imputatorius bonum gratiae aut alicuius boni principium ad salutem aeternam. gã illa opera bona ordinis naturae nostri sunt dispositi nec merita ad gratiam interiorem supernaturalem aqua vere fundit initium seu exordium nec iustificationis sic. pt. gã vadã. asserit gã illa opera bona antecedant gratiam fidei de huic meritoria illius. eius asserit ad. aug. capita. ios. ubi dicit operaque quidem bona fiunt ab hoc fidei aut fit in hoc sine qua illa nulla fiunt hoc est nõ 5 ex fide peccato 5 gratiae per nec 5 illius eius meritum extollat etiã ad inveniendum spiritum nec cupiditatis ex diligendo bona ephes. aeterna atq. ipsius fontis eiam bonorum adiutorium dei. Deus oranti fidei 5 quidatur nõ exorati quae veris nisi data est orare nõ potest. // ubi deus docet in nulla bona opera idest gratia ad vitam aeternam nec antecedere supernaturalem fidei xx. 5 gratiam nõ boni ex aliquo merito etiã imputatorio. sed potius

De predest[inatione]

ipsa ꝺ prima radix ꝺ omy inchoatoy ẽmentis cui stat[uit] diuina ꝺitio tridentin sess. 6ª cap. 7.
alementis fidei ꝺ prima radix ꝺ prima initiu nre iustificatiꝺ. qꝺ certe nr ẽt sic ẽte gram ꝺ dei
antecedente alby boni cuiusti ex gra redemptoris qui cum inspiratione ipsius gre fidei tuen. initiu
nre iustificatiꝺ nr ab ipsa illuminate spus sancti ut ea mysteria fidei aut opa a quib. ad vitam
homo dis. sed ab illis actibus naturaliꝺ ab omia cognite antecipiꝺ; imo magis illuste ut refert ꝺ. spus in
epla ad aug. q. qui ꝺ. v. duas gras distinguebat. altera q appellabant gram rationalem creaturis p
quam aderant ꝺ ille hoem diligere deu ut ad. ad obedientia mandatoꝝ dei ad eam gram qua
in xpo renascimur pueniret q nr sunt distinguende hec gre xpi altera inchoatiue nature p quam ad
obedientia mandatoꝝ natus ꝺ homy p facultate nature libri arbitrii pueniri ad illam altera in
trinsice reparatem qua in xpo renascimur

3ª ꝺ. nullus alius meratus bony. preceding ad ipm gram vocante ad fidem initiu reparatem ꝺ mori to
gius ipius gre. hic ꝺ. si intelligat de merito ꝺdigni ꝺ de fide definita ꝺra pelagior. in cilio flum
tine. et africano et tridentin. sess. 6. cap. 8. ubi in hac sententia declarat nos gratis iustificari si ꝺ intel
gatur de merito ygrui aut inspiratorio itus ꝺ definita in concilio arausicano ꝺ mille ducento ꝺra sem
pelagianos qui si nr affirmabant nos p bona opera nata merere de ꝺigno gram supne vocatois fidei
qꝺ bona opera nra facta ex viribus nate ornt rõ. vocatõ ꝺ dicit l. imputatio quare gra prime voca
tois dari nobis adeo excludebant aut meritu inuigore sumpti ꝺ. imo dicebant qꝺ habito nobis adeo sem
auxiliu tanquam in dignis ex meritis rei intuitu in alicuius initii habiti a nobis ex viribus nate ut stat
ex epla ꝺ. hilarii ad ꝺ. aug. // Conc. gaſilitan tridentin. ubi supra grauiter excludit qꝺ nunq nec
ritus ex viribus nate ad ulla qꝺ meritu de ygruo aliquo nr preparat ꝺ disponit ad id cuius ꝺ meritu
ad illud obtinendu ꝺduit sed iam ꝺ stat ex 8ª concilij qꝺ ex viribus nate nil prorsus fauore qꝺ
ad vitã eternã ꝺduat preparat aut disparat

Ultima ꝺ. nõ post qꝺ quotlibet sum. liberu arbitriu ex suis viribus natibus conatu proprie ꝺ ad
monendu ostendo id qꝺ ex pdt. tam circa ea que fidei sut ampletenda quã circa dilectõ dei precepta
sunt. adeo gra preuenient auxilia ne quibus id faciat sicut oportet ad salute excepta lege quã, certa
rem ac patre existente fuere ꝺ. Latissime probant bellarminus ꝺ suarez lib. 2º de predestõe cap. 6 &
7. de rebus qꝺ ubi supra cap. 11 12 & 13. ubi dicit eadem mr atq. irrefragabiliter sentire nos qui ꝺcebant bona
opera moralia nata facta priusq ex viribus nate ad initiu gre gen. i. ostendit S. Augustinus.
que affirmari pubant ꝺra sentiebant que eadem affirmant legem statuit inter opera mra nata de gram
qa si ex virtute lege statuta adeo operanti ex viribus nate dabit gra mediate valent talia opera ad salute
eternã. imo talia opera sunt initia ornis iustificatiꝺ qꝺ damnat saltem tridentin. sess. 6ª cap. 9 &
saltem anathematizat 2m can. 25 si dixit salubriter confitemur qꝺ in ois opa mra nos saltem inspiramus
& can. 6. damnat eum qui dixerit sine gra dei illuminati huc assistente ꝺ. gram dei ꝺ omni diuinitus ad
si venanti ex viribus nate gra dei donari ex acta lege & pacto dum tamen ꝺcebat voluntas mra ut nos gram
sulimus. qꝺ damnatur in eodem saltem can. 4º. 2º. Sequitur. qꝺ duo timuit Saltem ex fidelitate ꝺ curuit ꝺ
bare gram si conanti imo ꝺ ei qui gressu ẽt ad conandu ꝺ venit gra nõ ꝺ. gratis qa qꝺ sic erat
ex promissione sub titulo operis onerosi qꝺ nõ erat ex gra ipius ꝺ promittentis indebite ꝺbitum qꝺ opus
nobis gratuite donatum ꝺ. 3º. Sequitur. qꝺ talis actus ẽt meritorius gre saltem p modum imputatois

illius impiet. qd nõ possumus. ad. Salazar sup 3am tom. 2. disp. 2. dubio 2. num. 8. dicit ad 2. nobis summodo exordiũ ut mouemur deinde adeo fiat ut ex eo Vasq. D. Thomam & D. Bonauent. intrinsece ibidem quem qd sic debebat interpretari D. Augustinum. Sed intendere qd nõ inuiti trahimur adeo sed ita proueniente ex nostra boa fide humana voluntate & ex delectatione boni ortum sola inten- dunt probare dicti patres nri. Itaque componi deo uocanti ita ut cooperatio nra homullo pacto pueniat ad iustificationem auxilio disputabat D. Augustinus 3a manichæos qui dicebant p gratiam dei liberum nri arbitrii tollit & qd nõ deus est ortus Pelagii pelagii dixit illa uerba ad refutandos manichæos qui dicebant pueniente nos deo liberabant

Ad testia D. Aug. ex ad 1m. Solus voluisse qd ga primus ho habuit gram habitualem ppria sua creatoia nõ indiguit auxilio supernaturali ad eam rite peroba sed solus ad p̃seuerandum in illa nõ in negat qd in 1o instanti ut se disponeret ad illa nõ indiguit auxilio actuali. ad alia ex. qd illa loca exponit reto- ctauit lib. 1o retractationum cap. 23. delib. 1o de predestõe ap 3. a 9. ubi dicit qd ibi loquebat de gra re missionis peccatorum quæ prosunt aliqua bona opera liberi arbitrii adiuti tn p auxilium actuale gratuitum

Ad 3m. tm negat cia. gratuiti dicit deum iustitiæ rnæ sibi ex. qd deus reloquat culpa p delictum ignorantiam quæ ipse omnibus indulsit tribuit ita D. Thom ibidem intellexit. 2o. auxilii actualis puenientis & in hoc sensu nõ iustitiæ qd fuit deus id qd egerunt hæc bonitati & sapiẽtiæ deus nõ iustitiæ quæ alteri debet reponi in bonis operibus dei ut docet D. Thom ibidem. Ad 1am. Confr. negat cia. ad p̃batem. ne gatis ang. & disparitas 3a in causam nulla nõ potest actiua citra remota quæ elevata ipsius dispo ad vitam in nata vi intrinseci nõ potest actiue remota quæ elevata p auxilium gre actualis ipsius dispo ad gram habitualem. Ad 2am ex. qd S. aug. lib. de uera et fa gra cap. 7. et lib. de bono p se uerantiæ cap. 14 dicis docet hoies ex corruptione qa nolunt ea facere. & qa correctio nõ fit a deo qui mouet ordinauerit ea ad finem debitum iustificabile ipsos certos & indoctrina illius qd ho in nata capax nõ pot actu absolute & efficaci uelle si in ultimum finem hominis dirigendo illos sicut dicit aug. p̃mendo ab solute tenaces certos legis nulle nisi præueniat auxilio gre quare isti qui in 1o instanti usus rõis & ter minus oportunitatis ad talis actus & hui culpa non diligunt. Ad 3. Thom ex. qd potius ibi docet ordinem & sententiam dicit n. qd ad gram iustificantem nõ indiget ho alia gra habituali indiget in motione dei p modum auxilii ga ut docet philosophus 8. physicorum. de motum motus nunc & ab alio moueri.

1629. Dubium 3m. an merito qui p̃cadunt ex gra sint ea. bo ditio nõ prædestõis

in hoc dubio suppositis doctrina supra tradita de predestõe nõ solus & preparatio gre habitualis & gle uerum etiã diuin auxiliorum expresse uocatis quæ qui adunt ab hac prima uocat. nõ possunt eo. co. predestõis ut tenet ad tales ipsius electum gratiam quæ qui adunt ex gra uocante iam præsup nunt aliqui electum predestõis. quo supposito & contra Bustina sup 1am artem dispt. 1a. numero 6. dicit qd impio opere bono auxilio supernali pueniente deus sunt distinguenda unus & gre influxus alius cooperatio liberi arbitrii sicut & illud opus prout & gra nõ est causa predestõis ga & ipsi illi ut ipsius cooperatio liberi arbitrii quæ ut ab illo D. eo edit. Unigus

auxilio collata adeo solus fuerunt eorum gratis quidem nō aut predestinij et sancti simoi
cooperat. ut sic gratie spiritus sancti nō predestinij cum quib. ingrati diuit tribus
nullatenus ad actum prouenit diuinus adiut. ut iste impetret aut ille predestinet adeo ea cognita via fit
cui ille illa quidentia quia ex aduentu presua sit habitura ad eorum predestinij potius quā illa quia ex
eadem gratia uocat solus habituras ad eorum gratis quidentia aqua sancta quantus ad hoc ad hoc dubium
p̄ hoc statuere nō potuit aut alij ipsum sic medie ideo illa dicant ad diuant. deus saluare uult arbitrio
libertatis preparatis nō potentibus auxilia efficacia ex intentione efficaci diuidi nobis p̄ misericordia ipsum
ex gratia uult futuri glorie. ex quo apte deducimus ad nos ad gloriam saluari et audisse nō ad ipsum
predestinij ad gratiam efficacij in quantus primus ea alias nō potuit presupponi ut dicit ad hoc ad preparatio
auxilium habent eorum predestinij ea ipsum alijs ad implicat ad presupponat ut dicit prosequitur
ad hoc ad sit talij ea.

Sed aut medina sua sententiam in predicta membro 1.° ea opinio que docet deus predestinat
eorum eam predictam usus liberi arbitrij actualis in dicat duram indigna ad diuina bonitate que n. nō dicant
bonitas sed equitas patiet ut nulla ratio eorum usus liberi arbitrij habita ea. 1. solo. 1. primo pro fine deus certus
solus quidam electos ex eternitate elegerit reliquos ut eum in numero reliquerit. quia ea causa futurus ea
reprobos in quibus sua iustitia uindictam exercebit. 2.° ea cadit sententia d. Aug. lib.
1. ad Simplician. q. deus ex eternitate pro sua gratia solum ad eum ex electos. 3.° ea ratio illa occasione
prebet reibus desperandi seu minus sperandi at ad sanctum. dicto nō ut oportet in sua bonitate diuina que nō coherent cum liberate arbitrij qua
ex tali modo predestinatis tollit presertim si affirmet. p auxilia ex efficacia aut p predestinij ad
ea alias nō mala p̄ seruato dei ex efficaci. 4.° ea instantia liberi sepe inculcata. hoc pro
destinari ex gratia futuri boni usus ut ab eternum. ii nō respicit deus plebs sua quā predixit
dicit petri cap. 1.° electis aduenis 2.m̄ gratiam dei et 2.a petri cap. 1.° Satagite ut per bona opera certa
vestram vocationem et electionem faciatis ubi satis apte dicitur ex bono usu gratie seu premisso disponi
ri ad electis sit certa et certe ad sit predestinatis dicit doctor d. aug. lib. ad artic. falsos sibi
imposuit in respons. ad artic. 12 de rector. distinct. 23 q. 4.a cap. nabucho dicitur ubi ei
factor illi de quibus dicit ex nobis exierunt licet fuerunt ex nobis si non fuissent ex nobis proculdubio
sunt utique nobiscum mansissent exierunt, ut manifestum esset quia non sunt omnes
destinati sunt aut predestinati si sunt reuersuri ad ipsum ecclesiam manifestum ac p̄ gratiam pre
destinationis multis ea scandali remanent aut sabinus de d. etas 3 p. q. 13 art. 3 ad 4.m.
docet predestinatum presupponere in eis gratiam futurum ad eis sicut predestinat salutem alicuius
huius inspirando p orationes aliorum ut saluetur paulus p orationem ecclesie ita predestinat
opus incarnationis in remedium electi ad precognitis abat futurum.

Q. deus dicitur sic uoluntatis ad m̄ predestinat non iustificando et saluando quo intpe iustificamur
et saluamur. sed adulti iustificati et saluantur. dicendum ad ius liberi arbitrij ea ad exercitium.

De predestinatione?

simus predestinati simus predestinati. patuit etiã ex scripturis nra musica et q adeo diuina auxilia nobis opitulanda nõ est efficax nec ipsa eorum gratia predestinationis nisi presertim dilectionis arbitrii nri ideo ipsa nostre inuentia [illegible] ad auxilia exparte dei cum quibus unus iustificatus existimatur. adhuc ipsa libertas nra iustificati nra dicitur. pt exillo matthei 11. nebibi coro cain nebibi sit laida qa si in tiro sidone facte fuissent virtutes que facte sunt inter olim in abis deinure penitãm egissent nec in die iudicii tolerabiliores q multos apud vtrosq; perquiri que multo maioribus auxilijs ad salutẽ adhuc donati fuit. quo minus qui in culpa diuino subsidio fruantur sed sua culpa nõ diuinum prouenit nisi ppria libertas. ipsi usi sunt bene vel suo libero arbitrio illi v. male. Et qd voluntas dei eorum sit predestinationis ex libero nro arbitrio. fuit deprendendum. Dicimus qd licet deus nõ sit allegatus usui liberi arbitrii precisso valde necessarium ad donum diuinum vt ita faceret. Et in multis nostra adhuc restringit operationem aliqua precisiua quia aliquin nõ statuit ut ex illo naturali mutando actiones eius. Et ex illo i. ad 1. matthei cap. 1°. qui blasphemias fuit de humanitate. Sed miram dei singulas sua ignorans fui quibus verbis apte dicat qd nõ fuisse illas singulares. si nisi ita fuisset ex malitia. Et dicendum est. ut dona auxilia presupponere in iam boni usus futuri liberi arbitrii. nec ex his odium elicit molina in honorem sci dei genitricis matris eius deus nunc exaudientibus nobis. Deus exaudiens nra dona sunt deuenire sed ethic caste prouidisse melius qua ceteros. qd sua innata libertas usurus sue arbitrio cassa nec in tanta dignitate positus qua ceteros elatus fuit

In contrarium est d. thas hic et d. aug. lib. de predestinatione sanct. cap. 2°. et lib. de bono perseuerantie cap. 13 et de corrept. et gra cap. 13 et 16; d. thom. ibidem et eius commentatores imo quare. lib. 1°. de predestinatione cap. 20 qui est hanc veritatem deo cuncta existimant. ut qd illa vim retinendi ei donent.

Ad quod respondetur dicendum est q. molina et eius sequaces distinguunt ista deus nunquam usus libero arbitrio nri ea cum predestinat. i. ea cum quasi diuina euidentia qua deus gerit de aliquo imposito sit predestinatio. positiue qua gerat euidentia de usum liberi arbitrii nri ea cum quasi aliquis imponit predestinatio adeo. inquit ista molina membro. 1. § deo semper. licet iuxta alienus dicta data quamuis euidentia imponit separate cuius unus adultus sine ea rei prescientia adiuncta predestinatio. sit sine admixta fuat rerum euentatori imponitur tales adulti sit fauori ea quasi sit futurum. tali euidentia est predestinatio. qa adiuncta fuere prescium qd peccaturus ea via est in hoc tuetur. nihil eorum imponitur molius predestinatio. efficere ut futurit predestinatio qa imposita ipsius nõ efficere ut deus ex infinitis rerum ordinibus quos eligere potuerat cum potius eligerent. unquo mundebat cum se sua libertate peccaturum in vita eterna qua alium unquo in statu predestinasset talem adultum quam predestinare aut nõ predestinari absolute deus se sua tantum libertate vidente ponebat. qd nõ sit aut illa euidentia nõ tali adulto imposita rerum fuat aut nõ fuat predestinatio separata illius. ex eo etia pendet. qd ipse vnus et alterum magis plusue arbitrium sit cooperaturum.

2°

De predestinatione.

transgressa occasione ut unus alterum a bono instituto possit seu aliqd contrarium; habiturus sed multum
sibi posse contrahere debituerit. Si expresse non dicitur scilicet sine gratia non prohibetur qd bene expurgatus quibus
vero qui amaricatus euangelium sunt esse adiuncta alterum instituere dicendo. Si posset electus ad fidem alterum v.
nō. qa prohibet deus ipsum bene vsum libero arbitrio in illo contrario alterum v. mane; nec valet responsio ad
contrarium qd repugnare aptus necessitat ad bonum dei volentem. qa ex ipsa sola permissione qua voluerit eorum pre
destinati gratuita ordine eligens prohibet ipsos bene vsos suo libero arbitrio cū tū potuisset ostendere
in alios vsus ordine eligens prohibet ipsos male vsque suo libero arbitrio. Sed qa bonum solum nō videtur
in vsu mali tam qd inde ista solatium decorum illud dei vocandi ipsum in tali occasione nō fuisse nam
predestinati sed tantū gratia prouidentia sua diuina vocandi alterum in tali occasione nisi expressum qua
deus voluit ipsum cū ipso suis auxilijs gre bene vsque cū nominibus bene vsum de suo libero arbitrio illius aut
mali. Item pro. qa in quocunq. tpe et qualiscunq occasione post deus sumtum qua voluerit qd malum
prohibet ipsa prohibet vsus boni vsus liberi arbitrii vt deus possit sumtare qua voluerit sic manifesta et canonis
astruit ad aug. in enchiridione ca. p. 3. d. dicente quis ita distinguat vt dicat deus qua voluerit et nolit nō vult et
qd voluerit nō potest sumtare.

Ad p. r. adicis sine qua nō deus regularit ad auctoritas posset tenet qa putant qd voluerit deus ea se nō
posset preparare nobis media efficacia quibus infallibiliter saluaremur ni sit prohibita prohibet liberi vsus
liberi nō arbitrii ex hi posset qd voluerunt. intali occasione sed hoc ex se non repugnat d. aug. multis in locis
q. ni: stat ex lib. de predestinatione sanctorum cap. 10 vbi sic dicit qd q. de filiis dei filiis abrahe que eius filium
le quentes. nempe in semine eius filium gentis dicens; patrem multarum gentium posuit nō de tribus duabus posse
sed de tota predestinatione ipsius et paulo infra subdit rectum dicens aliquin vt dei promissa euacuata nō inde
sed in totum de posterie nō aut sic credidit sed abrahā deum quem deus qua ma qu promisit
posteros de se facere vbi d. aug. expresse docet qd fides ex promissione nō gentis qua promisit deus abrahe
posteros de se nempe ex sua predestinatione complebit indispensabiliter promissio nō boni vsus tribus vsurus
credidit habere tam bonus q tam deus deus docet lib. de verbis dni. sermone 13 cap. 12 sub his verbis nō ait qua promi
sit potens et pretor nō. n. promisit filiis abrahe quia promisit ex ipsis bonis futuris nō sibi sed nō
suis. sed tamen. et qd promisit nō sic ait credidit habenti nō dispensatus in fide deus quam deo pe
nitima credens ea que promisit deus potens et facere quibus verbis nō solū cum doctrina diuine
voluntis antecedentis predestinationem excludit verum etiā addit. sine qua nō. pro requisito vt deus tri
here possit locum predestinationis inferens exceptis peragro inducimenti qd nō ipsius dei sed nostrum est
qd promisit habrahe significabat vt id ponitur nec ullum erat prestitum nec futurum ex bonis desiderio
bonis futuris nō ex eius gratia. qd etiā confir. inducto lib. de predestinatione cap. 18 vbi loquens
deo posito diuina voluntis dicit in hoc ministerio diuine voluntis posuit deus diuinitus gratiam 2m bona
voluntatis sua nō 2m ipsam que bona est nō potest nisi deus 2m bona voluntem. sicut vt bona est sub
uenire. Sed quibus sancta diuinitus gratia dei quibus subuenire post existati nec nō diuina voluntas sua
in voluntem. vna potuit nō. n. alios saluare pro. inquiunt. nisi expressum futura nec voluntis sue nullius
que maxima ignorantia cū ut dicat ibi d. aug. vna voluntas bona est nō potest nisi deus illo ipso
tempore sue bone voluntis illa preuenire.

Vltimo pro. qa alios saluari et aliquos peccatores deus saluatorem pone etiā si id vellet aut aliquibus
ipsis nō potest offerre p seuerantiam donū etiā si id desiderant cum d. aug. in epistola ad

De predest.

Dus nr aliis preparatoria posse auxilia efficientia que infallibiliter seruabit effectu dicti expressa futuri boni usus nri liberi arbitrii a tempore alicui prouidere aliquos & aliquos saltem vltimo breui spatio vite bene vsuros libero suo arbitrio & sic etiam si id expedire & conuenire non posset

Hoc quando actus nr ex admixtione gre interdum diuine sic semp latebit aliquis modus quo dicti peccatis non resistere sic & debito cognite obsq; aliquo fundamento gre ex postilis tanta efficientia auxiliorum nr deseruate & ordinate ad ei potiora bni nr ex aliquo phisico & morali gd preuenirent liberum & sensum eum ad illos fructus nr ualituri vel non ualituri quam sic ex pte nre voluntis qua aliquo modo auxilia respuit & minora accepturis sibi & ut facile euenire possit qd ex aliquo spatio tpis nullus auxiliis amplioribus vellet & sciret qd illo tpe deus nr posset illos subitum auertere & eis dare & deberent fructus ex tra cognite aliquos salutari absq; eo qd indigerent speciali dei mia qa primum tempus tpis posset qd aliquos saltem spatio breui vltimo vite oibus auxiliis preuenientibus que ipsi forte pollent sentirent & scirent ac saluarentur non indigerent speciali dei mia imo etiam si nullus deus nr posset premere casu illorum qd damnati in valle ananticarum caderet in

4am pp. ex hoc ad secundu hu dicti sine qua nr. exposite vno ut deum dei positi fore eorum predestis sequitur eos sub dicti & quendo eam motiua diuine voluntis ut nos predestet pr. qa licet ita sit qd presupposita illa pmissa media impossit deus sit efficere nobis illa vocabula qua pre dicte futura & ea gratia & eam qua prouidit futura & non gratia tn qd ex speciali bone voluntis efficit nos sic vocabula subeant & fiant qua agimus & ex usu mee voluntis pendet & non aliquis aliter p modu & dicti sine requisite mouit diuina voluntas ut me predestet potius qua alteru qui mouit in eadem causa non fore & censuru ineuit ordine rerum qd ex. sequitur d. aug. lib. de predest. sanct. cap. 17 versus finu ubi sic dicit non si quesito opposito an dubitanter est credendu de immaculata an v. in mundi. quis non fatin & sanctis de immaculata fortam quasi dicat si deus p illa pressam antauctore suu predestinatu prouogauit qd si tali tpe predicaret euangeliu isti essent credituri illi v. non. quis dubitat qd ab utrinque illo tpe electus est ad fide illos quos prouogauit fore credituros non aut eos quos pro cognouit non fore credituros

2o ex. ad 2dam 2m. rationis. qa si predicto non fuisset facta 2a. oratio sic prouida sub mille 2m. liberos usuros deus qui cuius multe misereri & quos multe indurare pendet ex usus boni nri qui ex sua tanta fide molina imo potius 2a. & cognouit non potuisset 1a. illos efficere sic nostrum sic quos non equitas dei patitur ut homo quos deus prouidit bene usuros suos libero arbitrio si intali tpe vocatos. qd non tamen illos deus illo tpe imo multis alijs tpibus & occasionibus quibus prouidit illos sic fortes sed qd nouit illos alio tpe quos prouidit male usuros suos libero arbitrio & sic potuisset nolos quia alia arg. molina 3a. ipse & l. fatear tertiam nam nil aduersi & tenere & tenebitur dicere predestinu fieri 2m. illa nouita prouisa p scientia & dilectata

Vltima 2o. qui bonum usu liberi arbitrii nu ut prouisa p scientia & dilectata ea & dit. pre requisita ut electio dei positi fieri eorum predestinatio & consequens tenentes dicere huiusmodi usu ut bonu & non ea & eum predestinatu &c. eam ga ejus predestis non post presupponi ut & dicta pre requisita ad possibilitate illius ut supra ostendimus. & tum etiam qa absolute & a gratia respecta pendet ille bonus usus pendet etiam ut futurus sub & dicta & sicut ut futurus sub & dicta non pendet a predestinatione etiam sub suppositi nre etiam ut in re existens aut absolute futurus pendet ut ea pre requisita absq; [illegible]

predestinatione dei unde d. aug. libro 3° de fide ad petrum in medio cap. lib. de predest. sanct. cap. 9 versus
ultimus nec. de capa. ibi dicunt predestinati sunt pelagiani qui futuri essent boni et liberi voluntis arbitrio
non ex dei fuit sed futuris ex ingenio

Ad arg. primo ex notando in illis nil dicit simon quo gerardus seu discipulus quos magistrum obiicit
iebant v. illg. ut pt. ex epistola ipsorum de pelagii ad ipsos ad quas ego late respondet b. iustinus hippodyte
de summa ryppon[ensis] ex. quo aligant d. thom in hac ar. ad 3.m s. qd apud deum in tribus dicitur praescitus
nec ex nec ex post iniquitas qa sua ne est boni in bonis qui gratis operantur. sed solus in his qui bene
quare h[abe]ant huius hoc gratia alteri v. no. l. maiores illi. minores isti nullus post aguri licito iam n. ille
respondet sic murmurantibus matthei 20. an no licet mihi de meo facere an oculus tuus nequa
d ego bonus sum unde d. aug. lib. libero ge[neratio] cap. 6. sic dicit in uno benignissimo in alio
altero in nullo in carni iniustus loquit. n. de scribis pecatis ornati infidis quos ego iuste damnare po
terat. unde si aliquibus benignissime misericordia praestat no idco iniustus d in aliis si v. sermo d angelis bene
dicendo d. qd vobis fiat misericordia gratis ego breuiter ingrata qd si aliqui no fecerunt in uerit. damnati sunt
sibi imputant. qa eis deus dedit auxilia munera ut possent facere possint si nollent. qd si aliquibus ex abundan
tiori munere dedit etiam speciale bonum gratiae et constantiae ingrata no idco iniustus fuit in aliis quibus
eis dedit ut ipsi possent si nollent.

2° Specialiter ex ad illatio prima arg. qd ut supra notatum. si quod simpliciter difficultatem.
illa no minuerit sed potius augeret ut illud secundum. teste d. aug. in enchiridione cap. 29 diuinae
in eterna beatitudine manifestum nobis erit; tunc apud quos dam no facte sunt uirtutes quae si factae fuissent
illi essent penitam de facte sunt apud illos qui no erunt credituri quibus uerbis deus indicat 1.m
d qd expressa futurorum sub. dit. no minuit difficultatem illa electionis de iacob, 2.m d qd simi
li nulla alia ratione post exposita ma. 20. aut 30. dicio sed tota litera exponenda diuina iustitia cuius soul
citudo rectam in patria ut dicimus. ex quo pt. ad 1.m qd no d tota diuina equitate, nobis de inde
pendens diuina operatio meritorum sed magis ex alta diuina gratia est aliquo m. ex aquis bus
praeiis no est diuina gratuita

Ad 2.m ex. qd primo dicitur efficax no derogat illis testimonis quae ab oribus intelligunt de uolunt. dei
antecedenti et ordinata quae tamen non idco irrisoria et liberum quod sibi nobis deus dia auxilia sufi
cientia ita ut exposita sua nullis salutem motum uidi qd nos protexit. Ad 2.m ex. qd potius ma
gnitudo magis excitat amorem dei quia facta tanta sed speciales dei curam erga praedestinatos
diuina in dependentes ab illorum futurorum operibus qua re excitabatur ad amorem dei dicimus salutem ma
gis quamuis iuuit me dicimus magis adorat quam cuius obtinet bonus diuinus secundum ex dei
mia ex qua fluxit sua firmitatem de no ex uiis operibus ut praeiis.

Ad 4. ex qd praescia dei de qua fit sermo in duobus primo testis et praescia ap babet qua
praesupponit l. inducit doctrinam ecclesiae cui unde d. aug. respondens eidem obtinet li. debeno pos
sunt ie. ap. 18 dicit qd ego non scribuit qd. apud aliquos uerbi dei tractatores legitimi dei
praescium et apud ecclesiam eandem fortiter bene intelligere id qd. gebat ex illis uerbis apti non
repulit deus plebem suam quam praescivit explicans idest quam praedestinavit i. Ad 3.m respondeo ex glo
sa ordinaria intelligen illa uerba de certitudine quae ad nos non bene quarentes plenarentes certificamur
de illa nra certitudine quae dicitur certitudinem quae certificamur aliqui ut exponitur
glosa inter liniarij. certa uestra uocabuli fruitarij. i. ostendatis uos certo uocatos adeo de electos. i.

Deprædestoe:

Ad testum adultū ex d. aug. Tx qđ loquit ibi deprædestoe sumpta p ultimo effectu qui ē glorificatio ipse n. porhepomit in execut. præsciam meritorū. Ad testum d. the Tx. qđ loquit de præscia futurorū nō qui ds. ab æterno vt intendit arguens sed ab vltimo vel aliquo. intendit n. qđ prædestinauit ordine rōis præsciam futuri peccati criminis

Ad 5 distinguit ma. loquendo de decreto eterno qđ sit vocem executiuā sub nō vt dedecorū qđ sit vocem intentiuā dicit eodem sensu vera sunt: dicta bona Ad 1. ma. inferius negato Tx. qđ efficacia mediorū nō dependeat ex nra. voluntate sed ex auxilio qđ efficiunt ex efficaci voluntate dei qui dicit impletiue. Ad 2m negat ma: probatū dicit qđ si intrinsece dicat decretū eternum fuisse pre dicatū euangelium deum in tempus exiui sui decreti ordinati maiora auxilia illis quibus dedit et exiui illius decreti ordinati prænouisset deus non defuisse illud futurum ordinatū nec qđ efficerimus salutem nostrā ex suppositione ad nram innatā fragilitatem redundet ē. testante apto qđ n. sic qđ nos qđ bonos usus ut præcognitus sub ordine nō sit ordinio ut deus de pdicit fieri vocem prædestinationis n. d. aug. loquitur de cyrij et Adonijs sed nullius ipsi fuit qđ potuerunt credere ea prædestinationi erant. nec illi facilitatibus bene faciebat qđ potuerunt credere si prædestinati erant testa ibi adulta nil obstant. qđ d. aug. ibidem dicit illud verbum rapturi ē dec. dicta ed 2m peccatum finium vitæ nō 2m persecutionem ea prosecutus deus qđ futurum erat. nō qđ futurum nō erat ubi apte deus deus independenter ab eorum suis prædestinationibus quilibet futurum ordinatum scit. Ad aliud testum Tx qđ bene ita fuit qđ ex nostris peccatis sumpsit deus occasionem maioris mei exigua nō fuit infirmitatis peccatum nō sumentes occasionem maioris mei sine peccato ade delicto fuit incarnatus verbum illud aut qđ infert ordinat ex eo deo et beata virgine vino reiicimus et qđ d. aug. lib. de prædestinatione sanctorum. cap. 19 vino refutat dicentes prædestinem deum præscisse aliquas præsciam futurorum operum et ideo oportuisse beatam dicendum et dilectam virginem dicta n. fuit in matrem dei et ad excellentissimam gratiam dignitatem independenter a scia media

1625. Dubium 4m an merita dei sint causa nri prædestinationis

Pro resolutione huius dubii recolendum sunt in memoria quæ diximus art. 1. dubio 3. qđ quamvis deus nō intingat aut velit primo vnum obtinere quam alterum sed omnia simplici actu voluntatis illius simul ab æterno intingat et velit qđ tamen vnum intingit vnum eligimus p nos accipere distinguendum sunt diuersa instantia designationis in quibus exponit obtinere primo intingere aut velle vnum quam alterum, dicit ista instantia rōis in præsenti disputationis varie explicantes ab aliis iuxta varias sententias breuiter illas quas explicauimus ex d. tho sit oportet illa distinguere ut in 1o signo rōis cognat deus per suam simplicem intingentiam creaturas potius in 2. vo ex eis potibus decernit qđ fuerit

ad Assessiones seu Comitatus ipsius Urbis ac Orbis Vicariis, Vrbanis, Spiritualibus, ac Temporalibus quibuscumque, etiam ad illos specialem & individuam de Iurisdictione, seu alias quomodolibet concernentibus, etiam Iuramento

De predestinatione

ad exemplo v. ga merita unius sancti petant ea ea prime vocationis aliorum et aliarum sequentium
non tn petunt ea ea primi illius ad quem vocati ut dicunt sequentes. 3° notan d aliquos tho
missos idoneos negare 2am mam ga d. thas inconvt. dicit ga meritis quantu ad actionem dei non potest in vari
pluribus sanctorum nō in illis de ga aliquis predestinatus adhuc potest ga illam dilectionem ea d. meritis xi Jesu
Conformes ga istis d. thas in arti dicit ad tertium sic ita instante merito xpi dicunt merita ea ea divina
predestinatio expecte alios predestinandos non in 2° ut antiqui posuit d explicata asserit solute ad oppo
tertium unum. Alterum excepto ea expresta Conta d. thas supra illa verba aperti elegit nos in ipso ante
sic dicit benedixit nos nō ex nris meritis sed ex gra xi Sicut elegit nos ex mera p dilectionem preparandos
et predestinandos nos in ipso et etiam expresse Scotus d. arti. Lec. 6. predilexit sanctos cap. 18 dicit inter alios
tertium expresse defendit vicissim in solutione 3i gra xi q. 1. dubio 3°. de pr. i.° ex loco ad tertium ad ipsa
sicut benedixit nos etc. ga potissima benedictio d elegere nos agnoscit p dilectionem sua benedictio 1.a subdit
dictum aliarum ea ex meritis xi dni habuit deus illud expositum circa predestinatos ex quo probat ppositum
et prius illorum assistit cum istud expositum stat intentio efficax dei p diligendi illos invitos eternam. Sequitur ad
merita xi sint ea huius intentionis assistentia predestinatis ges illa trahit ad certum et firmum deducta media
2° per merita xi fuerunt alia pcessiva ante decretum efficax p diligendi aliquos in vita eternam et ponere
ordinatorem ad certum sicut dicunt cum Scotus d. thas hoc ex predestinatio alio post prescitum peccati originalis
sicut dicunt cum Scoto ex predestinatio ante simpl prescitum. dicunt et secundo ex primum predestinationem
ante predestinationem pluribus presupponere predestinatum post de prescitum meritorum eius sic a tertio per. ga sine
vita xi pcessiva fuerit alia ante alium electionis efficacis aliorum nulla et no quare nō fuerint ea
motiva divina ex voluntatis ad alios eligendos et distinguendos in xo Cum hoc sit dicat indigitatem xi deficiat
fuerit predestinatus ut caput ceteri aliorum influxum in illos p sua merita. Ultimo p 1° xi predestinatus
redemptor p xum eligere potuit propter merita illius precisa ga expecte tertii meritis xi
sint ea divina electionis ges tradit ad electos sic ex dictis dicendum per. ga expecte tertii voluntatis assignari
post ea 1° no. divine voluntatis ut dicit d. thas supra q. 19 art. 6. nec tamen meritis expositum conveniens ali
cuius et momento ga in 2° loco loquitur d. thas de actu divine voluntatis quatenus actus et nō datis eam aut terminum illius cui sit ipse met deus nō aut loquitur de actu divine voluntatis
expecte xi. ga hoc 2° datis eam divini alicui nō aliud d. quia deus vellet unum tertium propter alium ingressu solute
bonitatis dependentia vnius tertii ab alio nō aut dependentia divina alicui 2um se ab aliquo tertio circa ga
aut i.° loco tertium demeritis aliorum sanctorum tertium ostendimus nō ea eadem ratione ad p. de meritis xi.

Maior aut difficultas d an merita xi nō tertii sint ea dilectionis electionis efficax et absolute predestinationis
eorum tertii electionis preparatione ges d electio istorum sit ex aliis rebus. Dubitandi saltem ex pte allegatis verbis arti
elegit nos in ipso ante mundi constitutionem nomine in electionis prede stinationis habitu divino preparatione istorum prae aliis
aliis dilexisset predilectionis propter merita xi nō ex elegisse eos intuitu illorum meritorum. Et pro ea pte
et 1.a no. demonstrandi ga ibidem sequentes. ad tertium misterium predestinationis redemptionis est tanquam in primum eam dilectionem
in humanam xi voluntatem nō aut in divinam ad videtur in meritum ex humanam xi voluntatem. Sed tertium ut videtur
ut divina voluntas tanquam ens regula ad quam dirigendo operandum ex. iuxta illud: qui placita sunt ei facio semper
meum aut etc. ad in negotio mei pium humana xi voluntatem est prima radix nec regulatrix deum rebus
divina voluntatis imposita est sacra scriptura tanquam in primum et certissimum dominum inde voluntatem eius
et fundatum. at ad alia dicendum primum dei efficax nō videtur presupponere ges d electio istorum pro aliis

De predest.

Et vanus is nō iustus elegisset sed ego elegi vos de mundo nullis horum meritis vestris cū essem electus nec vos
vobis 2ª p. xv°. ga hec ē expressa sententia d. aug. loco supra allato vbi dicit Apostolus Deus
cū primā gratiam tradidit dijudicio predestinationis docet nos ex quo colligitur q̄ quicunq̄ ista meritoria
ut hec et pleniora dei respicit hoc nō post cū ea predestinet illorum. Sed ostendi p̄ Romanos et plenius dei scripturas
predestinare meritis eis Deum nō aut meritis alicuius puri hūj cū sit. radix de origo omnium meritorum
meritorū Gregorius docent dicti sancti patris presertim d. gregorius lib. 1°. dialogi cap. 8. et d. isidorus lib.
2° de eccl. gentis cap. ultimo vbi dicit omnia scripturarum diuinarum electionis gratuite nos dei ideo q̄ illam
essemus. 2ª. de nō iustificat quamlibet q̄ q̄ statuit deus nullam potuisse vere nō fieri. Studiatorum collatum
electionis gratuite liberum arbitrii studio relaxatur. cui in splendide redemptionis dei ita sit predestinatos
predestinatione ponderanda hunc 1m. ga ista definitio q̄ studium omnium gratie. 1. gratia est effectus predestinationis sive electionis
eius q̄ quo orator. 2m. q̄ libera hanc mater q̄ s. scripture efficax diuine redemptionis nec studium omnium gratie. ecce
q̄ tantum d. tollit nec liberum nec arbitrii usum relaxat ga ita scripturam d. id q̄ quo orator nempe ut sit
dependentia absque nec ab usu nec libertatis unde ille effectus licet nō potuit tollit autem sibi meritis q̄ alia
immutabilitatis q̄ omnia ad electos efficaciam dei in intrinsecis et spiritu manet liberum existimans q̄ dicam
ac eam existens mutabile respicibile s. rerum arbitrio.

Deinde vos 2ª. ga aut alienus sit effectus predestinationis effectus efficax adeo existens efficax salutis certus illi ex gratia
ipsa educat ad finem salutem salutem remote scripturarum in corde suos ipsi qui moriuntur adeo ad eternam in
gaudi ipsum in celo et terra alterius. ga hec diuina motio qua illum movet. gratie existens efficax mentem
de salvandi illum q̄ quo ille orat descripta talis ordo adducit ad illius salutem q̄ de effectus predestinationis q̄ quo ille
orat v. g. ore p. stephani q̄ ipsum lapidentibus. fuit ex intentione dei efficax mentem Saulem de salvandi illum ex
ipsa effectus ad finem efficax q̄ fuit effectus predestinationis Saulis sicut alius, in quantum erat quoq̄ meritorius fuerit effectus
predestinationis ipsius mortis stephani

Ad fundamentum oratis in arte q̄ regendo ars. ga etiam ordo unius q̄ alio ut m. dicebamus sunt effectus predestinationis
illius q̄ quo sciunt ad salutem q̄ q̄ sancti patres nostre gratie primo no actus quos dicunt ex primo.
effectus predestinationis nō s. lum. intelligunt vocatum in corde nostro gratie ingresso predestinationis. Sed actus q̄ extra alia prima
extra. ore diuy sui suppositi q̄ requirant ad illum effectum ut exterius predicatorem ligna dei nutus in
tro quē numerari etiam debet vero. ad quē diuy motus. dicunt suos ordinis de salutis eius cui predicandi et
euangelium. quare d. fulgentius lib. 1°. ad morum cap. ii hanc gratiam annumerat inter initia vocationis
Ad corpus supra gratis negat ita disparitas d. ga merita sed sunt ea. intentionis efficacis dei q̄ diuendi nos ad eam
ante prolata nra merita dependent etiam ad alterius ordinis quando ta ordinis effectum nre predestinationis q̄ tenent
.n. de ordine gre universis tanquam dispositis gratia ad ipsam sub le gute extra aut ordinis effectum nre predestinationis
q̄ tenet ad ordinem gre adoptive

Actus Sextus. An predestinatio dei sit certa

Certitudo d. predestinationis dei certa de infallibiliter sequitur suum effectum nec ex imponit necessitatem ut effectus eius ex
quibus futuriat ro d. ga nō via qua q̄ providentia dei inuniuntur nec. sunt. Sed quod d. sing. ostendi. cum
niunt. 2m. editionis eorum 2ª. vide quas de talis effectus divina providentia preparavit

Actus Septimus an numerus predestinatorum sit certus

prima xv°. numerus predestinatorum d. certus nō absolute scitur de eius matre. 2ª. v°. numerus

predict. rerum nr. solu. d certa q modu cognitiu. sed actia priatis predictis: numeru aut rep bonu vel d certa q modu priatis predictis. 3a. ñ. solu. dr. cognitu numeru predictorum

Dubium primum d an predicto sit certa nr. solu certitudine presciæ

1625

sed certitudine certitudinis & aliarum mediorum.

Pro qua d. nostra. qd licet sit de fide tenendu. predictorem ee certa & infallibilem tm circa rem & modu huius certitudinis varias sint opiniones Doctor. q quarum declarat. brevitas fundat d doctrina d. tho q. 6. de verit. art. 3. & in 1. Sententiarum ad cardinalem. dist. 40. q. 1. art. 3. ubi duplicat distinguit certitudinem aliam scitiu cognitiu aliam aut ordinis eam ad effectum. certitudo cognitiu dicitur quat. intellectus adrem certitudo aut ordinis eam ad effectum dicitur in ui efficacia ipsius eam ad effectum habet dispositio nr impediatur. sed re ipsa ponat effectu presupposito tali ei; quo supposito sententia tituli d. an predicto dei solu sit certa infallibiliu virtute mediorum. qua pre ordinat deus qa illi presupposito ex eorum efficacia infallibiliter certo ponit effectu. quamuis actus d. liberi arbitrii ei ab ipsum ad actu illi mediu ponit ab deo nr. effectu. deficere nr. quiete nunq. nr. incipiat. certo sed solu sequenti

Prima sententia asserit predictorem dei solu ee certa certitudine cognitiu seu presciæ futuri eventus nr aut ei certitudine ordinis & aliarum mediorum ita reformat aliqui ex d. bonaventura in 1. Sententiarum dist. 40. q. 2. ad. 1. m sed longe aliter scripsit d. bonaventura ut intuenti patebit atq; adeo predicta sententia cuius auctor ibi refert. & recitatur ad. 5ta. in pris articulis dicad. aug. lib. de anima & eius cap. 14 quod tantum ibi tenuerunt philosophi ut expresse refert ipse d. aug. libr. de predestinat. sanct. cap. 10. ñ. sed ipse ibi post hanc sententia 1. ex illo 2. ad timotheum cap. 2. firmu fundamentu dei stat. habet signaculu hoc habet dñs qui sunt eius & stabit habituris in magna aut domo nr solu sunt vasa aurea & argentea sed & lignea & fictilia quedam quidem in honorem quedam v. in contumeliam. si quis ergo emundauerit se erit vas in honorem & utile & quibus rubis dicuntur rom. qa in primis totu creaturarum divinu predictis quod numq. signaculi deus posuit ei in diuturnitate & scia qua nouit dñs qui sunt eius. & certa qa in posse cuius aug. & dulci & suauis posuit ei. ei uas in honore aut in contumelia qd & ei predictum seu rep bus & certa de causa apti ex usu nr liberi arbitrii pendet qd aliqui sit predictis aut rep bus & certo certitudine divinu predictis solu existere post in presciæ futuri boni usus nr aut impreparati & auxiliorum gre preuenientis

Arg. 2°. qd auxilia gre preuenientis efficacia. i. inefficacia sint. ad salute. pendent ex libero arbitrio nr. & arbitrio ergo ui preparatis auxiliorum preuenientis gre si celebramus presciam futuri boni usus nr erit certa & infallibilis. alicuius predicti. pr. ans. no liberu arbitriu ee potest a certo quibus aug. auxiliis preuenientis gre & qd illa efficacia aut inefficacia sint ex libero nr arbitrii cooperat. dependet sicut ibi nihil impedienti hoc qui hoc usus auxiliis posse nr cooperari.

Pro tenta d. diuus scriptorum sit medium assentiu predictorem nr solu ee certa certitudine cognitiu. seu presciæ futuri eventus. sed certa certitudine ordinis & aliarum mediorum nr qui dr 2m. q. sed gen auctorum. de qui scripsit illa. & pene ee tm. s. loco & hab illis circumstantiis sub quibus accidentur ad suum effectum & scia media preco nouit liberu arbitriu pne & complectur. ñ. fundamentu huius sent. d. qa si certitudo divinu predictis antica die diuus usus nr libertatis illud destruit

Pro solut huius dubii sit 1°. ñ. predictor nr solu ee certa certitudine presciæ & certitudine cognitiu qa. 5. gre dia qu deus preparat effectiu efficaciter quamuis absoluta & absolute illorum. ut dicit expresse d. tho hic art. 5. & 8. in septimo dicit numerum predictorum certu d deo nr solu rei cognitiu & certitudine & certitudine ordinis & aliarum mediorum. 2°. ñ. sed certitudine ordinis & aliarum mediorum. ubi dicit d. tho q. 6. de verit. art. 3. ubi sententia expositi grauis confusa nostr dicit qd preter certitudine presciæ & predictor certitudine

ordinij mediorum gre quos preparauit deus electis.

Scientia 3ª. qui dicunt ad prefatã priorem controuersiã pertinere scientiã de futuris conditionatis ordinij de aliarum mediorum dependentiarum a scia media de quib⁹ antecedenter ad eorum actum libertatis ipsa libertas arbitrio creati futuros sub tali cõditione in tali ordine rerum respectiue habet. adhuc medijs eis tantis controuersiis nõ aut controuersiarum ordinij de aliarum mediorum de qua sola in verbis dictorum assertis precedenti 2ª. reputatur. Vtr 2º. colligitur clare ex dictis supra adductis D. qua non illicentia quos iudicium disputat nõ affirmabant. prefatorum futurorum absolutorum conditionatorum predictorum scientiam futurorum aliorum rerum futurorum hominum arbitrio ex suppositione gd tali tpe predicandi euangelium deum in illorum cordibus infusurum. gd tunc prouocaturi quidem deus qui futuri essent boni et saluandi nõ aut facturi illos bonos et excitaturos gratia infusurum. gd predictis solus sic gratitudinem prefatam nõ aut ordinij de aliarum mediorum.

2ª. qa iuxta istorum sententiam gd credo mediorum scientiam pendat ex scia media qua preagnouit deus istos cum minoribus sibi auxilijs esse saluandos. illos 2º. cum maioribus nõ esse saluandos qui mediis preparatis alios in istorum sententia nõ aliqua conditionata electionis scia. dictos gratis sic conditionata electionis pro. scia conditionata electionis ut dicta sententia prefatam fundatur in aliqua virtute eius. sed iuxta istos sententiam nulla virtute sed immediis preparatis predictos. quorum sit equalis. imo et aliquos maiori in mediis preparatis reprobos qui in mediis preparatis predictos. nõ aliqua conditionata electionis distincta ab ipsa gratia. 3º. assumpta distincta iuxta istorum sententiam prefatam ex se independente a scia conditionata nõ potest certo et infallibiliter mouere liberum arbitrium creatum ad actum liberum sibi soli ut pot. quia subest illi scie mediorum et preparatio mediorum ipsa sit pdicta assumpta. Sed soli sic conditionate gratie futuri eventus nõ aut conditionati electionis. pot. sic ga conditionata electionis de futuris dicta ipsa distincta assumpta ex intra aliqua virtute mediorum que ipsos preparauit. Vltimo pr. qa studentes dei de media preparata ipsos fuerunt conditionate electionis cum respectu horum liberorum arbitrorum ipsos saluandos in illo electionis fuerunt efficaciter. eam respectu illius decreti gd nostro sensu tpe futuros ordinem electionis pendent antecedenter illo dei decreto dicto preparati ipsos unde sub nulla dicta tpe futuros nisi dependentes ab ali ea decreto predicto dei antecedenti scilicet illo absolutorum nõ aut ordinem scia dictorum antecedentem predictorum de quo latius dubitatur quando.

3ª 3º. conditionata electionis quod dicimus proximo predicto nõ destruit scia efficaci dicti nostri dicentis sed dicta efficaci dicta intra virtute mediorum gre que preparauit deus electis: sicut 2ª. dicimus aliquos qui faciunt efficacia diuini decreti ad independentia a scia media diuisa tria in mediis gre preparatis ab eo electis necnon in auxilijs preuenientis gre nõ ad aliquod specialiorem eorum aut virtutem ducentes fit in mediis preparatis ipsis. unde illa nõ fiat efficacia ex intra aliqua virtute sed premisse ex sapientia et respectu ad decretum efficax dei: sic doctrina nõ donat nõ doctrina d. tre ad. aug. ga in suis disputationibus pelagianos ex professo intendit ostendere aliquod intrum gratiam auxiliantem dari adhuc electis quem nõ dabat reprobis in deut lib. de gra xti cap. 2º. ubi impugnat pelagium ga in his qui sustinent deo vocanti nõ ponit aliquod speciale subsidium fortem virtutis spiritus sancti electis. de gra de libro arbitrio cap. 17 distinguit auxilium efficax ab inefficaci penes potiorem dominorem cedit eum quod alibi apellat victoriam delectationem electis. de spiritu sancto cap. 5º dicit gd deus dicit nouum ab altero ipse gd aliqd donat istis gd nõ donat illis de cap. 6º dicit gd ex multis qui audiunt euangelium aliis preparatio voluntas adhuc aliis nõ. sed preparatio voluntatis aliquid in eorum donum deus confert istis eam illis &c. 2º sic dicunt dei nõ esse aliquos specialiores donum pre omnes reuentis in electis potius quod in reprobis &c nõ compulsiue adiuuantes. nec fortius maiores uires ad resistendum diabolo de uenter ex se ipsis eorum adhuc auxiliatis ne posita sit victoria quod de omnibus negatur &c. sicut quod eadem mea gra auxiliante fit distincta decretum efficax proxime ordinem ad decretum electionis ex se ipsis sed adhuc

Deprudsoe

Dormente gratia dei ipso regnat regnauit victoria ⁊ c. ⁊ este regnij ⁊ aliqd intrum prebeat maiorem vim ad resistendum diabolo ⁊ denominatio rois ex ea ⁊ habitudine ad diuina ⁊ cum ⁊ ⁊ similia gra me uenitus quarum ad intrum existit ⁊ maior ⁊ 2ª. Exquisibus ⁊ prijs innatij reportat illa victoria ⁊ spiritu deus rex magis adiuuat victoria ⁊ pbitat ⁊ maiore vim gratie victo ⁊ ⁊ 3º. Illud deuotus dei quo ⁊ statuit statuit gd petuy credit ⁊ practicat ⁊ spiritu amor dei concludentia dei erga patrem potius quo erga proximum. quod ⁊ prohibit infidelis aut impenitentes maiore ⁊ aliqd reale intrum cat impetro spiritus pr. ⁊ ⁊ aut deus D. thay. i. 2ª. q. 100 art. 8º. amor dei aliqd reale ponit in creatura amata unde ⁊ illa gra ⁊ uenitus ⁊ gratia nit ex spiritualiori beneuolentia creatoris dei aliqd reale intrum ⁊ gd nō ⁊ gra ⁊ uenitus. quicunq ⁊ uenit ex illo spiritualiori amore ⁊ dei. Vltimo. ga alias executio diminuatio nō esset substractio alicuius spiritualij tuendi ⁊ sagitte caritatis cuius opposita dicit D. thay i. 2ª. q. 79 art. 2º. sequela pr. ga executio diminutio ⁊ substractio spiritualiori auxilij ergo spiritualis auxilius nō ⁊ ⁊ in aliqua maiori illuminatio ⁊ intellectus dignitone cordij ⁊ ⁊ ⁊ ex omnibus este in quibus dicunt alia auxilia spiritualiora promouentij ⁊ pertinent ad ⁊ ⁊ ⁊

nō eligat media efficax ad aliquē finē. s. efficax nisi ex intentē efficax talis sīm importū ut supra dictū ē. ar. 2. inde ē qđ si imperator duxit media efficacia ad suum finē qđ possit operari. s. pueniat qđ illa efficacia in tendit illā actū sibi. s. pueniet imperatē similiter illū actū illū exequit ipse vult. cm efficaciē: in presenti aut maiorē claritatē grā dicta predistinatōnis sūpta ex cuius duratione quo importū accipit talē actū talis ge finendo apto subit nra disputatio

Sit aut vadl qđ sit sūtam dupliciter. i. qđ talis predistinatio dei sit dare libertatē nrām qđ illa possit velle nra nō possit nō velle nō velle aliter posse falli dicimus ex auctoritē. S. gregorii nisseni lib. 7. dispūtā cap. 1. de lib. 3. cap. 4. de trinitate lib. de diuinis dogmatis cap. de prescientia ubi aliter inquit ex malitia ex prescientia dei nō ēt nō. qđ si dicas simpliciter istorum verborum ēt nō ēt ex prescientia infert per duratē velle nrām sine aduersū ex modo nate nō. Sed predistinatio qua nō sumitur nrām aliquē librorū sed ordine causarū antecedens illā ex prescientia inferē predistinatū velle velle nrām sine aduersū ex modo nate qđ inde ex. qđ talis predistinatus separatē ab aliquo nrām ut privum illius & sic detrahit actū imparti nō tamē intelligit detractio in operari sed etiā in prio operij ita efficax ut trahat secū cam 2am ita ht dignit. citata cap. 2.

Pro resolut huius dubii sē 1. 2. duo dunto absolute efficax seu voluntas predistinat aliquē nrōz imparti concludunt ad demonstrandū libertatē nrā voluntas antecedens nrām cātiatē ac aut independentē sine actali detrahē libertatē nrā voluntas etiā ut procognita ex suum medio. nō. Duo posita sequit primum 2. 1. qđ duo dicunt efficax seu voluntas predistinat aliquē nrōz imparti que ex. 1. ex illo ad epistolā 2. ipsius n. salutat homines creati in sui ipsius imperiū duo bona que proposuit nobis deus ut in illis conbulemus ubi vita bona quam dicunt adeo preparata. i. predistinata ut explicat ibi d. atanasius dicens scimus autē sua bona opera posse nisi deus que distorū nō potuerunt nec poterunt quidā pagani. sanguē diuinitus sint predistinata id qđ ipse multū urga nos quidentia dei ad epistolā 1. cū dicit qui ignorat dicā 2m. scitis voluntatē sua sine 2m. dicentē libertatē efficax seu voluntas ut. n. ibi dicit d. chy indeu nō reperitur scitis 2m. qđ importat inquisitionē de dispositione predicta sed quantū ad contribuendū desiderantis sunt.

2. ex sanctis patribus Joh. Damascenus lib. de diuinis nominibus cap. 5. tanū 2m. amplectitur sui verbis exemplari aut dicimus ēt in deo rōz subsistentias distinctarū existentes quas theologia proprie vocat de diuinas de bona voluntē existentiā predistinatiuas de scitatas 2m. quas substantiales ēt dia proprietates deduxit d. aug. lib. de predestinatōe sanct. cap. 17 ubi dicit electi sunt ante mundi constitutionē ex predestinatōe quā deus ha futura facta prescivit electi sunt aut de mundo ex vocatē quā deus ēt qđ predestinavit ipsos ut ubi expresse docet futura facta sua. i. bona opera nra deus ab eterno predistinat & predestinat ad glā. secundū Lc. de gra cap. 13 dicit cui voluntati salutē fuere nullā humanā resistē posse nō ēt ita qđ electi tandē voluntati ea que in celo dia quicquid voluit fecit & que futura sunt fecit humanā voluntatē nō posse resistere quia minus faciat qđ vult sed voluntas dei cui resistī nō pōt. absoluta & efficax qđ dicit nate dispositi voluntati resistī tandē; hac v. voluntē ingrit d. aug. fecit deus que futura sunt. ac ex inde ab eterno deus ipsa futura antecedenter cā qđ etiā ab eterno futura: sunt futura. dd. ex per. lib. 2. de vocat. gentiū cap. 84 d. pelagius cap. 12 lib. 1. ad marcē. d. anselmus lib. de concordia predistinatōis & liberi arbitrii ubi dicit qđ deus vult nō pōt nō ēt cū vult posse voluntatem nulla cogi necessitate de vult efficax legis voluntatem sine merite voluntatem ēt liberā acti qđ vult. ubi declarat deus predistinat voluntatē absoluta nrām voluntatem liberā dei ex hoc nō ledi eius libertatē qua etiā predistinat qđ liberē fiat.

Fardien ex. sed sui pars qđ aliqs ignorans. qđ sentis quo aliquis sentiē deo uocanti ecē aliqua repugnantia dicit si quidem nō fuisse imparti ab illo predistinatus sicut & alsturdus ex. ex legem

Fecundus [illegible]

Thursday.

[illegible] quibus [illegible] [illegible] [illegible]

1626.

Dubitatur 2° an in missa sit vere & proprie sacrificium

In hoc dubio hereticj calumniant. & contra nomen Missæ & contra sacrificium qđ in illa offert: Lutherani impugnant. affirmant. nomen missæ deductum fuisse a voce hebraica Magnificat: quæ fuit Jeroboli 12 deus aut machumin colunt in loco suo. quæ omnia de anti christo dicta sunt. ex quibus lutherani inferunt missam. eo robore. Sanctorum antiqui romani i. papæ: papam n. vocant antichristum: & lutherani consurrexit remitius. 2ª p. cœnominij in concilio tridentino. tom 2° cap. 1° ubi habet nomen illud machumin nil turbare & eo nomine missæ: sed potius eo ipso & lutheranos & hereticos ipsos eiiciendos esse. ubi supra 221 cap. 1°: qđ v°. in missa nō reperiatur nomen & primus sacrificium docuit hereticus hujus ævi quorum principes alter quantus ad hoc fuit ubi calph. ut loco ubi supra Kubalbertus tom 2° de sacrij cap. 3 i. 32. quem secutus & lutherus lib. de abrogenda missa privata ubi multos & fidei blasphemias contra missæ & rei sacrificium: illum etiam reprehendunt philippus melanthon. remitius. brentius. calvinus. & alij: videatur etiam castro lib. de primo adventu christi & de missa hæresij 2ª.

Ad ex quibus dubij supponendum est: missæ eo nomen latinum nō hebraum & græcum: ita enim author relatus supra: derivatur aut hoc nomen a. mittendo ut multi vadunt. ita ut idem sit missa qđ dimissa & latine dicta senatus mittere & dimittere in qua acceptione idem & dicunt ite missa est: ac dicere ite quia dimissus est. Solebant aut olim catechumeni dimitti ante oblationem & offertorium dicta illa pars officii in qua dimittebantur. ab offertorio aut usq ad finem ingressu dicunt celebrant. baptizati dicebantur missa fideles: ita Durand. lect. 3ª. & omnes dubio 3°. qđ nomen est: Licet contradicat Durand. 7° dicit verbum missa dici amisit: justa qđ idem & dicere ite missa est: ac qđ dicere ite qđ jam oblatio fiat sacrificium ad deum missa est & ante missa in solutis ac quantus ad substantiam sacrificii. Cetera quantus ad cætera & quibusdam parum aut nomine institutis ab apostolis: postea v° pontificum institutum alia &

Fuerost.

xtiana q̃ p̃fectissima & ꝯ initia debet & uoꝝ de p̃cio [illegible] ꝓ. 2°. q̃ culey p̃ sacri
ficiu[illegible] ꝯ debet desipere in cta xinlege [illegible] ingruo fidely ꝑticipue fidles extraneis scor
in uelandis deum no[illegible] cultu ꝓfectionis sed idolatrie exterioris: ꝑ ꝙ uenit q̃ misero-he ꝙ ab. apud
hereticos apud q̃s defuit culey diuini. & sacrificiu ueterum q̃ deo no ꝯ negandu ꝺ̃ia q̃ uncti barba
re cognouerunt: [illegible] ꝑ ꝙ ex eoꝝ errore seqũtis ritum ꝑ q̃ueꝝ q̃ q̃ q̃ueratu fuisse q̃ cta mane
at sine p̃cipue cultu dei & magy barbara q̃ ꝺ̃ꝯ natoꝝ

2ª ꝙ sit. ꝺ̃ꝯ in nocte cene dum in sacrauit eucharistiam & singulis Apostlis ueru[illegible] sacrificiu ꝯ in mysa
ꝯ sumpt. eucharistia & panis Apostoꝝ uerum sacrificiu: ꝙ ꝺ̃ꝯ nu ab hereticis negari ꝑ. ꝺ̃ꝯ late
bat Tonitru ubi supra dub. 2°. & stat i°. q̃ ꝺ̃ꝯ dixit sacerdos in eternu 2m ordine melchisedech ut
fuit in psalmo ꝺ̃ꝯ: sed no ꝑ dixit sacerdos 2m ordine melchisedech. nisi q̃ Apostlis simile sacrificiu
ex solitis panis & uini fiat melchisedech Apostlis panis & uinu. ꝯ ꝺ̃ꝯ in una dum ꝺ̃ꝯ sacrauit panem
& uinu ꝺ̃ Apostlis uerum sacrificiu 2m ordine melchisedech:. 2°. stat ꝺ̃ꝯ ex d. Leone papa qui illud
elegantr dixit Serm. 7 de passione ibi hostia in hostias transiit. quo in loco dixit ꝺ̃ꝯ in scholastrem
agni paschalis q̃d fuit corporis & sanguinis. I. xꝝ filꝫ ꝺ̃ꝯ uini & panis fuisse uera hostia &
sacrificiu: hostiam q̃ agni paschalis consumptam fuisse in hostiam corporis & sanguinis xꝝ oblata in
nocte cene: ꝺ̃ꝯ dixit Cipriano Lib. 2°. epla 3ª. & nisi uo. homilia 1ª. de nativitate d̃ni: stat 3°. idem
ꝺ̃ꝯ ex uilio tribunt. Sept. 22 cap. 1°. ubi illud expresse dixit affirmans ritum in nocte cene Apostlis
Lte in sacrificiu & aptis in christe in sacerdotes: stat 4°. q̃ ibi nepte sunt oꝝ ꝺ̃ꝯ uiri sacrifi
cii: & oratio n. illa de hemptio eucharistie fuit actio religiosa & q̃ fuit aliqd deo oblatu. ad q̃
nandas ꝺ̃ꝯ excellentia & immutatoꝝ sufficientes ad rem sacrificii ut ibi ꝑ. ꝺ̃ꝯ. & ꝺ̃ꝯ in
nocte cene Apostlis ueru[illegible] sacrificiu

3ª ꝙ sit in cta sunt ueri & ꝑpetui sacerdotes sumenti q̃d ab initio illius & finitis ueru[illegible] & ꝑpetui altare
ꝯ ueru[illegible] & ꝑpetui sacrificiu no aliud nisi eucharistie ꝯ illa ꝺ̃ ueru[illegible] & ꝑpetui sacrificiu. hoc argm
adeo ꝺ̃ eadem ut hereticis no ꝑsolint euadere illud nisi superbia diabolica. contemnendo dem sanctorum
patrum auctoritates & ecclesie totius ꝙ subsidium in utrumq̃ ueru[illegible] & ꝑpetui sacerdotes & origines ueru[illegible] & ꝑpetui
altaria. ℣. ℣ st ꝯ Lutero. ubi supra de missa priuata: ꝙ nil curamus de clementi papiste: cta. ℣ cta
patres: patres: nos uerbo dei iudicamus aptos & eam at ꝙ ipsos angelos: cui sup biã ꝙ supra diabolica: fault
n. se Lutero supra aptos: supra totã totã q̃itatem ecclesie: supra ipsos angelos: sed q̃d nos curamus q̃d
in sacriet ipse: ꝙ ipse nõ curat q̃d docuit tota cta & sancti patres. a quo interrogo ut uerbum dei eius tã
tã antia sine ut nec ꝙ ab cta nec a sanctis patribus. ut ꝯ a diabolo & suo cerebro. cui putat magis credendu
quã toti cte & sanctis patribus & aptis ꝯ nu tota cta usq̃ ad ꝙ uenit Lutherus ꝯ instituit ueros sacerdotes cuius
sacrificiu ꝺ̃ offerre ueru[illegible] sacrificiu: ubi tame in maximo errore & tenebris & Lutero ducata ꝺ̃ lux uera omissis
ꝺ̃ aptis & sanctis patribus:

Dico 2° in cta nõ ꝺ̃ aliud sacrificiu ꝑpetuu nisi sacrificiu eucharistie q̃d offert in missa: hanc ꝺ̃ fuit in
ecclia Florent. ubi supra in ꝓhemio Leonis 21. in quo apellat hoc sacrificiu ueru[illegible] & singulare: idem dixit
Isidorus Toletanus 12 cap. 5°. ꝺ̃. Leo papa Serm. 7. de passione Crisostomus psalmo 95. Aug. lib. 10 de ciuit.
cap. 20. de lib. 1° contra aduersarios legis cap. 20: q̃d isti sancti patres affirmant. q̃d sacramenta prioris
in hoc singulare sacrificiu immutata fuisse: q̃d ꝺ̃ fuit in quada collecta ubi dixit: deus qui legalibus hos
tiarum uarietatem sacrificii ꝙ fecisti aduertere. precipua ro huius ꝺ̃ ut dixerat sed qui
sibi hoc sacrificiu ueluit ee in cta que ueluerat ex traditõe ecclie: stat ro aut ꝙmunitas fidelium ex
fecibe huius sacrificii q̃d tenet unitentr. q̃a sacrificia priora & que in figura poterãt. ꝺ̃ in infinite

Hieron.

ad ꝺ̃nm̃ uerꝰ adorare ꝺ̃m sic ꝺ̃ sacrificare [illegible] manifeste dicat. ꝙ ad ꝺ̃m
samaritanꝰ & iudeꝰ uenit [illegible] quo erat ꝺ̃s adorandus. nō erat de loco adorandi 2ª ꝙ ad
ratiō ipse dicat ad eū dicit mulier. quo ꝺ̃s dicit. ego credo mihi ꝙ hora uenit
qñ neq; in hoc monte neq; in hierusalem. ubi adorabunt patrem. Sed uenit hora
& nunc est. qñ ueri adoratores adorabunt patrē in spū & ueritate. Nam & pater tales
adoratores querit qui adorent eum. Spūs est ꝺ̃s. & eos qui adorant eum in spū & ueritate
oportet adorare. Hec ille. Ex quibus uerbis manifeste habetur. ꝙ ꝺ̃s non
ubique sed in loco quodam adorandus. Et ꝙ ad ꝺ̃m ueri adoratores
in spū & ueritate adorare debent. Et ꝙ ad ꝺ̃m in spū & ueritate adorare
est ꝺ̃m adorare ꝑ sacrificium. Et ꝙ ad ꝺ̃m ꝑ sacrificium adorare
non est ꝺ̃m adorare in loco quodam. Et ꝙ ad ꝺ̃m adorare ꝑ sacrificium
& in spū & ueritate adorare est ꝺ̃m adorare ꝑ sacrificium
in loco non determinato

exulentis ℔ ignatur ℔ ypria Sacristii nu ad hoc assu[illegible] sed sunt ad ornatu℔ Ec
caristie ℔ quasi signoy ad ipsa. Sut magistri Sacristii ecca[illegible] fidelibus et mortuis dexulent
ad illos stimulandos ita stilius tribe ℔ 22 cap. 9 quemadmodu in administrone Sacramen
Sacerdoti ad subeun quedam ceremonie deriuy nō p modu Sacri: Sed ad ornatu ipsius Legis de
Sacerdot. dicit.

Ad argum℔ 2 distinguo any sint plures Altary facte aio Sacrificandi negoy: facte ut adora
toy alteri deo exibeat. ℔ ad ornatu℔ Sacristii eccaristie sedis: Nego viam: ad primu℔ Bas im
gis ibi fiant altaria militar ℔ Mala im illos que fit in urbe ante sterilem im steri deo nō
aio Sacrificandi sicut qd primus ordinatus ad Sacrificiu eccaristie qd subsequit ℔ Ad 2am
Obiat. ℔ ceremonie circi paschalis significat Xtum ex mortuis resuscitatu qui tenebras peccatoy
sua morte fugauit: quinque aut grana incensi significant aromata que mulieres attulerunt ad ungen
dum Xtum ut sup̄ motu ibi: diuersi aut fu ceremonia Sacrificiu latori significabē ofes opus pietatis Sacer
ficiu dicit: de hu gratia significant opus pietatis mulieru: ita Vald℔ disput. 221 cap. 3 circa finē ex docum
do lib. 6 de diuinis officijs cap. 80 ℔ Ad 3am Obiat. de Obstat. mentis: illa n. nō fit aio Sacrifician
di deo. Sed aio excitandi deo hominibus Xtum ℔ adorandum ℔ fit ad motu eccaristie: que aut in mu
tatio fiat in Sacrificio mistice verum ob latens dictu in scripturis cū expunctione in qua alibi mistice
Sacrificiu

1626

Dubitatur 3° an Sacrificiu Cruy distinctus sit a sacrificio cene & alteri qd ofertur in missa
presens dubiu ℔ prima sint Suarez. disput. 76. sect. 1° ubi adnes diuersum huius dubii docet pluri
primus ℔ Sacrificiu missa nō differre spē a sacrificio cene distingui in numero diquibus Bas ex dicta
libus Scribus enumerat aut Lex. prima: qa in cena Sblatus ℔ huy mortis in missa aut ofertur immor
tali. 2a. qa in cena huy fuit proxima oportet in missa aut nō ℔ proxime oportet: ofertur n. proxime
Sacerdos qui dicit missa ℔ 3a. dicit. qa Sacrificiu cene fuit infinite meritorius seu de erat infinite
meritoriu nunc aut nō meretur huy p Sacrificiu missa: 4a ℔ qa Sacrificiu cene ex dicit rui significa
significabat Xtum ut moriturus sicut expresse modi significandi significatur ipse actus eius mortuy: Celebrus
Sacrificiu missa tam expresse modi significandi quod ex parte rei significabē significat mortē Xti preterita
quanta dicit ℔ qa sacrificiu cene nō fuit imago alterius Sacrificii in orientis. Sed potius exemplar
Sacrificiu v° missa ℔ imago alterius Sacrificii in orientis. nimirum Sacrificii cene: 6a dicit. expresse
verum sentire. loci quy adorande elevatiy. nō alio loco dicque de altari orata elevatiy in duabus ecclesiis
tur Sacrificiu missa ℔ Sacrificiu cene

Dicit 2° quam Sacrificiu missa ℔ Sacrificiu cene quamvis cū Sacrificio Cruy in re Sblata differre
tn in ritu exhibendi Sacrificandi ℔ qd si pateat abisso auctoris ex ista diuersitate in ritu exhibendi Sacri
ficandi sit sufficiens ratio quam diuersitatem inter Sacrificiu cruenta ℔ incruenta. l. potius
seu dicit sit alicui dentalis ℔ Et qd si Sacrificiu missa offerretur precise ut altare religiosi decenter ad
ornandum ipsum sub motiuo auctoris tales exercitij seu dicit nō ℔ satis dispositiua sic. si offerretur Sacri
ficiu in rebus signi sortibilis deque ℔ alio externo in qua re oppii Sacrificii missa. Sacrificiu cruen
tu ℔ incruentu specie exhibendi distinguatur: Laudo opinionē Segnitur Vald℔ disput. 224 cap. 1°.
& 2°.

2a. sint. ℔ nunc ubi supra q. 33 ar. 1° dispute 3a. in qua dout plures 1m ℔ Sacrificiu cruenta Cruy &

Et in omnibus Eucharistia [illegible] sacrificio vere sine missa in rõe sacrificii nõ distinguit specie discedit ab ea ipsum [illegible] sicut duo in una humana deputata ad impossibile ipsum videtur sentire ad censuram dignũ alt n. se abstinere alterum nesciri primum in confusione originis suarẽ. sicut ingnit ille sicut primus in alterum illius ?. dout 2º hec via sacrificia S. omnis vere & mide singatur deputate ad idem numº sacrificii ?. dout 3º distinguit nihilominus numº rõe frãt. sed matr. sicut diuersa sup sicis ambientes in cadẽ distantia idem corpus nõ distinguitur. frãt in rõe loci etiã numerice distinguunt. in matr ?. dout 4º sacrificium misse ad imaginem speciei sacrificii vere

Et quibẽ expresse res oblate sic idem sacrificium ? de side qa res oblata ? stat ut dicit scilus Brit. lectio 22 cap. 2. idem aut dicto stat. dicit mediate in sacrificio eucharistie in eucharistia unde oblatio scilus idem ille stat stat. dicit eucharistie. in mediate in ara semel sicipso eucharistie. dicitur in eodẽ cap. vera n. cadẽ ?. ? hostia idem numº. ipsum Saurdus ministerio qui sicipsum in cruce obtulit. sola ipsorum rõe diuersa ?. qd ? sacrificii eucharistie a sacrificio in eucharistia numº. frãt time distinguat. ipsum Suarẽ. qd meo videri nõ solutio a nomo: sacrificium eucharistie & eucharistia sunt due alteri religio se numº. frãti distincte & sunt duo sacrificia numº. frãti distincta via pt. ab ipso ad distinctio ex eodẽ habita sacrificii n. ut nomo audit ? in gere alterius religiose & ipsa in ritu suganie & eodẽ modo multiplicatur. sacrificium quo multiplicatur. alterius religiosi sacerdotis: hic & alterius sacrificandi in sacrificio crucis nomo. frãti ? distincta ab altera sacrificandi in sacrificio in eucharistia eucharistie numº. frãti distincta. ergo aut stat qa altera religiosa qua stat se obtulit ecclesie pascem in cruce sicut altera divina distincta physice & moraliter ab altera qua se obtulit in cena nõ n. ipse alterius ritus. Sed exercentur diuersis opẽbus ?. qd arguit clarius minus de sacrificio mille qa hec altera fuit in mediate eorum tro & nullo mõ. post coincidere cui cadẽ numº. altera qua stat se obtulit in cruce ? in diuersa in sabbato sancto altera ipse

Et. ad hoc Primo qd iste alteri sunt distincte numº. in rõe entis ut arguit euidenter. minus nõ sunt distincte numº. in rõe alterius sacrificandi qa ordinantur. ad unde euitat dei: tut. S. cadet ? numº. in finito modo operandi. & diuinandi. sacrificium eucharistie quemadmodum diuersa sup sicis in ? entis distinguntur numº. nõ in ? loci sicut alterius in cadẽ numº distantia diuinat. uniter n. loci finiti numerica sumitur ad distantia: ad unitatem rõe ad polos mundi dei: Sed hec sola efficacia arguit minime euacuat. spondet. n. in hoc qd rõ numerica alterius sacrificandi sumatur ex re oblata sicut rõ numerica loci sumitur ad distantia. hoc aut sunt manifeste ? falsa rõ. n. numerica sacrificii nõ sumitur ex re oblata. Sed ex alia ofertur illa ? pr. hoc i?.

pr. hoc i?. qa ad unitatem nõ sumitur hoc unitatis numerica abstrahit ri que abstrahit. Sed ab altera ad ? altera n. ri numº. adoratis diuersis numº. ad unitatis ? & una sacrificii sumit unitatis numerica ex re oblata. Sed ab altera sacerdotis illius pr. via qa cadet ? rõ. nõ ab unitatis de sacrificii sunt alterius religiosi ?. 2º pr. idem: qa hic rõ numerica sacrificii ex re oblata sumenda. Sequit qd hic ? iterum se offerat eucharistia in cruce ? exercendo. a fidibus illud sacrificium nõ est numº distincta a sacrificio qd ipsemet obtulit in cruce: ? arg

Fiuentes

Ad 6m. dico illa patres debere nihil aliud dicere nisi ipsum sacrificium expetere ut oblatum gratum et acceptum habeat ut sacrificium ordinatum et sanctificatum quod repraesentat et ubi fructus generaliter dicit ex quo ex alio: ita dicit quod sic sacrificia missae unde ex alio non differunt patrem non posse offerre aliam hostiam secundum substantiam aliam eorum hostiae et caetera. hic sacrificia nec dicit eorum distinguimatur quae distinguuntur numero non sunt idem: sicut aute expresse modi quo distinguantur. potest nihilominus virtus religionis attingere hic sacrificia non solus 2rum eorum gratiam sed plus quam gratiae quae datur. propter nitatem apprehensam virtute sacrificii. caritas non apprehensa ex ro gratiae prima ageret in actum quemadmodum iustitia ut in gratia fide hoc. ag. potuisset ad cognitionem hoc 2rum eorum fidei talis cognitionis

1626 Dubitatur 4o. in qua altaris missa ponitur sit ro sacrificii

Resolu huius dubitationis quaestionis gratia demonstranda est: Nam ex. missa reperitur septem altaris principiis: ex quibus potest dubitari in qua illarum est sacrificii ratio prima ex dicta parte dicitur quae fit ante elevationem dicuntur oblationis: 2a. elevatio panis dicitur per quam panis elevatur in aspectu dei dicitur in sanguine. fit per hoc rationem substantiae praesentis sub specie panis expiri: 3a. actio elevationis calicis chrisma post elevationem 4a. fractio dicitur hostiae 5a. oblatio quae fit illis verbis offerimus praeclarae maiestati tuae de tuis donis ac datis etc. 6a. commixtio hostiae in calice cum speciebus vini: 7a. sumptio dicitur eucharistiae: hoc supposito circa praemissa quaestionem reperio praedicta tres sententiae: aliqui ex. moderni quia iam antiquatae sunt dicendum non meritio explodo

prima sententia: sumptionem eucharistiae quae fit a sacerdote cum eadem sacrificii missae: ar. vo. sic dicit. sumptio divinae. spei. c. solutionis. alia quaestio. de qua in simili: sicut opinionem docent bartholomaeus de ledyma i. p. quarti q. 23. cano cap. 13 lib. 12 de loc. hellar minius lib. 1o de missa capitulo: Cruz. de sacrificio missae ubi ait sumptionem eucharistiae facta a sacerdote cum sacrificium quia sacerdos nomine totius populi de gerendo vicem christi hinc mediator inter deum et populum representat mortem christi et sacrificium expiatium peractum: hoc quia pacto ait sumptionem cum sacrificio: quae sententia refertur. scto in 4 dist. 13 q. 1a. ar. 6 ad q. 2a. art. 2o. scto. thomas docet totam eadem esse in sumptione cum quasi positam ex dicta parte. de sumpta.

2a. sententia: nubius q. 83 art. 1o. folio 130 no. 3a. ubi docet quod in qualibet exquisitis actionibus supra numeratis quae post dictam fiunt. salvari totam eadem huius sacrificii divisibile sumptis illis actionibus ad quae sacrificium in nullo postulare debeat quemadmodum homo iustificatus dicitur ad quitandum requiritur nullus in debeat requiritur. ad philosophum dicitur ad christianum loco memoriae requiritur sufficiens nullum suppositum debeat requiritur: codem modo in quit nemo ad sacrificium missae aliqua actio ex supradictis requiritur ad in qualibet divisibile sumptae tota ea sacrificii missae potest salvari nulla pro illarum actionum debeat requiritur: unde si aperiatur prima actio de in illa sacerdos intendat sacrificare debite tota ea sacrificii etiam si omittantur. etiam actiones subsequentes similiter si omittatur 1a. actio exquisitis deapositae. quilibet subsequens erit verum sacrificium

3a. sententia. tota eadem huius sacrificii ponitur esse in sumpta. ita sacerdos ubi supra dicunt. et sub 4da.

Vad. q. dicunt 22. ubi falsissime p. nouo cap. hunc q. videt contrar. q. 83. dub. 5.
dicendu. valdare 5 de eucaristia q. 5. Sacrificio cap. 1. q. 1. Sent. 3. p. d. 8. q. 83. ar. 1. dub. 2.
ubi dent. 2 conclusiones quarta probabil. 2 dicit. 2 do in quo tota ex. Sacrificii mis. distinct. ita dico d.
they ut infra videbimus.

Dico 1.° esse Sacrificii no. stricte in illis quinque altaribus, put asserunt ex ponunt. pr. 1.° 2.° alia.
altaria esse Sacrificii no. est detracta p. 2.° 3.° pudenter detractio exiberu. vident, 4.° dicendis offerentis sunt
no. videtur admittendo 5 nec any. Secunda 5 manifesta ga. simulac ex illis altaribus detracte 5 Sacrificii
sed debent asseruari 5 altaria 5 Sacrificii no. 5 detracta. 2.° sed ex liberu. sacerdotis videntur
perdere detractio: q. aut hoc no. potest admitti pr. 1.° quia ex sola voluntate 2.ri perderet tota institutio hu-
jus Sacri 5 ex sola voluntate 2.ri perdet detractio altaris 5 altaris: pr. 2.do 3.tio quia alias no. tota institutio per-
deret ex voluntate 2.ri. detractio 2 altaris pertinet ad institutorem. 2.° pr. 4.to 5.to. quia ex voluntate 2.ri detracta
5 mota huius Sacrificii ad extera loca que pertinent ad esse illius 5 etiam 5 detracta altaria pr. 6.to 7.mum
5 dest.a Sacrificii altaria quia extera loca vino 5 illa Sacrificia supponit in recto ut dictum est. 8.° pr. 9.no
altaria in qua Sacrum 5 stitit 5 detracta esse 5 sive in ecclesia in qua detracta 5 altaria 5 qua stat Sacrum
vino sapono 5 consecrat. 5 detracta altaria in qua stitit Sacrum nec deperdet detractio 5 voluntate. 5 finitis Sa-
crum 5 finito altaria in qua stitit Sacrificium 5 detracta. 5. ultimo pr. 10.mo 5 sunt ornamenta nec adu-
ciet assumo ad 5 locum 5 noi altaria no. 5 detracta 5 voluntarie alienit.

Deinde arg. Hoc Sacrificium 5 detractu in genere Sacrificii 5 5 detractu in genere altaris pr. 1.mo 2.do 3.tio
Sacrificii tenetur in genere altaris implicat aut 5 infinitis sit rum. detractu 5 non separatis. 5 in 5 detractu
sio 5 detractu dicit nec 5 simile de supplicibus qua sumunt ad 5 stitutem loci. loco. n. no. 5 5 infe-
rius 5 stat ad sacrificium 5 caballis tenuit vestes loci 5 sup sitium 5 idem pro 5 unus rum. loco dicit
supplicij no. sit vera detracta: Ceterum vestes Sacrificii 5 detractio ad vide pro tenuere ac 5 vestes altaris
5 detractio unde Sacrificium 5 detractu altaria debet 5 detracta.

Quarto pr. 11.° 12.° ga. stitit in 5 detracta ut dicimus 5 no. illis quinque altaribus: unde non quaerit in
stitute quatuor 5 altaribus plenit etiam 2.um 5 altaria.

Dico 2.° no. stitit 5 Sacrificii eucaristia nec sumpsit: hec 2.° pr. 1.° ex cap. relata 5 de Consec. dist. 2.a
in quo meo videri stat expressa: casus illius capitali 5 iste evenit quidam Sacerdos qui no. quotidie 5 celebra-
bant sumebant eucaristia 5 secreta. Sed dicebant aliquas missas in quibus no. solebant eucaristia sumebant
ut in ultima missa Septimana 5 q. simul si aliquis in die paschali 5 celebrant tres missas 5 solut in ulti-
ma missa sumunt eucaristia: hoc Sacerdos reprehendit valde aliud tyletenus cuius 5 illud capitulum de-
cernit 5 q. quibuscunq. 5 in modicio 5 Sacrificium eucaristie debet 5 sumptio illius. ga. Sacrificantes
debet participare de Sacrificio. unde maxima dant istud Sacerdos ignorantie quibus quotidianis sa-
crificabant partim valent de Sacrificio sumendo eucaristia. 2.° ex quo textus inducit sic colligitur 5 sump
tio eucaristie no. 5 Sacrificii sit pr. 3.cilio 5 5 Sacerdos Sacrificale 5 no. sumebant eucaristia 5 in missa
pro 5 no. 5 stitit Sacrificium sed illa 5 participatio Sacrificii iam 5 alia.

pr. 2.° ga. Character Sacerdotalis no. 5 qualificat assumpte nec illo respicit ut principium munus Sacerdotij sed
5 qualificat 5 Sacrificii illud 5 5 principium munus Sacerdotij 5 in sumptio 5 no. 5 stitit 5 Sacrificii nisi 5 5
5 pr. ma. ga. character Sacerdotalis 5 qualificat 5 secreta. illud 5 principium munus Sacerdotij 5 ad illud accipi
5 stum. sumptio aut no. requirit 5 stitutem 5 Sacerdotij existens 5 ita imbuta respicit Sacerdotij 5 sup 5 illius
sinuti 5 intra 5 secreta. 3.° ga. in sumptio no. 5 repraesentatio passionis 5. sed solus sepulture eius in secra-
tus aut 5 repraesentatio passionis 5. Item etiam in sumptio no. 5 immutatio ad Sacrificium Sacrificium: 5

Hoc est S.

3° arg. ga nullus in tendit offere sacrificiu p elevatione sed solu suscipere panu & vinu in corpus xpi sed fine intent. sacrificandi nu & sacrificiu & in elevat nu & sacrificiu //. 4° sacrum & sacrificiu distinguunt & nu epiuntur eadu albe sed p elevatione epiu sacrum & nu epiu sacrificiu //. 5° indic parapmus & sacrificiu extra nu & elevatio eucaristie & in illa nu ibi sit sacrificiu. nu. supponit nu sic et arguit pr. 1° ga in illo die & missa debent precepta audiendi missa sine diu festiu & & sacrificiu: 2° ga tunc & altio religiosa tnu celebret sacrificiu elevat. n. hostia benedicit a sponit & & sacrificiu: 3° nam supposito qd tunc & altio religiosa debet eu in aliqua ecclia seu altu religioso & nu & alia in qua sit nisi in seu sacrificiu & & sacrificiu. 4° ga in illa die dat effu sacrificii. duy n. recipiat & Olatoem que sit in illa die ut sit in petratio ria adhuc eu in fidelib exfacrificio & spons. pacatoru. nu n. post diu qd nu reuiscunt ex opere operato & tunc dat sacrificiu

Arg. 6 ex aliis auctoribus: p elevatoem nu in mutatur rey Olata & nu in mutat. & in hoc nitur ex diffe sacrificii. dany pr. ga illa mutatio nu & in seu nu dat subtes illius //. 7° sumptio eucaristie & sacrificiu & nu altualis pr. arg 1°. ga sumptio eucaristie & altio religiosa nu p aliquod partem diffy sacrificii post excludi: pr. 2° idem arg in sumptio dat effu sacrificii. sacerdos n. erat post elevatoem ut quit quot sacerdotes corpus & sanguis sumpsisse si bene dicte explerentur & in sumpt. officii sacrificii: 3° pr. ga alias in tenetur sacerdos seruare eucaristia quibus ad & elevat si n. teneret si mere maxime qa p tinet ad sacrificiu. hi & nu p tinet nu tenet. qd probatur nu post. 4° 3 pars g. 2a. arg. 83 art. 4 dub. 3. ubi id uidet dodr. & 22. g. 85 ar. 3 ad 3.

Ad 1m distingue ga sacerdos elevatio & preparatio ut dicit Scotus nam elevatio est ipse motus & mutatio Olatis facte ab illa ut terminu ad quem sicut preparatio subscripti pruito preparatiu nu potest eu Olatio in identitate pacu. Olatio in sup ficie elevatio & preparatio dicitur ordinate ad illius rey qui uidet mundi & sustinet sub speciebus panis Olatis qui p illos effectus rey in honorem dei. iste aute duo rey bene possunt coniungi in eadem altare //. Sed ne obstat nunc: sequitur panem nu offerri qui est rey sub speciebus ga offertor p elevatoem ad quem nu supponit rey sub speciebus qd admitti nu p ut //. p hoc dicat ad quem qd rey offertor ut tuy sacrificantis ij nu tenet. mata illius //. Contra rey & rey Olata & offertor ut aliqd presupponit ex ui elevatoy & exeri elevatoy nu & rey Olata: //. Ad hoc dico negando sequelam //. panem nu offerri qui sub speciebus ad hoc ad requirit qd priorite. tpis cum qua offertor sit sub speciebus. sed satis & qd in ordine instanti in quo sustinet & sub speciebus offertor sub illis //. Ad aute requirendu sciendu primo notandu //. panem dicte nu requiri sed in ordine instanti etiam nature sustinere panem sub speciebus et offerri //. pot breuiter dici: distinguendo in modo quo tre rey sub speciebus 2m panem sustinere sub speciebus & 2m rem significatu divine excellentie que significat p mutatoem rei Olate. illa & modus qui sustinet & sub speciebus 2m modu intelligendi presupponit ad ipsum qui significatu divine excellentie significate & propria sacrificii et hoc nu p tinet ad Olatoem quemadmodu qd. in uetere lege offerebat duo sacrificia odor. & suffitus tumomatis nu primu qui habet eu qua offendit. hoc 2m modu intelligendi presupponitur illa immutatio 2m existam. ad ipsum in ordine signi divine excellentie

Ad 2m negat. dia nu bene & ga offertu licet presupponat Olatu sicut ad huc esse rey aut nu presupponit incarnatu. sed ex illa resultat et ideo nu potest eu offerri duy aute in propria natu qui fuit ca in carnatu nu potest eu offerri illa in sacrificio ga duy in propria natu nulli offert sacrificiu et ideo incarnatio nu fuit altio religiosa rey aut presupponit & eucaristia. et nu nitur sacerdos ex Olatio & altio religiosa. et p petuo nu & eadem ro.

Ad 1m

Dic sunt sent. hui 1a dout valore huius sacrificii nō ed infinitū sed finitū ita durandus in 4o dist. 45. q. 3a ad 3m. Scotus qd libro 20. Gabriel Lect. 27 in canone. Gerson al phabdo 25. Angelus in summa verbo missa numo. 52. Silvester verbo missa 1o. q. 1. Caro lib. 1o selvij cap. 43: numo an aut relinquit ab hoc [illegible] in 4o Lantarus dist. 13 q. 2a art. 1o. §. ad hec ubi tenendo q. uersus nō re nimus quod ut vadq. ista non primas q. quod ut sit qd sibi deqrit ex infinito exparte rei oblate nō in quo ad alios offerendi. Quod aut hoc sacrificium relinquit a christo quod [illegible] libro tenet d. thom in 4o dist. 45. dist. 2a

Deinde intenditur dicere ut dicit infra: sibi ad sentiendum q. is de hoc sacrificio ubi ait valorem huius sacrificii finitum ed. 40 [illegible] rui obtate aut gratiarum offerendi. Sic in baptismo ut dicit aut nō in [illegible] ait uthoc sacrificium valorem finitum

2a Sent. ut opinio affirmans valorem huius sacrificii ed infinitum ita Cait. 3 p. q. 79 art. 5. cū maiori tomo 2o epi salerno. tractatu 3o cap. 2a Silvester verbo missa 1o. q. 1. Caro lib. 1o selvij cap. 43: numo ubi supra folio 857 col. 3a cū pluribus quos refert disput. 230 ex parte hoc dicat in hac quarō. ubi dicit hoc sacrificium [illegible] valorem infinitum ad finitos fructus aut nullam ed effectum infinitum uero quia nō nisi finitum ad quē solum se extendit infinitum ut ex dicto etiam quarō. Quia representat unum nō infinitum ut dictum est numo. 2o. Secundo

Secundo principaliter probatur quia valor huius sacrificii ex parte rei oblate nō infinitus ut dictum est numo. 1o. ergo nec valor infinitus ex parte operis operati. Probatur aut quia hoc sacrificium habet valorem infinitum interdum ex parte nō solum ad impetrandum sed etiam ad satisfaciendum. Habet aut ista proprietatem aut sumendo nō ex parte exparte rei oblate nec exparte ex operis. Sed ex sola ipsius institutione

Sed contra explicatur dico 1o. hoc sacrificium habet infinitum valorem exparte rei oblate et especialiter secundum [illegible] 1o. patet quia sicut valor infinitus exparte rei oblate 1o. tertio d. ethe q. 1 p. q. 79 art. 5 ubi dicit quod hec oblatio ex sui quantitate sufficit ad satisfaciendum pro omni pena q. quantitas huius rei oblate est infinita valorem [illegible] pena debita sine [illegible] debitum sine nō ut sine nō potest adequari valor finitus satisfactionis quia [illegible] huius rei oblate est satisfactionis pro omni pena sine nō. nō est finitus sed infinitus sicut dictum est. Ballensis tollens istud cum pena et nouo [illegible] in finito q. expono quia ex valore huius oblate potuit comitti omnis pena nō sequitur quod sit infinitus. 2o. 3o. 4o. Baptismus extenuatis peccatis fuit institutus in certa quantitate aqua ita impossibile in actu quia esset infinita peccata pena debita infinite intensive sue diuturnitate eventus ex vi baptismi unde ex vi institutionis sacramenti nō sit sufficiens tanta pena quae potest abingere et ultra quia nō potest omnia pena mitte peccato nouum et nouo maiore. Sed sine nō quantumcumque ex tali potest remitteri omnem penam in actu in genere sed nō remittit omnem penam quia committi potest ipsius: et in dicta instantia nō remittit baptismi ut valorem rei oblate in hoc sacrificio quod ista oblata in hoc sacrificio ex se quodammodo habet quia potest sit valorem infinitum ultra baptismi nō ut valorem ex se nisi instrata a potentia patiente unde illa unitas quia ipse unitas sacrificii. Et patet ista quia quia sacrificium. Et tertio alia dicta quod idem baptismus numo. nō potest tantum expiare unum peccatum ultra idem sacrificium numo. potest tantum expiare plures ut infinitos ita sit maioris infinitatis extensiua.

2o. probatur quia ex parte rei oblate in hoc sacrificio et ex parte rei oblate sit infinitatis et valoris infiniti: hoc est in finitus ex parte rei oblate solum: nō sufficit dicere sacrificium infinitum simpliciter

Beata virgo obtulit deum in templo. et in illa oblatione nō fuit valoris infinit. hinc ille
unit Sacerdos offert deum in altaribus. et in hoc nō sequit ut hoc sacrificium sit infiniti valoris qz
assumpta fuerit quia ex parte ut offerentis ad sacrificium infinitum respicit. Respondeo dicendū
2am. p. xxiij. articuli. qd ista ex parte offerentis non sufficit ut infinitum valoris.

2a. p. xxiij. Ad primum ergo dicendū qd sicut dictum est in secundo huius. in sacrificio
offerentis requiritur qd sit ut ministerium ecclesiae. in hoc aut ministerium nō potest consistere qd
sacerdos dicatur offerre hoc sacrificium ex solius mentis intentione. qz sic quilibet posset aliquod
sacrificium validum offerre. dicit Augustinus. de ciuitate dei. x. cap. i°. affirmat etiam Scotus dicit offerentis qz in sacrificio hoc sacrificium offertur. et in
hac virtute instituendi. consecrandi hoc dicit. ut dicit dat ad eius socio Suarez. Scotus Lopez Soto in hac materia et in alijs
Suarez in disputat. 77. Sect. 1a. dicit etiam nō dicit mentis offerentis qz in sacrificio. et in hac virtute
Suarez qz alicui huius potest dici offerens. in ceteris sacrificijs ecclesiae in hoc instituit. illa et participant in eis
sunt instituendi quibus sacrificia ecclesiae participant. Nec dicit dicitur mentis offerens. qz hoc
sacrificium offertur ad quod instituit et ecclesia. sumpsit in mentis deo. cum qz hoc pertinet respicit ecclesiam
quod probat ibidem dicit. qz hoc sacrificium ex ista virtute dei hoc efficit.

Sic ergo in hoc sacrificio requirit deus. ad primum offerentis et ad rem oblatam et ex utraq; pte. dicit gradus
infinite et acceptabile ad deum ecclesiam sacrificii. magistra forma et ratio factorum. dicit. in hac actio sacrificandi
qui ut actio nō sit in satisfactoria tota digna ut accepta tanquam applicatiua satisfactoria infinite
quod deus exigebat in omni unde hoc sacrificium infinitum. in ratione applicatiui nō in ratione aquisitiui pertinet
nō ad tanquam satisfactorium ut actio. sed ad applicatiuum. satisfactorium infinite. Dicitur 3. p. q. 79. ar. 4. et
7. nec tm unitas infinita limitari potuit ex parte offerentis qz in moralibus minister nō habet limitat
actum cum principali qd in limitat ad assumptum quoad nō manuducit. qd ad 3m. dicitur dicit 22 cap 2. dicitur
versio ubi supra.

Ad 2m. hoc sacrificium ad infinitum valoris ad impetrandum et satisfaciendum et ad omnem effectum sacrificii applicabile
ad 2m. in solidum dicit. Nec ad 3tia pars. Et explicat. unde quod mandat hinc ut probat ad 3m. pro
cludendi hoc sacrificium ad unitatem et limitatem nō dicit et principaliter offerentis sit in infiniti valoris ecclesiasticis
qui potuit mihi limitare. dicit absolute limitare illud 2m. huic infinitum. ita ut prosequamur de unitate
ejus satisfactorij quod potuit hinc et ultra quod nō potuit in 2m. dicimus nō limitate sed in finite
ut quando ex se hinc nec non satisfactionis hinc dicit. Nec desacto sumpsit offerat de unitate ejus. hoc in
pdicto. ad 2m. qz in substantia debet proportionari oblato et rei oblate sed ex parte rei oblate
unitate principali offerentis hic in finitum valoris. Et hinc exp. in substantia: unde nō sentit loquitur huiusmodi qz
ex unitate. dicit ex infiniti valoris ex principali offerentis et rei oblate et ex alia affirmat nō ex infiniti
valoris 2m. in solidum dicit quoad nō. n. est injuria in substantia et in proportionata ipsi sacrificio. ad 3m.
2m. ad 4m. qz sicut de. infinitum hoc sacrificium 2m. in solidum dicit Et de unitate et participatione ejus quod potest
hinc dicit. pone quod potuit remitere. et ultra quod nō potuit qd in alio falsum ex nulla n. re hoc possit
potuit tamen infinite ut tanta pena potuit remitere et no maiora. ad 3m. dicit dicitur dicit qd ex
ui hoc infinitum hinc hanc infinitatem ut esset remissiua peccati venialis post baptismum hinc dicit Et limitat
in actu qd hoc sacrificium esset remissiua. Utrum satisfactorium hinc dicit. ad 4m. dicit qz sicut in substantia illa ministro
potuit. unitas et ratio infinitatis ut dicit unitas et liberalitatis. ita hic in substantia in hoc sacrificio unitas
et. Et proportionata dignitati principali offerentis et rei oblate

ad 4m. qz ad valorem. finis sacrificii est finibus sequentur qd plures esse offerentes. hinc sacerdotes sine causa
minores frustra requirunt ex vobis sacrificium unus et falsum Et ea sequela manifesta qz qd unitas satis

Folio 5.

Salvoria d̄ sīnia q̄ in tres plures diuidit tacito animo singuli q̄libet d̄ hi vicini sunt sacrificii est finita. quando in tres plures diuidentes animo singuli q̄libet ex eisdem ut supponitur speciatur ne vicit. Salij salvoria d̄ stephani d̄ maiori dicitur q̄d de impetrabili. victus n. stupefactus d̄ sīnia scribit d̄ adit. Suarez. negat quia Salij salvoria: victus n. Salij salvoria prodest in justitia in gratuita aut maxima copia in vno et liberalitate cum aquo aliq̄ in gratuito. minori. arg. q̄d l. sed si falsum pr. in primis de Sacerdotibus q̄ in sua ordinat. simul seruent et obseruent ad ipso. ex con. q̄d sint plures obseruantes et quia nonne fructus sacrificii nō diuiduntur in numerum ipsorum: vnde nō minuit fructus pro ipsi vnus ipsi quod si ipse solus obseruet. ℣. ne lucij etia. stat q̄d plures audiunt eandē missam ex ui. n. q̄d sint plures nō minus vnus quis ipsi participet quod si ipse audiret. hoc arg. ℣ picari si iuuenes d̄ obseruari ad seruientes ibi soluere ex co. n. q̄d isti sint obseruantes p diuidi Salij in tot nō euadit difficultas q̄a sunt obseruantes idem numō. sacrificiū cuius valor si finitus est minor est opus q̄d in plures diuidit.

Vai juan gonzalez

Ex dictis infero hoc sacrificiū in finitū ēe: ex parte rei oblate et priatis obseruantis et exparte in si troisi dei: vnde dicitur valere q̄. q̄ negat in finitatē huius sacrificii exparte obseruantis et rei oblate et tota in finitatē reduit ad infinitum. Sequit. n. fore infinitatē extram solus infinitus. n. sacrificii nō querit ab obseruante et re oblata nec quo trinca d̄ hoc aut derogat maxime dignitati huius sacrificii: nec stat. in finitudet ēe infinitus si hanc in finitatē nō potest ex propriis principiis ex parte d̄ obseruantis et rei oblate

Sed aduersus sententiam hanc sunt rōnes 1m sic: si hoc sacrificium est infinitum adequant sacrificium omnium. Sed hoc admitti nō potest ergo est infinitum pr. Sequela ga aubuno. d̄ infinitum q̄ vnus nō d̄ maior altero ni pr. ga uidet aduersatis paulo ad hebreos loco supe citato q̄d sit aliud sacrificium equalis valoris ad sacrificium vnius ℣. 2o valor huius sacrificii desumitur ex tia ab actibus sacerdotis obseruantis nondum ecclesie q̄ ab hoc sacerdotis limitatur valor quod potuit fuere ex parte rei oblate et priatis obseruantis pro tia q̄ ab actibus sacerdotis finitatis ab infinito ℣. 3o q̄ tria valor huius sacrificii est infinitus q̄ vtus sacerdos vna missa plura stipendia recipere sine iniuria eorum qui seruent stipendia sunt d̄ fructus. ig. pr. se quela q̄d minus possit quis hoc sacrificium quotibet illorum quos ipse solus obseruet. Sacrificium q̄ nō potest alicui detrimentum ex hoc q̄d eadem missa q̄ pluribus dicatur ℣. 4o. hoc patet in tot sacerdotes nō d̄ infinitus ut supponitur ēe nec ēe finitus in tot sacrificii pr. tia quod videtur sum maiori dignitate tot sacrificii quod patet ℣. 5o ex testio d̄ thc q. 79 art. 5o in 3. p. ubi ait q̄d licet exparte rei oblate hoc sacrificium sit infinitum limitatur tn ex parte sacerdotis obseruantis. n. eorum q̄ celebrant obseruat. Quinta hanc doctrinam d̄ thc hoc sacrificium infinitum nō d̄ sed limitatur ex sacerdote offerente ℣. 6o. hoc sacrificium infinitum nō potest ad eum infinitum: sed d̄ impossibile esse actum infinitum q̄ ex sua natura nō sit infinitus

Solvo: Sed ad 1m respondet primo concedendo hoc sacrificium adequare in valore sacrificium omnium q̄ sunt ejusdem speciei essent mihi similiter dicendum q̄d licet adequet quantum ad valorem quo sumitur exparte rei oblate et priatis offerentis tn q̄ differunt seu sacrificia in modo et modo offerendi sacrificium n. omnium in valore q̄ modus sacrificii ad quem sit hoc autē hic modus sacrificii applicatiue: sicut q̄d valor huius sacrificii nō derogat infinitati valoris sacrificii omnium ut supra dictum d̄ ℣. Ad 2um ℣. q̄d valor intrinsecus et primus quod sit hoc sacrificium exponere quando et d̄ infinitus nō sumitur a sacerdote exime offerente et ministrante. sed ex re oblata et usque offerentes nec sacerdos potest limitare valorem istius q̄ sacrificii et ita nō attendit nisi ad priatum offerentis et non oblatum et licet in principio tn in statu limitet ab q̄. ministrum ad priatis in moralibus nō limitat eleemosinam. sacra ad q̄ formulam nō limitatur quia ad valorem mutatur ex actibus humanis. sed ex re q̄ eleemosina oblata ex parte sacerdotis domini misericordis ℣. Sed dices ne a sacerdote d̄ sacrificium q̄ debito religiosa et etera q̄ ex debito debet habere valorem finitum. l. infinitum et nō finitum q̄ infinitum:

Nota.

Ad 1m ꝙ ut abiplo d sacrificiu ꝙ sit ꝑfect in ꝑsona sit ut no obsit: et ut hic hoc sacrificiu sit infinitat ꝑ no ꝓ ipsu sacerdote sed applicat: ꝓpter ut re dolata: Sacerdos n. solus e ministri huius infinitatis: ut ꝓpter ea quarta ad dictum substatiam huius sacrificii missa boni sacerdotis no ꝓpter ea mi
nus mali ut ꝓdi

Ad 3m negatiu ꝙuda ap. Stipendia mitere no debt in pmiu vitatis sacri ꝓt ut dict. sacerdos in hoc stendat ministri ut idu uni mille solu unus stipendiu debit. quare hoc uni ꝑtur plura peccat. otra sacrificiu ꝙ ꝑ e vitatis
recipiendi ille. Ad 4 mum ut vadit ꝙ negant any docent in eucaristia dict in hoc sacrificio esse infinitate
ꝙ quarto ꝓcta ꝓt case ofera infinitu singulꝛ categoreatice ꝓt n. caro gram magis accingis ꝙ secta
spe tro sive defectu temp dest ofij finitus ut limitatus: ꝙ stituit aut hanc diam inter sacrum et sacrificiu
eucaristie ꝙ sacrum idem numo no ꝓt hoc ꝙ in ut plures utrum sacrificiu idem numo ꝓt hoc ꝙ consecutis
rey et ibi ut maiore infinitate extensiue in hoc sacrificio quod sacri: hanc doctrina sciu docerat d. sat
3. p. q. 79. ar. 7. in corpore ubi in solue ad 1m vgnie docet ꝙ supradicta d. multiplicari sacrificia sunt mul
ti ꝓ cente mille

Ad 5m omia inter pnt. vadit ꝙ sacrificiu sine mora d. tue intendit. n. ꝙ sine hoc sacrificio ex se sit virtute ad
remittendu alia pena lesalis ndremittit nisi iuxta quantitate dignoy ofrentiu et non ꝓ qui bay ofert. ubi non
ofrentiu no ꝓt hendit pena sine ut dixi mus sit priuatiy ofrenty. Ad 2m ꝓtendit ex qua ꝓtiu patet de sacrificio
huius sacrificii d finitu et ꝙ sit ꝑfect iuxta dignoem recipiendi fructu illius ex quo se ibi confirmat mam sententia
citra fine ar. 4. q. 2. art. n. virtute causatiua ex in finito

Ad 6m ex. nō ordinari finis sacrificio ad ꝙm impetum ꝙ agit quod ꝓt ꝓduere nō d infinitu actu et
categoreatice sed in ꝓta et finite ꝓgressiue et hoc sufficit ut sacrificio sit infinitu finite sacrificii actu et ute
goreatiu quo modo no ꝓtat dici d categoreatice infinita et in ꝓduere nō ꝓt ꝙm categoreatice infi
nitu quia dabile: similr meritu xpi d in re meriti infinitu simpliciter et categoreatice et in nō ꝓt
tere ꝙm in finitu categoreatice dequo Cabrera 3 p. q. 19. alnard et alii agentes de merito xpi.

Dubitatur 7o. an hoc sacrificiu applicatu ꝓ pluribus ita singuli ꝓtis ac si ꝓ uno tantu. 162

Pro hoc dubio tri fere modi dicendi quot capita viri dubitandi eius resolutio agunt: omissis tn pluribus
modis dicendi tres reperio principales sententias 1a d. negatiua absolute asserens nō ꝓdesse ꝙd ꝑ pluribus applicatur. ac si ꝓ uno solu applicaretur. ita Scoto. Gabriel et alii quos dubio prudenti refutat infra. asserens sua
lor huius sacrificii finitu ex d. Aleb. in summa lib. 2o cap. 6 circa fine. Sca verbo missa: 2a sententia
absolute loquitur ponens affirmatiue ita Cait relatus dub. prudentis. Silvester in summa verbo missa i.
q. 8 solo. in 4o dist. 13. q. 2a. ar. 1o ꝙ illi ait. Cano. vigilantius. Victoria. Cordoba et alii quos sequitur
Vasq. ꝑ 3. disput. 223. nubro ubi supra fol. 961: Sardi in summa de sacrificio missa: 3a sent. ꝙ equa
ter quarto. disput. 79. fol. 12. ubi docet plura 1m ꝙ plures communiter ut frumenty. ad illum multo sacer
ficiu nō minoris fructus ꝙ ipse quilibet quod sibi ofrebat. et iuxta hoc dicit inter interpretari multi autore
2a sent. relatu: docet 1o. fructum sacrificii qui correspondet dolori sacerdotis ut sic. et quo ipse potabi
liter ofrebat. unde si ꝓ multis ofrat. ꝓportio in singulis quo ad unu ofrat. in quo sit ꝙ complebitur
ꝙm sententiam quando ad fructu sacrificii qui correspondet fini sacrificio et opere operato. affirmat. 2o. ex
nero ꝙd ꝓ multis ofrat.: docet 3o. sacrificiu hoc ex se fore infinitu valore ad impetrandu. et ideo
quando ex opere ipsius oblatu ꝓ multis non minus singulis ꝙ dest quoad impetratiu quasi ꝙ uno tantu
esset oblatu: hanc sententiam quoad 1m et 2m dictum amplectitur dicit similr. ꝙ ita videtur
Sed ꝓ resolu. Dico 1o. ꝙd plures communiter ut ofrentes simul ad hoc sacrificiu non minoris fructus quam
ꝙ si ꝙ uno quod ipse soli esset ofrent: ofrentes dicunt. ꝙ ex tanto adsorsentes ꝙ fructu.
i. sacerdos ꝙ solu ofrat ut minister ad hoc deputatus et seruatus. 2o dicunt. ofrentes ad plentes: 3o ꝙ ta

sacrificij: sacrificiū ut sforcatus clementina ad illud: ista n. aliquo m° mutatur [illegible] ut patet quia adducens rationē ut statim: applicat [illegible] dicit de moraly de quo [illegible] folio 93°

Dout 6° 22° Iudex huius sacrificij nō minui ex dictis plurimū prouidus quoniam ōfert expeditus sed tantū fructū quē diuisi reseruare ecclesie solus cū ofertorio: ergo [illegible] gō n. simul seruare cū ego. plures sacerdotes nō minores fructū percipit ergo [illegible] cōsequens. et idem de alijs ut supra fructū: in hoc casu [illegible] applicatur esse huius sacrificij: qui tenet participat sacerdotibus nō solū ut presentes q̄ absentes sed ut sint sacerdotes ga dicit sterubio sic casu dicit de fabri tubini ad diuersos ministros totaliter ut ita sit aduno quo ſ. ac fabricato ipso solo sinet

Sed nota gō dicendū sic. ſ. cingat gō minus sacerdos sterne unā tantū spem: v g panis. et alius p̄sbiter sacrificij sterendo spem nimi ad quē ofertorū sacerdotū p̄tinebit applicatio huius sacrificij: [illegible] quasi ubi supra gō 2° sacerdos debet reserre suā intentionē applicatiuā ab intentionem primi sacerdotis. ga primus ad suplendum defectū illius. si in nō refert sed facit alia intentionē nō percipit fructū qui tenetur sua: con. ipso gō sumat et efficit sacrificiū sic ing ad applicandū cui uoluerit: quia autē habet diuersam intentionē plures sacerdotes sic efficiunt et obtinent ipsum sacrificiū nō post unus discipuli in diuinis nisi eadem auctor in hanc propositionē. ipse intentio 2° sacerdotis erit efficax ga ille ſplet sacrificiū ut primi quasi spem illius sicut qui dat numū. ultima conclusio

De alijs aut ofertorijs p̄r. 2°. ga alias ex hoc ſequeretur simul audirent tardē missā minores fructū percipere unus quia quā si solus audiret gō nō posset ad minus. nō esset 2° ſ. ga nō posset minui ofa huius sacrificij in sua casu in ofertorijs nec ex parte rei oblate nec sed ofertorij quia ille p̄ sacrificiū et altarij in similiter gaudent ga sint duo ofertorij quia licet n. ofert alia distincta interiora: et exterior ipsa spem dispondet ad fructū. sacrificij sine hoc ipse lectionarius patiatur. ex hoc ga alij plurimi fructū huius sacrificij exemplo: si enim hostia posset esse ita simul applicabilis gō ille ab obtinet impositionem eorū qui dicunt idem corpus pōt cō in duobus locis simul est pōt: in hoc casu idem num° sacram nō minores fructū consequuntur in uno quo que ipsorū quia si solus ubi ipso p̄sbiter: [illegible] aduertit aut dabit. gō ut hoc sacrificiū ipse hoc qui dicunt ofertorij 2° ut dicit sacerdos debet sacerdos ille alij ofertorē alij sic hoc ſ. ne requirunt ipsum ofertorij ipse [illegible] Caietanus. 2° nomo opusc. tractatu 3° q. 2. § sanctū ut scilicet quibuslibet 20 notat primo idem auctor gō ut alicui ſit hoc sacrificiū in rōe sacrificij ut ex parte operantis. debet offerri ille ut nō ſupplicio ut ipse offerat precise ideo sibi ofertorij ut sacerdos. ipse p̄sbiter sicut sacerdos sic offerat ga ex ipso nō ofertorio nō hic fructus huius sacrificij immo nec hic nec [illegible] ſit in rōe meritorij. i. in rōe meriti ut docuit d. thom. 3. p. q. 22 art 4 ad 2m. ga sacerdos nō debet esse sacrificius quia sed alij ga inde nō indigebat.

Dico 2°. hoc sacrificiū oblatū ſ. pluribus nō minus singulis ſ. dest quod si ſ. pauci oribus ſ. uno tantū operatur. Si uterq; sint pares: sed ſ. uterq; in 2°. equaliter ōnibus ſ. dest hoc sacrificium gō ſ. pluribus dicitur. hoc n. ōino falsū ſ. dest n. magis ſ. minus 2m. minus ſ. minorē dignitatem eorū ſ. ſ. ubi ipso applicat ſ. 2m. gō magis ſ. minus ipsi portū applicat. a sacerdote de quo minoris. Solū gō ofertorij 2°. gō nō sit aliquis detorio rij sed ad plurimum fructū huius sacrificiū ex eo gō illud simul applicat eis ſ. pluribus ſ. ſ. plures audiunt missā medietatē nō equalē percipient fructū precise nō determinatū fructū recipit unus quia ſ. qui audit de alijs quia ſi solus audiret sed ga principaliter dependet ſ. ideo recipiet primus fructū ſ. minutū si fructū accidant adhuc fienda eius ubi nō minus debet participat unus quia ſ. quia ſi solus ipse audiret nō in partē gō ex parte participant ga possunt ea meritorie dispositi: ideo nō dicendū ſ. nō minus debet sacrificio participare ille q̄ huc ofertorio alio ſ. cum pluribus quia ſi ipso solo ofertorio: ex hoc non sequitur gō ibi equalē participent sed unus quia ſ. iuxta suas dispositiones: q̄ altera adhuc in 2°. gō nō debet minus gō ofertorij. q̄ pluribus simul quia ſ. sit gō ofertorij q̄ uno solo ſ. altera sint paria: i. sint equales in dignitate et in modo applicandi

Hoc ſupposito p̄r. 1° 2°. ga hoc sacrificiū ſ. infinitis valorij ut dubiū precedenti ſ. dat ſ. ex hoc

Dubitat an possit Sacerdos aliquos plures Stipendia una missa

1624

De simonia

1625

uerg diuino ge licet quis ꝑ ꝓ hoc romanu[m] uere bonu[m] id ꝺ ꝑ uere dubit in manibus prelatꝝ ꝑ sti uere
ꝺ altioꝝ iniure ꝓhibitu[m] nulla pot nisi d[omi]n[u]s pontifex dispẽs: simonia ꝺ q[ue] iure breue politicu[m] p
hibita ꝺ inap. quisnã dicere ꝓsumet ꝺ. negnij saltꝫ ꝓmutatꝫ fiat sine licentia superioris ꝺ si
ꝺ fit pactꝫ habẽdi ꝺ ꝑpia ꝺ impetit in hoc nulla culpa ꝺ uenit illa ꝺ fit pactꝫ prius ꝺ nisi
sulare: 2ᵒ pot ꝺ pactꝫ saltꝫ ꝺ ꝓmutatꝫ ꝓhibendꝫ ꝺ ꝺ. si ꝺ ꝺ ꝺ

Ad habitudinem gre gnatis debet ut gra verborum sacra loquendo inoleat cognatio instituta
sanctis ju. s. fidei. Spes decoris, virtutis cura mentis diuinae infusae bona spiritus sancti & caeteris qui in
corpore in primitiua ecc. 2m. dicit spirituale hospitale congruit cui sint sacra nouelgis anno dato substituit ll.
nec cibus s. spiritus congruit esse ne nouus diuinus amenitate expediare in significanda ephem de vitae cinnamomi
fulura mentis oculta reuelare

Circa si spiritus annexa cibus d. aduertendu. qd pot stringere ibi pro antecedit pro spiritale quale s. inj
patrocinij quo gnij nominat dicit. predicat. s. eligi clericus adductam. l. ad beneficium electi assistu. 2m.
dicit. spiritale annexa gra. sequitur hic id. qd s. spiritale hospitale sint inj originis diuinae experientia ga
bbi inj oculi clerico in quantu clerinj de gra sacra mentis ecc. s. seruit cibi. Summa etiam de officio s. munus
sine beneficium classibus qd in clarius hic clericus cubit. spiritus s. officio sua bene officio ex ordine clericali. Deprin
dens. 3. dicit de spiritale spiritale annexa gra nominatus spiritus spiritus s. labor de pura ministrorum sacra spiritalis s.
sacri officio eiusdem. s. ecclesiastica officio spiritalis. s. diuina sine spiritu gratiarum

Actus 2s. an dempsit illicitus & sacri pecunia dare

1a. 2e. Tempus illicitus & sacri pecunia dari. 2a. 2e. hoc himenaeum primum qd circa sacra comitis
nulla scientiae excusare pot. 3a. 2e. licitus & sacerdos ministri pecunia acquirere ad sui sustentationem
2m. ordinabilem cibi de scientiae applicabili. Dubium primum s. an ingrate indigna
bia sacri. pelit emi abeo alicui nulle illud ministrare nisi accepit pretio. i. an reemptio
ovatio spiritus locus in ministroe sacrorum

In hac difficultate caute quae caetera in medio ponenda oportet aduerti ibi qui circa ipse de hinc pon
dendi d. thes. in primis hic. Deo ad 1m. dicendu qd in casu necessitatis quilibet potest baptizare
de quolibet m. s. quaerendu. & videt s. thomas hic sacerdos ad. 3. qd. prius baptizare nec nullus alius ecclesiae
baptizare unde ille qui quasi nunc pueri in tali casu licite post hunc baptizare loquuntur alio fulore bap
tizari potest; in aqua d. sacerdote extorqueri quae sunt elementa corporalia ibi pot. Haec est ratio quia baptis
dicitur ait in mundi mortis peccatum nisi sacerdos nullus ecclesiae baptizare sine prelio debent si potest ab alio baptizari
potius potest alius hoc nullo m. debent mortis spiritus baptismo dare sed potius alius spiritus baptismo dandus. Supple
n. ci. ex baptismo flaminij qd ci ex sacerdotalis tela d. thes. dicit 4. Sententiarum dist. 5. q. 3. art. 2. quaest. 1. Sed ec
ad 3m. ibi erat idem ut qd. primus prosentij ar. sic dicit. Ad 3m. dicendu qd in casu necessitatis debet aliquis
tenere aqua d. sacerdote dispensari pueros baptizare qa in casu necessitatis licet baptizare etiam mulieri nec
debet aliquis mo. ipso baptismo sacerdotis pueros dare ad hoc dicendu. Ibi debet ordinis qd. pot.
dispensari qua de ipso qd ad ipsum pertinet recurrat. ut habeo baptismo acquisiat cuicer officio pueri dare
Item dicit. 5. q. 2 ar. 2. quaest. 4 Sed ec ad 2m. ibi dicit ad 2m. dicendu qd aut ille qui d. baptizandus,
adulti aut sic d. adulti suscipiendi potest baptismo d. salute qa in tali casu baptizatus baptismo flaminij
nec debet. pot. hoc himenaeum contingere; Haec sic pueri qui d. baptizandus tenere potius debet ipse nec qui
casus illius quasi cui baptizare quae prelio sacerdotis qui baptismo dare erit in licitus a sacerdote de qua tenere
si alias hoc nec pot. qa aqua no. d. sacram qd. et sic sanctificata no. operatur ad b. primus de natura fit. existens
quasi sanctificata sed quasi aqua dicitur contra aqua sanctificata sed aqua est pura elementa. s. quibus ci. dicunt
qd pot. prelio dare qa hoc tenet ci himenaeum contingere sic de ordine mere suae recipiatur hic in. medio nullus. hic d. thes
Consilio aduxi de loco d. the. inquibus subit doctrina circa presentem difficultatem ac ejus mens clarius
videt.

Sancto in hac difficultate quatur sent. prima d. sexto lib. in distinctione decime q. 6. art. 1. & qua aperior. ait
in. iste auctor. qd ecclesiae ministeria sacramentorum sacrificium sic in brinibile malum. adeo nec videtur ordinem
da incapabilem nec ulla excogitabile ca sacerdotis licite ad hunc hoc no. d. sic in brinibile malum quia non videtur

Sed etia frat licita p aliud sup fore abs [illegible] repat & illud ex quo Sequit mia: pr. na pr stingere ad
adulij nō p̄ nisi subitu desint in euidenti periculo s damnabiliu & si licet p̄ peccatu emptio ḡ nō licitu
remediu subit ne adulu hapidis ḡ nō sit restitutionē imo nullū magis expedit ne licitu
puenū ne adulu pretur hui ḡ arebit in p̄dictis ut dic ut sup & p̄ctatis ab pena eterna non sibi
gr. inpuero mori bonū & si expare possibili sacrifici talis emptio & puero multo magis sacrificabit & ideo
bo 4°. pr. nō licet fore penuia ei qui p̄ [illegible] ad sacerdotiu beneficiu celebrationē quantucūq; haeat
ing ad hoc humore nō sit ing intre & mihi in casu nō licebit fore penuias p sacro quantuncq; haeat ing ad hoc
dum nō haeat ing in ipso sacro. sicut pt. exposit. vsq; ad pr. quare ad quē titu ing intre ille qui p̄. p̄dicte conse-
fom beneficiu ei donatu talis simoniā ut supra ing intre & nullo mō licito ut sic frater respondo ad primū nō &
ablatio ingressimenti. idem & dic dicendū in casu nō disputatu nō ad sacerdotiu p̄dicū ad ab aliquē nō
sacrum intre qđ desiderio sfert. casus sfore eosdē similes in exalio titulo:

Fore hypothesi & ad arg. 3i. sed. quibus videbat. intacta potio qđ quis emit sacrum nō emere frater ad mater
ad im. dicendū qđ inquibusdā ordinibus spiritualibus & licita redemptio vexatu si p̄mitte humana depositio de
nudari ab emptore ne spiritu frater inquiendo hm aut minime ut & in nro casu nō potio denudari tali redemptio
vexatu de emptor frati sacri dicendū nō licet &. si aut dicas quare in nro casu nō potio p̄mitti unde ab alio
& possit qđ redemptio vexatu de emptio ḡdam licet p̄ inflatu potint superiores intre in nō sine legiti
rabilia aut & sine alio redimendi vexatu hominē sola exnali p̄missione nō vicinitatis ideo hui d.
licita

Ad 2m. & ex. videndū mia: dicendū mi: ad primū videbat licita populū nō fore ing in re infamij cite sola
fore ing ad rem quā [illegible] licet adultus separatus mortuus fuerit ing ad sacrum ḡdam nō in infamē
dicto nō licet assistere impedimenta p̄ dictā rem penuniā sic n. intelligit d. thom. cum citato in marci: p̄ doc
ut ipse li explicat: aliter n. qđ postquā aliqs ad quē ing ad beneficiū dignitatē &. p̄mendū & licita
ea fore impedimenta quā oriuntur ex peccatis nō v. amen quod adquisiti tale ing cuius quo m. legitis dicto
qui fuit ing in re nō v. dicitur quā fuit ing ad rem. Et si quis grauet p̄dictis nō sicut ing in re adhuc
sed solus ing ad rem v. & ex. qđ cui ing in re ad quirat: ex quo p̄dicta ni dicit ad rem ad quirat ex hypo
ad rem hinc & qđ cui sacrum ḡdam nō sit ex quo p̄dicta sunt solus fuit ing ad ipsū cui v.
sic dispositis licet cui in ordine ad sacrum nō sit ing in ipso. Et si quis ex p̄dictis dubitaliquis casus in
quo fuerit ing in sacro & sentit sic licitū ea fore impedimenta p̄dictarum partiū. & ex. & similia nā
in casu in quo sacrum executoris sit in sacrario clausa obstantia & aliquis nō valet sfore clausa nisi aucto
pecunia tunc licitū erit redimere quā curia executorem, in tali. n. casu magis & emere clausa quā sacrum ideo
nō licuit respui ministri dispensatij sacrum infirmo & pter rerum eius datā

Ad 3. & ex. qđ mina nō cadunt in probis sacri & p̄ pena licite sicut in casu quo nō valet sfore sacrum
ad qđ sfore tenet: ac v. dicitur quod peccatum nō adhuc in potest ipsius sacri & pter rem admisso corā negat
sibi qđ qđ dicat adrianus. & Ad 4m. & ex. qđ collatio peccatum & sacro obtinendo in casu casu
positis s. pueri mori cupiendi: & adulti existentis in extremis & illicita exacta ipsius datarij quantuncq; n.
sfore in casu ad ueneranda sacrum cognam sacramentalem semp in uenisset qđ emit ipsa sacrum nō valet mutare
sed etia frater & pter rerum supra dicta & dicto ex intento: quemadmodū cui tali emptio sit in odium male exacta
queri nullo modo potest sicut si aliquis furto ad deuda elemosina tale furtū & peccatum mortale
quando cuius intentio finalis sit & pter opus ultra. imo ipsa largitio elemosine uitiata & capax furti
Ad 5. & ex. qđ in illo casu quo quis emit sacrum eucaristie ne sacerdos ab sumptio literat sacrū auctoritate
qua patet ex positis dubitat dicto nō emit sacrum frater sicut ex indicat ab iniuria sicut qui licet aliqs
sibi videretur ipsorum habitu ecclesiastico uindicare. Et si dicas qđ sine licentia ab iniuria sibi facta nemo
emit emptio aut quicunq; videtur in quocunq; casu illicita ut dicimus in 3. d. & nō licet
emere sacrum eucaristie ad hoc ad licentiandū ipso ab iniuria

De simonia

Alij: qd si alius dicendi clericus prudens ad limina accedat sive ordinem in subdiaconatum susceperit sive ordinem non susceperit alij alius ab extra. exponat prius qd si hoc casu nullo modo erit licita vendita talis alius. Ex. qd si aliquis sacerdos eleemosinam prudens abstinere caritate nisi hominis dicendo se nec spiritualem ad huc absentio qd. nisi ad quem ordinatus talis alius ad aliquod corporale gratia nisi causa quia in. nisi debet committere se sit ordinatus talis eleemosinam unde nisi spiritualis ei communicat.

4m Si quis ordinem ordinis privata quam ordinis. Si aliquis, simoniace: dicimus in quo modo quis sibi venire qd possunt scripto. Si dicitur. Si sint meritorie 2o. si sint salis laboriose 3o. si sint impetratorie si h. dubium primis modis si dicitur nec manifeste pt. qd sint male simoniace ex quo qd ordinantur. ad finem spiritualem alterius. Si sit 3m. Si dicitur. ad huc nec sunt secundi dicitur qd impetratorie sint pfectus spiritualis eximi; nec enim qd pfectus obtinuit. Si hoc nisi aliquis si dicitur sint ordinis privatus 3o. h. nec dicitur sint impetratorie nisi spiritualis sint sint impetratorie simoniace spatium in qua si dicitur. ad nec sint spiritualis expositi. Sint aliquis qd sunt vendibilis nec minus quia ad gitis elemosinam quod vendibilis alterius in precedenti 2. 2m. qd ordinatus. in bono corporale eximi. Nisi hominis Ex. qd si ad huc si hoc si dicitur. ordo privata simoniace qd hoc qd si dicitur in pretio sit simoniace spatium sit ex dono dei qd nec sit largitio elemosine ex ea parte qua ordinatus. ad nec istud corporale eximi

5o Si. vendens alius. l. sanctus dicitur ordinis si simoniace, huc 2o si. si hoc dicitur in cap. ad nram titulo de simonia dicit cap. nec electi dicit cap. nec sibi ordinatus. Si. pro hoc talis sanctus dicitur ordinis ex parte dicunt apostolice ecclesiastica in ordine ad ordinatus dei qd qui vendens erit simoniace sine cura & alius &c. nec nullus qui nec sit talis postea qd excreen talis alius qd ex parte dicunt apostolice ecclesiastica qd si ordinent ad ordinatus dei tam auctoris nati quod superati dei indigit qd habet

Ad nram Dubitandi primitus apparet Ex. qd licet alius numerati in ordine sint sibi si male inde ipsi ordinem nec sunt male ordinati qd prima qd sint alius spiritualis non ex parte ordinis quod ex parte ordinis quidem ex parte non qd sint ordinati. Ex. ordinis qd illud male qd sint non qd sint nec ordinis nec ordinis non sit vendibile. Ex qd licet vendens sit qd in ea pretio dicendo sit qd male ad ordinem in ea mori nec ita ordinis nisi illud male ad aliqd spiritualis ex eo finis cuius spiritualis. Alius alius corporalis ordinis sive maioris sive minoris ex vendibilis ex primus minoris ut. no. claudere portas ecclesie accendere lucernas tangere vasa &c. qd pt. non sua sibi possint exercere alicui si qd alius alius vendere nec ordinis simoniace. Ex. qd alius ordinis minoris possint ordinari dupliciter. Aut primum ordinis minoris. l. acolythus si si. 2m. ordinentur ipsi vendere erit simoniace si pter nisi ordinatus dicitur si aut 2m. ordinentur cui ut sic possint exercere alicui ut possit ordinis. 2m. si aut ordinis. non sunt tale ordinis ex parte ipsius pro alicui exercere exhibendum si alicui tribuere pecunia in medio talis alius ecclesia si illum dicendo erit ingressus ecclesie alius ordinis sive ordinis maioris sive minoris. Ex. negandum istam declinando dicitur non. inter sive qd si tantum ex parte ordinis. alius alius pertinent ad ordinis missa cui non sint in duplici ordinis ipsi alius alii pertinent ex parte ordinis missa alii nunc si hoc qd si tantum ex parte ordinis pertinent ad sacrificium missa alii nunc si hoc qd si tantum ex parte ordinis pertinent nisi nunc si hoc qd alius ordinis ex parte non possit vendi sine simoniace alius si alii aut alius ut sint claudere ecclesiam aperiendo sacramen

si alterio stant vellut ed uendibiles //
Ad Const. rog dubitaret. Ex. q. diuersare quidam Caulay quidam ex dictorum officia simonia e. ipsa
aut qua habet q. prouide ex usu fidelis. Ex. ne d. chor. q. illi qui sunt pauperes in ordine q. celebrat
officij diuini q. honibus de q. non intendunt timere talij alias q. dicti q. si omissio compleuerint q. non
aud. pugnent ut q. ipsi q. gratis de ecclesie sunt. Licet bn. mie. q. talibus altibus aliq. dare recipere ad si
mitat. q. pene. Similes doctor. S. si datio stat no. in practic. mercedis sed in substantia offendit

1623

Dubium. Cum liceat alicui maiore primodu presbi q. altibus q. celebrare
apostat. in ritibus ecclesie

Ad q. Ex. no. negotia. Cui licet primo stare. s. cui non valibus q. necessarijs apostat. interesse q.
si. d. chor. sotos ad. S. sunt stat. illi. laicis illi cui spualis potest comitat. tenet ex officio ad usu tali spualis potest
tatis q. si uendere tale usum no. intelligens bene quare sicut q. ex debito officij tenet intendere sed intelligens
uendere usum potest sibi comitat. //. 2o. cor. 10. no. tales alias sunt spualis sua ex parte presbi q. celebrat
tri. q. no. licet ipsis uendere ans. q. ga. statuit apostat spualis ordinauit in finis spualis.
Sed q. innumeri sunt alias q. uolentes apostat ecclesie libet aliquos dedignare ut intelligens inquisitores tales possit
iudicari simonia circa tales talias: de. i. pena ipsis exemplo in casu periur. etc. ad simonia alias uellent penitentes
q. peruenia. item relaxari penitent. / Leuiores impunere quas possident petere, in casu dare peruenia ut celebrat
officia regij. / primi pro minister ecclesie simonia alia pro peruenia, q. ratione indulgentiarum q. relaxat in
ramentorum q. multat. uelorum &c. idem dicendum erit de presbitero alio absente habili casu tales. n. alias licet
no. hic possit iuris diuinis ecclesiastici q. tales spualis ordinaby ad talem mabili. idem alio dicendum q. de alibus
iuris diuinis ecclesiastici in foro externo. vg. dispensare in irregularitat. de mabili impedimenti. quos n. alias non
dare. / alias similes nugat fieri sine simonie labe
Sed x. ea que dicta sunt. De ferunt alique obiones que breuiter sunt expedienda prima sic: nos stilus
curie romane assumo pontifice de iure legatis q. celebrat sic het. nos q. dispensabilibus inregularibus ecclesiasticis
de uobis de mabili impedimenti acquisito pulsatis q. licitus de accipere pretium q. altibus q. celebrantibus cum
ritu dicte ecclesie //. nec ualet dicere tales pecunias accipi q. sustentat. dispensantis de ministrorum
comunde qua. q. per no. accipiendo pecunia impretio mercedis sed in sustentabilis ministerium cui.
n. operarius dignus est mercede sua. de in extraordinarijs alteris sublevandis. hijllandis de alijs simei
maxime laborant licitus esse q. hoc labore pecunias accipere, no. ingrua. hoc ualet dicere //. cumq.
dispensantes in predictis sint optimos reddat quibus potuit se alia de sui ministerij qui ne cessare pos
sit alijs officij spiritus tenuit. ad dia onera sequentia tales uacat //. cum 2o. ga. alij pone tales pecu
nias q. habilitat de accipere ut pt incap. i. de simonia cap. cui ad epum q. i. pt. eius exemplo tridentini sess
21. cap. i. de reform. insup. statuto. obstat i. de simonia regulat. statuimus. licet romani in alij pecu
nias q. hijllandis alterij. l. subscribendis //. nec ualet dicere talia iura no. sibere ritu hoc q. de
accipere pecunias q. celebrat. ordinem. l. alterij existit in ordine ad hoc: ga. cessat no. uidet de circa ordi
nes ac circa dispensationem aliorum cum ois. ista sint actus spualis q. uenientes ad ritus dicte ecclesiastici //. cum 3o.
ga. q. maiori impedimento. q. habilis mabili petit maior accedere pecunias q. hijnos 5. no. pati q. desistent mi
nistrare. Sed q. ipso actu iuris diuinis ecclesiastici pt via ga. ministri equi laborant circa dispensationem que
dentes ex gratia dei. l. ex lui //. cum 4o. ga. ex dictis equali impedimento maior pecunia petitur ab uno qua
ab alterio. signus q. d. tales quantitates pecunie no. accipi in preiudicio sustentationis sed in pretium mercedis q.
sine simonie labe nullatenus fieri pot. //. Ex. ad obiones q. petitur. Ideo dicendum a romano pontifice

De simonia

ex quo pt. ad rem dubitandi ex p.ª subdit bñi cui ad hñdū pertinet quæ
phia nō pt. sacrificijs uacare sicut pt. capitulū ecclie exeat diuinū q̄ dia uera philosophia
capitum talij prētij q̄ dijpōlēt ꝙ hñre nō solū in mensis mendicātiū
hñtibus

Dubium 3m. an liceat uendere scias natū sine simonie in re

Sudet pars affirmatiua; sui nati sunt de spūali q̄ nō pt. p̄sumi aliquo pretio q̄
sine simonie crimine nō pdant uendi arg. ex illo de sacrificijs 3. dñ. in mysterijs uendi quibus
dcōia quæ desiderant fieri nō ualet p̄sumi & cap. 23 ndi uendere sapiam de doctrina dist. p.
24 q̄ de spūali multo fortius diuitias cū sapiam emere nō pōlit. Sia pr. ꝙ idem dixit sum.
supra ubi dicta uniti crimē simonie in uendit. rem spūalem ga pretio temeno p̄sumunt
res spūales cui nō erant p̄sonabiles // 2º pr. cadē pars nō oīs uerius nati dñs pū
lanch. tste arg. de magistro cap. 12 q̄ in uendit. tali ueritati irrogatur iniuria spūi sancti
in quo origi natū tali ueritas q̄ ipsa uendere erit simoniacū // 3º hec ueritas filius sui
nati dctur ipsa uendere erit simoniacū q̄ quemcūq; alio ueritas uendere similiter erit simonia
cum // si dicas q̄ idem erit simonia ga ordinat ad salutē spūalem non ut pt. exillo.
xpti. arcebant ad templū ptant emere & ga dñs dixit nemo nemerat // Contra. ga si dicas. natū
posse uendi nō uenditio sacerdotis in illo statu erit simonia dctur nō ordinatur in salutē spūalem
alicui in ipso statu q̄ ad committendū crimen simonie nō dñs neq; ordinatio ipsius hñtem sa
cerdotii ordinatio in natem. ma: pr. ga in illo statu erit uerus cultus dei uerū sacerdotium uera
sacrificia. & uera religio // 2º hypothetur. nō in illo statu erit sacrilegium q̄ erit simonia nō
pt. ga. l. simonia dñs sacrilegium dñ. l. in nullo alio differunt quia quia uoluntarium & inuoluntarium arg
pr. ga peruersus sacerdos in illo statu l. furari rez dñorū erit sacrilegium //
Vltimo pr. hec sententia nō uidetur idola. l. sacerdotium idolorum dñs simonia q̄ multo magis uendere
res spūales nati arg pt. ex illo 3. regum. cap. 13. ubi reboam damnat. tanquam simoniacum ab in
troitibus templi. Sacerdotium dñs deum & alterius nisi propter uenditionem sacerdotii. baal. dñs tacrat q̄ 1ª. nō
pr. ga in illis sacrificijs. l. sacerdotijs nil reprehenditur. spūale denique hmōi uenditio erat sacri
legium & simoniaca q̄ a fortiori uenditio ueri tali nati erit simoniaca
Istam partem sic explicata dicit hostiensis alensis p. 2º. q. 167. membr 4 dubio 2º. abbas pa
normitanus lib. 3º. sume tractatu 27 cap. 3. q. 2º. sylvester uerbo simonia 2 exercitijs
in can indicat q̄ tota cap. nō licet // Verum tn pars negatiua defendit ab tho
supra q. 7. ar. 4 & ibidem fratres eius ariadno. paludanus victoria & alij
quibus explicat
Ad rationes dñs q̄ bona natia spūalia pdunt uideri dupliciter 1º modo ipsis 2º ut or
dinabilia inutiliter & alterius. sequendo in 1º uideretur nō pdant quæstio de hijs bonis
nō sic nō sunt uendibilia nō n. sunt uendibilia habitus scientie uirtutes cum alterius sit
ga cum sint in intellectu ptis nō possunt transire in potentiam alterius. sequendo tn de hijs bonis
in 2º uideretur S. q̄ pdoctrina magistri possunt in tota dij discipuli de hijs pdabit quæstio. Unde
Sit prima cō. uendere aut emere predicta bona 2º modo uidelicet nō simoniacum //

primo ibm simonie sm spiritij nō quenq; spiritr sit vt dicit nominat a spō s. qui
dat donū. ideo predicta bona nō sunt spiritualia hoc m. q nō sunt dona simonie ma-
teriā ex altibus aptorū cap. 2. vbi dicit ad petrū pecunia tua tecū sit in dām eam q existi-
masti donū dei pecunia posideri. sic n. interpretat glo. ibi ad dominū. in sup. i omi
q dicit fuit damnatione ast. dam s. spiritū donū dei. ibi. vbi p donū dei intelligit filij
ad unitatē sc. dñi. mi. per. n. hec bona nō sunt spiritualia collata alios magis q quenq;
alia bona sicut spiritualia hec aperuntur.

2o. pz. hec 2o. sunt alique tr. rerum simonie qd. dicit primo ibi. qd accepta spiritualia. qd
vendit ibi cuius nō sunt dicitur. vel a vendit. ibi qd nō vendibilia. ibi nullo ex his aperitur
bona predicta in quant in rone spiritualis simonie ipsa vendere nō erit simonia pma. patet
ex d. tha. ar. 1o. dic. 2o. mi. 2o. quo ad 1am p. vel a talia bona sunt nate dividi sed qui
sita sp̄ia industria q nō sunt gratis auctā. quo ad 2am p. 2o. dicit. ma sunt bonorū
ordinem sic ho sicut cuius q alterius spiritualis. comunalis. quo ad vltimū dicit p 2m nō
superius qd sunt utilia de se primo scribus sunt vendibilia.

3o. & vltimo 2o. pz. ex dictis bonū bonorū natum nō sit religiosum nec illis abutī q̄ plurimū
sunt diuersum ehit religiosum ex 2o. de manifestatē exemplo nō sit aliquis p̄ndebit qd sit expedit
usus sui materialis alterius nō sunt nec peccat religiosum sed alia iuxta. 2. secundū. 2o.
pz. ex 2o maior nō quare sit dictus sit ibi religiosum dicit alter sit sup dicto qd utrumq; sit idem dictus
finale.

2a. 2o. vendere labores qui instituit ire docendo doctrinā acuitatē ipso ipsa meritū vende
re eo m. quo vendibilis sed nō dicitur simonie. hec 2o. pz. ex dictis quibus quisq; prudens
Sed 3o. 3 d. thy principue vltimo p. 2o. ait n. sanctus doctor. hoc 3. ar. solet ad 3. qd qui nun
dant meritū eo m. quo vendibilis peccant grauiter. ex qd meritū nati post dictū bibliorum
in. inde ipsa dicit sibi in tertia magistri. 2o. ut scribe in vocibus. scriptis magistri. quo sup dicto
qd qui vendunt meritū 1o. 2o. videntes peccant grauiter iniustitie peccato eo qd vendebat illud qd
nō est vendibile quia q̄ pter nō solū est in iustus sed fatuus: qui vendendo meritū 2o. 2o. videntes
potuit eē iustus & potuit nō eē iustus. erit n. iniustus si vendendo meritū. ut distincta ad divina
quas tradit qa eē alios timeat docere meritū. idem est tradere doctrinā & tradere meritū. erit iniustus si
meritū nō vendat pretio distincto ne vendit ipsa doctrina. sic n. nō erit idem bis vendere. ex qua
doctrina colligit quinq; d. tha. dicit n. grauiter peccare vendendo meritū nō peccato simonie sed peccato
iniustitie qd nō est 2a. nam 2o. eodem m. in 4 quendo est sanctus doctor qd. asserit in eodē loco. qd
ille qui celebrat. scripturā ab ecclia p docendo peccat grauiter ex iustitie peccato vltimo bis dictorum nō 2o. peccat simonie cū qa sit idem bis vendere
vendit in id qd est vendibile

Ex his sequitur 1o. nō omnitor vitium simonie qui petit maius pretium q nobiliori scia docendo
de q maiori peritia & exercitatione in docendo. sicut aliās idem labor. 4 minor sit in docendo nobiliore ar
gl. 3 in docendo in forma. 2o. corollario qa ex his nō solū est estimabile maiori pretio q̄ pter labor.
maiorē. & minorē sed vtrū pter habitū q̄ actum ipsius male dicit q̄ petit maiorē peritiā artificij
Q̄ limito in meo casu nō solū attendendo ad labores sed vtrū ad peritiā & nobilitatē scie. 3o.
Sequitur: nō eē peccato simonie accipere pecunia p docendo scitiū in medicina ab meny. dum in tali scitiū
tornato ex intrinseco natū scia nati. pz. hoc qa in tali scitiū nō includitur aliqd supnatū nec exp. pri
nec exp. tri. Quinto quinq; est vendibile. qua q pter ad vocitatē nō scitiū in eius forma hic patenda

Decimono

De doctrina aut theologia ... Sciendū. S. ... libri: liberaliter ... pot̄ recipere ... rori ... pot̄ n. quis ... habere ... in ordine ad ... doctrinę. S. ad ... dicimus ... ecclesiastici ... casu nullo m° ... habere ... simonie ... habet ... theologię ... habeat ... pretium ... habili ... 2° pot̄ habere ... habet ... modo ... doctrinę ... ad ... habere ... excludat ... habere nullo m° ... habet ... aliquod pretium ... habili ... quę ... quia ... doctrinę ... in ... predicti ... habere ... aliquod pretium ... 3° pot̄ habere ... habet ... in ... habet ... habili ... habilem ... habet ... simonie ... contra ... habere ... habilem ... habet ... aliquod ... habili ... habilem ... habet ... simonie ... habet ... habili ... habilem ... habet ... habili ... habilem ... habet ... habili ... habilem

De simonia

626.

De Simonia

Dubitan. Cū aliq̃ intendat ducere aliq̃ in ingressu religionis
& quærunt si alio ut ducatur prius teneat̃ ad solutionē vel non. Et videtur q̃ non.
in consilio

Decretal. d. tho. in 4° sen. an ingressu religionis liceat dare pretium alicui. Videtur
quod non quia quilibet tenetur de suo proximo & quicunq; alio actu spirituali in complimento
primum tenetur quilibet [illegible] primum utilitatis intrinseci [illegible]
[illegible] per abstinentiam [illegible] primo [illegible] secundo [illegible]
[illegible] impedimentum
Sed advertendum q̃ dare pecuniam per ordinem sed ipsa non spiritualem [illegible]
dum impedimentum quod sumitur ad rem spiritualem hoc ad hanc dicitur. Supposito pacto
exeat opus virtutis. Et tali pacto licebat: quibus supponitur sit
prima. Si pecunia detur gratis sine ullo pacto in pedimento. Et ad istum dicendum quod opus virtutis
exercendo secluso pacto tali datio non est simoniaca seu non requirit ab eo qui gratis dat opus
caritatis nullo fine spirituali simoniae quia ubi non intervenit pactum solum attenditur
utilitas proximi spiritualis magis ibi aliqua emptio venditio. Confratres hic 10 ex d. aug. clarente
quod ad inducendum proximum ad veram dei cognitionem non solum doctrina & disciplina requiritur
sed dari & proponi bonis & laudabilibus pactum licitum & honestum pretium ad consolandum impedimentum alterius cuiuscunque
status cuiuscunque sive sit opus realitatis sive sit opus actionis: quod ut dictum sunt
tenet aliquis infidelis venit ad fidem optimum quod reliquum patriam in ultimo in pauperitate & in tali casu
secluso pacto & supposito quod tali infidelis & adulto ad christianismum licitum esset donare ipsi unde minus
ne ob tale impedimentum derelinquat opus virtutis & maximum necessitatis quale & venit ad fidem
sic 2m exemplum. Similiter aliquis impletus usuris tenet venit ad fidem & promittit restituere eorum
dum licitum esset in tali casu secluso pacto. Et remittere usuras & prestare ipsi unde debita. Quod sic
ut dixi ab eo qui recipientur. unde quod in centuplo meritis meritis. Et: an supposito pacto inter illos qui
hoc exercuit aliquis virtutis illud qui esset pretium supposito quod tali actus virtutis cedat in utilitatem
accipientis pretium licet ab eo Romanie tale pretium sperare
Circa quod duas reperio sectas ex doctores quidam primo asserit licitum esse tale pretium supposito pacto
sive explicito sive implicito hanc sententiam defendunt quia plurimi canonistae principue ex antiquis
tenet etiam Ordinarius & ex modernis Ludina Ludovicus Lopez Sotus alibi: & pr. hoc non deus ipse
ad cuius imitationem humanos mores debent componi pluribus locis inducit Deus ad quaerendum virtutis
de filiis obedientibus quidem longe bonum utrum ut per ex sacro Dr. Comitis potuerit quis supposito pacto
esse aliqd premium. Et quare virtutis exercendo proxime sit dat tale opus in utilitatem exercentis
Confratres hic 10 ex Ludina cap. de restitut. non tale opus virtutis supposito quod cedit in utilitatem exercentis illud requirit
omnis quae vendit de iusto non est mala simoniae ex. cap. quia opus virtutis in tali casu non esset donum premium nec
quis recipit premium accipit ut hoc emere ut recibuat aliqd imo ut totum hoc cedat in utilitatem alterius tantum.
Et quod sit alius simoniacus quia potius & opus maxime liberalitatis
Secundo asserit pactum licitum supposito pacto sive implicito sive explicito esse pretium pactum virtutis exercendo
sive sit opus realitatis ut venit ad fidem sive stilli ut ingredi religionem hinc probatur auferendo in
pedimentum. Et tollendo dicitur: hanc sententiam tenet d. tho. in 4to de 40 inter theologos citatis
potius principue circa caput dicendum. 2. tho. ex cap. quia pio citato abonis huius d. qui abeit se
nunquam legisse in sacro Dr. nec invenit ipse auctoritas historia aperte habuisse tale modum videndi

ad finem. 2. pr. 2. nec ipsum pactum [illegible] sive sit necessarie ad salutem spiritualem
necessarie ad alterum dispiciendum [illegible] nullum pactum sanctis & pudicis pactis interveniat
qui exercet aliquod ministerium ecclesiasticum spirituale talis actus simoniacus est. vide quod
committit aliquis ministerium ecclesiasticum spirituale quod annexum est actui
[illegible] Confirmatur quia nullus debet spiritualia spiritualibus
spiritualia ministrare alteri spiritualia quae non habet. Sed habens spiritualia non habet
spiritualia ministrare quia spiritualia non sunt ministrabilia. Ergo nullus habens spiritualia
[illegible] spiritualia ministrare. Contra ipse autem non ex eo committit crimen simoniae qui confert
spiritualia spiritualibus ministrare quia ex tali actu [illegible] Sequitur irreverentia contra rem divinam
de ipsa spiritualia tractari sed ab aliquo irreverentia sequitur. qui confert spiritualia spiritualibus alteri
non tamen minus mala simoniae in uno casu quod in alterum ex. gr. primo gravis irreverentia qui fit rei sacrae in
primo casu existit in hoc quod res spiritualis spiritualia spiritualibus tractat. Sed haec idem existit in 2do casu. Ergo
eadem irreverentia. Confirmatur. nec ro non satisfacit quod dicitur quod in casu nostro dispositus
qui confert spiritualia nihil recipit de quo accipit nil prohibet. qui enim beneficium ecclesiasticum non recipit illius
qui confert. de quo confert accipit talem beneficium. Obligatur ergo non accipit habitum non ille qui confert
quod ille qui exercet actum spiritualem. ex. gr. de explicatur. non sufficit pactum non remanet impositus habitus
actus exercendi actum spiritualem exercere. non exercere. ergo licet exercitium ad exercendum non amittit libertatem
circa talem exercitium sufficit actum. Hanc ergo libertatem tribuit qui accipit spiritualia unde intervenit in
tali actu acceptio de re non data mere liberali sed simoniaca de maxime omnibus
his sufficit ad arg. in primo &c.

Ad 1m dicimus quod actus spiritualis ad quos deus in duxit non minus quam sacramentum spiritualis sufficit obligat
ad quae tenentur non solum viae nati sed divino iure ad non intervenit aliquod pactum inter nos
& deum quo non ligamur ex natura rei ideo talis actus spiritualis exercet sub specie alicuius simoniae ut
v. g. in casu nostro disputationis intervenit pactum inter illum qui accipit & illum qui confert. quo pacto
non ligamur nisi ex propria & spontanea voluntate. ideo talis actus simoniacus gratiae interdictae
vel emptio venditio rei spiritualis ut iam explicuimus

Ad 2m & 3m supponere duo falsa. 1. quod illa stricta scriptura quod dare rem sacram ipsi accipienti non sit
exercitium. 2do etiam. 3. quod dat. emptio nisi eminens recipiat aliquod falsum. Impugnatur primum supositum
non quantacumque debet opus spirituale in utilitatem actus spiritualis nisi minimum obligatorium. ad illud exigit pactum
quae obligatio omnino maxime. tum ex ea illius amittit libertas ad exercendum. non exercendum
non ex his sit maxime difficile ut ingredi religionem ad illud tenetur. vel in nullo. 2dum supositum
falsum. tenet non requiritur de vera emptio. vel venditio dat. quod eminens accipiat aliquod ut pactum in eo qui emit
rem & tertio in tali casu res empta non accipitur ab eminente. nihil hominum vera venditio. pactum
obligat in eo qui emit baptizatum & tertio in tali casu vera simonia intervenit ut patet. auctoritas
rei Storia Sent. ex nihil hominum dat. eminens non accipit aliquod pactum obligat in eo qui emit talis spiritualem
sub ratione dictae dantur eminenti. talis emptio simoniaca ut patet. auctoritas Storia Sent. &
nihil hominum qui confert pecuniam non accipit aliquod & falsum. ad hoc quod dat. vera emptio venditio

De simonia

Ad 3.m [illegible] ... ad Cant. ... ad 1.m loci ... dicto ... explicatorem ... nulla ... ad 2.m ... ad illos ... matrimonio ... ad Cant. et Thesaur.

Actus 4 an [illegible] spiritualibus annexa sine simonia ... 1626

In ecclesia debent advertere 1.o D. Thes. dicit sunt 3 in uno membro annexa spiritualibus 2.o in annexa antecedenter dicit annexo 3.o ... nullo ... de annexis ... 4.o ... annexo ... plene ... spiritualia

Dubium 1.m an annexa spiritualibus antecedenter possint uniri ... spiritualia quae pertinent uniri ante actualem annexionem.

D. Thes. videtur sentire ... 2.m ... uniri ... annexa spiritualibus actualem annexionem ... sine ... simonia ... uniri ... annexionem ... 2.o ... annexa ... 3.o ... annexionem ... 4.o ... 1626

Sed pluribus ... dubii: 1.o ... 2.o ... 3.o ... 4.o ... 5.o ... 6.o ... 7.o ... 8.o ... 9.o ... 10.o ... 11.o ... 12.o ... 13.o ... 14.o ... 15.o ... 16.o ... 17.o ... 18.o ... 19.o ... 20.o ... 21.o ... 22.o ... 23.o ... 24.o ... 25.o ... 26.o ... 27.o ... 28.o ... 29.o ... 30.o ... 31.o ... 32.o ... 33.o ... 34.o ... 35.o ... 36.o ... 37.o ... 38.o ... 39.o ... 40.o ... 41.o ... 42.o ... 43.o ... 44.o ... 45.o ... 46.o ... 47.o ... 48.o ... 49.o ... 50.o ... 51.o ... 52.o ... 53.o ... 54.o ... 55.o ... 56.o ... 57.o ... 58.o ... 59.o ... 60.o ... 61.o ... 62.o ... 63.o ... 64.o ... 65.o ... 66.o ... 67.o ... 68.o ... 69.o ... 70.o ... 71.o ... 72.o ... 73.o ... 74.o ... 75.o ... 76.o ... 77.o ... 78.o ... 79.o ... 80.o ... 81.o ... 82.o ... 83.o ... 84.o ... 85.o ... 86.o ... 87.o ... 88.o ... 89.o ... 90.o ... 91.o ... 92.o ... 93.o ... 94.o ... 95.o ... 96.o ... 97.o ... 98.o ... 99.o ... 100.o ... 101.o ... 102.o ... 103.o ... 104.o ... 105.o ... 106.o ... 107.o ... 108.o ... 109.o ... 110.o ... 111.o ... 112.o ... 113.o ... 114.o ... 115.o ... 116.o ... 117.o ... 118.o ... 119.o ... 120.o ... 121.o ... 122.o ... 123.o ... 124.o ... 125.o ... 126.o ... 127.o ... 128.o ... 129.o ... 130.o ... 131.o ... 132.o ... 133.o ... 134.o ... 135.o ... 136.o ... 137.o ... 138.o ... 139.o ... 140.o ... 141.o ... 142.o ... 143.o ... 144.o ... 145.o ... 146.o ... 147.o ... 148.o ... 149.o ... 150.o ... 151.o ... 152.o ... 153.o ... 154.o ... 155.o ... 156.o ... 157.o ... 158.o ... 159.o ... 160.o ... 161.o ... 162.o ... 163.o ... 164.o ... 165.o ... 166.o ... 167.o ... 168.o ... 169.o ... 170.o ... 171.o ... 172.o ... 173.o ... 174.o ... 175.o ... 176.o ... 177.o ... 178.o ... 179.o ... 180.o ... 181.o ... 182.o ... 183.o ... 184.o ... 185.o ... 186.o ... 187.o ... 188.o ... 189.o ... 190.o ... 191.o ... 192.o ... 193.o ... 194.o ... 195.o ... 196.o ... 197.o ... 198.o ... 199.o ... 200.o ... 201.o ... 202.o ... 203.o ... 204.o ... 205.o ... 206.o ... 207.o ... 208.o ... 209.o ... 210.o ... 211.o ... 212.o ... 213.o ... 214.o ... 215.o ... 216.o ... 217.o ... 218.o ... 219.o ... 220.o ... 221.o ... 222.o ... 223.o ... 224.o ... 225.o ... 226.o ... 227.o ... 228.o ... 229.o ... 230.o ... 231.o ... 232.o ... 233.o ... 234.o ... 235.o ... 236.o ... 237.o ... 238.o ... 239.o ... 240.o ... 241.o ... 242.o ... 243.o ... 244.o ... 245.o ... 246.o ... 247.o ... 248.o ... 249.o ... 250.o ... 251.o ... 252.o ... 253.o ... 254.o ... 255.o ... 256.o ... 257.o ... 258.o ... 259.o ... 260.o ... 261.o ... 262.o ... 263.o ... 264.o ... 265.o ... 266.o ... 267.o ... 268.o ... 269.o ... 270.o ... 271.o ... 272.o ... 273.o ... 274.o ... 275.o ... 276.o ... 277.o ... 278.o ... 279.o ... 280.o ... 281.o ... 282.o ... 283.o ... 284.o ... 285.o ... 286.o ... 287.o ... 288.o ... 289.o ... 290.o ... 291.o ... 292.o ... 293.o ... 294.o ... 295.o ... 296.o ... 297.o ... 298.o ... 299.o ... 300.o ... 301.o ... 302.o ... 303.o ... 304.o ... 305.o ... 306.o ... 307.o ... 308.o ... 309.o ... 310.o ... 311.o ... 312.o ... 313.o ... 314.o ... 315.o ... 316.o ... 317.o ... 318.o ... 319.o ... 320.o ... 321.o ... 322.o ... 323.o ... 324.o ... 325.o ... 326.o ... 327.o ... 328.o ... 329.o ... 330.o ... 331.o ... 332.o ... 333.o ... 334.o ... 335.o ... 336.o ... 337.o ... 338.o ... 339.o ... 340.o ... 341.o ... 342.o ... 343.o ... 344.o ... 345.o ... 346.o ... 347.o ... 348.o ... 349.o ... 350.o ... 351.o ... 352.o ... 353.o ... 354.o ... 355.o ... 356.o ... 357.o ... 358.o ... 359.o ... 360.o ... 361.o ... 362.o ... 363.o ... 364.o ... 365.o ... 366.o ... 367.o ... 368.o ... 369.o ... 370.o ... 371.o ... 372.o ... 373.o ... 374.o ... 375.o ... 376.o ... 377.o ... 378.o ... 379.o ... 380.o ... 381.o ... 382.o ... 383.o ... 384.o ... 385.o ... 386.o ... 387.o ... 388.o ... 389.o ... 390.o ... 391.o ... 392.o ... 393.o ... 394.o ... 395.o ... 396.o ... 397.o ... 398.o ... 399.o ... 400.o ... 401.o ... 402.o ... 403.o ... 404.o ... 405.o ... 406.o ... 407.o ... 408.o ... 409.o ... 410.o ... 411.o ... 412.o ... 413.o ... 414.o ... 415.o ... 416.o ... 417.o ... 418.o ... 419.o ... 420.o ... 421.o ... 422.o ... 423.o ... 424.o ... 425.o ... 426.o ... 427.o ... 428.o ... 429.o ... 430.o ... 431.o ... 432.o ... 433.o ... 434.o ... 435.o ... 436.o ... 437.o ... 438.o ... 439.o ... 440.o ... 441.o ... 442.o ... 443.o ... 444.o ... 445.o ... 446.o ... 447.o ... 448.o ... 449.o ... 450.o ... 451.o ... 452.o ... 453.o ... 454.o ... 455.o ... 456.o ... 457.o ... 458.o ... 459.o ... 460.o ... 461.o ... 462.o ... 463.o ... 464.o ... 465.o ... 466.o ... 467.o ... 468.o ... 469.o ... 470.o ... 471.o ... 472.o ... 473.o ... 474.o ... 475.o ... 476.o ... 477.o ... 478.o ... 479.o ... 480.o ... 481.o ... 482.o ... 483.o ... 484.o ... 485.o ... 486.o ... 487.o ... 488.o ... 489.o ... 490.o ... 491.o ... 492.o ... 493.o ... 494.o ... 495.o ... 496.o ... 497.o ... 498.o ... 499.o ... 500.o ... 501.o ... 502.o ... 503.o ... 504.o ... 505.o ... 506.o ... 507.o ... 508.o ... 509.o ... 510.o ... 511.o ... 512.o ... 513.o ... 514.o ... 515.o ... 516.o ... 517.o ... 518.o ... 519.o ... 520.o ... 521.o ... 522.o ... 523.o ... 524.o ... 525.o ... 526.o ... 527.o ... 528.o ... 529.o ... 530.o ... 531.o ... 532.o ... 533.o ... 534.o ... 535.o ... 536.o ... 537.o ... 538.o ... 539.o ... 540.o ... 541.o ... 542.o ... 543.o ... 544.o ... 545.o ... 546.o ... 547.o ... 548.o ... 549.o ... 550.o ... 551.o ... 552.o ... 553.o ... 554.o ... 555.o ... 556.o ... 557.o ... 558.o ... 559.o ... 560.o ... 561.o ... 562.o ... 563.o ... 564.o ... 565.o ... 566.o ... 567.o ... 568.o ... 569.o ... 570.o ... 571.o ... 572.o ... 573.o ... 574.o ... 575.o ... 576.o ... 577.o ... 578.o ... 579.o ... 580.o ... 581.o ... 582.o ... 583.o ... 584.o ... 585.o ... 586.o ... 587.o ... 588.o ... 589.o ... 590.o ... 591.o ... 592.o ... 593.o ... 594.o ... 595.o ... 596.o ... 597.o ... 598.o ... 599.o ... 600.o ... 601.o ... 602.o ... 603.o ... 604.o ... 605.o ... 606.o ... 607.o ... 608.o ... 609.o ... 610.o ... 611.o ... 612.o ... 613.o ... 614.o ... 615.o ... 616.o ... 617.o ... 618.o ... 619.o ... 620.o ... 621.o ... 622.o ... 623.o ... 624.o ... 625.o ... 626.o ... 627.o ... 628.o ... 629.o ... 630.o ... 631.o ... 632.o ... 633.o ... 634.o ... 635.o ... 636.o ... 637.o ... 638.o ... 639.o ... 640.o ... 641.o ... 642.o ... 643.o ... 644.o ... 645.o ... 646.o ... 647.o ... 648.o ... 649.o ... 650.o ... 651.o ... 652.o ... 653.o ... 654.o ... 655.o ... 656.o ... 657.o ... 658.o ... 659.o ... 660.o ... 661.o ... 662.o ... 663.o ... 664.o ... 665.o ... 666.o ... 667.o ... 668.o ... 669.o ... 670.o ... 671.o ... 672.o ... 673.o ... 674.o ... 675.o ... 676.o ... 677.o ... 678.o ... 679.o ... 680.o ... 681.o ... 682.o ... 683.o ... 684.o ... 685.o ... 686.o ... 687.o ... 688.o ... 689.o ... 690.o ... 691.o ... 692.o ... 693.o ... 694.o ... 695.o ... 696.o ... 697.o ... 698.o ... 699.o ... 700.o ... 701.o ... 702.o ... 703.o ... 704.o ... 705.o ... 706.o ... 707.o ... 708.o ... 709.o ... 710.o ... 711.o ... 712.o ... 713.o ... 714.o ... 715.o ... 716.o ... 717.o ... 718.o ... 719.o ... 720.o ... 721.o ... 722.o ... 723.o ... 724.o ... 725.o ... 726.o ... 727.o ... 728.o ... 729.o ... 730.o ... 731.o ... 732.o ... 733.o ... 734.o ... 735.o ... 736.o ... 737.o ... 738.o ... 739.o ... 740.o ... 741.o ... 742.o ... 743.o ... 744.o ... 745.o ... 746.o ... 747.o ... 748.o ... 749.o ... 750.o ... 751.o ... 752.o ... 753.o ... 754.o ... 755.o ... 756.o ... 757.o ... 758.o ... 759.o ... 760.o ... 761.o ... 762.o ... 763.o ... 764.o ... 765.o ... 766.o ... 767.o ... 768.o ... 769.o ... 770.o ... 771.o ... 772.o ... 773.o ... 774.o ... 775.o ... 776.o ... 777.o ... 778.o ... 779.o ... 780.o ... 781.o ... 782.o ... 783.o ... 784.o ... 785.o ... 786.o ... 787.o ... 788.o ... 789.o ... 790.o ... 791.o ... 792.o ... 793.o ... 794.o ... 795.o ... 796.o ... 797.o ... 798.o ... 799.o ... 800.o ... 801.o ... 802.o ... 803.o ... 804.o ... 805.o ... 806.o ... 807.o ... 808.o ... 809.o ... 810.o ... 811.o ... 812.o ... 813.o ... 814.o ... 815.o ... 816.o ... 817.o ... 818.o ... 819.o ... 820.o ... 821.o ... 822.o ... 823.o ... 824.o ... 825.o ... 826.o ... 827.o ... 828.o ... 829.o ... 830.o ... 831.o ... 832.o ... 833.o ... 834.o ... 835.o ... 836.o ... 837.o ... 838.o ... 839.o ... 840.o ... 841.o ... 842.o ... 843.o ... 844.o ... 845.o ... 846.o ... 847.o ... 848.o ... 849.o ... 850.o ... 851.o ... 852.o ... 853.o ... 854.o ... 855.o ... 856.o ... 857.o ... 858.o ... 859.o ... 860.o ... 861.o ... 862.o ... 863.o ... 864.o ... 865.o ... 866.o ... 867.o ... 868.o ... 869.o ... 870.o ... 871.o ... 872.o ... 873.o ... 874.o ... 875.o ... 876.o ... 877.o ... 878.o ... 879.o ... 880.o ... 881.o ... 882.o ... 883.o ... 884.o ... 885.o ... 886.o ... 887.o ... 888.o ... 889.o ... 890.o ... 891.o ... 892.o ... 893.o ... 894.o ... 895.o ... 896.o ... 897.o ... 898.o ... 899.o ... 900.o ... 901.o ... 902.o ... 903.o ... 904.o ... 905.o ... 906.o ... 907.o ... 908.o ... 909.o ... 910.o ... 911.o ... 912.o ... 913.o ... 914.o ... 915.o ... 916.o ... 917.o ... 918.o ... 919.o ... 920.o ... 921.o ... 922.o ... 923.o ... 924.o ... 925.o ... 926.o ... 927.o ... 928.o ... 929.o ... 930.o ... 931.o ... 932.o ... 933.o ... 934.o ... 935.o ... 936.o ... 937.o ... 938.o ... 939.o ... 940.o ... 941.o ... 942.o ... 943.o ... 944.o ... 945.o ... 946.o ... 947.o ... 948.o ... 949.o ... 950.o ... 951.o ... 952.o ... 953.o ... 954.o ... 955.o ... 956.o ... 957.o ... 958.o ... 959.o ... 960.o ... 961.o ... 962.o ... 963.o ... 964.o ... 965.o ... 966.o ... 967.o ... 968.o ... 969.o ... 970.o ... 971.o ... 972.o ... 973.o ... 974.o ... 975.o ... 976.o ... 977.o ... 978.o ... 979.o ... 980.o ... 981.o ... 982.o ... 983.o ... 984.o ... 985.o ... 986.o ... 987.o ... 988.o ... 989.o ... 990.o ... 991.o ... 992.o ... 993.o ... 994.o ... 995.o ... 996.o ... 997.o ... 998.o ... 999.o ... 1000.o

De simonia 8

1626.

Dubium 2m an vendere beneficia ecclesiastica sit simoniacum.
& quo iure & in quibus

Decimoctavo

26.

Dubium 3. an pensiones possint vendi sine licentia Papæ.

De simonia

62

Dubium 1m. an sit simonia dare spualia rõe mutui. l. sanguinitatis

In hoc dubio in volumt. due difficultates. 1m. an licet dare spualia mutuo. 2m. an licet dare spualia pter sanguinitatẽ. ℣. 1a pars dubii arg. expresse cõ licere dare spualia pro dilõe mutui in stratibus natibus dare mutuo pro dilõe. alterius mutui nõ usurarii. ℣ ne in spualibus dare spualia pro dilõe mutui erit simonia. sic per. ga idem qd pt rem usure in stratibus natibus pt rem simonie in spualibus. ℣ hic 1m. nõ licere. licitum usurarium neq 2m. simoniacum arg aut per. ga qui mutuat cuius aurum cui ista dicit. nõ mutuabo tibi nisi iturus mutuaueris mihi tritici l. alius cuius autem. ut dicunt theologi in mato. de usura. nõ usurarius. sed cõ ga ad rem usure requisitũ accipere aliqd extra sortem. i. preter mutuũ. sed qui dat mutuum pro dilõe alterius mutui nõ accipit aliqd extra sortem. i. preter mutuum. ga si mutuat. cuius mutuaueris tibi alio tempe ℣ nõ usurarius

Arg. 2o. ℣ 2a p. dubii. expr. qd dare spualia rõe sanguinitatis pt rem simoniam per aut per ribus casibus. 1o in casu vg. qñ dat epõ clerico aliqui cui spe legendi deportandi vite aliqua vel tale pretium tunc n. dat spualia ℣ spualia ℣ erit simonia: maxime si interueniat aliqd pactũ. l. obligatio

Salem.

De simonia

1026.

Fulbirus 2m. an spontalia uxoris sponsi faciant se simoniace

pro hac dispute. Sunt due sente. opposite 1a. affirmative qua tenet paludanus. ricardus adrianus. dalii. et pro hac parte 2o. pro negatiua tenet scotus. Simile pro hac parte. Si filius dare alicui habenti simoniam ut ipse simoniace faciat non tenetur impedire. ergo si alius dare vellet filio ut simoniace faciat non tenetur impedire. Similiter si pater vellet dare filio ut simoniace faciat non tenetur impedire. Similiter si filius vellet dare patri ut simoniace faciat non tenetur impedire. Similiter si vir vellet dare uxori ut simoniace faciat non tenetur impedire. Similiter si uxor vellet dare viro ut simoniace faciat non tenetur impedire. Similiter si dominus vellet dare famulo ut simoniace faciat non tenetur impedire. Similiter si famulus vellet dare domino ut simoniace faciat non tenetur impedire. Similiter si amicus vellet dare amico ut simoniace faciat non tenetur impedire. Similiter si frater vellet dare fratri ut simoniace faciat non tenetur impedire. Similiter si mater vellet dare filie ut simoniace faciat non tenetur impedire. Similiter si filia vellet dare matri ut simoniace faciat non tenetur impedire. Similiter si soror vellet dare sorori ut simoniace faciat non tenetur impedire. Similiter si consanguineus vellet dare consanguineo ut simoniace faciat non tenetur impedire. Similiter si vicinus vellet dare vicino ut simoniace faciat non tenetur impedire. Ergo si uxor vellet dare viro

De simonia

De simonia

Dubium 2m. An ex ipsa simonia ipsa pure mentalis sint subiecte obligatoni restituendi alijs simoniacis penis